

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Alexandro VII. Ad Clementem X.

Luxemburgi, MDCCXLII.

Clemens X. Romanus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74833](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74833)

obtinere, ac illis ad quos spectat, & spectabit in futurum plenissimè suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegates, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstant. Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 1.
die 7. Octob.

Datum Romæ apud S. Mariam Mjorem sub Annulo Piscatoris, die 7. Octobis 1669. Pontificatus Nostri Anno tertio.

CLEMENS X. PONT. CCXLIII.
ANNO DOMINI MDCLXX.

CLEMENS DECIMUS, Romanus, Æmilius Bonaventura antea dictus, Laurentii de Alteriis filius, S. R. E. Presbyter Cardinalis. Antequam titulum consequeretur, summus Pontifex Romæ est pronuntiatus die 29. Aprilis 1670. & die 11. Maii coronatus. Creavit Cardinales 20. Obiit Romæ die 21. Julii, 1676. sepultusque est in Basilica Vaticana. Sedit menses duos, dies 6. Vacavit Sedes Mens. 1. dies 30.

I.

Canonizatio Sancti Petri de Alcantara Ordinis Minorum Sancti Francisci Discalceatorum.

Hunc Petrum Clemens IX. Sanctorum Catalogo adscripsit, una cum Sancta Maria Magdalena de Pazzi, sed morte præventus Bullam expedire non potuit, & idò hic Pontifex illam expedivit.

Edita A. D.
1670.

CLEMENS EPISCOPUS

Seruus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Romanorum gesta Pontificum (præsertim majorem Dei gloriam, ac Sanctorum ejus laudes, & honorem concernentia) super quibus illorum superveniente obitu literæ Apostolicæ confectæ non fuerunt, recenseri justum reputamus, & rationi consonum, ut illa universis Christi fidelibus innotescant. Dudum siquidem fel. rec. Clemens Papa IX. prædecessor noster devotæ considerationis indagine perscrutans, quod inter cælestes Heroes, quorum eximia vitæ sanctitas ritè comprobata promeretur singularem Christianæ Reipublicæ cultum, illis præcipuè Sancti nominis immortalitatem Apostolica Sedes decernere consuevit, quorum honor cum eximia sit Populorum utilitate conjunctus. Hinc illi, qui peculiari alicui vitæ Instituto ideam sanctitatis exhibuerunt, & sacrorum præsertim Ordinum Fundatores insigni virtute, ac prodigiis Illustres, libentissimè sacras ad Aras accipiuntur, quibus junguntur ii, qui Religiosas familias jam virtute florentes ad severiorem disciplinam revocarunt, & ad sanctioris instituti studium ab excessu virtute commendati invitarunt; quorum merita exigunt, ut Sanctorum albo adscribantur: magna siquidem haud dubium est in sacram eorum militiam, atque in universam Ecclesiam commodam profectura, quam egregio exemplo ad sanctitatem ardentius provocabunt. Quamobrem cum sanctissimus, Deoque gratissimus vir Petrus de Alcantara, optimè meritus sit de Christiana Republica, eo quod inculpatam Religione & doc-

S. Petrus de Alcantara de Christiana Repub. optime meritus.

trina Sancti Francisci familiam, sæcru novæ proli adauxerit, eamque jam per Hispaniæ, & Indiarum Regna dilatam, per semitas strictissimæ paupertatis ambulare docuerit, & omnibus Christi fidelibus præbuerit exemplar incredibilis poenitentæ cum summa innocentia conjunctæ, deesse illi non debeat Sancti nominis gloria, & Populo Christiano insigne ab hoc novo Petri cultu ad virtutum incitamentum. Gratias igitur agebat omnipotenti Deo idem Clemens Prædecessor, qui sibi hanc mentem inspirasset decernendi supremos honores huic viro admirabili, quem præcipuo cultu venerabatur, & à quo salutarem opem in maximis hisce infelicitium temporum discriminibus, præsertim contra superbiam, & ferociam Turcarum implorabat. Ut autem celeberrima Petri sanctitas testimonio etiam suo comprobaretur, & ejus eximias virtutes universis Christi fidelibus imitandas exhiberet, ac illius in Terris admiratione dignam, & laudabiliter transactam vitam explicaret, sic proponere decreverat. Exortus in lucem erat Sanctissimus hic Vir Norbæ Cæsareæ, vulgò Alcantaræ in Baturia Hispaniarum Regione anno reparatæ salutis millesimo quadringentesimo nonagesimo nono, ex Parentibus genere, ac pietate Nobilibus, Petro Garabito, & Maria Vilella, idemque Petri nomen, quod in sacra familia perpetuum illi fuit, sacro è fonte susceperat. Ab ineunte ætate ambulans in innocentia, vitans lubrica, & voluptatibus obnoxia, & hominum commercium fugiens: contemplandis rebus divinis ita vacabat, ut amore Cælestium incensus, aliquando extrà se raperetur; Idèque sapientia crecens, & gratia, mensuram ætatis moribus senilibus excedebat. Studium literarum ingressus acri ingenio, ingentem spem suis Parentibus, & Magistro indidit: Quia verò noverat sapientem futurum, qui cum sapientibus graditur, Religiosorum Virorum consortio delectabatur, ac Divinæ præsertim inhians sapientiæ, sacros avidissimè quærebat libros, à prophanis abhorrens. Et quoniam ab infantia secum creverat misericordia, omnibus se Charitatis operibus assidue dabat: Infirmos proinde, in carcere positos, & egenos quantum poterat, sublevabat. Cum autem in alios pius esset, & misericors sibi tamen ex tunc incipiebat esse austerus, nam non solum singularem abstinentiam sensuales appetitus frænare, sed & levissimos quoscumque defectus flagellis asperis consueverat expiare.

§. 1. Licet autem etiam dum in sæculo versaretur animo Cælum recoleret; magis tamen, ac magis abundans in scientia, & in omni sensu probavit potiora; & annum ætatis sextum decimum ingressus, in Custodia sancti Evangelii, seu Extremaduræ (quæ nunc Sancti Gabrielis Provincia dicitur) Fratrum Minorum Discalceatorum habitum, & Evangelicam vivendi formam suscepit.

§. 2. Quod consilium insigni prodigio approbavit Deus: cum enim festinanti ad Religiosi Ordinis portum moram objiceret fluvius Tietar, qui tunc fortè imbribus intumuerat, neque ulla navigii facultas esset; effusus in preces in altera se ripa divinitus constitutum extemplo reperit Petrus. In Cænobio tam magnos in virtute statim progressus fecit, ut initio tyrocini emeritis Christi militibus emereret; ad omnium tamen pedes mirabili demissione prosterrens se.

§. 3. Præcinxit illum Deus virtute, & posuit immaculatam viam ejus paupertate, religiosæ disciplinæ rigore, rara oculorum modestia, incredibili siti cruciatum, magnam in omnibus excitavit admirationem sui.

§. 4. Solemnem professionem, expleto tyrocinii anno emisit, & sese elevans supra se, humana omnia transcendens, & anhelans ad Cælestia: oculis ta-

Clemens II. cum venerabatur.

Vita administratione digna

S. Petri m. vitas.

Ejus patet.

Ab ineunte ætate rebus Divinis vacat.

In operibus Charitatis assiduus.

Abstinentia.

Conversatio ejus in Cælis.

Anno 16. ff. Min. habitum suscepit.

In alteram fluvii Tietar ripam divinitus trajicitur.

Virtutes eximia in tyrocinio Religiosis.

Rara oculorum modestia.

men

men in terram semper dejectis, ignorabat an Chorus Ecclesiae (quem perpetuo adibat) fornice obductus esset, an laqueari ; an cellula sua ex lapidibus, an ex lignis constaret : Et exactis in quodam sui Ordinis Cœnobio tribus annis, Fratres non ex vultu, sed ex solo vocis cognoscebat auditu. Silentii quoque rigore linguam reprimere studens, per triennium quosdam in ore lapillos detulit, ut vel sic loquendi pruritum coerceret.

§. 5. Senili prudentia juventutem supergressus, vigesimo ætatis anno præter sacri Ordinis morem, Custos Cœnobii Sanctæ Mariæ Angelorum renunciatus est ; ubi tot Charismatum dona cœlitis illi collata sunt, ut ex eo jam tempore prodigiis coruscaret. Cum enim annona omnis defecisset, ac Fratres egredi ad petendam elemosynam prohiberentur (altissima nive Conventum obfidente) conquiri de Petro cœperunt, qui etiam rigente Hyeme ipsis cogitare de castino veruisset ; quidquid mensæ supererat, quotidie in pauperes distribuere consuevit : at ille cetero sciens enutriendos esse, qui jactant cogitatum suum in Domino, iussit ad ostium puerulos pergere, ubi super acervum nivis postibus hærentem, prægrande canistrum refertum panibus invenerunt, tam importuno tempore, & itinere alta nive obfiteo, non nisi ab Angelis eo delatum : quam divinæ providentiæ curam aliis quoque vicibus est expertus.

§. 6. Sed mirabilior erat Petri vita quæ ut viva lex perfectionis Alumnos provocabat ad sanctitatem. Pro quovis præconio sufficeret referre illa, quæ de hoc viro sanctissimo dixit Sanctissima pariter Virgo Theresia Carmelitarum Reformatorem Patrem ; videlicet ne momento quidem diei, ac noctis Petrum ab oratione cessasse, & ne somnus oranti obreperet, flexis genibus, cum quieti tandem indulgere cogebatur, ad ligni stipitem parieti infixum caput admoveret. Illius cella, eadem Theresia teste, pedum quatuor longitudinem cum dimidio non excedebat ; adeoque depressa erat, ut flexis genibus, & curvis semper humeris in illa hæreere cogebatur.

§. 7. Per quadraginta annorum decursum sequihoram tantum somno concessit. Jejunium amavit, adeo ut ad triduum ordinariæ, & ad octo aliquando dies inediam protraxerit : asperrimo præterea cilicio armatus, bractea ferrea per viginti annos præfixis aculeis corpus dilanians, bis in die flagellis in se crudelissimè animadvertens, itenera quamvis longissima, atque asperrima capite semper detecto, nudisque pedibus per æstus, & frigora suscipiens ; ita ut cum nudum caput imbribus, & nivi exponeret, interdum capilli gelu concreti deciderent, & ætate præservida, exurentibus Solis radiis, capite vehementissimè cruciaretur : respondere solitus interrogantibus, cur detecto capite semper incederet ; nefas esse coram Deo detecto capite ambulare. Cum vetustum, ac vilem sacco abluerebat madidum corpori aptabat, quin etiam in gelidam aquam rigente Hyeme sese plerumque injiciebat. Præter hæc, familiare illi erat Hyeme summa, urgente nivis frigore, deposito pallio, fenestram, & januam Cellæ referare, ut frigidissimo excepto aere, & gelu, acrius torqueretur, caro mox eximenda diris cruciatibus, cum fenestram clausisset, & januam. Eo devenit hac sæva maceratione membrorum, ut ex narratione Sanctæ Theresiæ arido, & exangui corpore, radicem arboris speciem exhibuerit : oculis autem in caveam recedentibus, & sulcatis perpetuo lacrymarum imbre genis, mirabile Poenitentia simulacrum videretur.

§. 8. Ex hac eximia vitæ sanctitate vires hausit ad egregia quævis præstanda in honorem Divinitatis, eaque prodigioso morum suorum exemplo assequi potuit. Latere ille quidem præoptasset, & paternam Sancti Francisci humilitatem secutus, Regale Sacerdotium formidasset accipere, nisi ad illud Superiorum imperio coactus fuisset : Itaque

non fumens sibi honorem, sed vocatus à Deo tanquam Aaron Sacrum quotidie peragebat tam uberes in fletus effusus, ut exitus aquarum deducentes oculi ejus viderentur fons hortorum, & puteus aquarum viventium, quæ fluunt impetu de Libano.

§. 9. Jussus etiam est suggestum ascendere, ac verbi Divini panem ex tempore Populis esurientibus frangere : cumque de ore ejus erumperent quasi sagittæ potentis acutæ innumeros felicissimè lanciatis eruit de potestate tenebrarum, & transfuit in Regnum filii Dei. Præterea confluerebant ad illum privatim erudiendi non modo infirmi, & populares, sed etiam Nobiles, ac Principes viri, quos mira suavitate, & efficacia verborum ad salutarem poenitentiam invitabat. Confessarii tamen munus apud Carolum V. Cæsarem declinavit, captus amore solitudinis, & demissionis, ac metu discriminum Aula Regalis.

Plura Cœnobia sui Ordinis sanctissimè temperavit, videlicet illud Sancti Honuphrii in Provincia Sancti Gabrielis, Sancti Michaelis Placentiæ, aliaque : subindè Provinciæ Diffinitor, & Custos, ac deinde omnium suffragiis in Provinciam electus est Provinciæ Sancti Gabrielis ; cujus regimini sedulo incumbens exemplis, & verbis, quædam edidit Constitutiones, quibus prioris Observantiæ nitor restoreret. In Lusitaniam quoque perrexit, ut nascentem Arrabidorum Provinciam juvaret, & promoveret.

§. 10. Cum autem arctiorem sui Ordinis disciplinam vigere desideraret, & longius extendi, superatis gravissimis difficultatibus, Divino munus præsidio, & Apostolica fretus auctoritate, primum novæ reformationis Cœnobium angustissimum, & pauperrimum sub Immaculatæ Conceptionis titulo prope Pedrosam Caurentis Diocesis in Bæturia, vulgò Extremadura Oppidum construxit ; ubi cum paucis sociis, Apostolicam sui Patris Francisci vitam renovavit. Hinc à Paulo IV. Summo Pontifice ejusdem Clementis, ac nostro Prædecessore Commissarius Generalis novæ Reformationis institutus, alios ædificavit Conventus, ex quibus, & quibusdam aliis ejus se regimini ultrò subdentibus, Provinciam Sancti Josephi fundavit : mox destinatis ad Regnum Valentia sociis, Provinciæ Sancti Joannis Baptistæ fundamenta jecit. Ac tandem illud strictissimum vitæ genus in varias Hispaniæ Provincias ad Indias, & Japonium usque feliciter dilatatum est, ubi ex ipsa Reformatione multi martyrio coronati sunt.

§. 11. Sanctam quoque Virginem Theresiam in stabilienda Carmelitarum reformatione indefessus adjuvit, itaut ipsamet testante, recentis illius paginis sit præcipuus promotor existimandus. Et revera multas pro re tanta peregrinationes suscepit, & labores tulit ; immò & absentis opem, & consilium laturus aliquando miraculosè apparuit.

§. 12. Quam gratum acciderit Deo studium hoc observantiæ strictioris, & quanto haberi vellet in pretio Seraphicū zelum hujus viri, Deus ipse prodigiis ingentibus comprobavit : cum non solum rapidissimas Tagi, & alterius fluminis aquas siccis ipse pedibus aliquando transivit ; sed & puer qui a fello infidens canistrum panibus refertum ad illum, & Fratres deferebat, Petri de Alcantara nomine invocato jumentum impulit in flumen, quod solidum, ac tutum supra suas aquas ingressū eidem præbuit.

Cum Joannes de Neira Petri in itinere socius, inedia, & siti confectus penè decideret, in loco, ubi ad orandum Sanctus hic vir se composuerat, fons illic erupit, & panis cum pisce ad esum paratus apparuit.

Infixus ab eo terræ aridus baculus, in viridem ficulneam excrevit, cujus fructus etiam nunc agris salutem redonant.

Atroce pertinacis mulieris injuriam non modo patientissimè toleravit ; verum etiam flexis

Prædicationis uberes fructus.

Zelus pauperratis.

Angustissimū Reformatio-nis Cœnobii construit.

A Paulo IV. Commissarius Generalis reformationis institutus.

Siccis pedibus transit flumina.

Cibum, & potum divinitus socio præbet.

Baculum aridum planat, & in ficulneam crescit. Patientia. Humilitas.

Silentii rigor.

Anno ætatis 20. renuntiatur Superior.

Prodigiis corusca adhuc juvenis.

Alios ad sanctitatem provocat.

Oratio assidua.

Cellæ angustia.

Somnus arctissimus.

Bractea ferrea corpus dilaniat.

Detecto capite semper incedit.

Sæva membrorum maceratio.

Amor in Deū.

Sacrum semper celebrat cum lacrymis.

Ratus in aere radios ex oculis emittit in crucem.

Propheta.

Imbrem a Deo obtinet.

Per flammam innocuus incedit.

Demersum in aquis mirabiliter extrahit.

Vsum restituit.

Feminam a consuetudine Daemonis liberat.

Nives in aere pendulae.

A copiosissimis imbribus non madefactus.

Procul distantibus corporaliter apparet.

Inter orandum in altum elevatur.

Mortalis infirmitas.

Mortis horam praedicit.

Extasis.

In genu erectus lucide migrat in caelum.

Plenus gloria apparet S. Theresia.

Splendor ex oculis, & o-

coram ea genibus pro culpa, quam non patrarat, humillime deprecatus est.

Semel Crucem in horto Pedrosi devotis oculis contemplans sursum ferri, & in aere coram ipsa suspendi, & lucidissimos quoque ex oculis radios, in eandem crucem emittere visus est, candidaque nube caput ejus circumdari.

§. 13. Quendam adolescentem benedictionem suam enixe efflagitantem, cum ab Urbe, quam primum recedere decrevisset, de gravi discrimine, quod illi imminebat, in haeticam quandam opinionem incidendi praemonuit.

Scholarem alium respiciens, Mundo quamprimum renunciaturum, sacrumque Religionis habitum susceprurum divinitus agnovit.

In magna fecitate, precibus suis copiosum a Deo imbrem obtinuit.

Accensum ignem in quodam Conventu, per flammam ipsas innocuus incedens sine mora extinxit.

Demersum in puteo infantem, corda qua cingebatur in eum locum demissa, mirabiliter extrahit.

Mulieris oculos luce orbatos leviter tangens, data ei benedictione protinus illuminavit.

Feminam quandam a Damone per multum temporis deceptam, de prava illa consuetudine, quam cum maligno Tentatore habuerat, commonefecit, & liberavit.

In reditu ad Conventum de Arenas a Civitate Abulae, obrutus fuisset nivibus, quarum vis ingens a Caelo devolvebatur, nisi ejus precibus coercita, in aere pendulae constitissent, & prodigiosum tabernaculi generis artificioso fornice composuissent, quo in lufus Petrus ab aliarum laesione nivium prohibebatur.

Imbres quoque copiosissimi eum madefacere non sunt ausi, quod etiam dum augustum Missae sacrificium offerret, ipsi & circumstantibus semel evenit. Corporaliter videndum se praebuit plurimis procul distantibus: Prophetico lumine remotissima locorum, ac temporum spatio praedixit. Demum usque adeo fuit in deliciis Divinitati, ut omnium vota, quando Petrus intercessorem exhiberet se, implenda esse professus fuerit Sanctae Virginis Theresiae, ut ipsamet sibi semper accidisse faceret.

§. 14. Et illius quidem preces adeo incensaerant igne Divino, ut inter orandum brachiis in modum Crucis expansis in altum saepissime ferretur; ac dum Sacrum faceret elevari in sublime coram Populo aliquoties conspectus fuerit: immo tanta ejus erat assiduitas orationis, ut nunquam ab ea cessaret, & intuentibus ipsum, homo alterius saeculi videretur.

Edoctus ergo etiam dum in Terris agebat, ad Caelum evolare, tandem meritis plenus, aetatis anno sexagesimo tertio in febrim, ac dolores molestissimos incidit. Augebatur simul cum aegritudine hilaritas Petri, prohibentis Religiosam suam familiam a lachrymis, in quas ob amittendum amantissimum Parentem agebatur. Ecclesiae Sacramentis rite susceptis, ac praedicta mortis hora, non jacens, sed humi erectus in genua in altissimam extasim diripuit; ac deinde sensibus restitutus: Latus sum (inquit) in his quae dicta sunt mihi, in Domum Domini ibimus. Et manu Fratris benedicens, ita illos est allocutus: Non intuemini Fratres mei, Sanctissimam Trinitatem, & Dominam meam gloriosissimam Virginem Mariam, & Sanctum Joannem Evangelistam. Quibus dictis adhuc excepto genibus corpore, migravit animo in caelum, & Sancta Theresia procul distans ab Opido de Arenas, in quo Petrus decesserat, illum vidit recto, & lucido tramite delatum ad sempiternam felicitatem; ac saepe postea eidem oranti apparuit plenus immensa gloria & purissima lucis radiis circumfusum. Corpus vero pulcherrimum Caelesti quodam colore perfusum, oculis apertis,

& miro splendore radiantibus, suavissimo de membris odore manante, intuentes replebat admiratione, utque fidelium adventantium devotioni satisficeret, in eminentiori extra portam loco expositum fuit, ad cujus conspectum Populus suspiriis, ac vocibus Sanctum inclamabat, auxilium ab eo petebat, vel minimam habitus particulam pro summo quilibet bono reputabat. Inde processum est ad funus, numerofo Populo cum facibus, ac candelis accensis sacrum depositum comitante. Contigit autem inter caetera notabilia, quod Caelum imbre, ac vento furens, delato in medium corpore subito placaretur, dum in circuito omnia streperent, & inundarent, ita ut a Valerudinario, in quo decesserat, usque ad Conventum duobus milliariibus distantem, quieto Caelo omnes immadefacti processerint, & ceram pro funere honorando accensam in tanto spatio nihil immutatum repererint. Ejus corpus in Ecclesia Fratrum Minorum Discalceatorum depositum, singulari Populorum veneratione invisitur.

§. 15. Excessit Anno salutis millesimo quingentesimo sexagesimo secundo, xviii. die Octobris.

Plurimis etiam post mortem miraculis coruscavit.

Alphonsus Sanchez faber lignarius, fracti crucis integrandi mortalem omnem spem projecerat; sed ad sepulchrum Petri, momento temporis convaleuit.

Laborantem exitiali morbo Mariam de Paramo, & a Medicis desperatam, haustus aquae reliquiarum Petri contactu sacrae, dicto citius integrae sanitati restituit.

Sacramento Extremae unctionis munita jam erat Maria Velasquez, quae Petri opem exposcens illico surrexit incolumis.

Franciscus Ramirez sexennis puer cruribus contractus, oleo lampadis ante Petri sepulchrum luentis inunctus, repente sanatur.

Balthasari Rodriguez sexenni puero, fracto utroque lare, ac defluentibus intestinis penè confecto; effusa ante Petri sepulchrum preces, saluti fuerunt.

Francisca Martinez triennio claudicans, quae desperata fracti pedis salute, genibus, & manibus reptaverat ad Petri sepulchrum, incolumis, & solido pede innixa, regressa est domum.

Utraque aure surdus Bartholomaeus Garzia, contactu aquae, cui fuerant adnota Petri reliquiae, recuperavit auditum: & eodem contactu visum momento recepit Isabella Gonzalez a tribus mensibus caeca, & saedo apostemate laborans in dextero genu Joannes puer bimus, repente convaleuit.

§. 16. Jacuit autem Petri corpus per multos annos in humili loco, in quo primo reconditum fuerat, sed cum undique ad illud ex tota confluere Hispania; Episcopi Abulensis auctoritate, in locum decentiorem a Religiosis Conventus de Arenas translatum est, & oleo similem liquorem distillans repertum, candidis velis fuit involutum retenta quadam reliquiae particula, & in Arca prope Altare majus iterum muro inclusum.

§. 17. Gratias igitur immortales agebat omnipotenti Deo idem Clemens Praedecessor, & in illo corsum exultabat, quod nullis ejus suffragantibus meritis, sed altitudine divitiarum sapientiae, & scientiae suae, hanc Servi sui Petri de Alcantara Canonizationis solemnitatem, per ejus humilitatis ministerium ad sui nominis gloriam, & Catholicae fidei exemplum voluerit celebrari. Cum enim praeter eximia prodigia, quibus Petri vita effulsit, post mortem etiam quamplurimis aliis miraculis, ut ejus sanctitatem testaretur Deus, aditus aperiiebatur ad sacros honores Petro deferendos.

§. 18. Propterea crebrescente fama ejus sanctitatis, venerationis, & miraculorum, editi super his fuisse Processus auctoritate Apostolica, & ordinaria: & accedentibus precibus clarae mem. Philippi III. & IV. Catholicorum Hispaniarum Regum, necnon

for manat e membris.

Sanctum in-clamat populus.

Mirabilia in funere.

Sepultura.

Annus, in dies obitus.

Post mortem miracula.

Gressum restituit.

Ab exitiali morbo liberat.

In extremis laborantem sanat.

Pedibus contractum restituit.

Fracta latera sanat.

Gressum restituit.

Auditum & visum restituit.

Ad sepulchrum convaleuit.

Liquorem corpus distillat.

Fama sanctitatis.

ferè omnium Hispaniæ Regnorum, cæterisque de more peractis, Sacra Rituum Congregatio, cui supradictorum Processuum revisionem injunxerat Gregorius Papa XV. etiam Prædecessor noster, tunc suus, respondit referente bon. mem. Marco Antonio tituli Sancti Eusebii Presbytero Cardinali Gozadino, juxta feriem relationis trium causarum Palatii Apostolici Auditorum, pluries examinatum fuisse causam Servi Dei Petri de Alcantara, ac plenissimè constare de validitate Processuum, fama sanctitatis, fidei puritate, cæterarum virtutum excellentia, reliquiarum, ac sepulchri veneratione, & plurimis tandem miraculis: ac propterea posse, si Summo Pontifici placuisset, eundem Petrum Sanctum, ac in Cælis regnantem, omnibus fidelibus solemnem Canonizationem proponere venerandum; dum interim Episcopus Abulensis in Capellam quandam novam à se dedicatam, sacrum ejus odorem suavissimum spirans solemniter transfulisset, præsentibus nonnullis Hispaniæ Magnatibus, qui ferendis reliquiis nobiles humeros submiserunt.

§. 19. Quapropter idem Gregorius XV. felicior. Prædecessor noster, tunc suus, annuit precibus ejusdem Philippi IV. Regis, & Ministri Generalis, & Fratrum Ordinis Minorum; atque Petrum Beati tituli insignivim die decima octava Aprilis anno salutis millesimo sexcentesimo vigesimo secundo; ac de eo tanquam de Confessore non Pontifice die decima nona Octobris, qua ipse memoriam celebrandam esse statuit ubique Terrarum ab universo Ordine Minorum Observantium utriusque sexus: In Oppido verò de Alcantara, ubi natus est, atque in altero de Arenas, ubi corpus ejus requiescere acceperat, ab omnibus tam Regularibus, quam Secularibus Clericis recitari Officium posse, & Missam celebrari, datis desuper literis in forma Brevis concessit. In Provincia verò S. Josephi, cujus Auctor extitit Petrus, à Fratribus Discalceatis de illo veluti de Patrono etiam cum Octava Officium, ac Missam celebrari posse.

§. 20. Deinde verò novus Processus conditus est ob nova Decreta ab Urbano VIII. edita, & fama sanctitatis perseverans, & crescens fidelium veneratio reperta est.

§. 21. Alia deinde miracula à fel. rec. Innocent. X. Prædecessore nostro, tunc suo, comprobata sunt die octava Martii 1650. cum Processus novi super his, quæ post Petri Beatificationem formati fuissent, instantibus in primis iteratis supplicationibus Episcoporum, Principum, ac Civitatum totius Hispaniæ.

§. 22. Repetito voto sac. Rituum Congregatio die 12. Aprilis Anno 1660. censuit posse tuto deveniri ad solemnem Petri Canonizationem, ac in Domino plurimum expedire, ut diuturnæ mortificationis assiduus labor planè ad prodigii genus accedens, argumentum insigne perfectissimæ charitatis in Deum cum salubri animarum profectu sanè admirabili Christi fidelibus colendus, & imitandus omnino proponeretur.

§. 23. Sed interim succedente interitu fel. rec. Alexandri VII. prædecessoris nostri, tunc sui, quo annuente Decretum supradictum emanaverat ab eadem Sac. Rituum Congregatione, & eodem Clemente ad Sancti Petri Cathedram evedo priores diligentia fuerunt instaurata, & accedentibus novis Principum Catholicorum instantiis, præsertim verò Regis Catholici Caroli II. secretum Consistorium fuit habitum die 18. Martii Anno 1669. in quo per venerabilem Fratrem nostrum, tunc suum, Martium Episcopum Portuensem S. R. E. Cardinalem Ginertum status Causæ Beati Petri relatus fuit; & omnium Cardinalium, qui adfuerunt, suffragia dixerunt placere eis, ut idem Clemens ad solemnem Canonizationem deveniret.

§. 24. Quapropter sequente publico Consisto-

rio, in quo de Canonizatione dicti Beati Petri verba fecit dilectus etiam filius Alexander Capria, nostræ, tunc suæ Consistorialis Aulæ Advocatus, & nomine præfati Caroli Regis, necnon Regnorum prædictorum, ac Ministri Generalis, & Fratrum Ordinis Minorum eidem Clementi Prædecessori fuit humiliter supplicatum.

§. 25. Idem Clemens Prædecessor noster, in tam gravi causa orationibus, & jejunii publice indicitis, & concessa pro hoc fidelibus Indulgentia, Divinæ voluntatis beneplacitum explorare sategit.

In semipieno postmodum Consistorio Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, (de quorum numero tunc eramus) scripta suffragia Canonizationis solemnitate approbantium, eidem Clementi Prædecessori diem Dominicum in Albis unanimiter innuerunt.

§. 26. Tandem cum nihil aliud desideraretur eorum, quæ ex Sanctorum Patrum auctoritate, Sacrorum Canonum Decretis, S. R. E. antiqua consuetudine, ac novorum Decretorum præscripto agenda, & observanda erant, dicta die Dominica in Albis, quæ erat quarto Kalendas Maii, anno millesimo sexcentesimo sexagesimo nono, Pontificatus sui Anno secundo; in Sacrosancta Beati Petri Apostolorum Principis Basilica, in qua solemnem ritum cum ejusdem S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & dilectis filiis Romanæ Curie Prælati, Officialibus, & familiaribus suis, Clero sæculari, & Regulari, & maxima Populi frequentia mane convenit, post repetitas pro Canonizationis Decreto petitiones, nomine ejusdem Caroli Regis à dilecto etiam filio nostro, tunc suo, Jacobo tituli Sancti Sixti Presbytero Cardinali Rospigliofo nuncupato: post sacros Hymnos, Litanias, aliasque preces, post Spiritus Sancti gratiam ritè imploratam ad honorem Sanctissimæ, & individua Trinitatis, ad exaltationem fidei Catholicæ, & Christianæ Religionis augmentum, auctoritate Domini nostri Jesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac ejus matura deliberatione præhabita, & divina ope sæpius implorata, ac de Venerabilium, Fratrum nostrorum, tunc suorum, Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Urbe existentium consilio, Beatum Petrum de Alcantara Sanctum esse decrevit, & definivit, ac Sanctorum Catalogo adscripsit, statuens ab universali Ecclesia quolibet anno decima octava Octobris, illius obitus die memoriam ejus inter Sanctos Confessores non Pontifices, pia devotione recolere debere. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

§. 27. Postea idem Clemens Prædecessor noster, ejusdem Sancti festum die decima nona Octobris celebrari quotannis decrevit, in qua die omnibus Christi fidelibus, qui aliquam ex Ecclesiis universi Ordinis Sancti Francisci tam Fratrum, quam Monialium, tam hætenus erectis, quam in posterum erigendis; & ubicumque locorum existentibus visitaverint, Indulgentiam plenariam perpetuam concessit.

§. 28. Deo igitur Optimo Maximo, à quo est omne datum optimum, & omne donum perfectum, gratias agere eundem Clementem Prædecessorem decebat, qui benedixit hunc Servum suum in omni benedictione spirituali, ut esset Sanctus, & immaculatus coram ipso, & curreret in via mandatorum Divinorum, dilatato corde ab eximia charitate: cumque illum Divina pietas huic nostro sæculo indulserat, qui antiquæ prodigia sanctitatis instauraret, eundem singulari cultu prosequeretur, ejusque auxilium in hisce Christianæ Reipublicæ necessitatibus enixius imploraret.

§. 29. Ne autem de Decreto, Definitione, Adscriptio, Statuto, Concessione, aliisque

Clemens IX. jejunia indicit, & Indulgentiam concedit.

Dies Canonizationis indicitur.

Canonizatio

Sancti festum decernitur.

Indulgentia plenaria perpetua.

Pontificis gratiarum actio.

Decreti confirmatio.

Validitas processuum.

Corporis translatio.

Beatificatio.

Processus alius ob decreta Urb. VIII.

Innocent. X. comprobata miracula.

Alexand. VII. obitu rememorata Canonizatio.

Carolus II. Rex Hispaniarum instat pro Canonizatione.

præmissis, pro eo quod ipsius Clementis Prædecessoris literæ ejus superveniente obitu confectæ non fuerunt, valeat quomolibet hæsitari: volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, quod Decretum, Definitio, Adscriptio, Statutum, Concessio, aliaque præmissa à dicta die quarto Kalcadas Maii suum consequantur effectum; ac si super illis ipsius Clementis Prædecessoris literæ sub Data ejusdem diei confectæ fuissent, prout superius enarratur. Quodque præsentis literæ ad probandam plene Decretum, Definitionem, Adscriptionem, Statutum, Concessionem, aliaque præmissa ubique sufficiant, nec ad id probationis alterius administriculum requiratur.

Publicatio
& fides.

§. 30. Cæterum quia difficile foret præsentis nostras litteras ad singula loca, ubi opus esset deferri; Volumus ut earum exemplis etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

§. 31. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum voluntatum, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Dat. P. An. r.
Id. Maii.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo, Quinto Idus Maii, Pontificatus nostri anno primo.

† Ego Clemens Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

† Ego Franciscus Episc. Ostien. Card. Barberinus
S. R. E. Vicerecancelarius.

† F. M. Episcopus Tusculanus Cardinalis Brancatius.

† Ego Uldericus Episcopus Albanensis Card. Carpineus.

† Ego Virginius tit. S. Laurentii in Lucina Presb. Card. Ursinus.

† Ego Cæsar tit. SS. Quatuor Coronator. Presbyt. Card. Facchenettus.

† Ego Alderanus tit. S. Prædix Presbyt. Cardin. Cybo.

† Ego Fridericus tit. S. Petri ad Vincula Presbyt. Card. Sfortia.

† Ego Benedictus tit. S. Honuphrii Presb. Cardin. Odescalcius.

† Ego Aloisius tit. S. Alexii Presbit. Cardinalis Homodeus.

† Ego P. tit. Sancti Marci Presb. Card. Otthobonus.

† Ego Laurentius tit. S. Chrisogoni Card. Imperialis.

† Ego Marcellus tit. S. Stephani in Monte Cælio Presb. Card. Santacrucius.

† Ego Jo. Baptista tit. S. Marcelli Presbyt. Cardin. Spada.

† Ego Franc. tit. SS. Quatuor Coronator. Cardin. Albitius.

† Ego Osvavius tit. S. Cæciliæ Presbyt. Card. de Aquaviva, & Aragonia.

† Ego Carolus tit. Sanctæ Priscæ Presbyt. Cardin. Pius.

† Ego Carolus tit. S. Eusebii Presbyt. Cardinalis Gualterius.

† Ego Flavius tit. S. Mariæ de Populo Presbyter Card. Chifius.

† Ego Jacobus tit. S. Pancratii Presbyt. Card. Franzonus.

† Ego Petrus tit. Sancti Calixti Presbyt. Cardinal. Vidonus.

† Ego Nereus tit. SS. Nereæ, & Achillei Presbyter Card. Corfinus.

† Ego Carolus tit. S. Anastasiæ Presb. Cardinalis Bonellus.

† Ego Carolus tit. S. Susannæ Presbyt. Cardinalis Caraffa.

† Ego P. tit. SS. XII. Apostolorum Presb. Card. de Alteriis.

† Ego Cæsar tit. S. Jo. ante Portam Latinam Presbyt. Card. Rasponus.

† Ego Carolus tit. S. Mariæ de Aracæli Presbyt. Card. Robertus.

† Ego Jacobus tit. S. Sixti Presbyt. Cardinalis Rospigliofus.

† Ego Fridericus tit. S. Nicolai in Carcere Diac. Card. Hassia.

† Ego Carolus Sancti Cæsarei Diac. Card. Barberinus.

† Ego Decius Sancti Eustachii Diac. Cardinalis Azzolinus.

† Ego Franciscus Maria SS. Viti, & Modesti Diac. Card. Mancinus.

† Ego Paulus tit. Sancti Georgii Diac. Cardinalis Sabellus.

† Ego Sigismundus S. Mariæ in Domnica Diac. Card. Chifius.

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

†

Indulta, gratiæ, & Privilegia, Conclavistis, qui in Conclavi adfuerunt, quando ad Pontificatum fuit electus, concessa.

Similia Privilegia, & Indulta Conclavistis concessere plures Summi Pontifices, inter quos Clemens IX. supra Const. 3. Nos volentes.

C L E M E N S P A P A X.

Motu proprio, &c. Nos volentes dilectos filios Conclavistas, qui Conclavi, in quo di-

causa In-

vina

vina favente clementia, ad Summi Apostolatus apicem assumpti fuimus Nobis, & Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus uri familiares, & continui commensales interservientes interfuerunt; quique ea de causa labores, vigiliis, & incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum hujusmodi favoribus, gratiis, & privilegiis pro cuiusque meritis exornare.

§. 1. Ipsosque Conclavistas, quibus hodie, ac aliis participantibus descriptis in Rolo, seu divisione subscripto, vel subscripta per dilectum filium Magistrum Gasparem de Carpino Datarium nostrum, summam decem millium scutorum auri in auro ex pretio tot officiorum vacabilium ad nos spectant, gratiose donavimus, in veros, indubitatos, & non fictos familiares, & continuos commensales nostros, ac eos, qui ex illis clerici existunt, seu militia clericali adscribi desiderant, quosque tres hujusmodi Cardinales singularem in quolibet ordine antiquiores, gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios, sine tamen præjudicio dilectorum filiorum de numero participantium Notariorum recipimus, & tam illos, quam alios Conclavistas singulos, qui singularem ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore reputati fuerint, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranensis Comites, & Milites, & tam illos, quam omnes, & quoscumque alios Conclavistas indistinctè, qui nobiles non sunt, nobiles quique Urbis, vel alicujus alterius ex Civitatibus temporalibus dominio eidem Romanæ Ecclesiæ mediare, vel immediatè subiectis Cives esse voluerint, singulos in ea ipsa Civitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem tribus Cardinalibus se admitti petierit, veros Cives ad instar, & nulla prorsus differentia inter eos, & singulos alios veros originarios, & antiquissimos etiam nobiles, & participantibus Cives ipsius Urbis, vel Civitatis; Itaut ipsum jus civilitatis ad quoscumque illorum hæredes eodem modo transeat, creamus, constitutum, deputamus, ac Nobilitatis, & Civilitatis titulo, honore, & insigniis decoramus, aliorumque familiarium, & continuorum commensalium Nobis actu in Palatio nostro Apostolico interservientium, ac in illius tinello comedentium, & bibentium, ac nostrorum, & Sedis prædictæ Notariorum Palatii, & Aulæ prædictorum Comitum, Militum, & Nobilium, ac Civium hujusmodi originariorum numero, & confortio favorabiliter aggregamus, ac pro veris, & indubitatis, & non fictis familiaribus continuis Commensalibus, ac Notariis nostris, Comitibus, Nobilibus, Militibus, & Civibus deinceps haberi volumus, ac reputari mandamus, eisque in quibuscumque impetrationibus, concessionibus, & literis, tam gratiam, quam justitiam separatim, seu utramque mixtam concernentem se familiares continuos Commensales, nostrosque Comites, Milites, Nobiles, & Cives etiam originarios nominari, nec propterea impetrationes, concessionis, & literæ hujusmodi subreptionis vitio subiaceant, sed validæ, & efficaces existant, ac ex nunc deinceps in perpetuum omnibus, & quibuscumque ac prorsus similibus antelationum antelationibus, prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii Nostri familiares tempore dictæ Assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus Apicem, ac quibus aliis ejusdem Sedis Notarii etiam de numero Participantium existentes, etiamsi habitum, & Rochetum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique, & Aulæ prædictorum Comites, Milites, Nobiles etiam originarii, ac antiquissimi Cives ejusdem Urbis, vel Civitatis, quam, ut præfertur, elegerint, quique ex

utroque parente verè Nobili, & Cive originario, & antiquissimo procreati de jure, statuto, consuetudine, vel aliis ex aliquo speciali privilegio, seu aliis quomodolibet, etiam quoad affectationem quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum etiam per quascumque literas, seu Constitutiones Apostolicas pro tempore editas utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum ubique locorum in judicio, & extrà sine tamen eorundem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè valeant realiter & integrè in omnibus, & per omnia etiam in Urbe, & Civitate hujusmodi non habitaverint perinde, ac si de verè nobili genere, & ex utroque parente nobili originario, ac antiquissimo Cive procreati forent, & hujusmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, concessionis, indulgentia, & jura, quæ pro aliis nobilibus, & Civibus originariis, emanarunt & quæ ratione nobilitatis, & civilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt, pro eisdem Conclavistis in specie emanassent, seu emanarent, & eis naturaliter de jure statuto, consuetudine, fundatione, vel aliis competenter, auctoritate, & tenore similibus indulgemus.

§. 2. Nosque Conclavistas prædictos à solutione, & exactione decimarum, & cujuscumque pedagii, subsidii, gabellæ, & cujuscumque oneris tam ordinarii, quam extraordinarii ubique locorum, & ex quacumque quantumvis urgentissima, & inexcogitabili causa, & occasione etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, & Rerumpublicarum etiam Veneriarum, & aliorum quorumcumque Principum, impostorum, & imponendorum pro tempore, ex nunc prout ex tunc, & è contra, & postquam casus hujusmodi impositionis, & solutionis evenerit, liberamus, & eximimus, liberisque, & exemptos fore, & esse decernimus; Distinctius inhibentes dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, Thesaurario, Præsidentibus Clericis, ac quibuscumque aliis Officialibus Camera prædictæ, & Exactoribus pedagiorum, decimarum, subsidii, gabellarum, & onerum hujusmodi, ac aliis personis, cujuscumque Ecclesiasticæ, vel secularis dignitatis, status, gradus, ordinis, vel conditionis existentibus, ne eos ad aliquam solutionem cogere, seu compellere, aut super præmissis, eorumve usu, possessione, vel quasi directè, vel indirectè quovis quæsito colore, vel ingenio molestare, vel aliis quomodolibet impedire quoquomodo præsumant.

§. 3. Necnon omnes eosdem Conclavistas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti; aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, si quas quomodolibet propter contraventiones contentorum in Constitutionibus super creatione Romani Pontificis pro tempore editis, vel aliis quomodolibet incurrerunt in foro conscientie tantum absolvimus, & liberamus, ac omnes, & quoscumque defectus, si qui forte sint omnium provisionum, beneficiorum, dignitatum, ac permutationum eorundem Conclavistarum tam ex multiplicitate titularum, ac ob incurSIONEM quarumcumque censurarum, & irregularitatis, quam alias, ex quavis causa provenient. sanamus, ac hujusmodi provisiones vigore eorum privilegiorum, in foro conscientie tantum, perinde, ac si novas provisiones obtinissent, revalidamus, & quatenus opus sit, omnibus, & singulis eorum de omnibus, & singulis dignitatibus, & aliis cum cura, & sine cura beneficiis Ecclesiasticis quomodolibet qualificatis, & nuncupatis etiam cujusvis Ordinis Regularium per eos respectivè obtentis, de novo etiam respectivè providemus, ac omnes, & singulas pensiones eis, & eorum singulis super quorumvis benefi-

Exemptio à gabellis, decimis, & aliis oneribus.

Abolutio à censuris.

Donatio sc. 10. mil. auri pro Concl.

Receptio in familiares.

Notarios.

Comites.

Cives.

Nobiles creat.

eorum Ecclesiasticorum quomodolibet qualificationum, & nuncupatorum etiam alicujus Ordinis Regularium fructibus, &c. respectivè reservatas similiter de novo reservamus.

Remissio fructuum malè perceptorum.

§. 4. Ipsisque Conclavistis, eorumque singulis quoscumque fructus, redditus, & proventus Ecclesiasticos occasione quarumcumque dignitatum, Canonicatum, & Præbendarum, aliorumque beneficiorum Ecclesiasticorum quorumcumque, & quarumcumque pensionum annuarum ipsi, & eorum cuilibet collatarum, & reservatarum, tam ex antedictis, quam ex aliis defectibus, & occasionibus etiam ratione omissionis recitationis horarum Canonicarum indebitè perceptos quoscumque quantitatis fuerint, graciosè remittimus, & condonamus, ac cum eis super inhabilitate, & irregularitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam, ex eo quod censuris hujusmodi ligati Missas, & alia divina Officia dummodò tamen non in contemptum Clavium celebraverint, aut aliàs in Divinis se immiscuerint; quodque illa, & aliis præmissis non obstantibus ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines, aliàs rite, & dummodò nullum aliud alicui eorum obstat Canonicum impedimentum promoveri, & in illis, & in susceptis per eos aliàs rite ordinibus etiam in Altaris ministerio ministrare etiam liberè, & licitè valeant, dispensamus.

Legitimitas illegitimarum.

§. 5. Ac eosdem Conclavistas, si qui eorum defectum natalium patiantur, ex quocumque damnato, & illicito coitu etiam si ex nobilissimis parentibus, & vilibus fœminis forsan procreati sint, etiam si aliàs legitimati existant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ hujusmodi maculam, sive notam abstergimus, & abolemus, ac legitimis natalibus restituimus, & cum eorum singulis, ut in quibuscumque bonis Paternis, & Maternis, aliorum consanguineorum, seu cognatorum, vel aliorum quorumcumque, sine tamen præjudicio venientium ab intestato, vel ex fideicommissis, seu aliàs de jure valida dispositione, & præterquam in bonis Ecclesiasticis, & ab Ecclesia provenientibus succedere, & illa donationis, vel alio quovis titulo consequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere eos ad omnia jura, legitimas successiones ex testamento, vel ab intestato hæreditates, legata, libertates restituendo, realiter, & cum effectu, ac ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia secularia publica, vel privata etiam assumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac si de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obstant, si aliud canonicum eis non obstat impedimentum, ut Clericali charactere, qui illo nondum insigniti sint, insigniri, ac ad omnes etiam sacros, & presbyteratus ordines, si nondum ad illos promoti sint, promoveri, ac postmodum charactere, & ordinibus hujusmodi, illorumque Privilegiis uti, ac in eisdem ordinibus, etiam in Altaris ministerio ministrare, ac quæcumque, & qualiacumque cum cura, & sine cura beneficia Ecclesiastica, etiam personatus, administrationes, & officia etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, seu si Parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & Præbendæ, dignitates, non tamen majores post Pontificalem in Cathedralibus, aut principales in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi fuerint, si sibi aliàs canonicè conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel aliàs assumantur ad illa, & instituantur in eisdem recipere, & dummodò plura simul non sint, quam quæ à Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere liberè, & licitè valeant, similiter dispensamus.

Expedio litterarum Apostolicarum gratis.

§. 6. Quodque omnes, & quæcumque gratiæ, provisiones, commendæ, & quævis aliæ litterarum Apostolicarum provisionum quorumcumque beneficio-

rum Ecclesiasticorum hujusmodi, prout nostris Familiaribus continuis Commensalibus, gratis dantur, concedantur, & expendantur, ac etiam litteræ ipsæ in forma Brevis, tam de capienda possessione nomine dicte Camere Apostolicæ, quam aliàs uti illis super provisionibus quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, similiter gratis dentur, concedantur, & expendantur, ac dari, concedi, & expediri omninò debeant, etiam præcipimus, & mandamus.

§. 7. Ac Conclavistis prædictis, qui S. Joannis Hierosolymitani, seu cujusvis alterius Militiæ regularis etiam expressè professi sunt, ut etiam ab eorum Conventu absentes existant, dum tamen quinquennalem, seu aliam debitam residentiam in Conventu fecerint, & consueta servitia præsterint quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum, & quarumvis pensionum, & commendatarum eorum Militiæ, seu Religionis capaces existant perindè, ac si in eadem Militia, seu Religione Antianitatem de justitia consequuti fuissent similiter indulgemus. Eisdemque Conclavistis, & eorum singulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, vel Cathedralium, seu duarum insignium Urbis Collegiatarum Ecclesiarum, aut personæ aliæ quæcumque Ecclesiasticæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in Romana Curia, quam extra eam ad id per eos, & eorum singulos eligendæ, seu eligendæ quascumque pensiones annuas eis, & eorum singulis super quibuscumque fructibus, redditibus, proventus, juribus, & obventionibus, & emolumentis universis, certis, & incertis quarumcumque mensurarum Episcopatum, Archiepiscopatum, & Abbatialium, ac etiam distributionibus quotidianis etiam ratione servitii, & mercedis Dignitatum, Canonicatum, & Præbendarum, cæterorumque aliorum quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum etiam per prædictæ S. R. Ecclesiæ Cardinales obtentorum, & in posterum obtinendorum cum cura, & sine cura secularium, & quorumvis Ordinum Regularium, seu fructus, redditus, & proventus hujusmodi beneficiorum reservatos, seu reservandos, etiam si semel, vel pluries transiitæ, seu translati fuerint usque ad summam centum ducatorum auri de Camera similibus in toto, vel in parte, ac in una, seu pluribus vicibus, ac etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, & postquam cassatæ, & extinctæ fuerint alias similes pensiones annuas, seu fructus, redditus, & proventus hujusmodi usque ad summam prædictam unum, vel pluribus aliis personis Ecclesiasticis, vel etiam clericali charactere tunc temporis nondum insignitis, cum clausula tamen ex tunc prout postquam dicto charactere rite insigniti fuerint per eosdem Conclavistas, & eorum singulos nominatim, etiam quæcumque, quocumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, aliàs tamen pensionum capacibus, similiter eis quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis eisdem modo, & forma, quibus eisdem Conclavistis reservatæ, seu reservatæ erant etiam absque beneficiis ipsa obtinentium consensu integrè persequendas, ac per eos propria auctoritate percipiendas, exigendas, & levandas, aut percipiendos, exigendos, & levandos, reservare, constituere, concedere, & assignare valeant; præfatique Translatarii in quasi possessione dictas pensiones exigen. in qua ipsi Conclavistæ tempore translationis per eos præsentium vigore facien. existebant, in omnibus, & per omnia subrogati esse censeantur, etiam concedimus pariter, & indulgemus. Etiam si similem gratiam à Prædecessoribus nostris aliàs forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, tam vigore aliorum Privilegiorum Conclavistarum, quam ex quocumque alio indulto, & privilegio, quorum effectum per hanc novam gratiam, & concessionem impedire nolu-

Concessio antianitatis Equitibus Hierosolymitanis, seu aliter Militiæ.

mus, sed cumulative concessam, vel concessas esse volumus, itaut quilibet eorum cumulative, & ampliatiue prædictis facultatibus præsentibus, & præteritis privilegiis, hac in re concessis, uti, frui, & potiri possint.

Ampliatio.

§. 8. Decernentes ipsas translationes, & novas reservationes, constitutiones, & assignationes Pensionum, seu fructuum, reddituum, & proventuum, hujusmodi, ut præfertur facien. ex nunc prout postquam factæ fuerint plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque beneficia super quorum fructibus, redditibus, proventibus, aliisque hujusmodi reservata fuerint obtinentes ad illas persolvere, efficaciter obligatos fore: Ac cum eisdem Conclavistis, quod ratione quarumcumque pensionum annuarum eis, & eorum cuilibet super quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis etiam Cathedralibus, & aliis Ecclesiis, seu Monasteriis etiam à prædictis S.R.E. Cardinalibus obtentis, & ut præfertur obtinendis, vel alias quomodolibet qualificatis, non tamen ultra summam ducatorum ducentorum parium pro quolibet nunc, & pro tempore reservatarum, & reservandarum habitum, & tonsuram Clericales gestare, & in illis, dummodò alias ipsi habitum decentem, & honestum deserant, incedere minimè debeant, nec ad id à quoquam desuper cogi, seu compelli, minusque aliquas sententias, censuras, ac etiam privationis, seu cessationis ipsarum pensionum, pœnas occasione præmissorum incurrere possint, sed easdem pensiones ad prædictam summam ducatorum ducatorum ascenden. & reservatas, ut præfertur, etiam si Matrimonium jam contraxerint, vel posthac contrahere voluerint, cum unica tamen, & virgine recipere, & liberè retinere.

Exemptio à spoliis, & facultas testandi.

§. 9. Postremò, quod bona quæcumque ad dictos Conclavistas, & eorum quemlibet spectant, & per eos etiam ratione quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum etiam Canoniatuum, & præbendarum, ac dignitatum quarumcumque alias obtentorum, & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quovis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industria legitime, tamen, ac alias licite acquisita, & acquirent. etiam in Urbe, ejusque districtu, ac ubique existentia Spoliis minimè subjaceant: sed Conclavistæ prædicti etiam si Religioni alicujus Militiæ, etiam prædicti S. Joannis Hierosolymitani adscripti fuerint de illis in favorem quarumcumque personarum de jure tamen capacium etiam si Curiales esse deserint, & in quocumque loco quantumvis remoto, etiam extra eorum, & cujuslibet ipsorum propriam residentiam eos decedere, contigerit, testari, & alias disponere, sique ab intestato decedentibus legitimi eorum hæredes quicumque succedere, liberè, & licitè valeant simili modo concedimus, & indulgemus, præcipientes, mandantes eisdem S. R. E. Camerario, Thesaurario, Præsentibus, Clericis Camera nostræ prædictæ, & quibusvis aliis Spoliorum hujusmodi Collectoribus, & Subcollectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Prioribus, & quibusvis aliis personis, tam secularibus, quam Regularibus cujuscumque gradus, status, Ordinis, & præminentia, etiam si speciali nota digni existant, ne in hujusmodi bonis manus apponant, neque hæredes præfatorum Conclavistarum desuper molestare audeant, seu præsumant. Ac etiam decernentes donationes etiam per viam testamenti, & codicillorum per ipsos Conclavistas, de eorum bonis hujusmodi facien. semper, & perpetuò validas, & efficaces fore.

Ab insinuatione in Camera.

§. 10. Nec eisdem Conclavistas, eorumque aliquem ad præsentem motum proprium, seu literas super præsentibus, si videbitur conficien. in dicta Camera insinuandum, aut admitti, & registrari petendum teneri, nec illum, seu illas etiam si motus proprius, & literæ hujusmodi intra legitimum tempus insinuatus, admissus, & registratus

non fuerit, seu illæ insinuatae admittæ, seu registratae non fuerint propterea minus validum, seu validas censerit, sed suos plenarios effectus fortiri debere; ac Motum proprium, & literas hujusmodi, & in eis contenta quæcumque sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, & Constitutionibus Apostolicis similium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, seu moderarentur, quæ à Nobis, & à dicta Sede, & pro tempore, & de quibusvis causis etiam urgentissimis, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum etiam Consistorialiter, vel alias quavis auctoritate hæctenus, vel in posterum emanaverint minimè comprehensum, vel comprehensas esse, sed quoties illæ emanabunt toties eum, & eas in pristinum statum restitutum, repositum, & reintegratum, seu restitutas, repositas, & reintegratas esse censerit.

Comprehensio procuratoris in privilegiis.

§. 11. Et insuper cum dilectus filius Abbas Joannes de Spinosa Vicarius clericus Toletan. seu alterius Civitatis, vel Diocesis tanquam dictorum Conclavistarum Procurator in præmissis sedulam pro eis operam navaverit, propterea, & aliorum meritorum suorum, & obsequiorum Nobis, & dictæ Sedi impensorum intuitu, volentes ipsum specialibus favoribus, & gratis proficere eidem Joanni licet ipse in Conclavi prædicto non intervernerit nihilominus omnibus, & singulis supradictis gratis, privilegiis, facultatibus, immunitatibus, libertatibus, honoribus, prærogativis, præminentis, indultis, exemptionibus, cæterisque præmissis (non tamen quoad participationem decem millium scutorum auri hujusmodi per Nos ut supradictis Conclavistis donatorum, & inter eos, ut præfertur distributorum, seu distribuendorum) tanquam Conclavista, frui, & gaudere, & liberè, & licitè possit, & valeat, perinde, ac si Conclavi hujusmodi verè, & realiter interfuisset Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque supradictis, & aliis contrariis nequaquam obstant. motu, scientia, & auctoritate similibus de speciali gratia indulgemus. Sicque per quoscumque Judices etiam Commissarios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet in quavis causa aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere. Irritumque &c. attentari.

Expeditio gratiosa, & per viam secretam.

§. 12. Et insuper Venerab. Fratri nostro Francisco Ostien. & Veliterni. Card. Barberino nuncupato ejusdem S. R. E. Vicecancellario, & Literarum Apostolicarum Summatori, necnon dilectis filiis Secretariis Apostolicis Præsidenti Plumbi aliisque Officialibus, ad quos literarum prædictarum desuper conficiendarum expeditio per viam secretam quomodolibet spectat, & pertinet, sub pœna indignationis nostræ Motu simili, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine paribus etiam mandamus, ut prædictas literas super præmissis omnibus, & singulis tam conjunctim, quam separatim pro singulis, quibus concessas fuerunt, ac seorsim, & separatim cum omnibus, & quibuscumque derogationibus, decretis, & clausulis in eis concessis gratis etiam quoad compositionem in Dataria nostra, & per eandem viam secretam absque alio mandato expediant, & expediri faciant. Insuper omnia, & singula Privilegia, gratias, & concessiones eisdem Conclavistis, & eorum cuilibet à diversis Summis Pontificibus prædecessoribus nostris huc usque concessa, Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus confirmamus, & approbamus, ac de novo liberalissimè concedimus.

Derogatio contrariis.

§. 13. Non obstantibus præmissis, ac de certo eorumdem Notariorum numero etiam si ad illum non sit devenum, ac Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de præstan. consensu in pensionibus, & fel. record. Pii Papæ IV. de similibus, & dissimilibus gratis in d. Camera infra tres menses

præsentandis, & registrandis, ac Pii V. Romanorum Pontificum prædecessorum Nostrorum contra illegitimos, nec non Pictaven. Concilii, ac nostris, & Cancellariæ prædictæ regulis, etiam in crastinum dictæ Assumptionis Nostræ ad Summi Apostolatus Apicem editis, & in prædicta Cancellaria publicatis, ac etiam in universalibus, & Provincialibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum etiam S. Joannis Hierosolymitani, ac etiam Urbis Romæ, ac aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarum Camera prædictæ, & quarumvis Universitatum etiam juramento &c. roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, naturis, & decretis, & novis reformationibus etiam legibus, tam Pontificiis, quam Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, ac Sacris Canonibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis illis eorumque Superioribus, & personis, ac locis quibuscumque in genere, vel in specie, ac cum quibusvis derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis etiam vim contractus, & statuti perpetui continentibus, ac etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, & consistorialiter, ac alias in contrarium concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis juribus omnibus, quibus omnibus &c. etiam si de illis &c. eorum tenores &c. illis alias &c. permanens hac vice dumtaxat specialiter, & expressè Motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio E.

ET cum absolute à censuris ad effectum &c. & quod obstantiæ etiam beneficalibus Conclavistarum, & ab eis subrogati hujusmodi, & dispensationes, ac indulta habeantur pro expressis, seu in toto, vel in parte exprimi possint in literis, & in casibus regulæ de infordefcen. cum opportuna illius necnon alterius regulæ de non tollen. jure quæsito derogatione, & quarumcumque aliarum Constitutionum Apostolicarum, & Conciliorum etiam generalium, & statutorum, stabilimentorum, usuum, naturarum, Constitutionum Synodaliū, Statutorum, ac Privilegiarum Populi Romani, & Cluniacen. Cisterciens. S. Benedicti, S. Augustini, & aliorum Ordinum, & Militiarum etiam S. Joannis Hierosolymitani, & Ecclesiis, Monasteriis, Civitatibus, & locis, & personis, & Dominis temporalibus sub quibuscumque verborum formis, ac cum quibusvis efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis, etiam Consistorialibus, etiam contra alienigenas, & alias personas certis modis non qualificatas, aut alias quomodolibet concessis, quorum tenores &c. latissimè, ac de verbo ad verbum, prout ipsis Conclavistis magis placuerit exprimi possint, & cum suspensione quarumcumque gratiarum, indultorum quibusvis ordinariis collatoribus conferendi Beneficia Ecclesiastica etiam reservata ad eorum collationem &c. pertinentia, & in omnibus, aut certis expressis causis quomodolibet concessis latissimè extenden. ita ut omnia tollantur, & quod sola præsentis Motus proprii signatura sufficiat, & ubique fidem faciat, in judicio, & extra, regula contraria non obstat, & quod præmissorum omnium, & singulorum indultorum, concessionum, gratiarum, derogationum major, & verior specificatio, & expressio fieri possit in literis si videbitur, in quibus singulorum Conclavistarum nomina, & cognomina, qualitates, ordines, gradus Dioc. Patria, & cætera requisita exprimi, & describi, seu pro expressis, & descriptis haberi possint inter eos Sacrista, & Magistri Cæremoniarum Capellæ Nostræ, necnon Secretarius Collegii eo-

rumdem Cardinalium, & cæteri alii in nota per ipsos Magistros Cæremoniarum facta, & descripta adnotati, & descripti si alias ad pensiones, & beneficia hujusmodi habiles, & capaces fuerint, comprehendantur, & adnotentur simul, vel ad partem etiam in una non facta mentione de alia, vel aliis prout videbitur expedien.

§. 14. Volumus autem, quod literarum super præsentibus conficiendarum, seu præsentis Motus proprii transumptis impressis, & sigillo, ac manu alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & subscriptis eadem fides tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ originalibus literis, seu præsentis motui proprio originali adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ, aut exhibitæ vel ostensæ foret. FIAT. E.

Dat. Romæ apud S. Petrum Quinto Kal. Junii Anno primo.

Nomina autem ipsorum Conclavistarum sunt hæc quæ sequuntur.

Reverendiss. D. Franciscus Maria Phœbeus, Urbevetanus, Archiepiscopus Tarfen. Præceptor Archihospitalis S. Spiritus in Saxia, Canonicus Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, Primus Cæremoniarum Magister.

Reverendiss. D. Fr. Joseph Eufanias Aquilanus Episc. Helenopolitanus, Sacrista noster.

Carolus Vincentius Carcarasius Canonicus Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe Presbyter Romanus.

Fulvius Servantius presb. de S. Severino canonicus insignis Collegiæ Eccles. S. Mariæ in Via lata de Urbe.

Petrus Antonius de la Pedaccia presb. Romanus perpetuus Beneficiatus Basilicæ Principis Apost. de Urbe.

Petrus Paulus Bona presb. Romanus; Magistri Cæremoniarum.

Abb. Franciscus Polinus presbyt. Camerinen. Basilicæ Lateranen. Canonicus, Sacri Collegii Secretarius.

Abb. Ascanius Paganellus presb. Camerin. Nicolaus Gentilis laicus Camerinen. nostri dum Cardinalatus honore fugebamur.

Abb. Jo. Baptista de Palagio Presb. Romanus Canonicus insignis Colleg. Eccles. S. Laurentii in Damaso de Urbe.

Agabitus Colorius presb. Prænest. Philippus Balthassarus presbyt. Romanus, perpetuus Beneficiatus Basilicæ Principis Apost. de Urbe. Francisci Ostien. Barberini.

Benedictus Caccia Presb. Callien. Joannes Antonius Quaglius Clericus Taurinen. Dioc. Andreas Giojettus Romanus laicus. Martii Portuen. Ginetti.

Antonius Simon Abb. Balleonus, Presb. Pifauren. Faustus Tursius Clericus Spoletanæ Dioc. Ugo Purra Clericus Lugdunen, Antonii Prænestin. Barberini.

Dominicus Magrus Presb. Meliten. Canonicus Theologus Cathedralis Ecclesie Viterbien. Dominicus Paglia Presb. de Vetralla Tuscanen. Dioc. Franciscus Ciceri Clericus Mediolanen. Francisci Mariæ Tusculan. Brancatii.

Federicus Bonaventura Clericus Urbinas, Zenobius Casinus Presb. Florent. Jo. Baptista Sardineus Presbyt. Ultrarian. Dioc. Vincentius Ghirellus Clericus Eugubinus Ulderici Albanen. Carpinei.

Joseph Lampanus Clericus de Monte Falisco. Joannes Sbardella de Monte Roseo null. Dioc. Franciscus Maria Santandrea laicus de Brisighella Faventina Dioc. Julii Sabinen. Gabriellii. Venerab. Fratrum nostrorum Episcoporum S. R. E. Cardinalium.

Paulus Nicolaus Venerius Clericus Recineten.

Transumptum fides.

Dat. P. An. die 28. Maii.

Hiero-

Hieronymus Miletus Clericus Civitatis Plebis, Laurentius Copellus Laicus Camerinen. Virgini S. Laurentii in Lucina Urfini.

Marchio Carolus Pallavicinus Presb. Parmen. Alexander Mazzinius Clericus Regiensis, Guillelmus Catanus Laicus Mutin. Raynaldi S. Pudencianæ Estensis.

Jo. Andreas Borbonius Presb. Senen. Abb. Octavius Pierizzius Clericus Bonon. Joannes Michelinus Presb. Aretinus. Flaminius Justus Clericus Tiburtinus, Cæsaris Sanctorum quatuor Coronatorum Fachenetti.

Paulus à Lamma Presb. Favent. Dominicus Padoua Clericus Ferrarien. Caroli S. Silvestri in Capite Rossetti.

Ferrantes Orfellus Clericus Forolivien. Nicolaus Augustinus Forolivien. Joannes de Ognarte Laicus Pampilonen. Nicolai S. Mariæ in Transtiberim Ludovisii.

Marchio Claudius Pallavicinus Clericus Parmen. Jacobus Girod à Burgundia Mignovillars Clericus Dioces. Bisuntinæ. Alderani Sanctæ Praxedis Cybo.

Antonius Sinibaldus Clericus Rom. Hiacinthus Fanciullus Laicus Viterbien. Franciscus Beltraminus Laicus Bononien. Federici S. Petri ad Vincula Sfortiæ.

Franciscus Maria de Alice Presb. Mediolan. Joseph Sanctes Flamma Laicus Comen. Benedicti S. Honuphrii Odescalchi.

Michael Imperialis Clericus Januen. Thomas Piscus Presb. de S. Justo Firmanæ Dioces. Horatius Bonellus Presb. Romanus Canonicus Cathedr. Eccles. Burgi S. Domnini, Laurentii SS. Quirici, & Julitæ Raggi.

Dominicus de Malclerc à Sommeruillers Clericus Tullen. Carolus Fromentin. Laicus Dioces. Sueffonen. Joannes Gobin Laicus Nanneeten. Joan. Francisci Pauli S. Mariæ super Minervam de Retz.

Abb. Vercellius Bigarolus Clericus Mediolan. Nicolaus Antonius à Frusinone Verul. Dioces. Laicus. Aloyfii S. Alexii Homodei.

Abb. Vincentius Lucciolus Clericus de Mevania Spoletan. Dioces. Petrus Paulus Pontinus Clericus de Setia Terracinen. Dioces. Petri Sancti Marci Orthoboni.

Gregorius Lizzolius Presb. de Carraria Null. Dioces. Jo. Jacobus Lanzettus Clericus à Sancta Barbara Null. Dioces. Laurentii Sancti Chryfogni Imperialis.

Federicus Califus Clericus de Monte Georgio Firmanæ Dioces. Angelus Chiavellonus Clericus Reatinus, Giberri Sanctorum Joannis, & Pauli Borromei.

Carolus Guallus Clericus Romanus, Augustinus Vulpianus Presbyt. de Aquaviva Ripanæ Dioces. Marcelli S. Stephani in Monte Cælio Sancta crucii.

Joannes Ricchius Lucanus, Nicolaus Theobaldus Presbyt. Tullen. Carolus de la Porta Militen. Dioces. Laicus, Jo. Baptistæ Sancti Marcelli Spadæ.

Carolus de Marchis Presb. Asculanæ Dioces. Joseph Sfaciamontius Laicus Montis alti Dioces. Francisci S. Mariæ in Via Albicci.

Abb. Honoratus Tondutus Clericus Nicen. Honuphrius Corradinus Clericus de Fabriano Camerinen. Dioces. Petrus Pantinus Romanus Laicus, Octavii S. Cæcilie de Aquaviva.

Petrus Carolus Cappelletus Reatinus Clericus conjugatus, Salvator Serra Presb. Ferrarien. Caroli S. Priscæ Pii.

Antonius Franciscus Passerinus Presb. Firmans. Petrus Joannes Bernardus Clericus de Sancto Paulo Vencien. Dioces. Caroli Sancti Eusebii Gualterii.

Comes Alexander Marefcottus, Romanus Abb.

Benedictus de Rubeis Presb. Firmanæ Dioces. Dominicus Viva Clericus Urbevetanus, Canonicus Collegiæ Eccles. S. Mariæ ad Martyres de Urbe, Flavii S. Mariæ de Populo Chisii.

Andreas Mansius Presb. Lucen. Canonicus Cathedral. Eccles. Lucen. Lelius Cerchius Clericus conjugat. Lucen. Hieronymi S. Hieronymi Illyricorum Bonvisii.

Abb. Joseph Paulutius Clericus Pisfauren. Octavius Maria Leopardus Laicus Camerin. Dioces. S. Augustini Bichii.

Joseph Palecconius Clericus Spoletanus, Julius Durantus Laicus Callien. Petri Sancti Calixti Vidoni.

Gualterus de Leto Cleric. Aberdonen. Prior sæcularis Eccles. Beatiss. Virginis de la Motte de Beaumont Rupellen. Dioces. Franciscus de Magistris Presb. Camerin. Henricus Gial Rosenhemensis Bavarus Frisingen. Dioces. Gregorii S. Thomæ in Parione Barbarici.

Jo. Vincentius de Cæsaribus Clericus Romanus, Jo. Claudius Laicus Tullen. Hieronymi SS. Petri, & Marcellini Boncompagni.

Abb. Decius Coccus Clericus Mediolan. Paulus Foffatus Presb. Mediolan. Jo. Franciscus Agliandus Laicus Taurinen. Alphonfi S. Crucis in Hierusalem Littæ.

Abb. Franciscus Milonus Presb. Vintimillien. Dioces. Michael Turrius Clericus Papien. Nerei SS. Nerei, & Achillei Corfini.

Jo. Baptista Michelius Clericus Sarfinaten. Mathæus Fatius Presb. Asten Dioces. Horatius Fulchignonus Clericus Romanus, Caroli Sanctæ Anastasiæ Bonelli.

Augustinus Felix Rugginus Clericus Ravennaten. Joannes Maria Marabinus Laicus Imolen. Cælii Sancti Petri in Monte Aureo Cardin. Piccolominei.

Abb. Franciscus Antonius Gallus de Anfrimon Presb. à Latertia A heruntinæ Dioces. Stephanus Millner Laicus Viennen. Caroli S. Sufannæ Carafæ.

Abb. Ludovicus Piccinus Clericus Æsinus, Horatius Fortunatus Presb. de S. Archangelo Anglonen. Dioces. Palutii SS. XII. Apostolorum Palutii Albertonii, nunc Alterii.

Carolus Rasponus Eques S. Stephani Ravennas, Carolus Antonius Corradus Clericus Gallien. Antonius Porta Clericus Bonon. Cæsaribus S. Jo. ante Portam Latinam Rasponi.

Joseph de Anibaldensibus à Molaria Clericus Roman. Julius Cæsar de Cæsaribus Clericus à Barbara null. Dioces. Nicolai Sanctæ Mariæ Transpontinæ de Comitibus.

Abb. Alexander Sozzinus Clericus Senen. Paulus Cyprianus Laicus de Tolentino, Franciscus Cæsarinus Clericus conjugat. Theatin. Jacobi S. Mariæ de Pace Ninii.

Joseph Zafonti Presb. Senen. Michael Brachler Brixellen. Laicus Dioces. Malines. Julii S. Martini in Montibus Spinulæ.

Comes Philippus de Marsciano Urbevetan. Dominicus Antonacchius Laicus de Scarpa Tiburtinæ Dioces. Caroli S. Mariæ in Ara Cæli Roberti Victorii.

Josephus de Grapellis à Frusinone Clericus Verulanæ Dioces. Vincentius Placentinus Laicus Papien. Vitaliani S. Agathæ extra mœnia Vicecomitis.

Joseph Crispinus Presb. de Rocca Guglielma, Aquinaten. Dioces. Silvius Vincentius Clericus Senen. Innci S. Clementis Carraccioli.

Paulus Maronus Canonic. Metropolit. Eccles. Aquileien. de Portu Naonis Concordien. Dioces. Carolus Bertonicinus Laicus de Vangelitia Null. Dioces. Joannis Sancti Salvatoris in Lauro Delphini.

Octavius Riarius Clericus Savonen. Jo. Theodo-

rus Jacquet Presb. Ruperforten. Leodien. Dioces. Canonic. Metropolitanae Ecclesiae Cameracen. Amadeus Capitanei Laicus Vercellen. Dioc. Jacobi S. Sixti Rospigliosi.

Valentinus Bigorre Clericus Dioces. Tolosanae Prior S. Mariae de Gondrecuria Tullen. Dioces. Decanus Nanneten. & Abb. SS. Trinitatis Lucerna Abricen. Dioc. Abb. Attus Melanus Clericus Pistor. Franciscus Herbet Cleric. Sueffonen. Theodosii Emanuelis Buglioni.

Hieronymus Martinez de Alarion. Clericus Matritensis Toletan. Dioc. Joannes Roman a Fonte Presbyt. Olfanus Toletanae Dioc. Christophorus Martinez laicus Caesaraugustanus. Ludovici de Porto Carrero.

Vincentius Piottus Presbyter Typhernat. Philippus Baronius laicus Roman. Carolus Franciscus Gandulphus Laicus Mediolanen. Francisci Nerlii.

Jo. Dominicus Corradus Clericus Firmanus, Marcus Antonius Perfeetus laicus Sarzan. Dioc. Caroli Cerri.

Abb. Carolus Tinellus Presb. Arimin. Joannes Aloysius laicus de Monte Caufario Firman. Dioc. Franciscus Abundantius laicus Fanensis, Lazari Pallavicini.

Jo. Baptista Carpanus Presbyter Vercellen. Dioc. Nicolaus Salleveranus cleric. Taurinen. Dioces. Joannis Bonae, Presbyterorum S. R. E. Cardinalium.

Ugo Maffeus clericus conjugat. Volaterranus, Sanctinus Fanciulus Presb. Roman. perpetuus Beneficiat. Basilicae S. Mariae Majoris de Urbe, Aegidius Brunacchius laicus de Caprarola Civitatis Castellanae Dioc. Francisci S. Mariae in Via lata Maidalchini.

Jo. Moskovius Outrelouxhe clericus Leodien. Ferdinandus Fridericus Baro de Hohenech laicus Moguntinus, Franciscus Haim laicus Augustanus, Jo. Fridericus Ganfer laicus Constantien. Dioc. Friderici Sancti Nicolai in Carcere Tulliano de Hassia.

Carolus Albanus laicus Urbinas, Jo. Cecius clericus Abb. Sublacen. null. Dioc. Caroli S. Caesarei Barberini.

Canonicus Stephanus Ricciardus Presb. Firmanus, Mattheus Passanus laicus Tiburtinus, Decii S. Eustachii Azzolini.

Jo. Vincentius Condinius Presb. Ripanus, Philippus Capriolus laicus Roman. Jacobi S. Mariae in Cosmedin Franzoni.

Abb. Hilarius Mazzocchius Presb. Romanus, Simon de Amicis laicus de Camerino, Francisci Mariae SS. Viti, & Modesti Mancini.

Paulus Franciscus Scottus Clericus Narnien. Hieronymus Benvignatus clericus de Rocca Contrada Senogallien. Dioces. S. Angeli in Foro Piscium Celsi.

Ciccolinus de Ciccolinis Eques S. Jacobi de Spata, Maceraten. Paulus Racchellius cleric. Spoletanus, Pauli Sancti Georgii ad Velum Aureum Sabelli.

Hieronymus Ugurgerius Eques S. Stephani, Senen. Fabritius Cecinus Presb. Florent. Canonicus Collegiatae Ecclesiae Sancti Frigidiani ejusdem Civitatis Florentiae, Paulus Cenninus laicus Florentinus, Leopoldi SS. Cosmae, & Damiani Medices.

Abb. Guido Passoneus cleric. Forosempron. Bernardinus Guerrinus laicus Perusinus, Sigismundi S. Mariae in Domnica Chiffi.

Fatinellus de Fatinellis clericus Lucensis, Joseph Blafius Laicus Ferrariensis, Nicolai Acciajoli.

Abb. Anibal Simonettus cleric. Auximan. Bernardinus Felicius Clericus Callien. Bonaccursii. Diaconorum S. R. E. Cardinalium nuncupatorum.

Carolus Vienius Presb. Senen. Sebastianus Ve-

tonicus Presb. de Corinaldo Senogallien. Dioces. Joseph Montius cleric. a Balneo S. Sepulchri Dioc. bo. me. Scipionis tit. S. Sabinae Card. Ilcii nuncupari defuncti.

Ferdinandus Ximenes e Societate Jesu Florentinus Confessarius.

Abb. Dominicus Cappellus de Accumulo Presb. Afulanus, Canonicus Collegiatae Ecclesiae S. Anastasiae de Urbe, cum praedicto Reverendiss. D. D. Phaebeo Archiepisc. Tarsensi.

Frater Mag. Carolus Bonettus Ord. S. Augustini cum dicto Reverendiss. D. Sacrista.

Vincentius Cecchius Presb. Ripanus cum dicto Secretario Sac. Collegii.

Joannes Veranus laicus Vintimillien. Custos Fontis, & Aquarum Conclavis.

Caesar Manuccius Perusinus, Caesar Macchiatus, Firmanus Medici Physici.

Gabriel a Porta de Villafranca Sarzan. Dioc. Jo. Baptista Pierius e Scrofiano Pientinae Dioc. Chirurgi.

Jo. Petrus Paulus Pifauren. Aromatarius. Blasius Manfuetus Laicus Narnien. Dioc. Jo. Franciscus de Nicolis de Terra S. Jo. Imperficeti Bonon. Dioc. ejus Auxiliatores.

Gaspar Mazzantes Fanen. Joseph Tiberius de Quadris Romanus, Barbitonfores, Antonius Rossellus Firmanus, Dominicus Altimanus de Vignola Mutinen. Dioc. eorum Auxiliatores.

Franciscus Gualdus Faber Lignarius. Donatus Corfius Faber Cementarius.

Laurentius de Laurentiis a Petra Sancta Lucen. Dioc. familiaris Magistrorum Caeremoniarum.

Antonius Comus, Joseph Coletta, Pasqualis Honorantes, Joseph Honorantes, Leonardus Christianus, Antonius Cavallonus, Jo. Antonius Bruschetus, Jo. Franciscus Zonus, Jo. Dominicus Zonus, Paulus Antonius Brunus, Jo. Maria Re, Jo. Lufettus, Antonius Felicetus, Jo. Baptista Christophorus, Gaspar Baldus, Carolus Antonius Gunettus, Antonius Piscis, Franciscus Catenaccius. Jo. Maria Catenaccius, Bartholomaeus Onginus, Bartholomaeus Tognettus, Petrus Eustachii, Jo. Brunellus, Paulus Barroccius Scopatores Conclavis.

Confirmatio Privilegiorum & Indulgentiarum pro Fratibus Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia in Terra Sancta, aliisque qui dictam Terram incolunt, aut eo devotionis causa peregrinantur.

Similem confirmationem habes supra in Constitut. 5. Alex. VII. & Clem. IX. Constit. 10. Piis.

C L E M E N S P A P A X .

Ad perpetuam rei memoriam.

Plis Christi fidelium votis ex quibus sacrorum locorum venerationem, & animarum salutem provenire conspicimus libenter annuimus, & illam quantum nobis ex alto conceditur favoribus Apostolicis confovemus.

S. 1. Cum itaque sicut dilectus filius Jacobus a Jesu Maria Frater expressè professus Provinciae Valentin. Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, ac Commissarius, & Procurator Generalis in Romana Curia totius Familiae Terrae Sanctae Nobis nuper exponi fecit ipse ad ejusdem Terrae Sanctae subsidium, eorumdemque Fratrum inibi vineam Domini assidue excellentium, sacraque loca venerantium subventionem, necnon ad spirituale Catholicorum in illis partibus degentium, eoque devotionis causa peregrinantium consolationem, & profectum omnia, & singula, gratias, privilegia, Indulgentias hucusque sacrae ejusdem Terrae Sanctae locis Aposto-

lica

III.

Procedim

Supplicatio

Confirmat
prout in rub.

lica auctoritate concessa, & confirmata per Nos eadem auctoritate etiam confirmari, & approbati plurimum desideret.

§. 2. Nos desiderio hujusmodi annuere ipsamque Jacobum specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existat, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes. Supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Omnia, & singula privilegia, concessionem, facultates, indulta, indulgentias, ceteraque gratias spirituales, & temporales eisdem locis, & illa visitantibus, necnon d. Ordinis Guardiano, & Fratibus in dictis partibus degentibus per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac Sedem Apostolicam in genere, vel in specie, aut alias quomodolibet concessa quatenus sint in usu, & non sint revocata, aut sub aliquibus revocationibus comprehensa existant, sacrique Canonibus, Constitutionibus Apostolicis, ac Concilii Tridentini decretis non adversentur Apostolica auctoritate tenore præsentium, confirmamus, & approbamus, ac perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robore communimus, ac omnes, & singulos tam juris quam facti defectus, si qui desuper in eis quomodolibet intervenerint supplemus.

Indulg. plen.
in mortis artic.
concedit.

§. 3. Necnon insuper omnibus, & singulis eorundem Fratrum interpretibus nunc Hierosolymis, Bethlechem, & Nazareth existentibus, & viventibus in cujuslibet eorum mortis articulo, si verè penitent, & confessi, ac sacra Communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, saltem contriti nomen JESU ore si potuerint, sin minus corde devote invocaverint plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, & elargimur.

Contraria
removet.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An. r.
die 11. Jun.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Junii 1670. Pontificatus Nostri Anno primo.

IV.

Privilegia, Exemptiones, & Indulta, Dapiferis, qui in Conclavi suæ Assumptionis S. R. E. Cardinalibus inservierunt, concessa.

Similia Privilegia indulgit Clemens IX, Constit. 3. Nos volentes.

Edita An. D.
1670.

CLEMENS PAPA X.

Causa Indulti.

Motu proprio, &c. Nos volentes dilectos filios nostros, dum Cardinalatus honore fungebamur, & Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Dapiferos, qui Conclavi, in quo Divina favente Clementia ad Summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, inservierunt, quique ea de causa, labores, vigilias, & incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum hujusmodi favoribus, gratis, & privilegiis, pro cuiuscumque meritis exornare, ac eosdem Dapiferos, & eorum singulos.

Dapiferi cre-
antur Com-
mentales, &
Notarii Apo-
stol.

§. 1. Motu proprio, non ad ipsorum Dapiferorum, vel alterius pro ipsis nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed de mera liberalitate, certa que scientia nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine in veros, indubitatos, & non fictos familiares continuos Commensales nostros, & eos qui ex illis Clerici existunt, seu militiæ Clericali adscribi desiderant, quosque tres ex præfatis Cardinalibus in quolibet ordine anti-

quiores gradu, Nobilitate, & aliis meritis digno tali dignitate judicaverint, in Nostros, & Apostolicæ Sedis Notarios, sine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium, tenore præsentium recipimus, & tam illos, quam alios Dapiferos singulos, qui sigillatim ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore approbati fuerunt, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites, & Milites, ac tam illos, quam alios omnes quoscumque Dapiferos indistinctè, qui Nobiles non sunt, Nobiles, quique Urbis, vel alicujus alterius ex Civitatibus, temporali dominio dictæ Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectis Cives esse voluerint, singulos in ea ipsa Civitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem Cardinalibus se admitti petierit, veros Cives ad instar, & nulla prorsus differentia inter eos, & singulos alios veros Originarios, & antiquissimos, & nobiles participantes Cives ipsius Urbis, vel Civitatis.

Nobiles, &
Cives:

§. 2. Ita ut ipsum jus Civitatis ad quoscumque in eorum hæredes eodem modo transeat, creamus, constituimus, & deputamus, ac Nobilitatis, & Civitatis titulo, honore, & insigniis decoramus, aliorumque Familiarium continuorum commensalium Nobis actu in Palatio nostro Apostolico servientium, & in illius Tinello comedentium, & bibentium nostrorum, & Sedis Apostol. Notariorum, Palatiique, & Aulæ præfate Comitum, Militum, & Nobilium, & Civium hujusmodi Originariorum numero, & consortio favorabiliter aggregamus, & pro veris, indubitatis, & non fictis Familiaribus continuis commensalibus, ac Notariis nostris, Comitibusque, & Militibus, Nobilibusque, ac Civibus deinceps haberi, & reputari volumus, & mandamus, eisque in quibuscumque impetrationibus, ac concessionibus, & litteris, tam gratiam, quam justitiam separatim, seu utramque mixtim concernen. se Familiares, continuos commensales nostros, & Comites, Milites, Nobiles, ac Cives, & Originarios nominari, nec propterea impetrationes, concessionem, & litteræ ipsæ subreptionis vitio subjaceant, sed validæ & efficaces existant, ac ex nunc deinceps, & in perpetuum omnibus, & quibuscumque, prorsus similibus antelationibus antelationum, prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, & declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, favoribus, gratis, privilegiis, Indultis, ac juribus, quibus alii nostri Familiares tempore dictæ Assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis Notarii, etiam de numero participantes, existentes, etiam si habitum, & Rocchettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique & Aulæ prædictæ Comites, & Milites, ac Nobiles Originarii, & Antiquissimi Cives ejusdem Urbis, vel Civitatis, quam, ut præfertur, elegerint quicumque ex utroque Parente verè Nobili, ac Cive originario, & antiquissimo procreati de jure, statuto, consuetudine, vel alias ex aliquo speciali Privilegio, seu alias etiam per quascumque litteras, seu Constitutiones Apostolicas pro tempore editas, utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ubique locorum in Judicio, & extra, sine tamen eorundem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè valeant realiter, & integrè in omnibus, & per omnia etiam in Urbe, & Civitate hujusmodi non habitaverint perinde, ac si de vero nobili genere ex utroque Parente originario, & antiquissimo Cive procreati forent, & hujusmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, concessionem, Indulta, & jura, quæ pro aliis Nobilibus, & Civibus Originariis emanarunt, & quæ ratione Nobilitatis, & Civitatis naturalis, & origina-

Jus Civitatis
ad hæredes
transfert:

ria aliis competunt pro eisdem Dapiferis in specie emanassent, seu emanarent, & eis naturaliter de jure, statuto, consuetudine, fundatione vel alias competere, vigore presentium indulgemus.

A gabellis liberantur.

§. 3. Ac singulos Dapiferos praefatos a solutione, & exactione Decimarum Ecclesiasticarum, ubique locorum, & ex quacumque quantumvis urgentissima, & inexcogitabili causa, & occasione, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, Rerumpublicarum, etiam Venetorum, & quorumcumque aliorum Principum impositarum, & imponendarum pro tempore liberamus, & eximimus, liberosque, & exemptos fore, & esse decernimus: necnon ipsis Dapiferis, eorumque singulis quocumque fructus, & proventus Ecclesiasticos, tam occasione pensionum annuarum ipsis, vel eorum alicui reservatarum, quam ratione omissionis recitationis horarum canonicarum indebitè perceptos, quoscumque quantitatis fuerint gratiosè remittimus, & condonamus, ac cum eis super inhabilitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quod censuris hujusmodi ligati Missas, & alia Divina Officia, non tamen in contemptum clavium celebraverint, aut aliàs in Divinis se immiscuerint, ut illa, & eisdem praemissis non obstantibus, ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines aliàs ritè promoveri, & in illis etiam susceptis aliàs ritè per eos Ordinibus etiam in Altaris Ministerio ministrare etiam liberè, & licitè valeant, dispensamus.

Illegitimos legitimis natalibus restituit.

§. 4. Ac eosdem Dapiferos, si qui eorum defectum Natalium patiuntur ex quocumque damno, & illicito coitu, etiam si ex nobilissimis parentibus, ac viribus feminis forsan procreati sint, etiam si legitimi aliàs existant, legitimamus, omnemque ab illis geniturae hujusmodi maculam, sive notam abstergemus, & abolemus, ac legitimis Natalibus restituimus, ac cum eorum singulis, ut in quibuscumque bonis paternis, & maternis, & aliorum Conanguineorum, seu Cognatorum, vel aliorum quorumcumque non tamen feudalibus, & emphiteuticis, aut Ecclesiasticis, vel ab Ecclesia acquisitis, ac sine praedictis Venientium ab intestato, vel ex fideicommissis, seu aliàs de jure validè dispositione succedere, & illa donationis, seu alio quovis titulo consequi, & habere, ac ad aequales portiones cum legitimis succedere, eos ad omnia jura legitima, & successiones ex testamento, vel ab intestato hereditates, legata, libertates restituendo, & reintegrando realiter, & cum effectu.

Ad dignitates admitti jubet.

§. 5. Nec non ad dignitates, honores, & quacumque alia officia saecularia publica, vel privata, etiam assumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac si de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obstante, si aliud canonicum eis non obsistat impedimentum, ac clericali caractere, qui illo nondum insigniti sunt, insigniri, & ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus ordines, si ad illos nondum promoti sunt, promoveri, & postmodum caractere, & Ordinibus hujusmodi, illorumque privilegiis uti, ac in eisdem ordinibus etiam in Altaris ministerio ministrare, ac quacumque, & qualiacumque cum cura, & sine cura beneficia Ecclesiastica, etiam si personatus, administrationes, & Officia etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, seu si Parochiales Ecclesiae, vel earum perpetuae Vicariae, ac Canonicatus, & praebendae, non tamen in Cathedralibus, ac dignitates, non tamen in eisdem Cathedralibus post Pontificalem, majores, nec principales in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi fuerint: si sibi aliàs canonicè conferantur, aut ipsi eligantur, praesententur, vel aliàs assumantur ad illa, & instituantur in illis recipere, & dummodò plura simul

non sint, quamque à Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere liberè, & licitè valeant similiter dispensamus.

§. 6. Quodque omnes, & quacumque gratiae, provisiones, Commendae, ac praesentes, & quavis aliae litterae Apostolicae, ac etiam in forma Brevis pro illis expediendae gratis ubique expediantur, tam de capienda possessione nomine Cam. Apostolicae, quam in favore litterarum Apostolicarum ubi illis super provisionibus quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, prout nostris Familiaribus, & continuis Commensalibus etiam gratis dantur, ac conceduntur, ac dari, & concedi debent, praecipimus, & mandamus, ac Dapiferis praefatis, & eorum singulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, aut aliarum Ecclesiarum, aut personae quacumque Ecclesiasticae in dignitate Ecclesiastica constitutae, tam in Romana Curia, quam extra eam ad id per eos, & eorum singulos eligendi, seu eligendae quascumque Pensiones annuas eis, eorumque singulis super fructibus, redditibus, proventus, juribus, obventionibus, & emolumentis universis certis, & incertis, ac distributionibus quotidianis quarumcumque mensurarum Episcopali, Archiepiscopali, & Abbatiali, ac Dignitatum, & Canoniarum, & Praebendarum, ceterorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum etiam per S. R. E. Cardinales obtentorum, & imposterum obtinendorum cum cura, & sine cura Saecularium, aut quorumvis Ordinum Regularium, seu fructus, redditus, & proventus, aliaque emolumenta, & distributiones hujusmodi reservatas, seu reservatos, ac reservandas, seu reservandos, etiam si aliàs semel, vel pluries translatae, seu translatae fuerint usque ad summam centum ducatorum in toto, vel in parte, ac etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquam cassatae, & extinctae fuerint, alias similes Pensiones annuas, seu fructus, redditus, & proventus, & alia emolumenta, & distributiones hujusmodi usque ad summam praedictam, uni, vel pluribus aliis Personis Ecclesiasticis per eosdem Dapiferos, & eorum singulos nominandis quorumcumque, quacumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, aliàs tamen pensionum hujusmodi capacibus similiter eis quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis eisdem modo, & formà quibus eisdem Dapiferis reservatae, seu reservatae erant etiam absque beneficiis hujusmodi obtinentium consensu integrè perfolvendae, seu perfolvendas, & per eos percipiendas, exigendas, levandas, ac percipiendas, exigendas, levandos, reservare, constituere, & assignare valeant, ipsique Translatarii in possessionem dictas pensiones exigendi, in qua ipsi Dapiferi tempore translationis per eos vigore presentium faciendae, existebant, in omnibus, & per omnia subrogati esse censentur etiam concedimus, & indulgemus, etiam si similem gratiam à Praedecessoribus nostris aliàs forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, illius effectu cumulativè eos gaudere, & potiri volumus.

§. 7. Decernentes ipsas translationes, & novas reservationes, constitutiones, & assignationes pensionum, seu fructuum, reddituum, & proventuum, aliorumque hujusmodi plenam roboris firmitatem obtinere ipsosque beneficia, super quorum fructibus, redditibus, & proventus, reservatae fuerint, obtinentes ad illas perfolvendae efficaciter obligatos fore: ac eisdem Dapiferis, ut ratione quarumcumque pensionum eis, & eorum cuilibet, super quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis, ut praefertur, vel aliàs quomodolibet qualificatis, non tamen ultra summam ducatorum ducatorum auri de Camera pro quolibet, nunc, & pro tempore reservatarum, ac reservandarum, habi-

Expeditionem litterarum gratis fieri mandat.

tum, & consuram clericales gestare, & in illis dummodo ipsi habitum decentem, & honestum deferant, incedere minimè debeant, nec ad id à quocumque cogi, seu compelli, minusque aliquas sententias, aut censuras, etiam privationis, seu cassationis ipsarum Pensionum ad prædictam summam ducentorum ducatorum ascendentes, & reservatas, ut præfertur, etiam si matrimonium contraxerint cum unica tantum, & virgine recipere, & retinere.

§. 8. Postremò quod bona quæcumque ad dictos Dapiferos, & eorum quemlibet spectantia, & per eos etiam ratione quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum etiam Canonicatum, & præbendarum, ac dignitatum quarumcumque per eos alias obtentorum, & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quovis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industria, legitime tamen, & licite acquisita, & acquirenda etiam in Urbe, eisque Districtu, ac ubicumque existentia, spoliis minimè subiaceant: sed ipsi Dapiferi etiam si Religioni alicujus Militiæ, etiam S. Joannis Hierosolymitani adscripti fuerint, de illis in favorem quarumcumque personarum de jure tamen capacium, etiam si Curiales esse deferant, & in quocumque loco quantumvis remoto, eos decedere contigerit, testari, & alias disponere, eisque ab intestato decedentibus eorum hæredes quicumque succedere liberè, & licite valeant, simili modo concedimus, & indulgemus.

§. 9. Præcipientes, & mandantes dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus S. R. E. Camerario, Thesaurario, Præfidentibus, Clericis Camerae nostræ Apostolicæ, & quibuscumque aliis spoliatorum hujusmodi Collectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Procuratoribus ne in hujusmodi bonis manus apponant, neque hæredes dictorum Dapiferorum desuper molestare audeant, seu præsumant: ac etiam decernentes donationes, etiam per viam Testamenti, & Codicillorum per ipsos Dapiferos de eorum bonis hujusmodi, servatis de jure servandis, faciendas semper, & perpetuò validas, & efficaces fore, nec eosdem Dapiferos, eorumque aliquem ad literas super præsentibus conficiendas in dicta Camera insinuandum, aut admitti, & registrari petendum teneri, nec illas etiam si intra tempus legitimum insinuata, admittant, seu registrata non fuerint, propterea minus validas censerit, sed suos plenarios effectus sortiri debere, easdemque præsentibus, & in eis contenta quæcumque sub quibusvis revocationibus, limitationibus, suspensionibus, modificationibus, decretis, Constitutionibus Apostolicis similibus gratiarum revocatorii, vel quæ eas limitarent, aut moderarent, quæ à nobis, & dicta Sede pro tempore, & de quibusvis causis, etiam urgentissimis, etiam in Divini cultus augmentum, etiam consistorialiter, vel alias quavis auctoritate hætenus, vel imposterum emanaverint, minimè comprehendendi, sed quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum repositas, & reintegratas esse, & censerit; sicque per quoscumque Judices etiam Commissarios quavis auctoritate fungent. in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari & diffiniri debere, irritum quoque, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 10. Et insuper dilectis filiis Referibendario, & Computatori Collegii, Scriptorum literarum Apostolicarum, & aliis, ad quos earumdem literarum expeditio spectat, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna indignationis nostræ Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus mandamus, ut eadem præsentibus, & forsitan alias literas super præmissis omnibus, tam conjunctim, quam divisim, ac pro singulis quibuscumque derogationibus, de-

cretis, & clausulis in eis contentis, gratis de mandato nostro ubique in omnibus Officiis etiam Abbreviatorum, Sollicitorum, Secretariorum Plumbi, & Registri absque aliqua pecuniarum exactione, etiam per viam compositionis facien. omni contradictione, & dilatione cessantibus, signent, expediant, & expediri faciant.

§. 11. Non obstantibus eisdem præmissis, ac de certo Notariorum numero, etiam si ad illum non sit devenum, quibus aliàs per præsentibus non intendimus derogare, ac regula nostra de præstando consensu in Pensionibus, ac scilicet recordationis Pii Papæ IV. prædecessoris nostri, de similibus, vel dissimilibus gratiis in Camera Apostolica infra tres menses præsentandis, ac registrandis, ac recolendæ memoriæ Pii Papæ V. etiam prædecessoris nostri contra Illegitimos, ac Pictaven. Concilii, & aliis Apostolicis, ac etiam in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis specialibus vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, & Monasteriorum Ecclesiarum Ordinum, etiam S. Joannis Hierosolymitani, ac etiam Urbis Romæ, & aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarum, aut Camerae prædictæ, ac quarumvis Universitatum, etiam juramento, confirmatione vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, stabilimentis, usibus, & naturis, decretis, ac etiam novis reformationibus, ac etiam legibus, tam Pontificiis, quam Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, etiam sacris Canonibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis Superioribus, ac personis, & locis quibuscumque in genere, vel in specie sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis irritantibus, & aliis decretis, etiam vim contractus, & Statuti perpetui continentibus, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine, similibus, ac etiam consistorialiter, ac aliàs forsitan in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis inter alia disponen. quod beneficia Urbis non nisi personis certis modo, & forma qualificatis, & oriundis ex certis locis, ac trium Ordinum Militiarum expressè professis, conferri, & commendari soleant, quibus omnibus, etiam si aliàs pro eorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inferri forent, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes illis aliàs in suo robore permanens hac vice dumtaxat specialiter & expressè harum serie Motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunit.

Fiat Motu proprio E.

Et cum absolute à censuris ad effectum, &c. & in Casibus Regulæ de infordescensibus cum opportuna illius, necnon alterius regulæ de non tollendo jure quæsito, aliisque necessariis, & opportunis derogationibus, quatenus opus sit, & quod inductorum, concessionum, gratiarum, derogationum, aliorumque præmissorum omnium & singulorum major, & verior specificatio, & expositio fieri possit in literis, in quibus singulorum Dapiferorum nomina, & cognomina, ordines, qualitates, gradus, Dioceses, Patriæ, & alia requisita exprimi, & describi, seu pro expressis, & descriptis haberi possint juxta Notulam per ipsos seu eorum Deputatos confectam simul, vel ad partem etiam in una non facta mentione de alia, vel aliis, prout videbitur expedire, &c.

Contrariis derogat.

Bona ipsorum à spoliis liberat.

Eximit à munitiis.

Expeditio gratiarum mandat.

§. 12. Volumus autem, quod literarum super presentibus conficiendarum transumptis, etiam impressis, & sigillo, & manu alicujus Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & subscriptis eadem fides, tam in iudicio, quam extrâ illud adhibeatur, quam originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Volumus autem, quod sola presentis Motus proprii Nostri Signatura sufficiat, ubique fidem faciat in iudicio, & extra illud, regula quacumque contraria non obstante.

FIAT E.

D. P. An. r. die 14. Jun. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem decimo octavo Kal. Julii Anno primo.

Nomina Eminentissimorum Dominorum Cardinalium, & Dapiferorum sunt hæc, quæ sequuntur.

ÆMILIUS ALTERIUS nunc CLEMENS X. Rom. Joseph Barbini Sacerdos Terræ S. Genesi Camerinen. noster dum Cardinalatus honore fungebamur.

E P I S C O P I   V I .

Franciscus Episcopus Ostien. S. Collegii Decanus Card. Barberinus S. R. E. Vicecancellarius, & Summistæ, Florentinus. Abbas Carolus Franconus Neapolit.

Martius Episcopus Portuen. Card. Ginettus S. D. N. Papæ Vicarius, Veliternus. Joseph Crucius Tiburtin.

Antonius Barberinus Episc. Prænestin. Cardin. Antonius nuncupat. Archiep. Rhemensis S. R. E. Camerarius Signatur. Brevium Præfectus Roman. Gaspar Marcaccionus Rom.

Franciscus Maria Episc. Tuscul. Card. Braccacius Episc. Viterbien. Neapolitanus, Archangelus de Paulis Clericus Eugubinus.

Uldericus Episc. Albanen. Card. Carpineus Urbinaten. Uldericus Nardi de Poppi Aretinæ Diocel.

Julius Episcop. Sabinen. Card. Gabriellus Episc. Reatinus, Romanus. Joseph Liberatorus Clericus Asculanus.

P R E S B Y T E R I   X L V I I I .

Virginus tit. S. Laurentii in Lucina Prior Presbyterorum Card. Ursinus, Rom. Robertus Ursinus Clericus Rom.

Raynaldus tit. S. Pudenzianæ Cardin. Estensis Mutinen. Joannes Baptista Mozzarellus Canonicus Mutinen.

Cæsar tit. SS. Quatuor Coronatorum Card. Facchenetus Episc. Spoletanus, Bononien. Nicolaus Segæ Clericus Bononien.

Hieronymus tit. SS. Trinitatis in Monte Pincio Card. Grimaldus Archiepisc. Aquensis, Genuen.

Carolus tit. S. Silvestri in Capite Card. Rossetus Episc. Faventinus, Ferrarien. Abbas Benedictus Bartolus Potignani in Terra Bari Nullius Diocel.

Nicolaus tit. S. Mariæ Transtiberim Card. Ludovicius Major Pœnitentiarius, Bononien. Joseph Messina Clericus Conjugatus Urbevetanus.

Alderanus tit. S. Prædix Card. Cybo Episcopus Æsinus. Innocentius Serenus Sacerdos Avinionen.

Federicus tit. S. Petri ad Vincula Card. Sfortia, Romanus. Angelus Dominicus Sinibaldus Clericus Rom.

Benedictus tit. S. Honuphrii Card. Odescalchus Comensis. Felix Bonafide Clericus Firmanus.

Laurentius tit. SS. Quirici, & Julittæ Cardin. Raggius, Cenuensis. Cinthius Guarinus Terracinen.

Jo. Franciscus Paulus Gondus tit. S. Mariæ super Minervam Cardin. de Retz nuncup. Gallus. Franciscus Cauueus della Chauuse Lotaringus Viridunen.

Aloysius tit. Sancti Alexii Cardinalis Homodeus, Mediolanen. Jo. Baptista Coraducius Clericus Anconitanus.

Petrus tit. Sancti Marci Cardinalis Ottobonus, Venetus. Sertorius Ursinus Rom. Clericus Conjugatus.

Laurentius tit. S. Chryfogoni Card. Imperialis, Genuen. Valerius Zacchæus Spoletinus.

Gibertus tit. SS. Joannis, & Pauli Card. Borromeus Mediolanen. Alexander Hostilius Layaro J. U. D. de Urbana.

Marcellus tit. Sancti Stephani in Monte Cælio Card. Sanctacrucius Episc. Tiburtin. Romanus. Thomas Botta Sacerdos Camerinen. Archipresbyter Parochialis Ecclesiæ Sancti Clementis Terræ Serræ Petrone.

Jo. Baptista tit. S. Marcelli Card. Spada, Lucen. Michaël Priolius Clericus de Meldola J. U. D. Ravennaten.

Franciscus tit. S. Mariæ in Via Cardin. Albitius, Cæsenaten. Joseph Herculanus de Sestino Nullius Diocel.

Octavius, tit. S. Cæcilie Card. Aquaviva, Neapolitanus. Jacobus Pegna Rom.

Carolus tit. Sanctæ Priscæ Cardinalis Pius, Ferrarien. Ludovicus Contarinus Clericus Lucensis.

Carolus tit. S. Eusebii Card. Gualterius, Urbevetanus. Eques Tiberius Simoncellus de Comitibus Baschi Urbevetan.

Flavius tit. S. Mariæ de Populo Cardin. Chifius Archiepisc. Basilicæ Lateranen. S. R. E. Bibliothecarius, & Signaturæ Justitiæ Præfectus, Senensis. Franciscus Baciocchi Presb. Adjacentis S. Theol. ac J. U. D.

Scipio tit. S. Sabinæ Cardin. de Ilcio Archiep. Pifarum, Senen. Fr. Fortunatus de Vecchis Eques Hierosolymit. Senen.

Hieronymus tit. S. Hieronymi Illyricorum Cardinalis Bonvisius Archiepiscopus Lucæ, Lucensis. Julianus Biscottus Civis Lucen. Conjugatus.

Antonius tit. S. Mariæ Angelorum Card. Bichius Episc. Auximanus, Senen. Alexander Bonus Urbinaten.

Petrus tit. S. Calixti Cardin. Vidonus Cremonensis. Paulus Guglielmus Clericus Patritius Lucen.

Gregorius tit. S. Thomæ in Parione Card. Barbadicus Episc. Patavinus, Venetus. Thomas Raggiolus Cleric. Rom.

Hieronymus tit. SS. Marcellini, & Petri Card. Boncompagnus Archiep. Bononiæ, Bononien. Jo. Thomas Sabatinus Campen.

Alphonsus tit. S. Crucis in Hierusalem Cardin. Litta Archiep. Mediolani, Mediolanen. Hieronymus Archangeli Serræ S. Quirici Camerinen.

Nereus tit. SS. Nerei, & Achillei Card. Corsinus Legatus Ferrarien. Florentinus. Franciscus Battistinus Clericus de Regio Lombardia.

Carolus tit. S. Anastasiæ Card. Bonellus, Romanus. Jacobus Rainaldus à Pergola Cleric. Eugubinus.

Cælius tit. S. Petri in Monte Aureo Cardin. Piccolomineus, Senen. Nicolaus Abbas Finettus J. U. D. Patritius Senen.

Carolus tit. S. Sufannæ Card. Carafa Legatus Bonon. Neapolit. Petrus Jacobus Tassius Cleric. Sabinen.

Palucius Albertonius tit. Basilicæ Sanctis. XII. Apostolorum Cardin. Alterius Episcopus Montis Falifici, Roman. Antonius Ghislerius Romanus.

Cæsar tit. S. Joannis ante Portam Latinam Card.

Card. Rasponus Legatus Urbinatensis, Ravenat. Eleuterius Brescianus Civis Rom.

Jo. Nicolaus tit. S. Mariæ Transpontinæ Card. de Comitibus Episc. Anconitanus, Rom. Abbas Joannes Jordanus Beneventanus.

Jacobus tit. S. Mariæ de Pace Card. Ninus, Senen, Christophorus Boldrinus Fofumbronens. Clericus.

Julius tit. S. Martini in Montibus Cardin. Spinola, Genuensis. Propertius Aloisius Montis Alti.

Carolus tit. S. Mariæ de Araceli Card. Robertus Legatus Romandiolæ, Romanus. Dominicus à Lega Sacerdos Faventinus J. U. D.

Vitalianus tit. S. Agnetis Cardin. Vicecomes, Mediolanensis. Philippus de Philippis de Appignano Auximan.

Innicus tit. S. Clementis Cardin. Caracciolus Archiepisc. Neap. Neapolitanus. Angelus Turchius Fulginaten.

Joannes tit. S. Salvatoris in Lauro Card. Delphinus, Patriarcha Aquilegensis, Venetus. Joseph Felicius ab Apostia Clericus Reatinæ Diocæs.

Jacobus tit. S. Sixti Card. Rospigliosus Archiepisc. S. Mariæ Majoris, Legatus Avenion. Signaturæ Gratiæ Præfatus, Pistorien. Joannes Franciscus ex Comitibus Guidis à Balneo Mantuanus.

Emmanuel Theodosius tit. S. Laurentii Panisperna Card. Buglionus Gallus. Renuus le Saunage Presbyter Diocæs. Constantien. S. Facultatis Parisien. Doctor Theologus, ac Socius Sorbonicus Abbas Commendatarius S. Petri de Bello loco Ordinis S. Benedicti in Diocæs. Lemovicen.

Ludovicus tit. S. Sabinæ de Porto Carrero, Hispanus, Desiderius Philippus Oddi Romanus Clericus Conjug.

Franciscus tit. S. Bartholomæi Insulæ Card. Nerlius Archiep. Florentiæ, Florentinus. Julianus Martinus Lucen.

Carolus tit. S. Adriani Card. Cerrus, Romanus. Carolus de Robeis Clericus Rom.

Lazarus tit. S. Mariæ in Aquiro Card. Pallavicinus, Januen. Gaspar Trullius Rom.

Joannes tit. S. Bernardi Card. Bona Congregationis D. Bernardi Ordinis Cisterciens. Pedemontanus. Thomas de Julio à Phara S. Martini nullius Diocæs.

DIACONI XII.

Franciscus tit. S. Mariæ in via lata Primus Diaconus Card. Maidalchini, Viterbien. Prior Stephanus Stephanucci Urbevetan.

Fridericus S. Agathæ Card. de Hassia, Germanus. Nicolaus Dencovit Talancourtinus Diocæs. Treveri.

Carolus Barberinus S. Cæsarei, Card. Carolus nuncup. Archiepisc. Basil. S. Petri, Roman. Fr. Vincentius Rinalducci Eques Hierosolymitanus Fanen.

Decius S. Eustachii Card. Azzolinus, Firman. Petrus Bellonius Camerinen.

Jacobus tit. S. Pancratii Card. Franconus Episcopus Camerinen. Genuensis. Sigismundus Zanellus Faventin.

Franciscus Maria SS. Viti, & Modesti Cardin. Mancinus, Romanus. Franciscus Ant. Vitalis Clericus Romanus.

Angelus S. Angeli in foro Piscium Card. Celsus, Romanus. Fabius Celsus Romanus Eminentiss. Frater.

Paulus S. Nicolai in Carcere Cardin. Sabellus, Perretus, Romanus. Angelus de Malsimis Clericus Conjug. Romanus.

Leopoldus S. Mariæ in Cosmedin. Card. Medices, Florentinus. Eques Joannes Giraldus Florentinus.

Sigismundus Chifus S. Mariæ in Dominica

Bullarium Romanum. Tom. VI.

Card. Sigismundus, Senensis. Abbas Franciscus Ridolphus Canonicus Floren.

Nicolaus SS. Cosmæ, & Damiani Card. Acciajulus, Florentinus, Sperandeus Riccionius Clericus Sabinen.

Bonacursus S. Mariæ de Scala Card. Bonacursus, Maceraten. Cæsar Rubertus Clericus Recanaten.

Indultum de Officio S. Francisci Xaverii in Breviario sub Ritu Duplici apponendo, & ab omnibus qui ad horas Canonicas tenentur, de Præcepto recitando.

Ne otiosè repetam pluries dicta, vide que sunt notata ad Urb. VIII. Const. 3. Ratione. & augendo devotionem erga eundem ad Const. 47. Aliàs Innoc. X. ubi ad materiam aliqua videre poteris.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

In eminenti Principis Apostolorum Sede, meritis licet imparibus, divina disponente clementia, constituti, muneris nostri esse arbitramur, ut Sanctorum in cælis regnantium, illorum præcipue, quibus annunciantibus, Evangelicæ prædicationis sonus usque ad extremos Orbis terrarum fines penetravit, cultum, & venerationem in terris, quantum Nobis ex alto conceditur, augere fatagamus. Itaque pro peculiari nostra erga S. Franciscum Xaverium Societatis JESU, qui Apostolicis charismatibus affluenter decoratus, novarum Gentium Apostolus, unanimi totius Christiani Orbis consensu meruit appellari, devotione, ejus venerationem condignis honorum incrementis, ampliare cupientes, auctoritate Apostolica tenore præsentium jubemus, ut ejus Officium de Mandato fel. rec. Alexandri Papæ VII. prædecessoris nostri in Calendario Romano sub ritu Semiduplici appositum, in posterum sub ritu Duplici de præcepto in eodem apponatur, ab omnibus, qui ad horas Canonicas tenentur, tum Sæcularibus, tum Regularibus utriusque sexus ubique de præcepto recitandum.

§. 1. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 2. Volumus autem, ut earundem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici, vel Secretarii dictæ Societatis subscriptis, & sigillo Præpositi Generalis ejusdem Societatis, vel alterius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub anno Piscatoris die 14. Junii 1670. Pontificatus nostri anno primo.

Indictio Jubilæi universalis ad implorandum divinum auxilium initio sui Pontificatus pro salutari Sanctæ Ecclesiæ Catholicæ regimine.

Hujusmodi Jubilæum indixere plures Summi Pontifices initio Pontificatus, inter quos Innocent. X. const. 1. Immensæ, & Alexander VII. const. 1. Unigenitus, & demum Clemens IX. Const. 1. Placuit.

CLEMENS PAPA X.

Universis Christi fidelibus ad quos præsentis litteræ pervenerint, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Cum inscrutabilis divitiarum sapientiæ, & scientiæ Dei altitudo humilitatem nostram his

VI.

Edita An. D. 1670.

Exordium.

Contrariis derogat.

Transumptorum fides.

D. P. An. r. die 14. Junii.

VI.

Edita An. D. 1670.

Causæ constituitur.

calamitosi temporibus ad supremum Apostolicæ dignitatis fastigium vocare, nobisque vicariam sui in terris potestatem committere dignata sit: Nos licet nihil magis desideraremus quam ut immensam illam curarum Pontificiarum molem, cui ferendæ infirmitatem nostram longè imparem agnoscimus, defugere possemus; nihilominus ne divinæ voluntati nimium oblectari videremur, imposito nobis iugo collum ex charitatis necessitate humiliter supposuimus: omnem spem nostram collocantes in ineffabili bonitate Salvatoris & D. N. Jesu Christi, cujus auxilium pro catholicæ Ecclesiæ regimine quotidie privatis nostris sacrificiis, & precibus supplices invocamus. Id ipsum ut & vos, quibus Apostolica sollicitudo à nobis impendenda est, conjunctis precibus nobiscum pariter faciatis, ac divinam misericordiam per jejunia, & elemosynas, aliaque pietatis opera demereri studeatis, paternè requirimus & hortamur: ut Deus patrum nostrorum, & Dominus misericordiæ, qui vocat ea quæ non sunt, tamquam ea quæ sunt, det Nobis sedium suarum assistentiam sapientiam, mittatque illam de cælis sanctis suis, & à sede magnitudinis suæ, ut nobiscum sit, & nobiscum laboret ad divini nominis gloriam, Ecclesiæque sanctæ utilitatem, & spiritualem omnium fidelium ædificationem; imbecillitatem nostram roboret, omniaque nostra consilia, & actiones dirigat secundum beneplacitum voluntatis suæ; hæreses extirpet, fidem catholicam protegat, & propaget, Principum Christianorum pacem & concordiam conservet, magisque & magis in dies solidet, & nomen Christianum ab Infidelium incurfionibus, & insidiis potentia virtutis suæ tueatur. Hæc autem ut ardentiori spiritu, uberiorique fructu fiant, Ecclesiæ thesauros, quorum dispensatores esse nos voluit Deus, proferre, & prudenti liberalitate largiter erogare decrevimus.

Indictio de qua in rubr.

§. 1. Itaque de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam nobis Dominus, licet indignis, contulit, universis, & singulis utriusque sexus Christi fidelibus in alma Urbe degentibus, qui solemnī processioni, quam feria quarta currentis hebdomadæ ab Ecclesia S. Mariæ Angelorum in Thermis ad Basilicam S. Mariæ Majoris nuncupat, de eadem Urbe una cum venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, quos in Romana Curia adesse contigerit, ac Christianorum Regum, & Principum Oratoribus apud nos existentibus, Prælati quoque, & Officialibus ejusdem Curie, universoque Clero, & Populo benedicente Domino agemus, devotè interfuerint, vel S. Joannis in Laterano, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris Ecclesias, seu Basilicas vel earum aliquam intra spatium ejusdem, vel proximè subsequenti hebdomadæ saltem semel visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium devotè, ut supra, Deum oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbatho alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominica die immediatè sequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam reverenter sumperint, ac pauperibus aliquam elemosynam, prout unicuique suggeret devotio, erogaverint; cæteris verò extra Urbem prædictam ubicumque degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos qui ibi curam animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ pervenerint, designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi alteram spatio duarum similiter hebdomadarum à publicatione designationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officialia,

vel alios, ut præfertur, faciendæ decursurarum saltem semel visitaverint, ibique ut supra oraverint, & quarta, & sexta feria ac Sabbatho alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominica immediatè sequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam Sanctissima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam elemosynam, ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem sicut in anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

§. 2. Navigantes verò, & iter agentes, ut cum primum ad sua sese domicilia receperint, supra scriptis peractis, & visitata Ecclesia Cathedrali, vel majore, aut Parochiali loci eorum domicilii, eandem Indulgentiam consequi possint, & valeant: Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in claustris perpetuò degentibus, necnon aliis quibuscumque tam laicis, quam Ecclesiasticis sæcularibus, vel regularibus, etiam in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua prællare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis à locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere quæ ipsi penitentia, efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

§. 3. Insuper omnibus, & singulis Christi fidelibus utriusque sexus tam laicis, quam Ecclesiasticis sæcularibus & regularibus cujusvis Ordinis, & Congregationis, & Instituti tam in Urbe præfata, quam extra eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus licentiam concedimus, & facultatem ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium tam sæcularem, quam cujusvis Ordinis, & Instituti regularem ex approbatis, ut præmittitur, à locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris à jure, vel ab homine quavis causa laicis, seu infidelibus, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis, quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & aliis per quascumque nostras, aut Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum constitutiones, quarum tenores præsentium haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientie, & hac vice tantum absolvere, & liberare valeant; & insuper vota quæcumque (religionis, & castitatis exceptis) in alia pia & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus penitentia salutaris, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

§. 4. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ præcipimus, atque mandamus omnibus & quibuscumque venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælati, ac quibuscumque Ordinariis locorum, ubicumque existant, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis qui curam animarum exercent, ut cum præsentium literarum transumpta, aut exempla, etiam impressa, acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Dioceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque seu Ecclesias visitandas designent. Non intendimus autem per præfatas super aliqua irregularitate publica, vel occultâ, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quo-

quomodo

Concessio plenarie Indulgentiæ.

Libertas eligendi Confessarium.

Jubilæum ubique publicari jubet.

quomodo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habitandi, & in primum statum restituendi, etiam in foro conscientiae, neque etiam eisdem praesentes iis qui a Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Praetore, seu Iudice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in sententias & censuras incidisse declarati, vel publice denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum partibus concordaverint ullo modo suffragari posse, aut debere.

excolere (quantum ex alto conceditur) fatigantes animum in eas curas libenter intendimus ; quibus valeant dissidia inter villicos , & operarios componi , jurgia tolli , scandalis ; atque offensionibus aditus praeccludi ; ut quibus una fides ; Una Mater Ecclesia , & unus Dominus , qui charitas est , & pacis cogitans cogitationes ; fiat etiam cor unum , atque anima una ; sic etenim evulsis opportunè zizaniis , dum plantamus , & rigamus , incrementum dabit Deus ; Quo benedicente messis multa fructu centesimo caeleste in horreum congregabitur .

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstant. constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, praesertim quibus facultas absolviendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles Indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessionem, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon regula nostra de non concedendis indulgentiis adinstar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sive Institutorum regularium, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & litteris Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores praesentibus profervienter expressis, ac formam in eis traditam pro servata habentes, hac vice specialiter, nominatim & expressè ad effectum praemissorum derogamus caeterisque contrariis quibuscumque.

§. 1. Sanè cum Sacri Concilii Tridentini decretis providè statutum fuerit, ut Regulares cujuscunque Ordinis, nisi à suis Superioribus de vita, moribus, & scientia examinati, & approbati fuerint, ac de eorum licentia, etiam in Ecclesiis suorum Ordinum praedicare non possint; cum qua licentia personaliter se coram Episcopis praesentare, & ab eis benedictionem petere teneantur, antequam praedicare incipiant; In Ecclesiis verò, quae suorum Ordinum non sunt, ultra licentiam suorum Superiorum etiam Episcopi licentiam gratis ab eo dandam habere teneantur; Sine qua in ipsis Ecclesiis non suorum Ordinum nullo modo praedicare possint. Atque ut nullus saecularis, sive Regularis etiam in Ecclesiis suorum Ordinum contradicente Episcopo praedicare praesumat. Itidemque cum nullus Sacerdos Regularis possit confessiones saecularium etiam Sacerdotum audire; nec ad id idoneus reputari, nisi aut Parochiale beneficium obtineat, aut ab Episcopis per examen, si illis videbitur esse necessarium, aut aliàs idoneus judicetur; Et approbationem, quae gratis detur, obtineat, privilegiis, & consuetudine quacumque non obstantibus. Innotuit nobis dubitationes nonnullas circa benedictionem, licentiam, contradicentem, examen, & approbationem ejusmodi in aliquibus Dicecesibus excitatas fuisse; ex quibus controversiae, & dissensiones permultae in diem subsequi possent occasione privilegiorum, quae per Sedem Apostolicam religiosis Ordinibus concessa fuerunt.

Statutum Conc. Trid. de Regularibus.

Transumptis fidei adhiberi mandat.

§. 6. Ut autem praesentes nostrae, quae ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus ut earumdem praesentium transumptis, vel exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, ubique locorum, & gentium eadem proferri fides habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

§. 2. Nos attendentes, quod alias diversis temporibus praedictae dubitationes, & controversiae nonnullis praedecessorum nostrorum Summorum Pontificum Constitutionibus, earumque declarationibus definitae fuerint; Ejusmodi definitiones in unum collectas, ut magis, magisque dissensionum tollantur semina, & in posterum firmiter in agro Dominico pax Christi floreat; pro summo, quo fungimur Apostolatus officio novis Apostolicis litteris muniendas duximus, & roborandas. Itaque de consilio nonnullorum Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanae Curiae Praetorum pietate, doctrina, & prudentia praestantium, & matura deliberatione nostra, atque ex certa scientia; hac generali, & perpetuo valitura Constitutione decernimus, & declaramus.

D.P.A.1. die 16. Junii.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 16. Junii 1670. Pontificatus Nostri Anno primo.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi 1670. Indictione octava, die verò 16. mensis Junii Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina providentia Papae X. Anno ejus primo, supradictum Breve affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicae Lateranensis, Principis Apostolorum, & Sanctae Mariae Majoris de Urbe, & in acie Campi Florae, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Perinum Apost. Curs. Petrus Macheratus Mag. Curs.

VII.

Constitutio in qua Regularium privilegia quoad praedicationem Verbi Dei & Sacramenti Poenitentiae administrationem declarantur.

§. 3. Regulares, qui in Ecclesiis sui Ordinis praedicare voluerint, teneri ab Episcopo Dicecesano benedictionem petere; Praedicare tamen posse, quamvis illam non obtinuerint. Quod si Episcopus benedictionem nedum non concefferit, sed etiam contradixerit, nec in praedictis quidem Ecclesiis licere Regularibus praedicare; Eosque contravenientes ab illo tanquam Sedis Apostolicae Delegato censuris aliisque poenis Ecclesiasticis in vim Constitutionis fel. record. Gregorii XV. praedecessoris nostri, incipientis, Inscrutabili Dei providentia, coerceri, & puniri posse. Episcopum tamen absque justa, & rationabili causa contradicere non debere; Et hujusmodi benedictionem teneri etiam Regulares petere; si in quibuscumque Oratoriis sui Ordinis sermonem coram populo, vel in Ecclesiis, aut ad Crates Monasteriorum Sanctimonialium eorum

Regulares ab Episcopo benedictionem petere tenentur.

De hac materia vide Conc. Trid. sess. 23. cap. 15. & sess. 24. cap. 4. & Gregorii XV. Constit. Inscrutabili, ubi plura ad rem videre poteris.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1670.

Exordium.

Superna magni Patrisfamilias praedestinatione creditum Nobis universalis Ecclesiae mysticum agrum circumspicte providentia custodire, atque

Jurisdictioni subiectarum, licet clausis januis & nullus Sæcularis ibi interfit, habere voluerint. Possè autem Episcopum licentiam concessurum Regularibus in Ecclesiis, quæ suorum Ordinum non sunt, prædicare volentibus illos, quamvis ab Universitatibus, aut à Magistratibus laicis nominatos, etiam si Episcopi Antecessores per tempus immemorabile hanc licentiam absque examine concedere consueverint, quoad doctrinam examinare; si ita ipsius arbitrio, quod moderatum, & discretum esse debet, visum fuerit. Et licentiam prædicandi semel iisdem concessam ob rationales causas licet occultas, prædicationem tamen concernentes suspendere. Non posse tamen Episcopum generatim prohibere Regularibus, quin in Ecclesiis suorum Ordinum prædicent.

Quid de
Confessariis
ab uno Ordinario
approbatis.

§. 4. Ad hæc Religiosos ab Episcopo ad confessiones sæcularium in sua Diœcesi audiendas approbatos, non posse in alia Diœcesi eas absque Episcopi Diœcesani approbatione audire, quamvis pœnitentes subditi sint ejus Episcopi, à quo ipsi Religiosi jam fuerant approbati. Et generaliter approbatos ab Episcopo ad personarum sæcularium confessiones audiendas nequaquam censi approbatos ad audiendas confessiones Monialium sibi subiectarum; sed egere quoad hoc speciali Episcopi approbatione; atque approbatus pro audiendis confessionibus Monialium unius Monasterii minimè posse audire confessiones Monialium alterius Monasterii. Iidemque Confessores extraordinarios semel deputatos, atque approbatos ab Episcopo ad Monialium confessiones pro una vice audiendas, haud posse expleta deputatione in vim approbationis hujusmodi illarum confessiones audire. Sed toties ab Episcopo esse approbandos, quoties casus deputationis contigerit. Cæterum in Monasteriis, ac etiam Collegiis, ubi juxta Regularia instituta vivitur, posse tam Prælatos Regulares, quam Confessores Regularium eorundem Monasteriorum, seu Collegiorum audire confessiones illorum sæcularium, qui inibi sunt verè de familia, & continui commensales, non autem illorum, qui tantum ipsis deserviunt. Illos autem Religiosos, qui ad confessiones audiendas idonei generaliter reperti fuerint, ab Episcopis generaliter quoque, & indistinctè absque aliqua limitatione temporis certorumque locorum, aut generis personarum in Diœcesi propria admitteudos. Quoad ceteros verò, qui non aded idonei reperiuntur, si petierint se admitti arbitrio Ordinariarum relinqui, ipsos cum limitata facultate, prout eisdem Ordinariis magis expedire videbitur, probare, & admittere, semel autem simpliciter approbatos posse in Diœcesi Episcopi approbantis quovis anni tempore etiam Paschali, & quorumcumque etiam infirmorum confessiones audire absque ulla Parochorum, vel ipsius Episcopi licentia. De qua tamen confessione teneri dictos Religiosos eorundem infirmorum Parochorum illicè certiore reddere. Et hoc posse illis ab Episcopo sub pœna suspensionis à facultate audiendi confessiones præcipi: Sufficere tamen, ut certioratio hujusmodi fiat saltem per scripturam apud ipsum infirmum relinquendam.

Constitutioni
ni Omnis
utriusque
sexus, in
quantum
satis fieri
censendum
sit, declaratur.

§. 5. Et eos, qui dictis Religiosis simpliciter approbatis Paschali tempore confessi fuerint; Constitutioni, quæ incipit *Omnis utriusque sexus*, quoad Confessionem dumtaxat satisfecisse censendos. Regulares verò ad ejusmodi confessiones audiendas prævio examine simpliciter, & absque ulla temporis præfinitione ab ipsomet Episcopo, secus autem si ab ejus Vicario, aut ab antecessoribus Episcopis approbatos non posse ab eodem, qui sic approbavit, iterum examinari; aut ab eisdem Confessionibus audiendis suspendi; seu licentias illi concessas revocari, nisi nova superveniente causa, quæ ipsas Confessiones concernat. De qua tamen haud necessarium esse, ut in actis con-

stet; nec eam teneri Episcopum ipsis Regularibus significare; sed Sedi Apostolicæ dumtaxat, ubi eam sibi aperiri postulaverit.

§. 6. Porro si Regulares cum scandalo, aut alias inhoneste vivant; vel aliquod delictum committant, per quod rationabili Episcopi judicio videantur à Confessionibus suspendendi, in quo ipsius Episcopi conscientiam onerata esse volumus; cum præcipua Ministri Sacramenti pœnitentiæ qualitas sit vitæ integritas, ac morum honestas, utique eam causam ad Confessionis Ministerium pertinere, ac proinde nihil obstare, quominus ob eam possit Episcopus Regulares à semetipso approbatos suspendere, aut repellere à Confessionibus audiendis. Attamen Confessiones audiendi facultatem omnibus simul unius Conventus Regularibus Confessoribus adimi ab Episcopo inconfluta Sede Apostolica nullatenus posse. Ex facultatibus per Mare Magnum, aliave privilegia Regularibus cujuscumque Ordinis, Instituti, aut Societatis etiam Jesu concessis factam eis non esse potestatem absolventi in casibus ab Episcopo sibi reservatis. Et per confirmationes dictorum privilegiorum, quas Regulares à Sede Apostolica post Sacrum Concilium Tridentinum obtinuerunt; nequaquam revixisse privilegia prius ab eodem Concilio, aut deinde Apostolicis etiam Decretis sublata, atque extincta, si quæ habebant, absolventi à casibus Episcopo reservatis.

§. 7. Et habentes facultatem absolventi ab omnibus casibus Sedi Apostolicæ reservatis, non ideo à casibus Episcopo reservatis posse absolvere. Possè autem Regularem Confessorem in ea Diœcesi, in qua est approbatus, confluentes ex alia Diœcesi, à peccatis in ipsa reservatis, non autem in illa, ubi idem Confessor est approbatus, absolvere, nisi eosdem Pœnitentes noverit in fraudem reservationis ad alienam Diœcesim pro absolute obtinenda migrasse. Vigore supradictorum privilegiorum nequaquam licere Regularibus etiam satisfacta parte absolvere pœnitentes à censuris quoad externum, & judiciale forum, & absolutos ab eis in foro Pœnitentiæ, utique non censi absolutos in exteriori judicio, & contentioso. Quinimò Censuris Ecclesiasticis irritatis, & denunciatis ab Episcopis cogi posse gerere se pro talibus, etiam si à Regularibus fuerint absoluti. Quoties exhibitis aliquibus Regularium Apostolicis Privilegiis coram Episcopo, ab eo judicetur ipsa non suffragari casui, de quo agitur; si dictorum Privilegiorum verba obscura sint, & ambigua: non esse ad Metropolitanarum provocandum, sed cum ejus sit interpretari, cujus est condere: dictorum privilegiorum interpretationem Sedi Apostolicæ judicio, prout alias Constitutione Prædecessoris nostri felic. rec. Clem. IV. statutum fuit, esse requirendam.

§. 8. Decernentes, sic & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate, & dignitate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. Romanæ Ecclesiæ Card. etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, & Nuncios, & quovis alios sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere. Irritum quoque, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 9. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcumque personarum, atque quorumvis Ordinum tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Militiarum etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, Congregationum, Societatum etiam Jesu, ac cujusvis alterius Instituti etiam necessario, & in individuo exprimenti, Monasteriorum,

Regulares
approbati
ob scandala
possunt sus-
pendi.

Decretum
irritans.

Contraria
derogat.

Conventuum, Capitulorum, Ecclesiarum, & aliorum quorumcumque tam Sæcularium, quam Regularium locorum, necnon illorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, vel consuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque indultis, & privilegiis etiam in corpore Juris clausis, aut ex causa, & titulo oneroso, vel in limine foundationis concessis, etiam Mari Magno, seu Bulla aurea, aut alias nuncupatis, Conservatorum deputationibus, eorumque, atque aliis inhibitionibus, quibus Episcopi deferre minimè teneantur, & quibusvis aliis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolica potestate plenitudine, aut aliis quomodolibet etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus, & formis specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, presentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis quoad ea, quæ eisdem presentibus adversantur, illis alias in suo robore permanentibus harum serie specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Constitutio-
nem jubet
publicari.

§. 10. Cæterum quia difficile foret presentes literas ad singula quaque loca deferri, ut ex tamen omnibus innotescant mandamus illas ad Valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, atque Cancellariæ Apostolicæ & in Acie Campi Floræ affigi, & publicari.

Transumpt-
tis fidem ad-
hiberi jubet.

§. 11. Volentes quod earumdem presentium literarum transumptis etiam impressis, manu tamen alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Prælati, seu personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis in iudicio, & extra illud, ubi opus fuerit, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pec-
nalis.

§. 12. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostrorum Decreti, Declarationis, Derogationis, Mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Dat. P. An. r.
die 21. Junii.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1670. Undecimo Kalendas Junii, Pontificatus Nostri Anno primo.

Publicatio
in Urbe.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo sexcentesimo septuagesimo, Indictione octava, die verò secunda mensis Augusti, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina providentia Papæ Decimi, Anno ejus Primo. Præsens Constitutio affixa, & publicata fuit ad Valvas Ecclesiæ Lateranensis Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, locis solitis, & consuetis Urbis, per me Hilarium Centellum Sanctiss. D. N. Papæ Curf.

Petrus Marcheratus Mag. Curf.

Confirmatio Decretorum S. R. E. Cardinalis Barberini, in favorem Pictorum, & aliorum Academiae Sancti Lucae legitime aggregatorum emanata, pro exactione taxæ, ejusdemque pro annatis decursis, & non solutis reductione.

VIII.

CLEMENS PAPA X.

Edita An. D.
1670.

Ad futuram rei memoriam.

Procedium.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Officiales Ecclesiæ, & Academiae Sancti Lucae Pictorum, Sculptorum, & Architectorum de Urbe, quod Venerabilis frater noster Franciscus Episcopus Ostien. S. R. E. Cardinalis Barberinus nuncupatus, Sacri Venerabilium fratrum nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium Collegii Decanus, cui sel. record. Clemens Papa IX. Prædecessor noster in signatura suæ Gratiæ commiserat, ut super exactione taxæ juxta ordinationem rec. mem. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris pariter nostri à publicis venditoribus picturarum, & sculpturarum in Urbe prædicta solvendæ arbitrio suo provideret, nonnulla decreta edidit tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decretum
Card.

§. 1. Fidem facio per præsentem ego Notarius publicus infrascriptus qualiter die 7. Octobr. 1669. coram Eminentiss. & Reverendiss. D. Card. Francisco Barberino Judice Commissario pro Venerabili Ecclesiæ, Confraternitate, & Academia S. Lucae Urbis DD. Pictorum, Sculptorum, & Architectorum principalibus contra infrascriptos exadverso principales videlicet DD. Josephum Constantinum, Joannem Petrum Berretam, Laurentium Castrucium, Joannem de la Riviera, Aloysium Pileport, Peregrinum Perium, Joannem Andream Magnesium, Carolum Prætam, Vincentium Felicium, Georgium Perannum, Paulum Plincefæm, Andream Scottum, & Franciscum Persichellum, hos duos exadverso principales, ac Procuratores Deputatos Universitatis Regatteriorum Urbis exadverso principalium, Nicolaum Patronum, & D. Nicolaum Gallum Procuratorem prædictorum Josephi Constantini, Joannis Petri Berretæ, & omnium aliorum litis consortium exadverso principalium; Segnius Sanctiss. D. N. Papæ Curf. retulit in scriptis se die 5. hujus personaliter supradictos D. Nicolaum Gallum, Andream Scottum, Franciscum Persichellum, Nicolaum Patronum, Aloysium Pileport, Joannem Petrum Berretam, Josephum Constantinum, & Laurentium Castrucium, ac domi dimissa copia alios citasse ad comparandum coram Eminentissimo Domino die prima Juridica hora solite audientiæ & audiendum ejus voluntatem, & loco voluntatis videndum per eundem Eminentissimum Dominum capi quamcumque provisionem, seu quodcumque decretum necessarium, & opportunum fieri, & interponi ad primam diem instantibus eisdem principalibus sive &c. Relatione facta comparuit D. Franciscus Chiriacus Procurator, & petiit, ut supra omni &c.

Taxæ pro an-
natis decur-
sis & non so-
lutis reduc-
tio.

§. 2. Ex tunc Eminentissimus, & Reverendissimus Dominus pluries partibus auditis utendo facultatibus sibi à Sanctissimo Domino Nostro in commissione de qua in actis concessis Taxam annuorum scutorum decem in Brevi sa. me. Urbani VIII. contentam quoad Coronarios pro annatis decursis, & non solutis reduxit, & reducit ad annua scuta tria moneta pro quolibet, qui picturas vendiderit, & pro qualibet apotheca; & in futurum mandavit, & mandat solvi per eosdem Coronarios, qui picturas vendunt collectivè annua scuta viginti quinque moneta inter eos dividenda, & ratam semestruatim solven. cum hoc tamen quod teneantur, & obligati sint constituere collectorem, qui onus exigendi prædicta scuta

viginti quinque in se suscipiat, illaque seu ratam scutorum duodecim cum dimidio Ecclesie, & Academie predictae solvendi; & quatenus hujusmodi collectorem constituere, vel creare noluerint, seu neglexerint, vel idem Collector non solverit, tunc & eo casu teneantur, & obligati sint in solidum pro dicta solutione annuorum scutorum viginti quinque, vel teneantur solvere pro dicta taxa scuta tria quolibet anno, & pro qualibet apotheca arbitrio Academiae predictae, hac ramentem lege, quod dicti Coronarii retineant, & vendant solummodo picturas adaptatas ornamentis per ipsos fieri solitis; & non alterius quantitatis, seu magnitudinis.

Reductio
pro Regate-
riis, eorum
que in casu
transgressio-
nis poena.

§. 3. Quo vero ad Propalas, qui picturas, seu sculpturas cujusvis generis retinuerint, & venderint, pro annatis decursis, & non solutis, eandem taxam annuorum scutorum decem reduxit, & reducit ad annua scuta tria pro quolibet, & qualibet apotheca, & in futurum pro eadem taxa mandavit solvi per universitatem Regatteriorum, ac respectivè per Camerarium, & Officiales pro tempore annua scuta quinquaginta, & sic scuta viginti quinque pro quolibet semestri inter eos dividenda, & exigenda à quolibet Regatterio picturas, seu sculpturas vendente, dummodo tamen dicti Propala, seu Regatterii, vel quilibet illorum non retinuerint, nec venderint, ac in futurum non retineant, nec vendant picturas, seu sculpturas novas illaque ad effectum vendendi emant, vel fieri curent. Etsi dicti Coronarii, & Regatterii, vel quilibet eorum circa venditionem picturarum, seu sculpturarum non se continuerint, & in futurum non se contineant modo, & forma praemissis, eo casu voluit, & mandavit, ac vult, & mandat per quemlibet transgressorem (salvis taxis collectivè, ut supra stabilitis) solvi scuta sex quolibet anno, & pro qualibet apotheca.

Reductio
pro lapicidis
calceolaris,
stuccatorib.
&c.

§. 4. Quo vero ad alios nempe lapicidas, calceolarios, colorum venditores, barbitonfores, stuccatores onus depingi faciendi in se suscipientes, miniatores, & alios cujuscumque artis; seu professionis, ac alterius cujuscumque conditionis, & qualitatibus apothecas picturarum, seu sculpturarum cujusvis generis retinentes, vel illas quovis alio modo venales exponentes, seu etiam privatim vendentes eandem taxam annuorum scutorum decem in praedicto Brevi san. mem. Urbani VIII. contentam, tam pro annatis decursis, & non solutis, quam in futurum decurendis reduxit, & reducit ad annua scuta sex pro qualibet apotheca. Ad quam summam annuorum scutorum sex Monetæ ad formam consensus Congregationis Generalis teneri voluit, & declaravit, ac vult, & declarat etiam ipsos Academicos in nobili Academia predicta descriptos, ac quoscumque alios ejusdem S. Lucae Archiconfraternitati quomodolibet aggregatos, qui apothecas picturarum, vel sculpturarum retinuerint, vel dictas picturas, seu sculpturas venales exposuerint, ac in futurum retineant, vel illas quovis modo venales publicè exponant, & ita &c. non solum &c. sed & omni &c. Franciscus Cardinalis Barberinus Protector.

Aliud de-
cretum Card.
de annatis
decursis, &
non solutis.

§. 5. Item qualiter die 4. Decembris 1629. coram eodem Eminentiss. & Reverendiss. D. Cardinali Francisco Barberino pro Venerabili Ecclesia, & Academia S. Lucae DD. Pictorum, Sculptorum, & Architectorum Urbis principalibus contra infrascriptos ex adverso principales videlicet DD. Laurentium Castrucium, Joannem de la Riviera, Vincentium Felicium, Georgium Peranum, Joannem Petrum Berrettam, Peregrinum Perium, Joannem Andream Magnesium, Carolum Pratum, Paulum Plincseum, Aloysium Pileport, Nicolaum Patronum, D. Nicolaum Galum Procuratorem dicti Joannis Petri Berrettæ, & aliorum litis consortiū ex adverso principalium,

Segnius Sanctiss. D. N. Papæ Curfor retulit in scriptis se die 3. hujus do. dim. copia eosdem citasse ad comparen. coram Eminentissimo Domino die Martis loco solita Audientiae, & deducen. quicquid voluit, & possunt, & informan. nec non viden. per Eminentissimum Dominum fieri quodcumque decretum necessarium, & opportunum instan. eisdem principalibus sive &c. Relatione facta comparuit D. Franciscus Chiriacus Procurator supradictarum Ecclesie, & Academiae Sancti Lucae, & petiit, ut supra omni, &c. ex tunc Eminentissimus, & Reverendissimus Dominus taxam annuorum scutorum decem in Brevi san. mem. Urbani VIII. demandatam, & in Decreto per Eminentiam suam facto sub die 7. Octobris proximi praeteriti in vim commissionis Sanctissimi ex plena Signatura gratia sibi directæ redactam ad annua scuta sex tam pro annatis decursis, quam in futurum decurren. quoad decurros, seu alios legitimè Academiae S. Lucae aggregatos, qui apothecas sculpturarum, seu picturarum retinuerint, & retinent pro annatis decursis, & non solutis, tantummodo reduxit, & reducit ad julios quatuor cum dimidio pro quolibet, & qualibet Apotheca, & concessit facultatem Congregationi Secretæ ejusdem Academiae cum aliis omnibus circa annatas decursas, & non solutas concordandi, seu R. P. D. Carpineo, prout ei videbitur, circa dictas annatas decursas, & non solutas providendi, in reliquis, & quoad alios in omnibus, & per omnia confirmavit, & confirmat supradictum decretum, & taxam ut supra moderatam in futurum mandavit solvi de semestri in semestre. Et quoad Regatterios, quatenus eorum Universitas recuset solvere pro dicta taxa annua scuta quinquaginta collectivè mandavit, & mandat per eorum quemlibet, & pro qualibet apotheca solvi annua scuta tria de semestri in semestre, quatenus non vendant picturas novas, nec se diversimodè contineant, quam in praedicto decreto fuit provifum, & ita &c. non solum &c. sed omni &c. & alias prout latius in supradicto decreto per dictum Eminentiss. D. Cardinalem subscripto in folio, quod mihi Notario consignavit tenoris &c. & alias prout latius in actis meis &c. ad qua &c. In quorum fidem &c. Datum hac die 19. Dec. 1669. Ita est Joseph Morus Curiae Capituli Not.

§. 6. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, dicti exponentes decreta hujusmodi; quo firmiter subsistant, & ferventur exactius Apostolicae confirmationis nostrae patrociniò communi summopere desiderent; Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatae existunt ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis; Decreta praesentia à memorato Francisco Cardinale facta, ut praesertur Apostolica auctoritate tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplementis.

§. 7. Decernentes easdem praesentes literas, ac decreta praesentia semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari. Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si fecus super his à

Forum re-
ductio.

Pontifex su-
pra dicta De-
creta appro-
bat & con-
firmat.

Decretum
irritans.

quo-

Contrariis
derogat.

quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenoribus, pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo, ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Anno Piscatoris die 3. Julii 1670. Pontificatus Nostri Anno primo.

D. P. An. 1.
die 3. Julii.

IX.

Extensio Concessionis Officii, & Missæ B. Rosæ de Sancta Maria tertii Ordinis Sancti Dominici pro universo Clero Regnorum Poloniae, Ducatu Lituaniae &c.

Beataram Albo adscriptis Rosam, eique Officium, & Missam decrevit Clemens IX. Const. 18.

Indultum
Clem. IX.

§. 1. **A**liàs fel. record. Clemens Papa IX. sub data 14. Septembris 1668. concessit Universo Americae, & Indiarum Clero tum Sæculari, tum Regulari utriusque sexus cujuscumque Provinciae, seu districtus, quod perpetuis futuris temporibus, die 26. Augusti, quotannis sub Ritu duplici recitetur Officium, & Missa celebretur de Beata Rosa à S. Maria Limensi Virgine Tertiae Regulæ S. Dominici juxta rubricas Breviarii, & respectivè Missalis Romani.

Illius ampliatio.

§. 2. Anno deinde sequenti 1669. die 30. Octobris idem Pontifex hoc suum Indultum benignè extendit in perpetuum ad universum Sæcularem pariter, ac Regularem Clerum Hispaniarum. Denique post acceptam noticiam, quod præmemorata Virgo Rosa jam omnium ubique populorum solemnè plausu devotissimè honorata utrumque tam veterem, quam novum Orbem in dies odoris sui fragrantia magis, magisque implebat, idem Sanctissimus hoc ipsum Indultum clementer ampliando, die 9. Novembris ejusdem Anni 1669. Universo Sæculari, & Regulari Clero utriusque sexus in omnibus Augustissimo Imperatori, Regi Catholico, Domique Austriae subiectis Regionibus, Provinciis, Regnis, atque Dominis ubi locorum constituto paternè concessit ut supra, quod nempe singulis annis die 26. Augusti perpetuis futuris temporibus sub præfato Ritu duplici recitetur officium, & celebretur Missa de eadem Beata Rosa.

Extensio
concessionis
de qua in
rub.

§. 3. Porrò Sanctiss. D. N. Clemens Papa IX. habita pariter notitia communis illius devotionis, qua totius Regni Poloniae, magni Ducatus Lithuaniae, Ditionum Russiae, atque Borussiae, aliarumque dictæ Coronæ subditarum Regionum Fideles venerationi ejusdem B. Rosæ afficiuntur, instantis Eminentiss. D. Card. Ursini exoratus illud ipsum Prædecessoris sui Indultum benignissimè extendit ad universum pariter utriusque sexus, tam Sæcularem, quam Regularem Clerum Poloniae, Lithuaniae, Russiae, Borussiae, cæterorumque Dominiorum ad Poloniae Coronam pertinentium; concedens eidem universaliter, & in perpetuum, quod quotannis die 26. Augusti sub ritu duplici peragat Officium, & Missam de B. Rosa à S. Maria juxta rubricas Missalis, & Breviarii Romani. Quibuscumque in contrarium non obstantibus. Hac die 26. Julii 1670.

M. Episc. Portuensis Card. Ginettus.

Loco † sigilli.

Bernardinus Casalini S. Rit. Congr. Secr.

Contrariis
derogatio.

Alia extensio concessionis ejusdem Officii &c. pro Regnis, & Dominis Serenissimo Regi Catholico subiectis, necnon Aug. Imper. & Domui Austriae.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D.
1670.

Exordium.

Quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris ad augendam in terris venerationem Sacrarum Virginum, quas cælestis sponus virtutum omnium splendore fulgentes ad æternæ beatitudinis nuptias evexit, rectè atque ordine facta esse noscuntur, ea nos Pastoralis charitatis studio libenter ampliamus, sicut pia orthodoxorum Regum vota flagitant, & nos re maturè perpensa Dei gloriæ, ipsarumque Sacrarum Virginum honori, & spirituali fidelium ædificationi conducibile fore in Domino arbitramur. Aliàs siquidem emanarunt à felic. rec. Clemente Papa IX. Prædecessore nostro literæ in simili forma Brevis tenoris qui sequitur, videlicet.

Tenor Brevis Clem. IX.

§. 1. Clemens Papa IX. Ad perpetuam rei memoriam, Redemptoris, & Domini Nostri Jesu Christi, qui sacras Virgines, Sponsas suas, floribus, multipliciter virtutum decoratas, immarcescibilis Gloriæ præmiis donat in Cælis, vices (licet immeriti) gerentes in terris, pia fidelium, præsertim Catholicorum Regum vota, ad augendam illarum venerationem, laudabili studio tendentia, libenter exaudimus, ac favoribus, & gratis prosequimur opportunis. Aliàs siquidem diligentissimè discussis, atque perpensis per Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum Officibus de Sedis Apostolicæ licentia confectis super vitæ sanctitate, & virtutibus in gradu heroico, quibus Serva Dei Rosa de S. Maria Virgo Limana Tertii Ordinis S. Dominici multipliciter claruisse, necnon miraculis, quæ ad ejus intercessionem à Deo patrata fuisse asserantur, cum Congregatio prædicta coram nobis constituta unanimiter censuisset quancumque nobis videretur ad solemnem ejusdem Servæ Dei Rosæ Canonizationem, juxta Ritum ejusdem S. R. E. tuto posse deveniri, interim verò indulgeri, ut in toto orbe terrarum Beata nuncuparetur, nos piis, atque enixis charissimi in Christo filii Nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholicis, ac charissimæ in Christo filiæ nostræ Mariannæ Reginae Viduæ ejusdem Genitricis, & totius Ordinis S. Dominici supplicationibus nobis super hoc humiliter porrectis benignè inclinati, de prædictorum Card. consilio, & unanimi assensu, auctoritate Apostolica indulgemus, ut memorata Dei Serva Rosa de S. Maria in posterum Beatæ nomine nuncupetur, ejusque corpus, & Reliquiæ venerationi fidelium (non tamen in Processionibus circumferenda) exponerentur; Imagines quoque radiis, seu splendoribus exornarentur; atque de ea sub ritu duplici recitaretur Officium, & Missa celebraretur de Virgine non Martyre singulis annis juxta rubricas Breviarii, & Missalis Romani die 26. Augusti, quæ prima est non impedita post diem 24. ejusdem mensis, qua spiritum Creatori reddidit: hæc verò in locis dumtaxat infrascriptis, nempe in Civitate, & Diocesi Limana, ac in universo Ordine S. Dominici tam Fratrum, quam Monialium, & quantum ad Missas attinet, etiam à Sacerdotibus confluentibus, prout in nostris desuper in simili forma Brevis, die 12. Februarii proxime præteriti expeditis litteris, quarum tenore præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur. Cum autem sicut prædictorum Caroli Regis, & Mariannæ Reginae nomine per dilectum filium nobilem virum Modernum Marchionem de Astorga ejusdem Caroli Regis apud Nos, & Sedem Apostolicam Oratorem nobis nuper expositum fuit; ipsi Carolus Rex, & Marianna Regina pro peculiari

eorum erga B. Rosam prædictam devotionis affectu ac ut spiritali Populorum America, unde novus ille Flos Ecclesiam universam suavi Christi odore, recreans prodiit, consolationi, atque ædificationi per amplius consulatur, indultum prædictum opportunè à nobis extendi, & ampliari plurimum desiderant: Nos laudabilia eorumdem Caroli Regis, & Mariannæ Reginae erga res sacras studia plurimum in Domino commendantes, piisque eorum precibus favorabiliter annuere Paterna benignitate cupientes, ut de cætero perpetuis futuris temporibus ab universo Clero tam Sæculari, quam Regulari, quarumcumque Provinciarum, & Regionum America, & Indiarum d. Carolo Regi subjectarum, Officium, & Missa de eadem B. Rosa, servata tamen in omnibus, & per omnia prædictarum litterarum nostrarum forma, & dispositione, recitari, & celebrari respectivè liberè, & licitè possit & valeat dicta auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in eisdem literis nostris volumus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 2. Volumus autem, ut ipsis præsentium litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Septemb. 1668. Pontificatus Nostri Anno secundo.

§. 3. Cum autem sicut prædictus Marchio de Astorga d. Caroli Regis pariter apud nos, & Sedem Apostolicam Orator, memoratorum Caroli Regis, & Mariannæ Reginae viduæ nomine nobis nuper exponi fecit, prædicta Rosa de S. Maria jam omnium ubique populorum solemnè plausu devotissimè honorata, utrumque tam veterem, quam novum Orbem sui odoris fragrantia in dies magis, magisque impleat, cupiantque propterea d. Carolus Rex, & Marianna Regina pro singulari eorum erga eandem B. Rosam devotione, indultum à prædicto Prædecessore per literas præinfectas concessum ad conservandam, promovendamque fidei pietatem opportunè à Nobis extendi, & ampliari. Nos enixis, devotisque eorumdem Caroli Regis, & Mariannæ Reginae precibus nobis super hoc humiliter porrectis paterna benignitate annuentes, ac memorati Clementis prædecessoris vestigiis inhaerentes, ut de cætero perpetuis futuris temporibus ab universo Clero tam Sæculari, quam Regulari utriusque sexus per omnes Provincias, Regna, Status, Regiones, & Dominia ubivis locorum dictis Carolo Regi, & charissimo in Christo filio nostro Leopoldo Romano Regi Illustri in Imperatorem electo Domini- que Austriacæ subjecta, Officium, & Missa de memorata B. Rosa Virgine Limana Ord. S. Dominici quotannis die 26. Augusti sub ritu duplici, juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani, recitari, & celebrari respectivè liberè pariter, & licitè valeat, auctoritate prædicta tenore præsentium concedimus, similiter, & indulgemus.

§. 4. Non obstan. Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ dictus Clemens prædecessor in suis literis prædictis concessit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Cæterum volumus pariter, ut earumdem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 11. Augusti 1670. Pontificatus Nostri Anno primo.

Concessio, ut in toto Orbe Terrarum celebrari possit Missa Beatae Rosæ ex voto, vel devotione.

Crescente in dies mirabili Populorum devotione erga Beatam Rosam de S. Maria Virginem Limensem ex Tertio Ordine S. Dominici, ac virtutum illius fragrantia sese latius quaquaversus diffundente, Sanctissimus D. N. Clemens Papa Decimus admissis Excellentissimi D. Oratoris Marchionis de Astorga instantiis ex nomine Catholicæ Majestatis sibi porrectis, Universo tam sæculari, quam regulari Clero per totum Terrarum Orbem benignè indulgit pro futuris perpetuis temporibus, quod de prædicta B. Rosa possit ubique in Ecclesiis quarumcumque tum Regularium, tum sæcularium celebrare Missam per anni circulum, sive ex voto, sive ex libera devotione juxta Rubricas, ac dispositionem Missalis Romani, tametsi nondum prædicta B. Rosa solemnè Canonizationis ritu fuerit ab universali Ecclesia inter Sanctas relata. Et ad hunc effectum specialiter dispensavit in Decretis tum fel. rec. Urbani Octavi, tum Sac. Congregationis Rituum, & quibuscumque aliis huic Indulto quomodocumque obstantibus. Hac die 27. Augusti 1670. M. Episc. Portuensis Cardinalis Ginettus.

Loco + sigilli.
Bernardinus Casalius S. Rit. Cong. Sec.

Confirmat Decretum electionis B. Rosæ in Regni Peruani Patronam à Clemente IX. emanatum, quod ad singulas Provincias, Regna, & Regiones Terræ firmæ totius America, Philippinarum, & Indiarum extendit.

Rosam Beatae titulo insignivit, eique Officium, & Missam decrevit Clemens IX. Const. 18.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Sacrofancti Apostolatus cura, quam inscrutabilis divinæ sapientiæ, atque bonitatis altitudo humilitati nostræ meritis licet & viribus longè impari, imponere dignata est, Nos urget ut piis orthodoxorum Regum votis ad augendam in terris Sacrarum Virginum cum cælesti Sponso in beata æternitate regnantium venerationem tendentibus favorabilem assensum paterno affectu præbeamus.

§. 1. Aliàs siquidem fel. rec. Clemens PP. IX. prædecessor noster Beatam Rosam de Sancta Maria Virginem Limanam tertii Ordinis S. Dominici in Patronam principalem Civitatis Regum, seu Limanæ, totiusque Regni Peruani cum omnibus prærogativis, quæ Patronis Principalioribus debentur, auctoritate Apostolica elegit, & declaravit, & aliàs prout uberius continetur in ipsis Clementis prædecessoris litteris desuper in simili forma Brevis expeditis, tenoris, qui sequitur, videlicet.

§. 2. Clemens Papa IX. Ad perpetuam rei memoriam. Orthodoxorum Regum de Ecclesia Dei multis nominibus optimè meritorum studia quibus Christianorum Populorum erga Beatos Regni Cælestis incolas, devotio, atque pietas fovetur, Apostolico favore libenter prosequimur, sicut spiritali eorumdem populorum consolationi, atque præsidio conducibile in Domino arbitramur. Cum itaque Nos per nostras in simili forma Brevis die 12. Februarii proximi præteriti emanatas literas Rosam de Sancta Maria Virginem Limanam Tertii Ordinis S. Dominici, multiplici virtutum decore florentem, inter Bea-

Extensio de qua in Rubrica.

Derogatio contrariorum.

Transumptorum fides.

X.

Edita An. D. 1670.

Exordium.

Indultum Clem. IX.

Cujus tenore hic referuntur.

tas Apostolica auctoritate juxta hujus Sanctæ Sedis ritum retulerimus, aliaque ad ejsdem Beatæ Rosæ honorem, & venerationem statuerimus, & indulserimus, prout in eisdem litteris continetur; Et sicut pro parte Charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici, & Charissimæ in Christo filia: nostræ Mariannæ Regina: Viduæ ejus genitricis per dilectum filium nobilem virum modernum Marchionem de Astorga ejsdem Caroli Regis apud Nos, & Sedē prædictā Oratorem Nobis nuper expositū fuit, quod ipsi Carolus Rex, & Marianna Regina, ut eidem Beatæ Rosæ, quam celestis Sponsus tot charismatum decoravit monilibus, tot virtutum ornavit floribus, tantaque, & tam latè sparsa de unguentorum suorum odore imbuit fragrantia, ut ex Dei servis, quos Occidentales Indiæ protulerunt, prima publici cultus honore per hanc Sanctam Sedem decorari meruerit, venerationis fiat accessio, & ex illius intercessione, tantò potentius partium illarum populi patrocinium sperent, quantò populi ipsi illam crebriori, interiorque devotione colere, atque honorare studuerint, ipsam Beatam Rosam in Patronam principalem Civitatis Limanæ, seu Regum, totiusque Regni Peruani eligi, & declarari summopere desiderent: Nos quamvis Constitutiones Apostolicæ, & Decreta Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum vetent Beatorum hujusmodi nondum canonizatorum electiones in Patronos principales, ac requisita necessaria pro ejusmodi electione valida desint; nihilominus piis, enixisque eorundem Caroli Regis, & Mariannæ Regina: magno in Ecclesiam Dei meritorum splendore fulgentium precibus Nobis super hoc humiliter porrectis pro præcipuo paternæ nostræ in eos charitatis affectu duximus annuendum. Itaque memoratam Beatam Rosam de Sancta Maria in Patronam principalem Civitatis Regum, seu Limanæ, & totius Regni Peruani prædictorum, cum omnibus prærogativis, quæ Patronis principalioribus debentur, auctoritate Apostolica tenore præsentium eligimus, & declaramus; Ipsiusque Beatæ Rosæ festum in universo Regno hujusmodi de Patrona principaliori ab omnibus utriusque sexus Christi Fidelibus illic degentibus de præcepto servari, & sicut alia festa de præcepto celebrari, ejusque Officium ab universo Clero tum sæculari, tum regulari, de principaliori Patrona juxta rubricas Breviarii Romani inibi recitari auctoritate, & tenore prædictis mandamus. Non obstant. quibusvis Decretis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque in contrarium facientibus quibuscumque. Volumus autem ut earundem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique, tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 2. Januarii 1669. Pontificatus Nostri Anno secundo.

§. 3. Cum autem sicut prædictus Marchio de Astorga dicti Caroli Regis pariter apud Nos, & Sedem Apostolicam Orator, eorundem Caroli Regis, & Mariannæ Regina: Viduæ nomine Nobis nuper exponi fecit, quod ipsi Carolus Rex, & Marianna Regina fovendæ, & propagandæ Fidelium erga eandem Beatam Rosam devotioni laudabili pietate studentes, præinsertas Clementis prædecessoris litteras ad universa Americæ, & Indiarum, loca à Nobis extendi plurimum desiderent: Nos gloriosæ Beatæ Rosæ prædictæ, quæ Ecclesiam universam bono Christi odore longè, lateque perfundit merita magno cum spirituali animi nostri gaudio, recolentes, piisque, & devotis dictorum Caroli Regis, & Mariannæ Regi-

næ supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis favorabiliter annuere cupientes, ac memorati Clementis prædecessoris vestigiis inhaerentes, eandem Beatam Rosam de Sancta Maria in universam, & principalem Patronam omnium, & singularum Provinciarum, Regnorum, Insularum, & Regionum Terræ firmæ totius Americæ, Philippinarum, & Indiarum, cum eisdem prærogativis dicta auctoritate tenore præsentium eligimus pariter, & declaramus; Ipsiusque Beatæ Rosæ festum ibidem tamquam de Patrona principaliori ab omnibus utriusque sexus Christi Fidelibus illic degentibus de præcepto servari, & sicut alia festa de præcepto celebrari, ejusque Officium, & Missam ibidem ab universo Clero, tam sæculari, quam regulari, de principaliori Patrona, juxta rubricas Breviarii, & Missalis Romani recitari, & celebrari eadem auctoritate harum serie similiter mandamus: firmis tamen simul remanentibus particularibus Patronatibus, si qui sint pro aliqua, vel aliquibus Civitatibus, aut locis prædictarum Regionum aliàs legitimè constitutis. Non obstant. omnibus, & singulis illis, quæ prædictus Clemens prædecessor in suis litteris præinsertis concessit non obstante, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Cæterum volumus pariter ut ipsarum præsentium litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur eisdem præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 11. Augusti 1670. Pontificatus Nostri Anno primo.

Confirmat Sententiam Ordinarii Giennen. latam super cultu ab immemorabili tempore exhibitō S. Petro Paschasio de Valentia Martyri Ordinis Beatæ MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum, Episcopo Giennen. ac Decretum Sac. Rituum Congregationis illam approbans.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Ecclesiæ Catholicæ regimini meritis licet imparibus per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam præfidentes, illa quæ à Catholicis Antistitibus in partem sollicitudinis nostræ vocatis super cultu, & veneratione Beatorum Martyrum, qui bono certamine peracto victores coronam Justitiæ ab Agonotheta Christo JESU Domino nostro in Cælis acceperunt, rectè atque ordine facta esse noscuntur Apostolici muniminis nostri patrocinio libenter constabilimus.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beatæ MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum, quod aliàs à Venerabili Fratre Ferdinando de Andrade, & Castro olim Archiepiscopo, tunc Episcopo Giennen. super cultu immemorabili Beato Petro Paschasio de Valentia Martyri ex Ordine prædicto Episcopo Giennen. exhibito, & casu excepto à decretis fel. rec. Urbani Papæ Octavi prædecessoris nostri in Congregatione Sanctissimæ Inquisitionis, adversus hæreticam pravitatem auctoritate Apostolica instituta super non cultu editis, emanavit Sententia definitiva tenoris, qui sequitur, videlicet.

§. 2. CHRISTI Nomine invocato, pro Tribunali sedentes, & solum Deum præ oculis habentes, per hanc nostram diffinitivam Sententiam,

Transumptorum fides.

D. P. An. 1. die 11. Aug.

XI.

Edita An. D. 1670.

Procemium.

Expositio.

Tenor sententia.

quam

Et modo hic Pontifex confirmat, prout in rub.

quam de Jurisperitorum consilio ferimus in his scriptis in causa, & causis Servi Dei Beati Petri Paschasii de Valentia Martyris ex Ordine Beatæ MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum Episcopi Giennensis inter admodum R. P. Magistrum Fratrem Melchiorum de Torres pro Bethica Provincia Electorem, atque Procuratorem in hac causa à Reverendissimo Patre Magistro Fratris Ildefonso de Sotomayor totius Ordinis Beatæ MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum Magistro Generali legitime constitutum, & Petrum Verbel Presbyterum, & Promotorem in hac causa de, & super cultu immemorabili, & extra centum annos ipsi Beato exhibitio, ac casu excepto à decretis fel. rec. Urbani Octavi in Sanctissima Inquisitione super non cultu editis. Vitis litteris deputationum sub die vigesima mensis Junii anno Domini millesimo sexcentesimo quinquagesimo tertio à Nobis factis, & relaxatis in personis Doctoris D. Didaci Domedel, & Quædam Magistri Scholarum, & Portionarii Sanctæ Nostræ Cathedralis Giennensis Ecclesiæ Judicis delegati, & D. Ferdinandi de Nava in Sac. Theologia Doctoris, & ejusdem Sanctæ Ecclesiæ Canonici Pœnitentiarum, & D. Nicolai de Adarve in Jure Canonico licentiatum, & ejusdem Giennensis Canonici Doctoralis adjunctorum, ac Petri Verbel Promotoris, & alius nostris, & eorumdem deputatorum decretis vitis depositionibus testium coram ipsis delegatis legitime inductorum, juratorum, & examinatorum, vitis scripturis, ac juri-bus productis, & compulsatis, visa constitutione Procuratoris, viso toto processu, & vitis videndis, atque examinatis examinandis; CHRISTI nomine repetito: Dicimus, decernimus, declaramus, pronunciamus, & diffinitivè sententiamus, constare Servo Dei Beato Paschasio de Valentia Martyre, ex Ordine Beatæ MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum Episcopo Giennensi cultum exhibitum esse à centum annis, & supra, & ad præsens exhiberi, & hoc scientibus ac tolerantibus Ordinariis Giennensibus, & Granatensibus, & eandem causam istam versari in casu excepto à decretis fel. rec. Urbani Octavi super non cultu editis, & propterea in hac causa dictis Decretis nullo modo esse, vel fuisse contraventum, & ita dicimus, decernimus, declaramus, pronunciamus, & diffinitivè sententiamus, non solum præmissis, sed omni meliori modo pronunciamus Ego Ferdinandus Archiepiscopus Episcopus Giennensis. Lata, & lecta fuit præsens sententia per Illustrissimum, & Reverendissimum Dominum D. Ferdinandum de Andrade, & Castro Archiepiscopum, Episcopum Giennensem pro Tribunali sedendo, in suo loco solite audientia, & per me infrascriptum Notarium causa promulgata, citato, præ-sente, ac intelligente Petro Verbel Presbytero Fiscali Promotore, die trigesimo primo mensis Martii Anno Domini millesimo sexcentesimo quinquagesimo quinto, præsentibus etiam ibidem multis, & nominatim D. Gabriele de Flores, & Antonio de Espinosa Presbytero testibus vocatis, & rogatis. Actum fuit prædicta die trigesima prima mensis Martii hora tertia post meridiem. Et Ego Notarius hujus causæ publicus, & Apostolicus fidem facio. Ludovicus à Delgado Notarius publicus, & Apostolicus.

Confirmatur prout in rub.

§. 3. Cum autem sicut eadem expositio sub-jungebat prædictus Procurator Generalis sententiam prædictam quo firmius subsistat Apostolicæ approbationis nostræ præsidio communiri, & alias opportunè in præmissis à Nobis provideri plurimum desideret: Nos ipsius Procuratoris Generalis votis ac jure quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodoli-

bet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum, qui proposito dubio, An sententia præsertim esset confirmanda, vel infirmada in vim processus ab Ordinario Giennensi peracti causam maturè discussissent, & prius in scriptis, & in voce dilectum filium Promotorem Fidei audiverunt, ac quasdam anonymas scripturas contra dictam causam eorum Congregationi porrectas viderunt, & considerarunt consilio præsertim Ordinarii sententiam auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus. Ideoque constare de cultu immemorabili eidem B. Petro Paschasio Episcopo Giennensi Ord. B. MARIÆ de Mercede Redemptionis Captivorum exhibitio, & casu excepto à Decretis dicti Urbani prædecessoris, ac ad ulteriora in causa ad formam Decretorum ejusdem Urbani prædecessoris, & Sanctissimæ Inquisitionis procedi posse, auctoritate, & tenore præsentis declaramus, & decernimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

§. 4. Decernentes easdem præsentis litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum, plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut ipsarum præsentium litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 14. Augusti 1670. Pontificatus Nostri Anno primo.

Indultum de Missa, & Officio in Polonia, Lithuania, & aliis à Patribus Societatis JESU, & aliis in honorem Beati Stanislai Kostka, die 13. Novemb. recitandis.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN Apostolicæ dignitatis fastigio, ad quod ineffabilis Divinæ Clementiæ abundantia humilitatem nostram nullo merito nostrorum nostrorum suffragio evchere dignata est, pastorem sollicitudinem Ecclesiæ Catholicæ Nobis creditæ omni studio, quantum Nobis ex alto conceditur repræsentare jugiter satagentes, pia fidelium, præsertim sublimium Principum præclaris in Ecclesiæ Dei meritis fulgentium, & Religiosorum virorum propriæ alienæque salutis laudabiliter incumbentium vota ad augendam in terris Beatorem in Cælis regnantium venerationem tendentia, libenter exaudimus, sicut ad omnipotentis Dei, & Patris Domini Nostri JESU Christi, qui electos suos devotione supra ætatem, & virtute supra naturam instruit, gloriam, sanctæque Ecclesiæ de-

Et secus dicitur in iudicari mandatur.

Derogatio contrariorum.

Transumptorum fides.

Dat. P. An. die 14. Aug.

XII

Edicta An. 1670.

Exordium.

Indulget
prout in rub.

cus, & spiritualement fideliū ædificationem salubriter expedire in Domino arbitramur.

§. 1. Itaque gloriosæ B. Stanislai Koftkæ Poloni Societatis JESU merita, devota consideratione, magnoque cum spirituali animi nostri gaudio recolentes, ac piis, enixisque Charissimi in Christo filii nostri Michaëlis Poloniæ Regis Illustris, & dilectorum filiorum Præpositi Generalis, & Presbyterorum dictæ Societatis precibus Nobis humiliter porrectis favorabilem assensum præbere cupientes, ipsorumque Præpositi Generalis, & Presbyterorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interditi, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium sacris Ritibus Præpositorum consilio, ut de dicto Beato Stanislao Koftka quotannis die 13. Novembris in universo Regno Poloniæ, & magno Ducatu Lithuanicæ, necnon in Ecclesia Sancti Andree in Monte Quirinali hujus Almæ Urbis nostræ, ubi ejusdem Beati Stanislai corpus requiescit, ac omnibus, & singulis Ecclesiis dictæ Societatis JESU Missa, etiam à Sacerdotibus eo die ad Ecclesias hujusmodi confluentibus, & à Religiosis ejusdem Societatis ubicumque terrarum existentibus celebrari, & Officium recitari de Comuni Confessorum non Pontificum, juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani liberè, & licitè possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò concedimus, & indulgemus.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 3. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis etiam impressis manu Secretarii dictæ Societatis, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ, vel Præpositi, aut Vicarii Generalis ejusdem Societatis pro tempore existentis munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud, ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 16. Aug. 1670. Pontificatus Nostri Anno primo.

Feria 5. die 21. Augusti 1670.

XIII.

Decretum emanatum in Congregatione generali S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis habitæ in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram Sanctissimo Domino Nostro D. CLEMENTE, Divina Providentia Papa X. ac Eminentiſſimis & Reverendiſſimis DD. S. R. E. Cardinalibus, in tota Republica Christiana contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

Exordium.

CUM aliàs per Sacram Congregationem S. Officii iteratis Instructionibus ab eadem emanatis de anno 1658. & 1665. locorumque Ordinaris transmissis, provisum fuerit, ut præscriptis Interrogatoriis faciendis Testibus, qui ad probandum statum liberum, contrahentium matrimonium inducuntur, omnis prorsus secluderetur aditus iis, qui adhuc vivente altero Coniuge, aut aliàs impediti ad secunda illicita vota transire satagebant: Videns nihilominus Sanctiss. D. N. quamplures locorum Ordinarios, vel eorum Vicarios, & Deputatos ad excipiendas testium depositiones, necnon Parochos, & Notarios in

casibus expressis, aut omittere, aut non observare earumdem Instructionum tenorem; Et licet aliquando plene observent, non tamen interrogare testes super aliis impedimentis dirimentibus.

§. 1. Ideò volens Sanctitas Sua prædictis malis occurrere, re maturè considerata cum Eminentiſſimis, & Reverendiſſ. Dominis Cardinalibus Generalibus Inquisitoribus, præsentis Decreto perpetuis futuris temporibus duraturo, iterum injungit omnibus Vicariis, seu Deputatis pro examinandis Testibus ad probandum statum liberum contrahentium matrimonium; necnon Parochis, Notariis, & quibuscumque aliis respectivè, sub pœnis etiam gravibus corporalibus arbitrio Sac. Congreg. ut instructionem infraſcriptam ad unguem observent.

§. 2. Ut autem præsens Decretum, & Instructio ad omnium notitiam facilius deveniant, decrevit, illa ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ de Urbe, ac Palatio Sancti Officii ejusdem Urbis per aliquem ex Curforibus Sanctitatis Sux publicari, ac eorum exempla ibidem affixa relinqui; illaque sic publicata omnes, & singulos, quos concernunt, post duos menses à die publicationis in Urbe faciendæ numerandos, perindè afficere, ac arctare, ac si illorum unicuique personaliter notificata, & intimata fuissent.

INSTRUCTIO

Pro examine illorum Testium, qui inducuntur pro contrahendis matrimoniis, tam in Curia Eminentiſſ. & Reverendiſſ. Domini Cardinalis Urbis Vicarii, quam in aliis Curis caterorum Ordinariorum.

In primis Testis moneatur de gravitate juramenti in hoc præsertim negotio pertimescendi, in quo Divina simul, & humana Majestas læditur, ob rei, de qua tractatur importantiam, & gravitatem, & quod imminet pœna Tritemium, & fugationis deponenti falsum.

2. Interrogetur de nomine, cognomine, patria, ætate, exercitio, & habitatione.

3. An sit Civis, vel Exterus, & quatenus sit exterus, à quanto tempore est in loco, in quo Testis ipse deponit.

4. An ad examen accesserit spontè, vel requisitus: Si dixerit accessisse spontè à nemine requisitus, dimittatur, quia præsumitur mendax. Si verò dixerit accessisse requisitus, interrogetur à quo, vel à quibus, ubi, quando, quomodo, coram quibus, & quoties fuerit requisitus, & an sciat adesse aliquod impedimentum inter contrahere volentes.

5. Interrogetur an sibi pro hoc testimonio ferendo fuerit aliquid datum, promissum, remissum, vel oblatum à contrahere volentibus, vel ab alio ipsorum nomine.

6. Interrogetur an cognoscat ipsos contrahere volentes, & à quanto tempore; in quo loco, qua occasione, & cujus qualitatis, vel conditionis existant.

Si responderit negativè, Testis dimittatur: si verò affirmativè.

7. Interrogetur, an contrahere volentes sint Civēs, vel exteri: si responderit esse exteros, superſedeatur in licentia contrahendi, donec per literas Ordinarii ipsorum contrahere volentium, doceatur de eorum libero statu, de eo tempore quo permanerunt in sua Civitate, vel Diocesi. Ad probandum vero eorumdem contrahere volentium statum liberum pro reliquo temporis spatio, scilicet, usque ad tempus, quo volunt contrahere, admittantur Testes idonei, qui legitime, & concludenter deponant statum liberum contrahere volentium, & reddant

Decretum
Pontif. ad-
jungit.

Jubet publi-
cari.

sufficientem rationem causæ eorum scientiæ, absque eo quod teneantur deferre attestationes Ordinariorum locorum, in quibus contrahere volentes moram traxerunt.

Si verò responderit contrahere volentes esse Cives :

8. Interrogetur sub qua Parochia hætenus contrahere volentes habitaverunt, vel habitent de præfenti.

Item an ipse Testis sciat, aliquem ex prædictis contrahere volentibus quandoque habuisse uxorem, vel Maritum, aut professum fuisse in aliqua Religione approbata; vel suscepisse aliquem ex Ordinibus Sacris, Subdiaconatum scilicet, Diaconatum, vel Presbyteratum; vel habere aliud impedimentum, ex quo non possit contrahi Matrimonium.

Si verò Testis responderit non habuisse uxorem, vel maritum, neque aliud impedimentum ut supra :

9. Interrogetur de causa scientiæ, & an sit possibile, quod aliquis ex illis habuerit uxorem, vel maritum, vel aliud impedimentum &c. & quod ipse Testis nesciat.

Si responderit affirmativè, supersedeatur, nisi ex aliis Testibus probetur concludenter non habuisse uxorem, vel maritum, neque ullum aliud impedimentum &c.

Si verò responderit negativè :

10. Interrogetur de causa scientiæ, ex qua deinde Judex colligere poterit, an Testi sit danda fides.

Si responderit contrahere volentes habuisse uxorem, vel maritum, sed esse mortuos :

11. Interrogetur de loco, & tempore, quo sunt mortui, & quomodo ipse Testis sciat fuisse Conjuges, & nunc esse mortuos. Et si respondeat mortuos fuisse in aliquo Hospitali, vel vidisse sepeliri in certa Ecclesia, vel occasione militiæ sepultos fuisse à militibus, non detur licentia contrahendi, nisi prius recepto testimonio authentico à Rectore Hospitalis, in quo prædicti prædecesserunt, vel à Rectore Ecclesiæ, in qua humata fuerunt eorum cadavera, vel si fieri potest, à Duce illius Cohortis, in qua descriptus erat miles. Si tamen hujusmodi testimonia haberi non possunt, Sacra Congregatio non intendit excludere alias probationes, quæ de jure communi possunt admitti, dummodò sint legitimæ, & sufficientes.

12. Interrogetur, an post mortem dicti Conjugis defuncti, aliquis ex prædictis contrahere volentibus transferit ad secunda vota.

Si responderit negativè :

13. Interrogetur, an esse possit, quod aliquis ex illis transferit ad secunda vota, absque eo quod ipse Testis sciat.

Si responderit affirmativè, supersedeatur in licentia donec producantur Testes, per quos negativa coarctetur concludenter.

Si verò negativè.

14. Interrogetur de causa scientiæ, qua perpen-
sa, Judex poterit judicare, an sit concedenda licentia, vel ne.

Si contrahentes sunt vagi, non procedatur ad licentiam contrahendi, nisi doceant per fides Ordinariorum suorum esse liberos, & in aliis servata forma Concilii Tridentini in cap. Multi, sess. 24.

Fides, aliæque documenta, quæ producuntur de partibus, non admittantur, nisi sint munita sigillo, & legalitate Episcopi Ordinarii, & recognita saltem per Testes, qui habeant notam manum, & sigillum, & attentè consideretur quod fides, seu testimonia bene, & concludenter identificent personas, de quibus agitur.

Pro testibus in hac materia recipiantur magis consanguinei, quam extranei; quia præsumun-

tur melius informati, & Cives magis, quam Exteri: nec admittantur homines vagi, & milites, nisi data causa, & maturo consilio; Et Notarius exactè describat personam Testis, quem si cognoscit, utatur clausula, *mibi bene cognitus*: sin minus, examen non recipiat, nisi una cum persona Testis aliqua alia compareat cognita Notario, & quæ attestetur de nomine, & cognomine ipsius testis, necnon de idoneitate ejusdem ad testimonium ferendum. Et hujusmodi examinibus debet interesse in Urbe ultra Notarium, Officialis specialiter deputatus ab Eminentiſſimo Vicario: & extra Urbem, vel Vicarius Episcopi, vel aliqua alia persona insignis, & idonea ab Episcopo specialiter deputanda: aliàs puniatur Notarius arbitrio Sacræ Congregationis, & Ordinarius non permittat fieri publicationes.

Ordinarii præcipiant omnibus, & singulis Parochis in eorum Diocæſibus existentibus, ut pro matrimoniis cum exteris contrahendis non faciant publicationes in eorum Ecclesiis, nisi certiorato Ordinario, à quo, vel ejus Generali Vicario priùs teneantur authenticam reportare, quod pro tali matrimonio fuerunt examinati Testes in eorum Tribunali, qui probant statum liberum contrahere volentium, &c.

Contravenientes autem severe punientur.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo sexcentesimo septuagesimo. Indictione octava, die verò 30. mensis Augusti, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina providentia Papæ Decimi; Anno Primo, supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad Valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellaria Apostolica, & in acie Campi Floræ de Urbe, ac Palatii S. Officii ejusdem Urbis per me Petrum Paulum Desiderium, ejusdem Sanctiss. D. N. Papæ, & Sanctiss. Inquisitionis Curæ.

Confirmatio nonnullorum Decretorum Capituli Generalis Congregationis Cassinens. Ordinis S. Benedicti, de conditionibus circa electionem, & administrationem officii Procuratoris Generalis observandis.

Ne pluries dicta otiose repetam te remitto ad ea, quæ notavi ad Urb. VIII. Const. 233. Nuper. Tom. V. fol. 311.

C L E M E N S P A P A X .

Ad perpetuam rei memoriam.

EX injuncti nobis divinitus pastoralis officii debito illa, quæ à Congregationibus Religiosorum Virorum Altissimi obsequiis sub suavi vitæ monasticæ Jugo mancipatorum pro felici earum regimine, & gubernio providè facta esse noscuntur, ut firma semper, atque inviolabilia persistant, libenter cum id à nobis petitur, Apostolici muniminis nostri Præsidio roboramus.

§. 1. Exponi siquidem Nobis super fecit dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Cassinens. Ordinis S. Benedicti, quod in Capitulo Generali, d. Congregationis mense Maio proxime præterito Mantuæ celebrato, edita, & facta fuerunt nonnulla Decreta, & ordinationes, seu conditiones, tenoris qui sequitur videlicet: Primò. Cùm à Patribus Capituli Generalis celebrati in Monasterio S. Benedicti de Mantua unanimi consensu sancitum sit, ut ad evitandas expensas, ac itinerum incommoda, Capitulum Generale, quod à Constitutionibus nostris singulis annis celebrandum mandatur, imposterum altero quoque anno ad mentem fœl. record. Alexandri PP. VII. cogi debeat: Idcirco quo præfato Patrum Decreto majus robur accedat, Patri Procuratori Generali injungimus, ut cum primum Romam accesserit à S. D. N. ejusdem decreti confirmationem

XIV.

Edita An. D. 1670.

Proccemium.

Decretum Capituli Generalis.

per

De Procuro-
tore Genera-
li eligendo.

Conditiones
circa electio-
nem, & ad-
ministratio-
nem officii
Proc. Gen.

per Breve speciale impetrare solerter studeat.

§. 2. Secundò. Et quoniam Eminentissimus Cardinalis Protector prævio Sanctissimi D. N. Beneplicito facultatem Patribus Capituli Generalis concessit, ut pro suo arbitrio idem Capitulum pro hac vice tantum ad Procuratoris Generalis munus, unum ex Abbatibus Regiminis eligere possit: cognoscentes Patres summopere Congregationi expedire, ut hoc ipsum in perpetuum (sub certis tamen conditionibus, ac limitationibus inferius exprimentis) inviolatè executioni demandetur; Omnes unanimiter decreverunt, quod in futurum ad prædictum Procuratoris generalis officium non nisi unus ex Abbatibus Regiminis, (prout ab aliis novem Congregationibus Monasticis servatur) assumi possit. Propterea prædicto Patri Procuratori Generali mandamus, ut hujusce Decreti confirmationem per Breve speciale à Sanctiss. D. N. studeat impetrare.

§. 3. Conditiones servandæ circa electionem, & administrationem officii Procuratoris Generalis, si Sanctissimo D. N. placuerit, quod Procurator Generalis ex Abbatibus de Regimine eligatur. Primò: Procurator Generalis sit alius Abbas ab Abbate S. Pauli de Urbe, inter quos servandam mandamus Provinciarum alternativam proindè ac ad prædictum Procuratoris Generalis officium unus ex Prioribus claustralibus promoveretur. Secundò: Idem Procurator in quolibet generali Capitulo secretis Patrum calculis exponi debeat, ac per secreta Abbatum suffragia confirmari, prout in Constitutionibus. Tertio: Ad officium Procuratoris Generalis nullus assumatur, qui per integrum biennium Abbas de Regimine non fuerit: Et quovis in officio Procuratoris Generalis permanferit, eligi non possit in Diffinitorem, nec in Visitatorem, nec ullo modo ad Dietam celebrandam admitti valeat. Quarto: Eligatur dictus Procurator per secreta omnium Abbatum, qui Generali Capitulo intererunt suffragia, eo profuso modo, eaque forma, quibus Diffinitores eliguntur; itaut quilibet Abbas prædicti officii capax sigillatim totius Capituli scrutinio subjaceat. Quinto: Procurator in eo Capitulo Generali, in quo Procuratoris officium expleverit, aut ab eo se abdicaverit, vel quoquo modo absolutus fuerit, ad Diffinitoris, atque Visitatoris munus assumi non possit, neque eligi in Abbatem sive Administratorem Sancti Pauli de Urbe. Quemadmodum firmiter statuimus, quod Abbas S. Pauli immediatè postquam prædictæ Abbatæ Regimen reliquerit, nullo pacto in Procuratorem Generalem eligi possit. Sextò: Durante Procuratoris Generalis officio ipse Procurator nullam Abbatiam de Regimine administret, sed Titulari tantum Abbatia sit insignitus. Septimò: Præfides Generalis, & Procurator in Curia non possint esse unus, & ejusdem Monasterii Professi, nec duo Abbates ejusdem Monasterii Professi possint immediatè unus post alium ad Procuratoris officium promoveri. Octavò: Quanto tempore, quis Procuratoris officio functus fuerit, tanto etiam ab ipso cessare debeat, ut iterum ad idem munus assumi possit. Nonò: Sive ob mortem, sive ob alias causas quis ab officio Generalis Procuratoris vacaverit, aut amotus fuerit, ejus vices exequatur Abbas S. Pauli usque ad proximum Capitulum Generale: Inviolato tamen perseverante statuto, quod Abbas S. Pauli de Urbe ad Procuratoris officium eligi nequeat. Decimò: Procurator Generalis more solito Juramentum in manibus Diffinitorum præstet, quod nullas dispensationes ad gradus, dignitates, officia, aliaque nostris Constitutionibus repugnantia, tam pro se, quam pro aliis quibuscumque nostris Religiosis cujuscumque conditionis fuerint, impetrabit, aut impetrare, sive obtinere tentabit: Quod si contigerit ad prædictum Procuratoris officium eligi Abbatem à Capi-

tulo Generali absentem, hoc ipsum Juramentum cum primum Romam pervenerit infra octo dierum terminum in manibus Abbatis Sancti Pauli præstare, & de hujus Decreti executione P. Præfidem certiore facere teneatur. Undecimò: Bis in anno Procurator Generalis rationem dati, & accepti Abbatibus Sancti Pauli de Urbe, ac S. Mariæ de Farfa, & computa in scriptis reddere, & exhibere teneatur cum assistentia unius Computatoris à Diffinitorio designandi. Quod si hoc exequi neglexerit graviter in ipsum à Capitulo Generali, vel Dieta animadvertendum esse mandamus. Duodecimò: Cum Patres Visitatores Monasterium S. Pauli de Urbe visitabunt, Procurator Generalis annua computa, ac dati, acceptique rationes ad procuratoriam generalem pertinentes ipsis Visitatoribus reddere teneatur; Libros verò, in quibus prædicta computa continentur ad Capitulum Generale deferat quo à Diffinitoribus diligenter examinari valeant. Decimotertio: Capla Procuratoria penès computatorem minimè sit, sed penès alium à Diffinitoribus designandum. Decimoquarto: Computator Congregationis nullam audeat pecuniæ summam expendere, aut Creditoribus exolvere sine mandato in scriptis P. Procuratoris Gen. manu signato. Decimoquinto: Quotiescumque contigerit, aliquam reductionem ad minus interusurium, sive æris alieni extinctionem fieri; Computator Congregationis pro tempore existens, talis reductionis, sive extinctionis Instrumentum infra mensem ad Monasterium, ad cujus beneficium fuerit facta reductio, vel extinctio transmitti teneatur pœna depositionis, & inhabilitatis ad omnes gradus, si secus exegerit puniendus. Decimosexto: In computatorem Congregationis nemo imposterum eligatur, qui Decania de Regimine actu non sit insignitus. Horum omnium, & singulorum, ut supra Constitutionem Procuratoris Generalis per Breve speciale nomine totius Congregationis à Sanctissimo D. N. impetrare curet, in quo Breve declaratur nulla, & invalida electio Procuratoris Generalis, in qua hæc omnia, & singula servata minimè fuerint. Volumus tandem, quod præfens Procurator Generalis juramentum in manibus Diffinitorum præstet, quod quantum sua interest prædictum Breve à Sanctiss. Domino nostro omni meliori via, & forma obtinere solerter studebit.

§. 4. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Procurator Generalis præmissa quo firmiter subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiti plurimum desideret: Nos specialem ipsi Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & singula præinserta decreta, & ordinationes, seu conditiones auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

§. 5. Decernentes præinserta Decreta, ac ordinationes, seu conditiones, ac easdem præsentibus literas semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quancumque spectabit inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Casuarum

Confirmat
prout in rub.

Decretum
irritans.

Contrariis derogat.

Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel igno-
ranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstan. Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit di-
ctæ Congregationis aliisve quibusvis etiam jura-
mento, confirmatione Apostolica; vel quavis fir-
mitate alia roboratis, statutis, & consuetudini-
bus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apo-
stolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæ-
terisque contrariis quibuscumque.

Transumpto-
rum fides.

§. 7. Volumus autem, ut earundem præsen-
tium litterarum transumptis, etiam impressis, ma-
nu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo
personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ mun-
nitis, eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio,
& extra, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si fo-
rent exhibitæ, vel ostensæ.

D.P.A.1. die
22. Aug.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub
Annulo Piscatoris die 22. Aug. 1670. Pontifica-
tus Nostri Anno primo.

XV.

Privilegia, Indulta, Gratia, & Exemptiones non-
nullis Sanctitatis Suxæ familiaribus concessæ.

*Similia Privilegia concessit Clemens IX. Constit. 21.
Venerabilibus.*

CLEMENS PAPA X.

Nomina Fa-
miliarium.

Venerabilibus fratribus Stephano Ugolino
Constantinopolitano, Federico Borromæo Ale-
xandrin. Secretario Status, Jacobo Altoviro An-
tiocheno, & Camillo Maximo Hierosolymitan.
Patriarchis, cubiculi nostri Præfecto, ac Jacobo
de Angelis olim Urbinaten., Francisco Mariæ
Phœbæo Tarfen., Bernardino Roccio Damascen.
Palatii nostri Apostolici Præfecto, Stephano de
Augustinis Heracleæ Eleemosynario secreto, Gas-
pari Carpineo Nicæno Datario, & Nestori Ri-
tæ Sebasten. Archiepiscopis, necnon Camillo
Piazza Dragonien., Honuphrio de Hippolytis
Porphyrien., & Josepho Eufanio Helenopolitan.
Episcopis, Sacarii nostri Præfecto, ac dilectis
filiis Magistris Francisco Mariæ Antaldo Urbina-
ten., Joanni Muto de Papazzuris Romano, Ber-
nardino Cafali Romano, Joanni Baptistæ Ru-
bino Veneto, Joanni Gualterio Susio Leodien.
Secretario Brevium nostrorum secretorum, Prof-
pero Bottinio Lucen. Auditori, & Aenæ Pio
Ferrarien., in utraque Signatura nostra Referen-
darius, Prælati Domesticis nostris, ac Josepho
Vallemanio Pincernæ, Francisco Polino, Nico-
lao Gentili Camerinen. Architrilino, Carolo
Balduccio Tusculan. Vestiario, Ascanio Paganel-
lo, Venantio Benigno, Othaviano Cambio Ca-
merinen., Antonio Simoni Baglione Pisaren. no-
tarum arcanarum Secretario, Florido Salvatore
Civitatis Castelli, Medico secreto, Alexandro
Caracciolo Neapolitan., Dominico Pantì Pisaren.,
Pomponio Cavallo Ravennaten., Joanni Angelo
ab Altaemps Romano, Mario Taddæi Ilcien., Ma-
rio Spinulæ Januen., litterarum nostrarum in
forma Brevis ad Principes Secretario, Nicolao Pic-
colomineo Senensi, libellorum supplicum No-
bis porrectorum Secretario, Othavio Falconerio
Florentin., Petro de Joanne Syracusan., Nicolao
Antonio Fili de Altamura, Cubicularis secretis
nostris, ac Pompeio Roccio Romano Forerio
majori, & Theodoro Cellefio Pistorien. fratri mi-

liti magnæ Crucis Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, itidem Cubiculario secreto, Sancti de Pilaftris Casenaten. Subdatario, necnon Riccardo Cruciano-Camerinen. Caudatario, Antonio Mariæ Martorello Tusculan. Crucifero, Josepho Barbio Camerinen., & Ferdinando Gon-
salvio Auximan., Capellanis secretis nostris, Marchioni Othavio Mariæ Lancelloto militum utrius-
que custodiæ Corporis nostri, & Angelo Maximo Romano Triremium Pontificiarum respecti-
vè Præfectorum Locumtenentibus Generalibus, Marchioni Antonio Sanctacrucio, & Francisco
de Cavaleris Romanis, Equitum levis armaturæ custodiæ Corporis nostri Capitaneis, Fran-
cisco Ceriolo Cremonen. Magistro Domus nos-
træ, Bruoni Bellozzio Asculan., Petro Bajos
Tornacen., Evangelistæ Cæsaris Romano, Simo-
ni de Amicis Camerinen., Sebastiano Mirolino
Civitatis Castellan., & Bartholomæo de Leone
Corduben. respectivè Civitatum, vel Diocæs.
Clericis, seu Presbyteris, vel Laicis Cubiculi
nostri Auditoribus familiaribus continuis Com-
mensalibus nostris salutem, & Apostolicam Be-
nedictionem.

Procemium.

§. 1. Circumspecta Romani Pontificis gratia-
rum dispensatoris providentia devotos, & fide-
les suos, illos præsertim, qui grata familiarita-
tis obsequia jugiter ei impendunt, ac quos ad
id aliàs propria virtutum merita commendant,
honoris, & famæ amplioribus præconiis, ac
præclaris dignitatum titulis decorare, & orna-
re, necnon specialis benevolentia favoribus am-
plecti solet, prout personarum qualitatibus con-
spicit convenire.

§. 2. Hinc est, quod Nos ad grata familiari-
tatis obsequia, quæ vos, qui etiam continui
Commensales nostri existitis, & quilibet vestrum
Nobis hæctenus impendistis, & adhuc sollicitis
studiis impendere non desistitis, necnon ad vi-
tæ, ac morum honestatem, aliaque laudabilia
probitatis, & virtutum merita, quibus personas
vestras, etiam familiaris experientia, juvari per-
cepimus, condignam rationem habentes, ac
propterea easdem personas vestras, peculiari
favore gratia, ac specialis honoris, & excellen-
tiæ dignitatis titulo sublimare volentes, vosque,
& quemlibet vestrum à quibusvis excommunicatio-
nis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesia-
sticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel
ab homine quavis occasione, vel causa latis, si
quibus quomodolibet innodati existitis, ad effe-
ctum præsentium dumtaxat consequendum harum
serie absolventes, & absolutos fore censentes,
Motu proprio, non ad vestram, vel alterius pro
vobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed
de mera liberalitate, & certa scientia nostris, ac
de Apostolicæ potestatis plenitudine, vos & quem-
libet vestrum respectivè in nostros, & Sedis Apo-
stolicæ Notarios, (sine tamen præjudicio dilecto-
rum filiorum Notariorum de numero participantium)
Apostolica auctoritate tenore præsentium
recipimus, ac Sacri Palatii, & Aula Lateranen.
Comites, necnon auratæ Militiæ Equites, ac No-
biles Romanos, & Urbis Romæ, ac Civitatum
Avenionen., Bononien., Ferrarien., & Beneventan.,
omniumque, & singularum aliarum Civitatum,
Terrarum, & locorum Romanæ Ecclesiæ media-
tè, vel immediatè subjectorum Cives cum omni-
bus juribus, jurisdictionibus, prærogativis, &
insignibus debitis, & consuetis creamus, ac con-
stituímus, ac in numerum, & consortium alio-
rum nostrorum, & ejusdem Sedis Notariorum,
necnon Palatii, & Aula hujusmodi Comitum,
Equitum, & Nobilium Romanorum, aliorum-
que Civium Civitatum, & Terrarum prædictarum
referimus, & conscribimus.

Pontifex hu-
pronominat-
is privilegia
subsequencia
concedit.

§. 3. Vobisque etiamsi habitum, & rochet-
tum Notariorum dictæ Sedis juxta decreta Late-
ranen. Concilii novissimè celebrati non deferatis,

aut

1670. Ipsorum privilegiis etiam habentur non deferantur.

aut Civitates hujusmodi non incolueritis, nec unquam in eisdem Civitatibus domicilium habueritis; ut omnibus, & quibuscumque privilegiis, & facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratis, & indultis gaudeatis quibus ceteri omnes Notarii nostri, etiam de numero participantium, ac Comites, Equites, & Nobiles (citra tamen exemptiones à Sacro Concilio Tridentino sublatis) ita ut nedum quoad criminalia, sed etiam quoad civilia subiaceatis Ordinariis, & citra facultates legitimandi, ad gradus promovendi, Notarios, seu Tabelliones creandi, aliaque hujusmodi privilegia à Notariis, & Comitibus præfatis præsentia; ita ut illis nullibi uti valeatis, ac irritum, & inane existat, quicquid secus per vos, aut quemlibet vestrum respectivè attentari contigerit.

Etiam in affectatione Bonorum Ecclesiasticorum.

§. 4. Necnon Cives originarii, etiam in dignitatum, beneficiorum, & officiorum Ecclesiasticorum, ac secularium, etiam ex personis Romanorum Civium originariorum vacantium affectatione, & exercitio tam in Urbe, quam in omnibus, & singulis Civitatibus prædictis, & aliis ubique locorum, & gentium, necnon sessionum, & Conventuum utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & æquè principaliter, ac si privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta hujusmodi pro vobis emanassent, uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque literis, instrumentis, & scripturis publicis, & privatis deinceps nomine vestro conficiantur, vos Notarios, Comites, Equites, & nobiles, ac de nobili genere ex utroque parente procreatos, necnon Romanos, & aliarum Civitatum, & Terrarum Cives, prout libuerit inscribere, & vos illis subscribere valeatis, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Civibus habeamini, nihilque, qualecumque id fuerit, cum iis subscriptionibus subreptitium, vel obreptitium, vel invalidum, sed illud idem efficax in omnibus censeatur, necnon honoris causa insignia Gentis nostræ sive integrè, sive cum vestris respectivè composita gestare possitis, prout vobis placuerit, concedimus.

Exemptio à Decimis, & aliis impositionibus.

§. 5. Et insuper vos, vestraque beneficia, & officia Ecclesiastica quæcumque, quotcumque, & qualicumque, illorum fructus, res, & jura ubicumque locorum, Regnorum, & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, Terris, & locis eidem Romanæ Ecclesiæ mediata, vel immediate subiectis consentientia, prædia, domos, possessiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia, mobilia, & immobilia, ac se moventia, necnon actiones, & jura præsentia, & futura, cujuscumque qualitatibus, quantitatibus, & naturæ, & cujusvis, etiam annui valoris fructus, redditus, & proven. hujusmodi sint, vel fuerint, ac etiam quæcumque à vobis vendenda, ac pro vestris, & familiarum vestrarum usibus emenda, ab omnibus, & quibuscumque decimis, quartis, & dimidiis partibus, subsidiis, etiam charitativis, necnon vestigialibus, portoriis, tributis, datis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis, angariis, parangariis, cæterisque oneribus, & contributionibus, tam urbanis, quam rusticis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, personalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum mænium, & pontium, portarum, & molinarum, & mercium cujuscumque generis, transitus, seu passus, & vecturæ, etiam in aliud territorium, seu Provinciam, terra, mari, & flumine, necnon equorum mortuorum, stabulationum militum, institutionis Seminarii Ecclesiastici, aut quacumque alia quantumvis gravi, & gravissima causa, (pro subventionem contra Infideles dumtaxat excepta) nunc, & pro tempore

impositis, ita quod vos, & quilibet vestrum nihil omnino horum, aut aliorum similium subire teneamini, ne per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu vestigialium, & tributorum hujusmodi redemptores, conductores, & exactores quocumque privilegio, exemptione, & facultate suffultos, aliàs quam ut præfertur, valeatis coartari (quamdiù servitiis nostris insisteritis dumtaxat) eximimus, & liberamus.

Dispensatio.

§. 6. Ad hæc vobiscum, & cum quolibet vestrum respectivè, ut quæcumque duo dissimilia, vel simplicia similia sub singulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum, etiam Collegiatarum Ecclesiarum consistantia, etiam si unum ex illis omnibus cum cura, aut dignitas etiam major, & principalis Canonicatus, & Præben, personatus, administratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem, personatum, administrationem, vel officium hujusmodi consueverit quis per electionem assumi, eique cura etiam jurisdictionalis imminet animarum, si alicui vestrum alias canonicè conferantur, aut quisque vestrum eligatur, præsentetur, aut alias assumatur ad illa, & instituantur in eis, recipere, & dummodo illa omnia (uno excepto) personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixeritis retinere.

Necnon residentiam durante servitio pontif.

§. 7. Necnon etiam quamdiù Nobis inservieritis tantum in beneficiis Ecclesiasticis, etiam curatis, non tamen Parochialibus, nec curatis cura animarum Parochianorum, per vos pro tempore respectivè obtentis, etiam de jure, statuto, fundatione, vel privilegio personalem residentiam requirentibus, etiam si dignitates in Cathedralibus, etiam Metropolitanis majores, ac Collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneamini, nec ad id per locorum Ordinarios, aut Ecclesiarum eorundem Capitula, seu quosvis alios ad residendum interim in illis inviti compelli possitis; omnesque & singulos vestrorum beneficiorum obtentorum fructus, redditus, & proventus durante servitio prædicto cum ea integritate (distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos perceperitis, si in eisdem Ecclesiis sive locis personaliter resideretis, percipere, exigere, & levare.

Facultas recipienti ordines sacros.

§. 8. Ac interim, vel postmodum si volueritis hic in Romana Curia, vel extra eam à quocumque, quem malueritis Catholico Antistite gratiam & communionem ejusdem Sedis habente, quem duxeritis eligendum, ad omnes, etiam sacros, & presbyteratus ordines aliquibus tribus Dominicis, vel aliis festis diebus, etiam extra tempora à jure statuta, proprii Ordinarii, aut cujusvis alterius licentia desuper minime requisita, si alias ad id idonei reperti fueritis, super quo Antistitis conscientiam oneramus, promoveri, & promoti in illis etiam in Altaris ministerio ministrare.

Indultum docendi leges.

§. 9. Necnon etiam si Presbyteri fueritis, ac dignitates, & officia obtinueritis, leges, & jura civilia etiam publicè in scholis, & Universitatibus studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo trigessimam ætatis annum non exceperitis, audire, & si habiles, & sufficientes reperti fueritis, etiam ad Doctoratus gradum in hujusmodi facultate vos promoveri facere, ipsaque jura etiam publicè docere, atque Judicis, Advocati, & Procuratoris officium in causis Ecclesiasticis, & civilibus tantum exercere liberè, & licitè possitis, & valeatis, auctoritate, & tenore prædictis de specialis dño gratiæ dispensamus.

Licentia eligendi Confessarium.

§. 10. Liceat quoque vobis, & cuilibet vestrum aliquem idoneum, & approbatum ab Ordinario Presbyterum secularem, vel cujusvis Ordinis regularem in vestrum eligere Confessorem, qui vita cujuslibet vestrum comite, vos, & quemlibet vestrum à quibusvis excommunicationis, suspens.

& interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, & per vos incurfis, & quibus vos etiam Apostolica auctoritate illaqueari contigerit, etiam si absolutio Nobis, & successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter, vel generaliter reservata existat, & quorumcumque votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidio casuali, manuum violentarum in qualvis personas etiam Ecclesiasticas (non tamen Episcopos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito injectionibus, seu consilii, vel favoris ad id præstationibus, jejuniorum omissionibus (non tamen recitationibus horarum Canoniarum, aliorumque Divinorum officiorum) & denique ab omnibus, & quibuscumque aliis vestris peccatis, criminibus, & excessibus, ac delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta merito consulenda foret, videlicet à contentis in litteris die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantum in vita, & mortis articulo, in reliquis verò dictæ Sedi quomodocumque reservatis, aliisque quibusvis casibus semel in anno, confessionibus vestris diligenter auditis, (sine tamen alicujus præjudicio) auctoritate Apostolica absolvere, & vobis pro commissis penitentiam injungere salutarem; necnon vota quæcumque (ultramarino, vilitationis liminum Beatorum Apostolorum, Petri, & Pauli, castitatisque, & religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeat.

Indulgentiam transferendi pensiones.

§. 11. Vobisque ulterius, & cuicumque vestrum respectivè, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in dicta Curia, quam extra eam ad id per vos respectivè coram Notario, & Testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ qualicumque Pensiones annuas vobis super Mensarum Abbatialium, seu Capitularium, ac Episcopatum, & Archiepiscopatum, ac quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum regularium, etiam Hospitalis S. Jo. Hierosolymitani prædicti, quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum fructibus, redditibus, proventibus, jure, obventionibus, & distributionibus, etiam quotidianis, seu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta vobis nunc, & pro tempore assignata, & reservata, ac reservanda pro summa videlicet trecentorum ducatorum auri de Camera quoad singulos vestrum, quandocumque alicui vestrum respectivè placuerit, simul, vel successivè in toto, vel in parte, etiam in cujuslibet vestrum mortis articulo, cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes Pensiones annuas super eisdem fructibus, redditibus, proven. juribus, obventionibus, & distributionibus, & emolumentis, seu illarum loco fructus, redditus, proven. jura, obventiones, distributiones, & emolumenta hujusmodi usque ad summam, & quantitatem prædictam uni, vel pluribus aliis personis etiam per vos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualicumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus Clericis, seu Clericali charactere insigniri volentibus etiam eis quoad vixerint, seu eorum procuratoribus ad id speciale ab eis mandatum habentibus, eisdem modo, & forma, quibus vobis assignatæ, & reservatæ, seu assignatæ, concessa fuerint respectivè, etiam absque consensu eisdem Pensiones solvere debentium, etiam si illas, vel illa alias cassari, & reservari de novo faciendi facultatem non habueritis, ac Pensiones, & fructus, redditus, proven. jura, obventiones, ac distributiones, & emolumenta hujusmodi etiam pluries cassata, & de novo assignata fuerint, usque ad summam,

& quantitatem prædictam, etiam literis Apostolicis super reservationibus, & assignationibus hujusmodi non confectis, ac aliis cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reservationibus hujusmodi concessis, & contentis, necnon cum subrogatione in quibusvis vestris juribus, etiam quoad quasi possessionem exigendi, in qua tunc eritis, integrè persolvendas (servata tamen forma Constitut. fel. record. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris nostri quoad excessum medietatis fructuum) reservare, constituere, & assignare valeant, auctoritate, & tenore prædictis de speciali gratia indulgemus.

§. 12. Necnon etiam vobis, ut de omnibus, & singulis domibus, prædiis, possessionibus, terris, & locis, ac jurisdictionibus, cæterisque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen non sint altaris, seu altarum Ecclesiarum vobis commissarum ministerio, seu alicui speciali earundem Ecclesiarum divino cultui, seu usui deputata, seu que moventibus, cujuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii, & conditionis existentibus, ac juribus, & actionibus ad vos ratione Ecclesiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, quibus vos forsitan præesse contigerit, necnon Monasteriorum, Prioratum, Præpositurarum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumvis Ordinum regularium, quæ etiam ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis in titulum, commendam, administrationem, ac alias quomodolibet obtinueritis, obtinetis, & obtinebitis, ac fructuum, reddituum, & proventuum Ecclesiasticorum loco pensionum, ipsarumque pensionum annuarum super similibus fructibus, redditibus, & proven. vobis reservatorum, & assignatarum, ac reservandarum, & assignandarum, quos, & quas perceperitis, percipitis & percipietis in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ curiæ officiorum, & alias quomodolibet spectantibus, & pertinent. ac etiam de dictis proventibus, fructibus, redditibus, & pensionibus annuis, necnon vestra, & cujuslibet vestrum industria, & labore quomodolibet, & undecumque, licitè tamen, acquisitis, & acquirendis, ac alias etiam de muneribus, & officiis, quæ exercueritis, & vos exercere contigerit, & alia quavis occasione, vel causa, seu contemplatione ad vos perventis, & perventuris, etiam si in pecunia numerata, & localibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tam in dicta Curia, quam extra eam, ubique locorum, etiam penes beneficia ipsa existentibus (quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiam si talia forent, quæ generali appellatione honorum, & suppellectilium non veniant, sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibus, ac si specificè, & sigillatim exprimerentur, & denominarentur pro sufficienter expressis, ac declaratis haberi volumus) usque ad summam sex millium ducatorum auri de Camera, ac etiam de ipsis fructibus, redditibus & proventibus, & pensionibus debitis, & debendis, (servata tamen forma Constitutionum Apostolicarum jam editarum, & si quas deinceps edi contigerit super fructibus inexactis) etiam cumulativè cum quibusvis aliis similibus, vel dissimilibus facultatibus habitis, & habendis tam pro decentibus, & honestis impensis funebribus, quam etiam pro remuneratione illorum, qui vobis viventibus servierint, etiam ultra servitii meritum, ac in vestrorum consanguineorum, & affinium, ac quorumcumque piorum locorum favorem, & usum, ac alias pro arbitrio, & voluntate vestris, & cujuslibet vestrum absolutis testari, & testamentis, co-

Facultas itandi.

dicillis,

dicillis, fideicommissis, legatis, donationibus, tam inter vivos, quam causa mortis, & aliis quibuscumque modis, & titulis, scriptura etiam minus solemniter coram duobus, vel tribus Testibus, aut etiam cedula sola manu vestra scripta, vel subscripta, & alias in omnibus, & per omnia, prout, & quomodolibet vobis videbitur, etiam in ipsa Curia, & in mortis articulo, etiam nulla facta mentione presentis, vel aliarum vobis pro tempore concessarum similium facultatum, aut quod in vim illarum testari, seu disponere velitis, & intendatis, semel, atque iterum, aut pluries disponere, statuere, & ordinare, itaut quicquid testatum, gestum, aut ordinatum, seu alias dispositum à vobis fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac alias omni meliori modo valeat, & servari debeat, ipsaque testamenta, codicillos, dispositiones, ordinationes, legata, & statuta pluries, ac toties, quoties vobis videbitur moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alias de novo condere liberè, & licitè valeatis, auctoritate Apostolica earumdem tenore presentium plenam, & liberam concedimus facultatem.

§. 13. Et insuper statuimus, & ordinamus, vobisque indulgemus, quod si vos ab intestato, & sine ulla, vel minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, reddituum, & proventuum predictorum dispositione in dicta Curia, vel extra eam, tam continua, quam interpolata inibi cuiuslibet vestrum respectivè mansione, ac etiam extra beneficia vestra, vel alia loca debitè à vobis residentia personalis, etiam nulla subsistente causa, ab humanis decedatis, omnia, & singula bona, res & iura etiam, ut praefertur, qualificata, necnon spolia cuiuscumque quantitatis, & valoris existentia, etiam ex predictis, & alias undecumque provenientia ad Cameram Apostolicam, seu in dictis beneficiis successores non pertineant, sed ad hæredes vestri sanguinis integrè deveniant, & illis deficientibus inter familiares vestros arbitrio personæ, seu personarum, quas ad id scripto nominaveritis, distribuantur, nisi de alia dispositione, vel intentione vestra, scriptura, etiam minus solemniter, secus appareret, quam tunc velut efficacem ipsæ personæ, vel alii Judices, seu Executores omnino exequi, & adimplere, illique sese conformare in omnibus, & per omnia debeant. Et nihilominus quæcumque huiusmodi testamenta, legata, donationes, dispositiones, & alias forsitan à vobis etiam nulla, aut minus sufficienti facultate sussultis de huiusmodi bonis, juribus, & actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliisque rebus supradictis, etiam in favorem consanguineorum, & affinium predictorum, & alias quomodolibet facta cum omnibus inde secutis, ac etiam ea, quæ per vos in futurum fierent, ex nunc prout ex tunc, & è contra pro dicta summa sex millium ducatorum approbamus, & confirmamus, omnesque & singulos juris, & facti, ac solemnitatum omisarum, & omittendarum, necnon substantiales, aliosque defectus quoscumque, si qui intervenerint, aut intervenerunt in eisdem etiam si tales sint, vel fuerint, quod specialis, specifica, & expressa, de illis mentio presentibus habenda esset, supplemus.

§. 14. Districius inhibentes quibusvis Archiepiscopis, Episcopis, aut aliis Ecclesiarum Prælatibus, necnon Cameræ predictæ Præsidentibus, & Clericis, ac eorum, necnon fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ac Cruciatæ sanctæ, & aliis Collectoribus, & subcollectoribus, cæterisque cuiuscumque dignitatis, status, gradus, & conditionis existentibus, etiam quavis auctoritate, & potestate fungentibus, sub excommunicationis majoris, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis, ne Universitates, Collegia, ac loca, & legatarios, hæredes, & personas, necnon testamentorum, voluntatum, & ordinatio-

num huiusmodi Executores predictos directe, vel indirecte quovis quæsito colore, vel ingenio molestare audeant, quoquomodo, vel perturbare.

§. 15. Ac decernentes prædicta omnia, & singula, presentisque litteras, & testamenta, donationes, codicillos, fideicommissa, legata, ordinationes, derogationes, dispositiones, & alia quæcumque, necnon quæ in præmissis facta sunt, aut fieri contigerit, tam vigore presentis, quam etiam aliarum concessionum vobis factarum, ac deinceps in genere, & in specie faciendarum cum inde secutis, & secuturis, etiam si vos intra Curiam, aut in quacumque alia Mundi parte extrà Ecclesias, & beneficia personalem residentiam requirentia qualitercumque qualificata per vos nunc, & pro tempore obtenta, etiam pro vestra sola voluntate, & nulla subsistente causa non residendi ab humanis decedere contigerit, sub litteris rec. me. Pii PP. IV. prædecessoris nostri contra quoscumque Episcopos, Archiepiscopos, & alios Prælatos, necnon Parochialium Ecclesiarum Rectores, cæterosque residentia personali prædictæ adstrictos extrà illam quomodocumque decedentes septimo Calend. Decemb. Pontificatus sui anno quinto, aut alio veriori tempore emanatis, & sub quibuscumque aliis Constitutionibus, & revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, declarationibus Apostolicis, Cancellariæ Apostolicæ regulis ex quibuscumque causis quantumcumque maximis, urgentibus, & inexcogitabilibus, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum, ac consistorialiter, etiam à Nobis, & Sede prædicta hæcenus, vel nunc, & pro tempore factis, & editis minime comprehendi, sed semper ab illis excepta, & quoties emanata fuerint, toties in pristinum, & validissimum statum, & etiam sub data posteriori, etiam cum derogationibus, & clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibusque, & aliis decretis per vos eligenda apponendis, & latissime specificandis reposita, restituta, & plenariè reintegrata, ac de novo concessa, validaque, & efficacia fore, necnon perpetua firmitate subsistere, suosque plenarios, & omnes effectus, qui de jure, stylo, consuetudine, aut aliàs quomodocumque fortiri poterunt, ac vim veri, legitimi, jurati, stipulati, validi, & efficacis contractus inter vos ex una, ac Nos, & Cameram prædictam ex altera partibus habere, nec etiam per promotionem ad Ecclesiam Cathedrallem, etiam Metropolitanam, aut translationem vel aliam status, & personæ vestræ mutationem, nec per similes, vel dissimiles gratias vobis concessas, & concedendas confundi, sed ipsis cumulativè in omnibus, & per omnia uti, & si quid in una ex facultatibus huiusmodi defecerit, per aliam suppleri debere, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad quos, seu quæ bona, jura, & actiones huiusmodi devenerint, vel quibus relinquuntur, aut Executores predictos ad tertiam, seu aliam eorum partem, quam etiam ex nunc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus, & donamus, Cameræ, vel fabricæ, aut beneficiis prædictis, etiam pro expeditione contra Infideles, & quibusvis aliis quantumlibet piis usibus solvendum; ac cum iis desuper componendum, vel vos ad aliam particularem licentiam, sive indultum, aut confirmationem presentium à Nobis, vel successoribus nostris Romanis Pontificibus petendum, aut impetrandum, vel etiam in alia simili gratia, seu confirmatione illius vobis quomodocumque concedenda, de presenti mentionem aliquam faciendum ullatenus teneri, nec ad id ulla unquam necessitate cogi posse.

§. 16. Et sic in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem S. R. E. Cardinales, necnon pro tempore

Clausulæ
præservati-
væ.

Clausula sub-
lata.

Supplemen-
tum defe-
ctuum.

Inhibitio
contra mo-
lestantes.

existentes dictæ Camerae Camerarium, Præsidentes, & Clericos in quavis causa, instantiâ, subblata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores
deputat.

§. 17. Quocirca venerabilibus fratribus nostris Oſien. & Portuen. Cardinalibus Episcopis, & dilecto filio Curiae causarum Camerae Apostolicæ generali Auditori, per Apostolica scripta mandamus motu simili, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios præsentes litteras, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte vestra defuper fuerint requisiti solemniter publicantes, vobisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes litteras, & in eis contenta huiusmodi firmiter observari, ac vos illis omnibus pacificè frui, gaudere, non permittentes vos per quoscumque quavis auctoritate fungentes contra earundem præsentium tenorem, quomodolibet indebitè molestari, & inquietari, vel perturbari. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit auxilio brachii sæcularis.

Contrariis
derogat.

§. 18. Non obstantibus præmissis, ac piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris pariter nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis vigore præsentium ad iudicium non trahatur, necnon Lateranensis Concilii novissimè celebrati de certo Notariorum numero, etiam si ad illum nondum devenit fuerit, cui per hoc alias derogare non intendimus, ac de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis, etiam per Nos, & Sedem prædictam editis, & in posterum edendis Cancellariæ Apostolicæ regulis, ac stylo in similibus hætenus observato, ac rec. mem. Alexandri PP. VI. etiam prædecessoris nostri tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Camerae prædictæ deberi, inter alia disponente, necnon ejusdem Bonifacii PP. VIII. per quam concessiones fructus in absentia percipiendi sine prævisione temporis fieri prohibentur, ac Pii PP. IV. prædecessoris pariter nostri de gratis quacumque interesse Camerae Apostolicæ concernentibus in dicta Camera intra certum tunc expressum tempus presentandis, & registrandis, ita quod præsentes in eadem Camera nullo unquam tempore registrare teneamini, ac similis rec. Urbani PP. VIII. etiam prædecessoris nostri de pensionibus alias translatis iterum non transferendis, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum & quibusvis aliis Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon legibus, etiam Imperialibus, & municipalibus, tam Urbis, quam aliarum Civitatum, & locorum, in quibus Cives originarii creati existitis, & quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalis prædictorum, necnon quorumvis Collegiorum, & Officiorum dictæ Curiae, & Regnorum, Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum, & locorum, ac Camerae prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, etiam si de illis servandis, & non impetrandis litteris Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel aliis impetratis, aut alias quomodolibet concessis utendo, vos per vos, vel Procuratores vestros præstiteritis forsân hætenus,

vel vos in posterum præstare contigerit juramentum, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitalibus, illorumque Præfulibus, seu Administratores, & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam antianis, Capitulis, Conventibus, Civitatibus, & locis, aliisque prædictis, illorum Communitatibus, & Universitatibus, aliisque personis, etiam particularibus, necnon Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ordinariis, etiam eisdem Cardinalibus, ac dictæ Curiae Officialibus, illorumque Collegiis, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabeliarum, & onerum Exactoribus, & Appaltoribus, & aliorum onerum redemptoribus sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac etiam Nos, & Sedem prædictam, etiam consistorialiter, & de eorumdem Cardinalium consilio, etiam per modum statuti, & Constitutionis perpetuorum, ac motu, & scientia similibus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, etiam si in eis, ac statutis, & stabilimentis prædictis caveatur expressè, vel tacitè, quod Urbis, nisi Originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filii conferantur, quodque nonnullarum Ecclesiarum beneficia, nisi per personas illustres, vel nobiles, ac etiam originarios Cives, aut alias certo modo in illis expresso qualificatos obtineri non possint, & nulli Cives Urbis, ac Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum huiusmodi admitti, seu illorum privilegiis uti possint, nisi prius in dictis Civitatibus, Oppidis, Terris, & locis per certum tempus habitaverint, seu etiam in illis bona, etiam stabilia forsân ad certum valorem ascendentia possederint, quodque præceptoræ, & alia beneficia quæcumque dicti Hospitalis, tam ex ejus institutione, quam ex stabilimentorum prædictorum dispositione, pensionibus Clericis sæcularibus, & aliis personis etiam Apostolica auctoritate reservandis gravari non possint, quodque stabilimentis, privilegiis prædictis, etiam vigore implicitæ derogationis latissimæ extendendæ, etiam per quascumque litteras Apostolicas, & quavis etiam derogatoriæ derogatorias, efficaciores, & insolitas clausulas derogari non possint, nec derogatum censeatur, nisi derogatio huiusmodi de consilio Cardinalium eorumdem fiat, & tum demum Magistri, & Conventus prædictorum ad id accedat assensus, sintque literæ derogationis huiusmodi, etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac illi, & præfato Conventui per diversas in forma Brevis, aut alias litteras diversis temporibus cum certis intervallis præsentatas intimatæ, & non aliâs, nec alio modo, & semper in omnibus, quæ sic sent, etiam de simili consilio, derogationibus sit apposita clausula, quod illarum effectum fortiantur de consensu Magistri, & Conventus prædictorum, & non aliâs, nec alio modo; quodque ipsi Exactores, & Appaltatores decimas, pedagia, & onera huiusmodi, etiam ab exemptis, exigere, & illos ad solutionem, seu contributionem cogere, & compellere possint, seu debeant. Quibus omnibus, illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, presentibus pro expressis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat in genere, & in specie ad effectum præsentium sufficienter, & expressè derogamus, ac derogatum esse decernimus; Quodque vos primam non feceritis in Ecclesiis huiusmodi personalem residentiam consuetam, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumpto-
rum fides.

D. P. An. r.
die 26. Aug.

XLI.

Edita An. D.
1670.

Prooemium.

Indultum
Urbani VIII.

Imovat,
& confirmat
prouit in Rub.

§. 19. Volumus autem, quod antequam gratia creationis in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios vobis ut supra facta perfrui valeatis, in manibus alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ professionem fidei juxta articulos pridem à Sede prædicta propósitos expressè emittere, & solitum fidelitatis juramentum præstare omninò teneamini; Quodque præsentium transumptis, etiam impressis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur in judicio, & extra, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 26. Augusti 1670. Pontificatus Nostri Anno primo.

Ampliatio Indultorum Abbreviatoribus litterarum Apostolicarum Majoris Præfidentiæ à sa. mem. Urbano VIII. concessorum.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Creditæ Nobis divinitus dispensationis ratio postulat, ut illos, qui laudabilem in gravibus nostris, & Apostolicæ Sedis ministeriis operam impendunt, peculiari paternæ charitatis affectu prosequentes, gratias, & privilegia eis in præmium laborum suorum à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris prudenti liberalitate concessa uberiori benignitate ampliemus, sicut eorum meritis convenire arbitramur.

§. 1. Dudum si quidem felic. record. Urbanus Papa VIII. Prædecessor noster tunc, & pro tempore existentibus Abbreviatoribus litterarum Apostolicarum majoris præfidentiæ in Cancellaria Apostolica perpetuo concessit, & indulguit, ut ipsi & eorum singuli pensiones annuas Apostolica auctoritate eis super quibusvis fructibus Ecclesiasticis reservatas, & pro tempore reservandas, usque ad summam centum ducatorum auri de Camera ad favorem unius seu plurium personarum Ecclesiasticarum, seu Clericorum, ac alias pensionum hujusmodi capacium, etiam in mortis articulo coram Notario, & Testibus, ac cum alicujus Prælati, seu personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ interventu, dummodo tempore eorum obitus officia Abbreviatorum dictarum litterarum adhuc obtinerent, transferre, necnon in Oratoriis, seu Capellis in eorum adibus bene ac decenter constructis, ac rebus omnibus ad Missæ Sacrificium requisitis instructis, & ab omnibus domesticis usibus liberis, Missam per se ipsos celebrare, seu per alium quemcumque Presbyterum sæcularem, vel cujusvis Ordinis regularem ab Ordinario approbandum, quandiu tamen officia hujusmodi obtinerent, non autem illis dimissis celebrari facere, necnon dimissis officiis hujusmodi habitum prælatorum Romanæ Curie coloris violacei perinde ac si sua Abbreviatorum officia adhuc retinerent, quandiu viverent, dummodo tamen per decennium officia hujusmodi obtinuissent, etiam si illa elapso decennio dimississent, & non aliter deferre liberè, & licitè valerent, & alias prout in ipsis Urbani Prædecessoris litteris sub plumbo desuper Anno Incarnationis Dominicæ 1623. tertio decimo Kal. Aprilis expeditis litteris quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberiùs continetur.

§. 2. Nunc autem Nos ad præclara dilectorum filiorum modernorum Abbreviatorum litterarum Apostolicarum majoris præfidentie hujusmodi merita paternæ dirigentes considerationis intuitum, ac benignè perpendentes quantum ex eorum Collegio Romanæ Curie decoris, quantumque ex se-

dulo illorum labore Ecclesiæ Catholicæ proveniat utilitatis, eosque proindè, ac illorum successores, ut eo alacrius fidem, operam, industriam, atque sedulitatem in hujus Sanctæ Sedis obsequium adhibere studeant, amplioris favore gratiæ prosequi volentes, & ipsorum modernorum Abbreviatorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspens. & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & mera liberalitate nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine prædictis modernis, & pro tempore existentibus litterarum Apostolicarum Abbreviatoribus majoris præfidentie in Cancellaria prædicta, ut ipsi dimissis Abbreviatorum hujusmodi officiis dummodo tamen illa per quinquennium exercuisse, seu obtinuisse reperiantur, facultate transferendi pensiones annuas usque ad summam centum ducatorum auri de Camera, ac licentia celebrandi, seu celebrari faciendi Missas in privatis eorum Oratoriis, seu Cappellis à memorato Urbano prædecessore per suas litteras prædictas, ut præfertur concessis uti, frui, & gaudere, necnon habitum prælatium violacei coloris hujusmodi deferre, & gestare liberè pariter, & licitè possint, & valeant in omnibus, & per omnia perindè, ac si eorum officia Abbreviatorum hujusmodi adhuc obtinerent, & usque ad eorum obitum retinerent, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

§. 3. Decernentes easdem præsentis litteras, & in eis contenta quæcumque nullo umquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensu, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, retractari, infringi, seu ad terminos juris reduci, aut in controversiam revocari, aut adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse; Neque ipsas præsentis litteras sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, vel Romanos Pontifices successores nostros, & Sedem prædictam in genere, vel in specie, aut alias quomodolibet, & quodcumque faciendis comprehendi, vel comprehensas censerent, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac etiam de novo sub quacumque posteriori data per eos, ad quos pro tempore spectabit eligenda concessas intelligi, firmasque validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari.

§. 4. Sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, aliove quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si quid secus super his à quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Quo circa dilectis filiis nostris ejusdem S. R. E. Vicecancellario, ac Camerario, & Causarum Curie Camera Apostolicæ generali Auditori per

Clausulas
præservativas
apponit.

Decretum
irritans
apponit.

Executorum
deputatio.

præ-

præsentes motu pari committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios eadem præsentes litteras, & in eis contenta quaecumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte prædictorum Abbreviatorum, seu alicujus eorum, vel aliorum interesse in præmissis pro tempore habentium, desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra, ipsas præsentes litteras, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, ipsosque modernos, & pro tempore existentes Abbreviatores, & alios, quos eadem litteræ concernent in futurum, præsentium litterarum, & in eis contentorum eorundem commodo, & effectui, pacificè frui, & gaudere, non permittentibus illos, seu eorum quempiam desuper quomodolibet indebitè molestari, perturbari, inquietari, vel impediri; Contradictores quoslibet & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habent. servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrario-
rum derogatio.

Dat. P. An. r.
die 30. Aug.

§. 6. Non obstant. quod ea quæ præsentibus adversantur supradictis Urbani prædecessoris litteris, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in eis concessa sunt non obstant, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 30. Augusti 1670. Pontificatus Nostri Anno primo.

*Nomina Illustrissimorum, & Reverendissimorum
DD. Abbreviatorum sunt quæ sequuntur.*

- R. P. D. Nicolaus Oregius à S. Sophia Decanus
Proregens admissus 7. Decembris 1644.
R. P. D. Joannes Augustinus Vicentinus Reatinus
admissus 20. Januarii 1656.
R. P. D. Ludovicus Arbona Mediolanen. admissus
22. Aprilis 1659.
R. P. D. Petrus Alberinus Romanus S. Consultæ
Ponens admissus 20. Aprilis 1660.
R. P. D. Joannes Bussius Romanus S. Congrega-
tionis Avenionen. votans, & Sac. Congr. Aquarum
Secretarius admissus 11. Aprilis 1661.
R. P. D. Franciscus Filicaja Florentinus admissus
30. Maii 1661.
R. P. D. Joannes Dominicus Thomatus Pedemontanus
admissus 23. Decembris 1665.
R. P. D. Jacobus Lombardus Ferraricus admissus
29. Decembris 1665.
R. P. D. Felix à S. Petro Romanus Protonotarius
Apostolicus de numero Participantium admissus
28. Junii 1668.
R. P. D. Dominicus Paraccianus Romanus admissus
17. Maii 1670.
R. P. D. Joannes Franciscus Rota Cremonen. admissus
19. Junii 1670.
R. P. D. Joannes Baptista de Silva Mediolanen.
admissus 28. Junii 1670.

XVII.

Confirmatio, & extensio litterarum Gregor. XIII. & Urbani VIII. de Monachis Ordinis S. Benedicti, ad favores Principum, & aliorum pro assequendis Prælaturis, Dignitatibus, & aliis officiis recurrentibus.

Consimilem materiam habes supra in Urbani VIII. Constit. 236. Quoniam & Alexand. VII. Constit. 3. Alias & Constit. 31. Exponi, & Const. 46. hujus Pont.

C L E M E N S P A P A X .

Ad perpetuam rei memoriam.

Ecclésiæ Catholice regimini, meritis licet imparibus, divina dispositione præsidentes, illa, quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, ad recedendam, & excludendam à Religiosis viris, quos in humilitatis spiritu Deo servire decet, ambitionem honorum, & dignitatum cupiditatem, piè prudenterque constituta esse noscuntur, Apostolici muniminis nostri patrocínio, libenter constabilimus, novisque præsidis, ut ferventur exactius, corroboramus, sicut ad Omnipotentis Dei gloriam, & Religionis incrementum salubriter expedire in Domino arbitramur.

§. 1. Dudum si quidem fel. rec. Greg. Papa XIII. Prædecessor noster, per quasdam suas in simili forma Brevis die 17. Aprilis 1574. Expeditas litteras, inter alias omnes, & singulos Monachos Congregationis Cassinens. Ordinis S. Benedicti, cujuscumque ætatis, gradus, conditionis, præminentie, & literaturæ existentes, & quacumque dignitate præfulgentes, qui ad Prælaturas, & alia Officia dictæ Congregationis assequenda intenti, ad Principum, & Prælatorum de gremio dictæ Congregationis non exibentium, favores recurrerent, vel etiam pacis, pollicitationibus, aliisque viis, directè, vel indirectè, palam, vel occultè, ad Dignitates, seu officia in Congregatione præfata, obtinenda aspiravissent, vel aliis minus legitimis, & honestis rationibus ea obtinere quævisissent, illorumque complices, & fautores ad quascumque Prælaturas, Dignitates, & officia spiritualia, vel temporalia, & præsertim in ipsa Congregatione obtenta, & obtinenda, perpetuò inhabiles declaravit, ac obtentis Prælaturis, Dignitatibus, Administrationibus, vel officiis, eo ipso privavit, ac privatos vocem activam, tum passivam, carere decrevit, & declaravit.

§. 2. Et in virtute sanctæ obedientie, ac sub excommunicationis lætæ sententiæ pœna, omnibus dictæ Congregationis Monachis, qui pro tempore regimini ejusdem Congregationis deputati essent, præcepit, districtèque mandavit, ne aliquos precibus, literis, vel favoribus Principum, vel Prælatorum, aut aliorum extra dictum gremium existentium adducti, ad cujusvis generis Prælaturas, Dignitates, officia, Administrationes, & gradus promoverent; Imò promovendorum meritis, & virtutibus tantum inspectis, quod Dei causam agerent, memores essent, quo magis puro, & sincero corde, nulla privata, aut mundana affectione commoti, in electionum negotio procederent; Decernens electiones, & promotiones ad Monasteria sic literis, aut aliis favoribus Principum, Prælatorum, vel aliorum extra gremium, ut præfertur, existentium, eorumque precibus, aut pollicitationibus injustè, ac indebitè extortas, nullas, invalidasque esse, & adversus eos, qui his minus legitimis rationibus ad regenda Monasteria, vel Prioratus, aut alia officia se eligi, aut assumi obtinuisissent, per ejusdem Congregationis Superiores quancumque procedi, & rei veritate cognita, eos condignis pœnis, tamquam publicæ dictæ Congregationis quietis perturbatores affici posse, & debere.

§. 3. Et subinde rec. mem. Urbanus Papa VIII. etiam Prædecessor noster, per quasdam suas pariter in forma Brevis litteras, die 11. Maii 1638. emanatas, præfatas Gregorii Prædecessoris litteras, toto illarum tenore inserto, cum omnibus, & singulis in eis contentis, Apostolica auctoritate confirmavit, & approbavit, ac quatenus opus esset innovavit. Necnon omnibus, & singulis quoruncumque Monasteriorum dictæ Congregationis Abbatibus, & Superioribus, quomodolibet nuncupatis, tunc & pro tempore existentibus in virtute sanctæ obedientie, ac sub excommunica-

tionis

tionis latæ sententiæ poena præcepit, & mandavit, ne ad infantiam, preces, & requisitionem quorumcumque personarum, tam Laicorum, quam Ecclesiasticarum extra gremium dictæ Congregationis consistentium, etiam Cardinalatus honore, & quacumque Sæculari dignitate, & excellentia, etiam Ducali, Regali, & Imperiali fulgentium, quovis dictæ Congregationis Monachos, ad cuiusvis generis Reçtorias, Vicariatus, Administrationes, & Officia quacumque, tam spiritualia, quam temporalia singulorum Monasteriorum deputare præsumerent, eisdemque dictæ Congregationis Monachos, cuiuscumque ætatis, gradus, conditionis, præminentiæ, & litteraturæ existèrent, & quacumque dignitate præfulgerent, qui tam ad Prælaturas, dignitates, gradus, & alia Officia à Prælati pro tempore Regimini dictæ Congregationis deputatis, assequenda, quam etiam ad Reçtorias, Vicariatus, Administrationes, & alia Officia quacumque tam spiritualia, quam temporalia, à Prælati, & Superioribus singulorum Monasteriorum impetranda, ad prædictarum Personarum, Principum, & Prælatorum, de gremio Congregationis præfatæ non existentium, favores, per se, vel interpositam personam, directè, vel indirectè, occultè, vel palam, aut aliàs quomodolibet recurrerent, vel ad Prælaturas, Dignitates, Administrationes, & alia huiusmodi dictæ Congregationis, & Monasteriorum Officia aspiravissent, vel aliis minus legitimis, & honestis rationibus ea obtinere conati fuissent, prædictas excommunicationis latæ sententiæ aliasque inhabilitatis, & privationis penas, in præfatis Gregorii Prædecessoris litteris contra similia perpetrantes communitas eo ipso incurrere, & incurrisse decrevit, & declaravit.

§. 4. Voluitque ipse Urbanus Prædecessor, eadem litteras suas in generali dictæ Congregationis Capitulo singulis annis publicè legi, illasque in dicto Capitulo lectas, sic archare, ac si legitimè unicuique personaliter intimatæ fuissent, & aliàs prout in præfatis Gregorii, & Urbani Prædecessorum litteris, quarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

§. 5. Cum autem sicut pro parte Dilectorum filiorum Monachorum præfatæ Congregationis Cæsarenæ. Nobis nuper expositum fuit, licèt præmissa à memoratis Gregorio, & Urbano Prædecessoribus, saluberrimo fuerint constituta, & ordinata consilio; Illa nihilominus quorundam ambitione cæcæque bonorum cupiditate non ita exactè & accuratè, ut par est, in eadem Congregatione ferventur. Hinc est quod Nos considerantes, quod nemo debet sibi assumere honorem nisi vocatus à Deo tamquam Aaron, & proinde pravum hoc ambitionis malum omninò tollere, & à dicta Congregatione penitus excludere cupientes, ut Congregatio ipsa præclara semper humilitatis religiosæ laude floreat, illiusque munera, non mendicatis studiis procurentur, sed à viris, vitæ sanctitate, & virtutibus conspicuis obedienter suscipiantur, & humiliter administrentur, ac dd. Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes; Supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis; Omnia, & singula præmissa à præfatis Gregorio, & Urbano Prædecessoribus constituta, ordinata, decreta, & declarata, ut præfertur, & quatenus illa concernunt prædictas eorumdem Prædecessorum litteras, auctoritate prædicta, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, ac quatenus opus sit in-

novamus, & de novo constituimus, ordinamus, decernimus, & declaramus. Illaque omnia & singula inviolabiliter, & inconcusè in præfata Congregatione perpetuò servari mandamus, & præcipimus.

§. 6. Volentes, & eadem auctoritate decernentes, easdem præsentibus litteras perpetuis futuris temporibus, bis quolibet anno in Refectorio uniuscuiusque Monasterii dictæ Congregationis nempe proxima post Festum S. Benedicti, & Dominica indem proximè subsequenti post Festum S. Placidi, Ordinis ejusdem S. Benedicti publicè legi, illasque semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ præfati Gregorius, & Urbanus Prædecessores in litteris supradictis respectivè voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Cæterum volumus pariter, ut earundem præsentium litterarum transumptis, etiam impresis manu Scribæ Capituli Generalis dictæ Congregationis, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo Præsidentis ejusdem Congregationis, vel alterius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsi adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 9. Septembris 1670. Pontificatus Nostri Anno primo.

Statutum in quo declaratur omnes generaliter Montis debitores in forma Cameræ esse obligatos, & tamquam tales ad eadem Monti satisfaciendum teneri.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Æquitatis, & Justitiæ ratio exigit, & plurimæ quæ ex Monte Pietatis de Urbe in publicum assidue proveniunt utilitates suadent, ut illius indemitati quantum cum Domino possumus confulere studeamus.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Provisores, & Deputati dicti Montis, quod ex dispositione quarundam fel. rec. Gregorii Papæ XIII. Prædecessoris nostri bona d. Montis ad favorem illorum, qui pecunias in Banco ipsius Montis deponunt pro restitutione depositorum efficaciter obligata sunt, perinde ac si cum unoquoque Cameralis obligatio intercessisset. Cum autem sicut eadem expositio subjungebatur, interdum eveniat ut Montis prædicti debitores remaneant aliqui privati, ac etiam nonnulla loca pia, æquum verò videatur illos, & illa ad satisfaciendum eidem Monti pari Cameralis obligationis vinculo adstringi: Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut ipsi Monti in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur.

§. 2. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si

Bis in anno legi publicè præsentibus jubet.

Contrariis derogat.

Transumptis fidem addit.

Dat. P. An. r. die 9. Sept.

XVIII.

Edita A. D. 1670.

Proœmium.

Causa hujus Const.

Declarat ut in rubr.

quibus

Confirmat prout in rub.

quibus quomodolibet innodata existunt ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnes, & singulos memorati Montis ex quacumque causa debitores presentes, & futuros cujuscumque status, gradus, ordinis, conditionis, pre-eminentia, & dignitatis, ac etiam Ecclesie, Monasteria, Conventus, Collegia, Hospitalia, Archihospitalia, Confraternitates, Archiconfraternitates, & alia loca pia quacumque etiam specifica, & individua mentione, & expressione digna existant, ad satisfaciendum eidem Monti de eorum debitis respectivè efficaciter obligari, ac obligatos, & obligatas existere, & fore in omnibus, & per omnia perinde, ac si ab eorum singulis Cameralis obligatio ad favorem ipsius Montis facta fuisset, auctoritate Apostolica tenore presentium statuimus & ordinamus.

Decretum irritans,

§. 3. Decernentes easdem presentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dicto Monti, illiusque Provisoriibus, & Deputatis, aliisque Officialibus, & Ministris in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter observari.

Clausula sublata.

§. 4. Sicque & non aliter in premissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici, & Curie Cameræ Apostolicæ Generalem Auditorem, necnon Vicarium, Gubernatorem, & Senatorem dictæ Urbis, ac Sanctæ Romanæ Ecclesie Camerarium, & alios Cardinales etiam de Latere Legatos, dictæque Cameræ Præsidentes, Clericos, Thesaurarium Generalem, & alios Officiales, & Ministros, nunc & pro tempore quodcumque existentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de Jure quaesito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Urbis, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, stylis, usibus, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium premissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores presentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanentibus ad premissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 6. Volumus autem ut earundem presentium litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ presentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dar. P. An. r. die 3. Oct.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 3. Octobris 1670. Pontificatus Nostri Anno primo.

XIX.

Declaratur, Statutum Alexandri VII. & Clementis IX. circa Reformationem Ordinis Cisterciensis, non efficere, nec obligare Monasteria dicti Ordinis, in quibus Monachi perpetuam stabilitatem promittunt.

Quid statuerit Alexander VII. habes supra Constit. 111. Nuper, & Constit. 117. Aliàs, ubi ad materiam Reformationis hujusmodi videre poteris.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Abbates Monasteriorum Germaniæ, Poloniæ, Helvetiæ, Belgii, Patriæ Leodiensis, & Hispaniæ Ordinis Cisterciensis, quod aliàs postquam fel. rec. Alexander Papa VII. Prædecessor noster per suas super Reformatione Generali dicti Ordinis, die 19. Aprilis 1666. in simili forma Brevis expeditas litteras inter alia statuerat, & ordinaverat, ut in singulis Provinciis universi Ordinis hujusmodi, etiam extra Galliam, designarentur duo Monasteria communis observantiæ, unum scilicet pro Novitiatu, & alterum pro Professorio seu secundo Novitiatu, una cum Magistris pro educandis Novitiis, & noviter Professis, & cum familia selecta.

Tenor Brevis Alex. VII.

§. 2. Rec. mem. Clemens Papa IX. etiam Prædecessor noster per quasdam suas itidem in forma Brevis, die 20. Decembris 1667. emanatas litteras ipsi Abbatibus Exponentibus concessit, ut proprios Novitios educare possent in illis dumtaxat Monasteriis in quibus viginti quinque Religiosi existerent.

Clementis IX. constitutio.

§. 3. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat, hæc dispositio tam Abbates præfatos, qui minorem Religiosorum numerum habent, quam Novitios, qui stabilitatem in illis minoribus Monasteriis servant, multum gravet; Abbates quidem quippe qui proprios quos per professionem suis Monasteriis incorporare, & cum quibus usque ad mortem vivere debent, probare, eorumque mores, inclinationes, & defectus, si alibi educarentur explorare nequirent; Novitios vero, utpotè qui incommoda locorum, aeris, & onerum personalium illorum parvorum Monasteriorum, in quibus perpetuè stabilitatis voto adstricti, absque spe commutationis, seu translationis ad alia Monasteria, permanere tenentur, experiri non possent. Accedit quod pleraque ex præfatis Monasteriis, vel ex fundatione, vel ob bellorum, & temporum injurias, nonnisi duodecim Religiosos sustentare possunt, in quibus tamen juxta primævas Ordinis præfati Constitutiones, & usum tam in Choro, quam extra Chorum vigent observantiæ, quibus satisfieri non posset sine subsidio Novitiorum, qui ab Ordinis primordio, etiam si familiæ numerum duodenarium non excederet in hujusmodi Monasteriis educari, & probari soliti fuerunt, Nobis propterea Abbates prædicti humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in premissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Declarat. ut in rubrica.

§. 4. Nos igitur ipsos Abbates specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt ad effectum presentium dumtaxat consequendum. harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, supra expressum Statutum, seu Ordinationem dicti Alexandri Prædecessoris non efficere, nec obligare Monasteria Ordinis præfati, in quibus Monachi perpetuam promittunt stabilitatem, auctoritate Apostolica tenore presentium declaramus.

Clausula præservativa.

§. 5. Decernentes easdem presentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari: Sicque in premissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apo-

stolici

stolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus præfati Alexandri, & Clementis Prædecessorum litteris, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, ut ipsarum præsentium litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel offensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 3. Octobris 1670. Pontificatus Nostri Anno primo.

Concessio Privilegiorum pro suis Cappellanis communibus.

Similia privilegia concessit Innoc. X. Constitut. 27. & Clemens IX. Constit. 25. Grata.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

GRATA familiaritatis obsequia, quæ dilecti filii Michaëlis Angelus Lualdus Romanus, Canonicus sæcularis, & Collegiæ Ecclesiæ S. Marci de Urbe, Paulus Brancondius Romanus, Barnabas Berardus Reatin. Carolus Jacobellus Veticulan. Vincentius Dinus Civitatis Castellæ, & Philippus Baldassinus Aesin. respectivè Civitatum, vel Diocesium Presbyteri, moderni Capellæ nostræ Pontificiæ Cappellani, familiares nostri, Nobis, & Apostolicæ Sedi hæctenus impenderunt, & adhuc sollicitis studiis impendere non desistunt, necnon vitæ, ac morum honestas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus eorum personas tam familiari experientia, quam etiam fide dignorum testimoniis juvari, percepimus, Nos inducunt, ut illis reddamur ad gratiam liberales.

§. 1. Hinc est, quod Nos volentes illos specialibus favoribus, & gratis prosequi, eosque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore consentes, Motu proprio, non ad supradictorum Michaëlis Angeli, Pauli, Barnabæ, Caroli, Vincentii, & Philippi, vel alicujus ipsorum, aut aliorum pro eis nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed de mera nostra deliberatione, ac certa scientia Apostolica auctoritate tenore præsentium Michaëlem Angelum, Paulum, Barnabam, Carolum, Vincentium, & Philippum prædictos, & illorum singulos in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios recipimus, ac Sacri Palatii, & Aula Lateranen. Comites, (sine tamen dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium præjudicio,) necnon Nobiles Romanos, & Urbis Romæ, omniumque, & singularum aliarum Civitatum, Terrarum, & locorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ mediati, vel immediati subjectorum Cives creamus, & constituimus, ac in numerum, & consortium aliorum nostrorum, & ejusdem Sedis Notariorum, necnon Palatii, & Aula Comitum, ac Nobilium Romanorum, aliorumque Civium Civitatum, & Oppidorum prædictorum referimus, & conscribimus.

§. 2. Ipsique etiam si habitum, & Rocchetum Notariorum dictæ Sedis juxta decretum Lateranen. Concilii novissimè celebrati non deferant, aut Ci-

vitates hujusmodi non incoluerint, nec unquam in eisdem Civitatibus domicilium habuerint, ut omnibus, & quibuscumque privilegiis, & facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteri omnes Notarii nostri, etiam de numero participantium, necnon Comites, & Nobiles, ac Cives originarii, etiam in dignitatum, & beneficiorum Ecclesiasticorum, & sæcularium, etiam ex personis Romanorum originariorum vacantium, assecutione, & exercitio tam in Urbe, quam Civitatibus prædictis, ac alias ubique locorum, & gentium, necnon festinum, & conventuum utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non solum ad illorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter, ac si privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta pro ipsis emanassent, (citra tamen exemptiones à Concilio Tridentino sublatas, ita ut nedum quoad criminalia, sed etiam quoad civilia subiaceant Ordinariis, ac citrà facultates legitimandi, ad gradus promovendi, ac Notarios, seu Tabelliones creandi, aliaque hujusmodi privilegia à Notariis Sedis Apostolicæ, & Comitibus Palatinis prætena, itaut illis supramemorati Cappellani familiares nostri nullibi uti valeant, ac irritum, & inane existat, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari) uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque literis, instrumentis, & scripturis publicis, & privatis deinceps eorum nomine conficiendis sese Notarios, Comites, & Nobiles, ac de nobili genere ex utroque parente procreatos, necnon Romanæ, & aliarum Civitatum Cives, ut liberit inscribere, & se illis subscribere valeant, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Nobilibus, & Civibus habeantur, nihilque qualecumque illud fuerit, cum iis expressionibus subrepticium, obrepticium, aut invalidum, sed illud idem efficax in omnibus, & per omnia censeatur, concedimus, & indulgemus.

§. 3. Et insuper illos eorumque beneficia, & officia Ecclesiastica quæcumque, quotcumque, & qualiacumque illorum fructus, res, & jura ubicumque locorum, Regionum, & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, Terris, & locis eisdem Romanæ Ecclesiæ mediati, vel immediati subjectis consistentia, prædia, domos, possessiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, & se moventia, necnon actiones, & jura præsentia, & futura, cujuscumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, & cujuscumque etiam annui valoris, fructus, redditus, & proven. hujusmodi sint, vel fuerint, ac etiam quæcumque ab illis vendenda, ac pro illorum, familiarumque suarum usibus emenda ab omnibus, & quibuscumque decimis, quartis, & dimidiis partibus, subdiis, etiam charitativis, necnon vestigialibus, portorii, tributis, datis, pedagogis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis, angariis, parangariis, cæterisque oneribus, & contributionibus, tam urbanis, quam rusticis ordinariis, & extraordinariis, realibus, personalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum mœnium, & pontium, portarum, & moliturarum, & mercium cujuscumque generis, transitus, seu passus, & vecturæ, etiam in aliud territorium, seu Provinciam, terra, mari, & flumine, necnon equorum mortuorum, stabulationum militum, institutionis Seminarii Ecclesiastici, aut quacumque alia quantumvis gravi, & gravissima causa (pro subventionem contra Infideles dumtaxat excepta) nunc, & pro tempore impositis, ita quod illi, & quilibet eorum nihil omninò horum, aut aliorum similium subire teneantur, nec per Camera Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu vestigialium, & tributorum hujusmodi redemptores, conductores, & exactores, quocumque privilegio, exemptione, & facultate

Exemptio à Decimis, & aliis impositionibus.

Derogatio Contrariorum.

Transumptorum fides.

Dat. P. An. 1. die 3. Oct.

XX.

Edita A. D. 1670.

Procemium.

Nobiles, & Cives.

Ipsorum privilegii etiam si habitum non deferant.

tate suffultos, alias quam ut præferatur, valeant coarctari (quamdiu servitiis nostris insisterint dumtaxat) eximimus, & liberamus.

Dispensatio.

§. 4. Ad hæc cum eisdem, ut quæcumque duo dissimilia, vel simplicia similia sub singulis tribus rectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum Ecclesiarum consilientia, etiam si unum ex illis omnibus cum cura, aut dignitas, etiam major, & principalis, Canonicatus, & Præbenda, personatus, administratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem, personatum, administrationem, vel officium huiusmodi confueverit, quis per electionem assumi, eiusque cura etiam jurisdictionalis immineat animarum, si eis alias canonicè conferantur, aut eligantur, præsententer, aut alias assumantur ad illa, & instituantur in eis, recipere, & dummodo illa omnia (uno excepto) personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixerint retinere. Necnon etiam quamdiu Nobis inservierint tantum in beneficiis Ecclesiasticis, non tamen Parochialibus, vel curam animarum Parochianorum, habent. per eos pro tempore obtentis, etiam de jure, statuto, fundatione, vel privilegio personale residentiam requirentibus, etiam si dignitates in Metropolitanis, vel Cathedralibus majores, & in Collegiatis Ecclesiis huiusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneantur, nec ad id per locorum Ordinarios, seu Ecclesiarum earundem Capitula aut quovis alios ad residendum interim in illis inviti compelli possint, omnesque & singulos illorum beneficiorum obtentorum fructus, & redditus durante servitio prædicto cum ea integritate (distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos perciperent, si in eisdem Ecclesiis sive locis personaliter residerent, percipere, exigere, & levare, proviso tamen per eos, ut onera eisdem dignitatibus, & beneficiis quovis modo incumben. congruè supportentur.

Indultum docendi leges.

§. 5. Necnon etiam si Presbyteri fuerint, ac dignitates, & officia obtinuerint, leges, & jura civilia etiam publicè in scholis, & Universitatibus studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo iidem trigessimus ætatis annum non exceßerint, audire, ac si habiles, & sufficientes reperti fuerint, etiam ad Doctoratus gradum in huiusmodi facultate se promoveri facere, ipsaque jura etiam publicè docere, atque Judicis, Advocati, & Procuratoris officium in causis Ecclesiasticis, & civilibus tantum exercere libere, & licite possint, & valeant, de specialis dono gratiæ dispensamus.

Licentia eligendi Confessorium.

§. 6. Liceat quoque ipsis, & eorum singulis aliquem idoneum, & ab Ordinario loci approbatum Presbyterum sæcularem, vel cuiusvis Ordinis regularem in suum eligere Confessorem, qui vita eis comite eos, & ipsorum singulos à quibusvis excommunicationis, suspens. & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, & per eos incurfis, & quibus ipsos pro tempore illaqueari contigerit, etiam si absolutio Nobis, & Successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter, vel generaliter reservata existat, ac quorumcumque votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidio casuali, manuum violentarum in quasvis personas etiam Ecclesiasticas (non tamen Episcopos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito injectionibus, seu consilii, vel favoris ad id præstationibus, jejuniorum omissionibus, necnon recitationis horarum Canonicarum, aliorumque Divinorum officiorum, ac denique ab omnibus, & quibuscumque aliis eorum peccatis, criminibus, excessibus, & delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta merito consulenda foret, videlicet à contentis in literis die Cænarum Domini publicari consuetis, semel tan-

tum in vita, & mortis articulo, in reliquis vero dictæ Sedi quomodolibet reservatis, aliisque quibusvis casibus semel in anno, confessionibus illorum diligenter auditis (sine tamen alicujus præjudicio) prædicta auctoritate Apostolica absolvere, & illis pro commissis penitentiam pro modo culpæ injungere salutarem, nec non vota quæcumque (ultramarino, vilitationis liminum Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, castitatisque & religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare possit.

§. 7. Ac etiam eisdem, eorumque singulis, ut quicumque locorum Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in dicta Curia, quam extra eam, etiam ad id per eos, aut eorum singulos coram Notario, & Testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ quascumque Pensiones annuas eis, & eorum singulis super Mensuram Abbatialium, seu Episcopialium, aut Archiepiscopialium, & quorumcumque aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumcumque Ordinum Regularium etiam Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani quomodocumque & qualitercumque aliorum qualificatorum fructibus, redditibus, proventus, juribus, obventionibus, & distributionibus, etiam quotidianis, seu illorum loco fructus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta sibi nunc, & pro tempore assignata, & reservata, quancumque simul, vel successivè in toto, vel in parte, usque ad summam centum ducatorum auri de Camera de eorumdem Capellanorum, vel cujuslibet ipsorum consensu in toto, vel in parte etiam in mortis articulo, cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, aliis similes Pensiones annuas super fructibus, redditibus, proven. juribus, obventionibus, & distributionibus, seu illorum loco, fructus, redditus, proven. jura, obven. & emolumenta huiusmodi, etiam usque ad summam prædictam uni, vel pluribus aliis personis etiam per eisdem Capellanos, & eorum singulos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, seu Clericali caractere insigniri volentibus similiter eis quoad vixerint, vel eorum legitimis procuratoribus eisdem modo, & forma, quibus eisdem Capellanis assignatæ, aut reservari vel assignari concessæ, seu concessæ fuerint, etiam absque consensu eisdem Pensiones, & fructus, redditus, proven. jura, obven. ac distributiones, & emolumenta huiusmodi solvere debentium, etiam si pluries cassatæ, & de novo assignatæ fuerint, usque ad summam, & quantitatem prædictam, ac aliàs cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reservationibus huiusmodi concessis, & contentis, integrè persolvere, reservare, constituere, & assignare.

Indultum transferendi pensiones.

§. 8. Necnon ut iidem Capellani, & eorum quilibet de omnibus, & singulis domibus, prædiis, possessionibus, terris, & locis, etiam jurisdictionalibus, cæterisque bonis immobilibus, & mobilibus, quæ tamen non sint Altaris, seu Altarium, Ecclesiarum ipsius Capellanis nostris prædictis commissarum ministerio, seu alicui speciali eorumdem Ecclesiarum divino cultui, vel usui deputata, seque moventibus cujuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii, & conditionis existentibus, ac juribus, & actionibus ad eos ratione Ecclesiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumvis Ordinum regularium, quæ ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis in titulum, commendam,

Facultas standi.

admi-

administrationem, ac alias quomodolibet obtineant, obtinent ac obtinebunt, ac fructuum, reddituum, & proventuum Ecclesiasticorum loco pensionum annuarum, pensionumque annuarum super similibus fructibus, redditibus, & proventibus eis reservatorum, & assignatorum, ac reservandarum, & assignandarum, quos, & quas perceperint, percipiunt, & percipient in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curia officiorum, ac alias quomodolibet spectantibus, & pertinent, ac etiam de dictis fructibus, redditibus, proventibus, ac pensionibus annuis, necnon eorum industria, & labore quomodolibet, & undecumque, licitè tanen, acquisitis, & acquirendis, ac alias etiam de muneribus, & officiis, quæ exercuerint, ac eos exercere contigerit, & alia quavis occasione, vel causa, seu contemplatione ad eisdem perventis, ac perventuris, etiam in pecunia numerata, ac jocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tan in dicta Curia, quam extra eam, ubique locorum, etiam penes beneficia ipsa existentibus, quorum omnium qualitates, & veros annuos valores, etiam si talia forent, quæ in generali appellatione bonorum, & suppellectilium non videntur, sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibus, ac si specificè, & sigillatim exprimerentur, & denotarentur, pro sufficienter expressis, ac declaratis haberi volumus, ac etiam de ipsis proventibus, ac pensionibus debitis ac debendis, ac nondum perceptis, & exactis, etiam si eorum solutionis aut perceptionis terminus nondum advenit, pro illa rata, quæ illis debita erit, Constitutione declaratoria super fructibus, & pecuniis non exactis, quæ forsan ad successores in ipsis beneficiis spectare, & pertinere debeant, non obstante, etiam accumulativè cum quibusvis aliis similibus, vel dissimilibus facultatibus habitis, & habendis usque ad summam ducatorum ducatorum auri similibus dumtaxat tam pro decentibus, & honestis impensis funebribus, quam etiam pro remuneratione illorum, qui eis viventibus inservierint, etiam ultra servitii meritum, ac in ipsorum consanguineorum, & affinium, ac quorumcumque piorum locorum favorem, & usum, & alias pro eorum arbitrio, & voluntate absolutis testari, ac testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus, tam inter vivos, quam causa mortis, & aliis quibuscumque modis, & titulis, scriptura etiam minus solemnè etiam coram duobus, vel tribus Testibus, aut etiam cedula sola eorum manu scripta, vel subscripta, ac alias in omnibus, & per omnia prout, & quemadmodum eis videbitur, etiam in ipsa Curia, (non tamen extra residentiam) etiam in mortis articulo, & non facta mentione præsentis, vel aliarum eis pro tempore concessarum similibus facultatum, aut quod in vim illarum testari, seu disponere velint, & intendant, semel, atque iterum, & pluries disponere, statuere, & ordinare, itaut quicquid testatum, gestum, aut ordinatum, seu alias ab ipsis dispositum fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac alias omni meliori modo valeat, & servari omninò debeat, ipsaque testamenta, codicillos, dispositiones, ordinationes, donationes, legata, & statuta etiam pluries, ac toties, quoties eis videbitur moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo condere etiam liberè, & licitè valeant, plenam, & liberam concedimus facultatem.

Supplement.
dictum.

§. 9. Statuentes nihilominus, & ordinantes, eisque pariter indulgentes, quod si contigerit ipsos ab intestato, & sine ulla, vel cum minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, reddituum, & proventuum prædictorum dispositione in dicta Curia, vel extra eam, ac etiam extra sua beneficia aut alia loca debita ab eis residentia personalis, etiam nulla subsistente causa, ab humanis decedere, omnia, & singula eorum bona, res, & jura

etiam, ut præfertur, qualificata, necnon spolia pro dicta summa etiam ex prædictis, & alias undecumque provenientia ad Cameram Apostolicam, seu in dictis beneficiis successores non pertineant, sed ad hæredes sanguinis eorumdem in regre deveniant, & illis deficientibus inter eorum familiares arbitrio personæ, seu personarum, quas ad id ipsi scripto nominaverint, distribuatur, nisi de alia dispositione, vel intentione eorumdem scriptura etiam minus solemnè, secus apparet, quam tunc velut efficacem ipsæ personæ, vel alii Judices, seu Exequutores omninò exequi, & adimplere, illisque sese conformare in omnibus, & per omnia debeant. Et nihilominus quæcumque hujusmodi testamenta, donationes, legata, dispositiones, & alia forsan alias ab ipsis, etiam nulla, aut minus sufficienti facultate sussultis de hujusmodi bonis, juribus, actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliisque rebus supradictis, etiam in favorem consanguineorum, & affinium prædictorum, & alias quomodolibet facta cum omnibus inde sequentis, ac etiam ea, quæ per ipsos in futurum quomodolibet fient, ex nunc prout ex tunc, & è contra pro dicta summa ducatorum ducatorum dumtaxat approbamus, & confirmamus, omnesque & singulos juris, & facti, ac solemnitate omittimus, & omittendum, necnon substantiales, alioque defectus quoscumque, si qui intervenerint in eisdem, etiam si tales sint, vel fuerint, quod specialis, & specifica de ipsis mentio habenda esset, supplementus.

§. 10. Non obstantibus præmissis, ac Lateranen. Concilii novissimè celebrati de certo Notariorum numero etiam si ad illum nondum deventum fuerit, cui per hoc alias derogatum non intendimus, ac de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis, etiam per Nos, & Sedem prædictam quomodolibet editis, & in posterum edendis Cancellariæ Apostolicæ regulis, & stylo in similibus hætenus servato, ac piæ memor. Alexandri PP. VI. etiam prædecessoris nostri tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponente, necnon ejusdem Bonifacii PP. VIII. etiam prædecessoris nostri, per quam concessionem de fructibus in absentia percipiendis sine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, & quibusvis aliis Apostolicis, ac universalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon legibus Imperialibus, & aliis etiam municipalibus, tam Urbis, quam quarumvis aliarum Civitatum, & locorum, in quibus Cives Originarii creati sunt, ac quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalis prædicti, necnon quorumvis Collegiorum, & Officiorum dictæ Curia, ac Regnorum, Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum, & locorum, ac prædictæ Cameræ etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, etiam si de illis servandis, & non impetrandis literis Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel aliis impetratis, aut alias quomodolibet concessis utendo, ipsi Capellani per se, vel eorum Procuratores præstiterint forsan hætenus, vel in posterum eos præstare contigerit juramentum, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitali Sancti Joannis Hierosolymitani, illorumque Præsulibus, seu Administratoribus, & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam antianis, Capitulis, & Conventibus, Civitatibus, & locis, aliisque personis, etiam particularibus, necnon Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, etiam ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ac dictæ Cameræ Offi-

Contraria
omnia remanet

cialibus, illorumque Collegiis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis per quoscumque Romanos Pontifices predecessores nostros, ac Nos, & Sedem praedictam, etiam consistorialiter, & de eisdem Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium consilio, ac per modum statuti, & Constitutionis perpetuorum, ac motu, & scientia paribus, deque Apostolicae potestatis plenitudine, ac ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, & Marchionum, ac aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere, vel in specie, aut aliis quomodolibet, etiam iteratis vicibus concessis, confirmatis, & innovatis, & in posterum concedendis, confirmandis, & innovandis, etiam si in iis, ac statutis, & stabilimentis praedictis caveatur expresse, vel tacite, quod Urbis non nisi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorundem filiiis, aliarum vero partium beneficia, nisi per personas illustres, seu nobiles, ac etiam originarios Cives, aut alias certo modo in illis expresse qualificatos obtineri, aut conferri non possint, & nullus in Civem Urbis, aut Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum huiusmodi admitti, seu illorum privilegiis uti possit, nisi prius in dictis Civitatibus, oppidis, & locis per certum tempus habitaverit, seu etiam in illis bona, etiam stabilia, forsan ad certum valorem ascendente possideat; quodque praecipue, & alia beneficia quaecumque dicti Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, tam ex ejus institutione, quam ex stabilimentorum praedictorum dispositione, non in titulum perpetuorum beneficiorum conferri, sed in Commendam ad vitam Commendatariorum revocabiliter concedi debeant, & sic pensionibus Ecclesiasticis, saecularibus, aut aliis personis Apostolica auctoritate reservandis gravari non possint, quodque stabilimentis, & privilegiis praefatis, etiam vigore clausulae implicitae derogationis latissimae extendendae, etiam per quascumque litteras Apostolicas, & qualvis etiam derogatorias derogatorias, efficacioresque, & insolitas clausulas derogari non possint, nec derogatum censeatur, nisi derogatio huiusmodi de consilio dictorum Cardinalium fiat, & tum demum ad id Magistri, & Conventus praefatorum ad id expresse accedat assensus, sintque litterae derogationis huiusmodi etiam per dictum Magnum Magistrum subscriptae, ac ei, & praefato Conventui per diversas in forma Brevis, aut alias litteras diversis temporibus cum certis intervallis praesentatas intimatae, & non alias, nec alio modo, & semper in huiusmodi litteris, quae sic fient, etiam de simili consilio, derogationis sit apposita clausula, quod illarum effectum sortiantur de consensu Magistri, & Conventus praefatorum, & non alias, nec alio modo. Quibus omnibus, & eorum singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & expressa, ac individua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, & in eis caveatur expresse, quod illis nullatenus derogari possit, quodque clausula implicitae derogationis in rescripto, etiam motu proprio emanato apposita aliter in literis exprimi, vel extendi nequeat, illorum omnium tenores praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore, & firmitate permanentibus, hac vice dumtaxat harum serie in genere, & in specie ad effectum praemissorum specialiter, & expresse, Motu, & scientia similibus derogamus, ac derogatum esse de-

cernimus, ceterisque contrariis quibuscumque. §. 11. Volumus autem, quod praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in dignitate Ecclesiasticae constitutae munitis, eadem prorsus ubique fides, tam in iudicio, quam extra illud adhibeatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur, & adhiberi posset, si forent exhibitae, vel ostensa.

§. 12. Quodque praefati antequam gratia Notariatus perfrui possint, & valeant in manibus alicujus personae in dignitate Ecclesiasticae constitutae, professionem fidei juxta articulos praedicti a Sede praefata propositos emittere, & solitum fidelitatis juramentum omnino praestare teneantur, & quilibet ipsorum teneatur.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 6. Octobris 1670. Pontificatus Nostri Anno primo.

Constitutio revocatoria exemptionum à vestigiis, aliisque publicis oneribus.

Huiusmodi revocationem habes supra Const. 25. In sublimi Alex. VIII. ubi alia ad materiam annotata reperire poteris.

C L E M E N S P A P A X .

Ad perpetuam rei memoriam.

IN gravissimis rerum omnium difficultatibus, & maximisque angustiis, in quibus Camera nostra Apostolica, ac Communitates, & Universitates Civitatum, Terrarum, & locorum temporalis S. R. E. Ditionis propter tot sumptus ante hac in causam publicam, & nuper in subsidium belli contra Turcas Apostolicae charitatis zelo factos, graviusque onera propterea imposita versantur; nemini mirum videri debet, si praecipuum aequitatis, atque iustitiae, publicaeque utilitatis rationem habentes, dum eisdem Camerae, ac Communitatibus, & Universitatibus quacumque opportuniore, atque aequiore ratione sublevandis, omnem operam, atque industriam nostram assiduo labore, & studio, quantum Nobis ex alto conceditur, adhibemus, illis aliquid etiam levamen adferre studeamus, sublati immunitatibus, & exemptionibus ab onerum publicorum supportatione per nonnullos Romanos Pontifices, & Sedem Apostolicam, ac forsan illius de Latere Legatos, aliosque eorundem Sedis, & Camerae Officiales, & Ministros, ad importunas supplicantium preces, & alias quovis modo concessis; ne illud quod per eas aliquibus, iisque ut plurimum locupletioribus remittitur, in ceteros, & quidem plerumque pauperiores subditos nostros refundi necesse sit, atque ita eorum inopia praegravetur.

§. 1. Itaque Camerae, ac Communitatum, & Universitatum, subditorumque nostrorum praedictorum indemnitati, & levamento, quantum cum Domino possumus, aequè principaliter consulere cupientes, ac fel. rec. Sixti V. Pauli etiam V. Urbani VIII. Innocentii X. Alexandri VII. & Clementis IX. aliorumque Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum, qui Constitutiones similibus exemptionum, & immunitatum revocatorias ediderunt, vestigiis inhaerentes, necnon quarumcumque concessionum, immunitatum, & exemptionum huiusmodi, litterarumque Apostolicarum sub plumbo, ac in simili forma Brevis, cedularum motus proprii, chirographorum cuiusvis Romani Pontificis praedecessoris nostri manu subscriptorum, ac aliarum litterarum, & scripturarum desuper quomodolibet emanatarum, plu-

riusque

Transumptis
fidem.

Dat. P. Ann.
die 6. Octob.

XXI.

Edita A. D.
1670.

Exordium.

Revocatio
de qua in
Rubr.

riusque etiam confirmatarum tenores, etiam veniores, & datas, ac occasiones, & alia etiam specialia, ac individua expressione digna, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & verbatim inferis respectivè habentes; Motu proprio, non ad cujusquam Nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine hac nostra perpetuò valitura Constitutione omnes, & quascumque exemptiones, & immunitates à solutione subsidii triennialis, necnon quarti illi adjuncti, quatinorum carnis, taxarum equorum, talliarum, censuum, archivii, foglietæ, triremium, utensilium, dohanarum, gabellarum quarumcumque, taxæ portus Anconæ, quatinorum, tractarum, pedagiorum, vectigalium, collectarum, & quorumlibet aliorum onerum, & munerum personalium, realium, & mixtorum, ordinariorum, & extraordinariorum, solitorum, & insolitorum Cameralium quorumcumque, ac etiam eorum, quæ per Communitates, & Universitates directè, vel indirectè pro eorundem onerum Cameralium solutione, publicarumque munerum supportatione, ac pro viis, & pontibus construendis, instaurandis, manentibus, & manutenuendis, aliisque indigentibus, & usibus quibuscumque tam Cameræ, quam Communitatum, & Universitatum prædictarum, seu alias indicta, & imposita, ac exigi solita sunt, necnon ab obligatione recipiendi, & hospitandi Milites, & Sedis prædictæ Officiales, Barigellos, Executores, aliosque Justitiæ Ministros, eisque utensilia, & alia necessaria subministrandi per Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac eandem Sedem Apostolicam, & quovis Sedis, & Cameræ prædictarum Officiales, & Ministros quacumque auctoritate, & potestate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, etiam Camerarios, cæterosque etiam specialia nota, & expressione dignos, ac specialem ad id facultatem habentes quibusvis Communitatibus, Universitatibus, Civitatibus, Terris, Oppidis, & locis ditionis temporalis S. R. E. prædictæ, ac etiam quibuscumque feudatariis, censuariis, dominis locorum, familiis nobilibus, Baronibus, Comitibus, Marchionibus, Ducibus, Principibus, & aliis cujusvis status, gradus, conditionis, & præminentie existentibus, ac quavis dignitate etiam Ecclesiastica, & auctoritate prædictis, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, qui castra, & jurisdictiones intra limites dictæ ditionis temporalis S. R. E. possident, etiam qui nihil ratione castrorum, & jurisdictionum hujusmodi Sedi prædictæ annuatim, seu alias persolvunt, & tam incolis, quam extraneis, & forensibus bona stabilia, seu mobilia vel se moventia habeantibus, & tenentibus, seu possidentibus, omniumque supradictorum colonis, & laboratoribus etiam in recompensam laborum, damnorum passorum, expensarum, vel meritorum, seu illorum intuitu, & contemplatione, ac ex alia quacumque quantumvis favorabili, ac urgentissima, & de necessitate specialiter exprimenda causa, sub quibuscumque verborum formis, & expressionibus, etiam in appaltuum, & locationum Cameralium instrumentis promissum, & cautum sit eas observari debere, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, & alias quomodocumque, & qualitercumque in genere, vel in specie, ad vitam, vel ad tempus, sive in perpetuum concessas, & datas, ac pluries, & iteratis vicibus confirmatas, approbatas, revalidatas, & innovatas, & inde etiam Judicis auctoritate secuta quacumque, necnon qualvis literas etiam Apostolicas sub plumbo, vel in simili forma Brevis, motus proprii, cedulas, chirographa, & scripturas hujusmodi ex nunc perpetuò revocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, irritamus, abolemus, viribusque

& effectu penitus, ac omninò evacuamus, ac revocata, cassata, sublata, & abrogata, irrita, abolita, & annullata, viribusque, & effectu penitus, ac omninò vacua esse.

§. 2. Nec ulli prorsus in petitorio, aut possessorio, etiam summarissimo, contra præsentium literarum tenorem, & dispositionem suffragari posse, sed prædictos omnes, & singulos exemptos ad omnium, & singulorum onerum prædictorum solutionem, & supportationem pro rata eos tangente in posterum realiter, & cum effectu teneri in omnibus, & per omnia, perinde ac si dictæ exemptiones, & immunitates eis nullatenus concessæ fuissent, nec literæ, ac cedulæ motus proprii, chirographa, & scripturæ hujusmodi unquam emanassent, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine prædictis decernimus, statuimus & declaramus.

§. 3. Præterea omnia, & quacumque privilegia, & indulta personis Ecclesiasticis, tam secularibus, quam cujusvis Ordinis Congregationis, & Instituti, ac Societatis etiam JESU, regularibus super similibus immunitatibus, & exemptionibus per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros concessa ad limites juris communis motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, & tenore prædictis reducimus; Illa verò quæ nonnullis Collegiis in alma Urbe nostra existentibus per dilectos filios Clericos regulares dictæ Societatis JESU, sive alios quoscumque administrari consuetis similiter à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris concessa fuerint, quoad victum, & vestitum dumtaxat, non autem ut vulgo dicitur, à Fundaco, & Magazzino, prout antehac observatum fuit, suffragari volumus, & decernimus.

§. 4. Ac demum similia privilegia, & indulta nepotibus, & aliis consanguineis, vel affinibus quorumcumque Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum pro tempore viventium ab illis respectivè concessa itidem revocamus, & abolemus, ac revocata, & abolita esse, ac ceteri debere volumus, & statuimus. Declarantes illa nemini eorumdem nepotum, sive consanguineorum, vel affinium à die nostræ ad summi Apostolatus apicem assumptionis suffragari posse, & debere, seu potuisse, ac debuisse.

§. 5. Per præmissa autem non intendimus revocare exemptiones, & immunitates quibuscumque personis Ecclesiasticis tam secularibus, quam regularibus de jure competentes, neque Thesaurariis, Appaltatoribus, & conductoribus bonorum, introituum, & jurium dictæ Cameræ nostræ ab ipsa Camera, seu aliis illius nomine in appaltuum, & locationum instrumentis, & illorum ratione ex contractu, tituloque verè oneroso concessas. Ac insuper à revocationibus, & aliis supradictis excipimus, & exceptas esse volumus, & declaramus immunitates, & exemptiones quibusvis Universitatibus, & personis datas, & concessas in vim contractus ex causa verè onerosa, videlicet congruæ, & effectualis pecuniarum solutionis, & non alias, eidem Cameræ Apostolicæ, vel ipsis Communitatibus legitime factæ, vel ex aliis rationabilibus causis per nos cognoscen. & approban. ac etiam declaram. quas omnes causas onerosas nonnisi legitimas, ac licitas, & honestas prout de jure approbare intendimus.

§. 6. Et propterea quicumque illas obtinent, eas in dicta Camera, citato dilecto filio ipsius Cameræ Commissario Generali, verificare, & in ipsa Camera examinari, & admitti facere teneantur, etiam si concessiones earundem immunitatum, & exemptionum, ac literæ, cedulæ motus proprii, chirographa, & alia scripturæ desuper emanata, & emanata alias in Camera prædicta admittæ, & admittæ, ac in illa, ejusque libris registratæ, & registrata fuerint, & sint; quatenus tamen causæ

Privilegia
Ecclesiasticis
concessa quomodo
intelligenda.

Privilegia
Nepotibus
Pontific. revocat.

Immunes à
revocatione
declarat.

onerofæ hujusmodi pro verè onerofis, & legitimis, ut fupra alias in eadem Camera verificatæ, & approbatæ, ac prævia judiciali difcuffione non fint legitimè habitæ, quo cafu ad indicationem tantum, non autem ad aliam verificationem, eodẽm obcinentes teneri volumus, interim verò quandiu non fuerint verificatæ minimè fuffragari, & præfentis revocationis effectum retardare non poffe declaramus.

Exemptiones Cardinalium ad terminos Conftit. Ap. reducit.

§. 7. Præterea noftræ intentionis non eft fub revocationibus, & aliis fupradictis comprehendere immunitates, & exemptiones ejuſdem S. R. E. Cardinalibus, ratione dignitatis Cardinalatus, necnon Camera prædictæ Clericis præfidentibus, aliisque Cameralibus, qui in eadem Camera federunt, & fedent, concedi, feu admitti folitas; nec illas, quibus Prælati, & Officiales Romanæ Curie, ac Prælati domeftici, Cubicularii fecreti, ac Secretarii, & alii familiares, & continui commenfales noſtri, & Romani Pontificis pro tempore viventis, in rotulo defcripti, gaudent, & gaudere confueverunt; neque illas ob numerum duodecim filiorum à prædecefforibus noſtris, & aliis fupra expreffis conceſſas, quas tamen ad terminos Conftitutionis rec. mem. Pii IV. prædecefforis pariter noſtri, & aliarum Conftitutionum Apoſtolicarum fuper fimilium exemptionum declaratione editarum, & ad illas tantum, & pro tempore, & perſonis, ac eo modo, & forma, quibus de jure communi illis competunt, ac aliàs juxta ipſius juris communis, ac fupradictarum, & aliarum Conftitutionum Apoſtolicarum difpofitionem reducimus, neque aliter quàm ut præfertur five in poſſeſſorio, five in petitorio fuffragari volumus, & decernimus.

Inhibito pro executoribus.

§. 8. Cæterum Appaltatoribus, Theſaurariis, Depofitariis, Commiſſariis, Executoribus, & cæteris Agentibus, & Miniſtris dictæ Camera, ac Communitatum, & Univerſitatum prædictarum earumdem ferie præſentium diftrictius inhibemus, ne contra ipſarum præſentium difpofitionem, immunitates, & exemptiones, niſi ut fupra exceptas, ac eas, quas ex cauſa verè oneroſa conceſſas in Camera prædicta, ut præfertur, admitti contigerit, ullatenus admittant: & ſi ſecus fecerint, id nemini eorum in ſuis computis, feu rationibus, per eandem Camera admitti volumus, fed eorum damno ceſſurum eſſe declaramus.

Supradictis robor addit.

§. 9. Poſtremo lites quaſlibet occaſione privilegiorum, ac indultorum, necnon immunitatum, & exemptionum hujusmodi quomodolibet ſuſcitatæ, & in quibuſvis Tribunalibus pendentes (illarum omnium, & ſingularum ſtatum, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & colligantium quorumvis, etiam ſpeciali mentione dignorum, & alia etiam de neceſſitate ſpecialiter exprimenda præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreffis habentes) à quibuſcumque Tribunalibus hujusmodi ad Nos earumdem ferie præſentium avocamus, illaſque penitus, & omninò perpetuo ſupprimimus, & extinguimus, & pro ſuppreſſis, & extinctis haberi volumus, & declaramus, ac partibus perpetuum deſuper ſilentium imponimus.

§. 10. Decernentes præſentes literas, ac omnia, & ſingula in illis contenta, etiam ex eo quòd quicumque in præmiſſis, five eorum aliqui intereſſe habentes, feu habere quomodolibet prætendentes illis non conſenſerint, ac ad ea vocati, & auditi, feu cauſæ propter quas ipſæ præſentes emanarunt, adductæ, verificatæ, feu aliàs ſufficienter, aut etiam ullatenus juſtificatæ non fuerint, aut ex alia quavis quantumlibet legitima, pia, juridica, & privilegiata cauſa, colore, prætextu, occaſione, & capite, etiam in corpore Juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut in-

validitatis vitio, feu intentionis noſtræ, vel quorumvis intereſſe habentium conſenſu, aut alio quovis quantumvis magno, & ſubſtantiali, ac inexcogitato defectu notari, impugnari, invalidari, reſtringi, retrahari, in juſ vel controverſiam revocari, ſuſpendi, limitari aut ad terminos Juris reduci ſeu adverſus illas aperiitionis oris, reſtitutionis in integrum, aut aliud quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, feu etiam motu ſimili conceſſo quempiam in Judicio, vel extra illud uti, feu ſe juvare poſſe, neque eandem præſentes ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium Conſtitutionum, ac revocationum, & ordinationum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, & aliis contrariis difpofitionibus pro tempore quomodolibet factis comprehendere, aut comprehenſas cenſeri; ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabant, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, reſpoſitas, & plenariè reintegratas, ac etiam ſub poſteriori data, quatenus opus fit de novo conceſſas, perpetuoque validas, firmas, & efficaciſſimas exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus ad quos ſpectat, & quodcumque ſpectabit inviolabiliter obſervari.

Sic & non aliter juſticiari mandati.

§. 11. Sicque in præmiſſis per quoscumque Judices, & Commiſſarios, etiam cauſarum Palatii Apoſtolicæ Auditoris, ac ejuſdem S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & quovis Sedis, & Camera prædictarum Officiales, & Miniſtros, & alios quoscumque quavis auctoritate, & potestate fungentes nunc, & pro tempore exiſtentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & deſiniri debere, ac irritum & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcianter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputati.

§. 12. Quocirca dilectis filiis noſtro, ac S. R. E. prædictæ Camerario, feu Procamerario, necnon Vicecamerario, Theſaurario, ac Clericis præſidentibus, Commiſſario, & aliis Camera prædictæ Officialibus, ad quos ſpectat, præcipimus, & mandamus, ut præſentem noſtram Conſtitutionem, & in ea contenta quæcumque in omnibus, & ſingulis firmiter, & inviolabiliter obſervent, & faciant ab aliis obſervari.

Contrariis derogati.

§. 13. Non obſtan. fupradictarum litium pendencia, aliſque omnibus, & ſingulis præmiſſis, necnon noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de Jure quaëſto non tollendo, ac quatenus opus fit prædicti Pii prædecefforis de gratiis quæcumque intereſſe dictæ Camera concernen. in eadem Camera præſentandis, & regiſtran. ita ut præſentes in ea præſentari, aut regiſtrari numquam neceſſe fit, aliſque Apoſtolicis, ac in univerſalibus, provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, conceſſionibus, immunitatibus, exemptionibus, chirographis, cedulis motuum propriorum, & aliis ſcripturis, & literis etiam Apoſtolicis prædictis, & quibuſvis aliis etiam ut præfertur qualificatis, ac ſpeciali nota, & mentione dignis etiam ſi nominatim eſſent exprimendi, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliſque efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis etiam inexcogitabilibus, & neceſſario exprimendis etiam contractus jurati cum Camera noſtra Apoſt. initi, & Camerali obligatione vallati, & quovis alio robore, & cautela firmatis editis, feu factis, ac aliàs quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & plurius innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiam ſi in eis caveatur

expreſſè,

expresè, quod nullo unquam tempore sub simi-
lium, vel dissimilium exemptionum, & immuni-
tatum revocationibus, abrogationibus, annulla-
tionibus, aut aliis quibilibet contrariis disposi-
tionibus, & Constitutionibus pro tempore eden-
dis comprehendantur, sed semper ab illis excep-
ta, & quoties illæ emanabunt toties in pristinum,
eumque validissimum statum restituta, reposita, &
reintegrata, ac etiam sub posteriori data per qua-
cumque personas eligenda de novo concessa sint,
& esse censeantur, necnon pro sufficienti eorum
derogatione de illis, eorumque totis tenoribus spe-
cialis, specifica, individua, & expressa, ac de ver-
bo ad verbum, non autem per clausulas genera-
les idem importantes, mentio, seu quævis alia ex-
pressio faciendâ, aut alia exquisita forma ad hoc
servandâ foret, illorum omnium, & singulorum
tenores, formas, & occasiones præsentibus pro
plenè, & sufficienter expressis, insertis, ac servatis
respective habentes, illis aliàs in suo robore per-
mansuris, ad præmissorum effectum, specialiter,
& expresè derogamus, ac derogatum esse volumus,
& cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 14. Ut autem eadem præsentibus literæ ad om-
nium notitiam facilius deveniant, volumus, &
auctoritate Apostolica decernimus, illas ad valvas
Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ
Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ de Urbe per
aliquem ex Curforibus nostris publicari, ac illarum
exempla ibidem affixa relinqui, quæ sic pub-
licatæ omnes, & singulos, quos concernunt, per-
indè afficiant, & ardeant, ac si illorum unicuique
personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

§. 15. Utque earumdem præsentium Transump-
tis, seu exemplis etiam impressis, manu Nota-
rii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ
in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, ea-
dem fides in judicio, & extra illud adhibeatur,
quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ,
vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub
annulo Piscatoris die 9. Octobris 1670. Pontifi-
catus nostri anno primo.

*Anno à Nativitate D. N. J. C. 1670. Indictione
oſtava, die verò 11. mensis Octobris, Pontificatus au-
tem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Cle-
mentis Divina providentia Papæ X. anno ejus pri-
mo, præsens Constitutio affixa, & publicata fuit ad
valvas Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellari-
æ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, locis solitis,
& consuetis Urbis per me Laurentium Signum San-
ctiss. D. N. D. Papæ Curs. Joseph Pizzardus Curs.
Mag.*

Publicati
mandat.

Transumptis
fidem adhi-
beri mandat.

D. P. An. I.
die 9. Octob.

XXII.

Innovatio declarationum nonnullorum Pontificum
de Curialibus meretricibus, & Cortesanis, in
qua Censu Vitalitii, & contractus cum earum
vita perituri in præjudicium Monasterii Monia-
lium S. Mariæ Magdalenz de Pœnitentia in Ur-
be ipsi prohibentur.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. **D**udum scilicet rec. Leo Papa X. Prædecef-
sor noster Monasterio Monialium S. Ma-
riæ Magdalenz de Pœnitentia in Urbe per ipsum
erectò, pro illius oneribus supportandis, omnia,
& singula bona, ac spolia Curialium Meretricum
ex illicito quæstu, & extrâ matrimonii claustra, &
pudorem viventium in eadem Urbe pro tempore
ab intestato, & absque condendi Testamenti facul-
tate decedentium perpetuo applicavit & incorpo-
ravit, reservata tamen eisdem Curialibus facultate
testandi, dummodò prædicto Monasterio quartam,
vel quintâ partem eorundem bonorû reliquissent.

§. 2. Et huic dispositioni inhærens rec. mem.
Clemens Papa VII. pariter Prædecessor noster, de-
crevit, ut tam Cortesanz nuncupatæ, quam quæ-
palam in prostibulis quæstum faciunt, & alias ex
quocumque turpi quæstu viventes, & quomodolibet
etiam in domibus propriis, vel alibi ad instan-
tiam cætarum personarum sæcularium, vel Ecclesi-
asticarum detentæ, vitam impudicam agentes mu-
lieres quartam, vel quintam partem (quam piè
mem. Innocentius Papa X. etiam Prædecessor nos-
ter ad tertiam auxit) eidem Monasterio verè, &
cum effectu non relinquentes, careant omni facul-
tate disponendi de propriis bonis, nedùm per
viam testamenti, sed etiam donationis causa mor-
tis, vel inter vivos, aut alterius dispositionis, adeò
ut tali casu earum bona quæcumque d. Monaste-
rio applicata, ac perpetuò appropriata esse in-
telligerentur, & aliàs prout in eorundem Leonis
14. Kal. Junii 1520. & Clementis Idibus Augusti
1525. ac Innocentii Prædecessorum die 31. Maii
1649. expeditis literis, quarum tenores præsentibus
pro plenè, & sufficienter expressis, ac de ver-
bo ad verbum insertis haberi volumus, uberius
continetur.

§. 3. Cum autem (sicut accepimus) ante dic-
tæ mulieres sæpenumero suas pecunias investiant
in censibus vitalitii, & aliis contractibus cum earum
vita perituris, & ex hoc mens, & finis earum
literarum eludatur non sine gravi dicti
Monasterii detrimento, quod à multo tempore,
ob tales contractus in obitu dictarum mulierum
nihil ferè ex earum bonis consequi potuit, & hoc
subsidio destitutum, ingenti ære alieno gravatum
reperitur.

§. 4. Hinc est, quod Nos ejusdem Monasterii
indemnitati quantum cum Domino possimus con-
sultere cupientes, de consilio particularis Congre-
gationis nonnullorum Romanæ Curie Prælato-
rum, qui jussu felicis me. Clementis Papæ IX. itidem
Prædecessoris nostri, rem maturè discussurunt,
Motu proprio, & ex certa scientia, & matura
deliberatione nostris, deque Apostolicæ potesta-
tis plenitudine, tenore præsentium declaramus, &
decernimus, ut in posterum memoratæ mulieres
hujusmodi census, & contractus facere nullatenus
possint, nisi prius obventa in scriptis licentia à
Protectore unâ cum aliis pro tempore deputatis
ad regimen ipsius Monasterii.

§. 5. Quam quidem licentiam iidem Deputati
impartiri nequeant, nisi eodem contextu prædi-
ctæ mulieres, vel tertiam partem, quæ illi ex pecunia
investiendâ obventura esset, vel aliam cer-
tam summam per eosdem Deputatos congruè ar-
bitrandam, Monasterio prædicto tradiderint, aut
saltem pro dicta tertia parte specialiter alia bona
hypothecaverint, aut venditor census in forma
juris valida se obligaverit, ad eam eidem Mona-
sterio solvendam, itaut statim sequuta illarum
morte, Monasterio acquiratur; aut alio modo pro
eorum arbitrio, & prudentia provideant, ut ex
hujusmodi contractibus, nullum præjudicium ei-
dem Monasterio inferatur. Quatenus verò ipsum
Monasterium pecunia, ut præfertur investiendâ in-
digeret, vel quavis alia ratione, aut causa ipsi ex-
pediret eandem pecuniam in proprios usus con-
vertere, tunc Monasterium, in censibus, & con-
tractibus hujusmodi celebrandis cum iidem pa-
ctis, & conditionibus præferatur omnibus aliis cu-
juscumque sint status, gradus, & conditionis, etiam
si esset Ecclesia, vel alius locus pius, & eo casu dic-
tæ mulieres ad traditionem, vel assignationem ter-
tiæ partis, vel alterius summæ, ut supra minimè te-
neantur. Quod si census, & contractus hujusmo-
di sine dicta licentia, ut præfertur obventa fuerint
celebrati, Monasterium prædictum post obitum
mulierum sive contrahentium procedere possit,
& valeat, non quidem contra alios contrahen-
tes, aut bona ipsorum, sed contra alia bona ea-
rundem mulierum defunctorum perindè, ac si

Causa decla-
rationis.

Edita An. D.
1670.

Statutum
Leonis X.

Decretum
irritans.

tales census, & contractus cum eis initi non fuissent.

§. 6. Decernentes easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dicto Monasterio in omnibus, & per omnia inviolabiliter observari, nec de subreptionis, & obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali defectu, notari, impugnari, infringi, retractari, ad terminos juris reduci, in controversiam vocari, aut adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudque quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato, quempiam in iudicio, vel extrâ illud uti, seu se juvare, ullo modo unquam posse. Sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, & causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præminencia, & potestate fungentes, & functiones, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis
derogat.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ memorati Prædecessores in suis respectivè litteris supradictis voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum
fides.

§. 8. Volumus autem, ut earumdem præsentium litterarum &c. Transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ aunitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 1.
die 11. Oct.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 11. Octobris 1670. Pontificatus Nostri Anno primo.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi 1670. Indictione octava, die verò 24. Octobris, Pontificatus Sanctissimi D. N. D. Clementis Divina providentia Papæ X. anno ejus primo, supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Curie, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per n. e. Carolum Franceschinum Apost. Curs.

Joseph Pizzardus Mag. Curs.

XXIII.

Breve in quo dispensatur cum Clericis, & Laicis Congregationis Clericorum Pauperum Matris Dei &c. qui in dicta Congregatione tanquam in statu Regulari, & sub titulo Religionis solemniter profiteri non intendunt.

De horum Clericorum Congregatione, vide quæ indicavi tibi ad Const. 92. Cum sicut, Alex. VII.

Edita An. D.
1670.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Clemens IX.
quid fecerit.

§. 1. **C**um scilicet, rec. Clemens Papa IX. Prædecessor noster Congregationem secularem Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum nuncupatam, in quo vota simplicia dumtaxat cum juramento perseverantiæ ad præscriptum litterarum rec. mem. Alex. PP. VII. Prædecessoris pariter nostri in simili forma Brevis die 24. Januarii 1656. expeditarum emittebantur ad primævum statum Regularem, & titulum Religionis, in quo illam piæ mem. Gregorius Papa XV. etiam Præ-

decessor noster olim per suas itidem in forma Brevis die 18. Novemb. 1621. emanatas litteras constituerat, auctoritate Apostolica restituerit, ac reintegraverit, prout in ipsius Clementis Prædecessoris litteris pariter in forma Brevis die 23. Octobris 1669. desuper expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur.

Causa decreti.

§. 2. Nonnulli verò tum Clerici, tum Laici, qui ante præarratam reintegrationem vota simplicia, & juramentum perseverantiæ hujusmodi in d. Congregatione emiserant, supplices à Nobis petiverint, ut quando ad professionem solemnem in hoc novo Religionis statu emitendam minimè se vocari sentiant, & inter solemniter professos ipsi non solemniter professi quietè, ac sine regiminis perturbatione degere non satis valeant, eosdem à præarratis votis simplicibus, & juramento in prædicta Congregatione emissis prorsus eximere, atque ab eorum vinculis absolvere de benignitate Apost. dignaremur.

Dispensatio
qua in Rub.

§. 3. Nos illorum ac dictæ Congregationis statui, & quieti quantum cum Domino possumus providere cupientes, de nonnullorum Romanæ Curie Prælatorum super hoc negotio à nobis specialiter deputatorum, qui rem semel atque iterum examinarunt, & maturè perpenderunt, ac etiam dilectum filium Procuratorem Generalem dictæ Religionis audiverunt, consilio, dilecto pariter filio Præposito Generali ejusdem Religionis harum serie præcipimus, & mandamus, ut omnibus tum Clericis, tum Laicis, qui aliis in statu d. Congregationis vota simplicia, & juramentum perseverantiæ emiserunt, & adhuc solemniter juxta enarratam reintegrationem professi non sunt, terminù intra Italiam quidem existentibus duorum mensium, intrâ Insulas verò Italiæ adjacentes trium, extrâ Italiam autem, & Insulas adjacentes quatuor mensium respectivè auctoritate nostra Apostolica statuatur ad declarandum, an velint supradictæ reintegrationis beneficio utentes, solemniter profiteri, & ad ipsam professionem solemnem emitendam.

Laici & Clerici professione non soluta à voti vinculo absolvantur.

§. 4. Quo termino elapso, & solemniter professione non secuta, Laici quidem, & Clerici minoribus tantum Ordinibus initiati dimittantur, & à suorum votorum simplicium, & juramenti vinculo per dictum Præpositum Generalem eximantur, & absolvantur.

§. 5. Clerici verò sacris Ordinibus initiati si patrimonium, aut Beneficium Ecclesiasticum congruè sustentationi ad præscriptum Sacri Concilii Tridentini sufficiens obtineant pariter dimittantur, sub Ordinarii loci obedientia permanuri: Iis verò qui patrimonio, aut beneficio caruerint, permittatur, ut in Domibus, sive Conventibus dictæ Religionis una cum solemniter professis, voce tamen activa, & passiva caritari, permaneant. Quod si discedere malint etiam dimittantur, itidem sub Ordinarii loci obedientia permanuri, & ab exercitio suorum Ordinum donec, & quousque patrimonium, aut beneficium sufficiens obtineant, suspensi.

Decretum irritans.

§. 6. Decernentes easdem præsentis literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores iudicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis
derogat.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus,

privi-

Privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus, pro plenè, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes illis aliàs in suo robore permanens ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An. 1.
die 18. Oct.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Octob. 1670. Pontificatus Nostri Anno primo.

XXIV.

Confirmatio, & extensio Indultorum, Gratiarum, & Privilegiorum Congregationis Fratrum Discalceatorum Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum ab Urbano VIII. concessorum.

Vide, quæ notavi de his Fratribus ad Const. 61. In supremo, & ad Const. 112. Ex clementi Urb. VIII.

Edita An. D.
1670.

C L E M E N S   P A P A   X .

Ad perpetuam rei memoriam.

Procœmium.

Redemptoris, & Domini Nostri Jesu-Christi, qui se ipsum exinanens, formamque servi accipiens, pretiosi sui sanguinis profusione nos redemit, exempla, assidua meditatione pensantes, continuis excitamur stimulis, ut tanta liberalitatis memores, gemitus maximè filiorum Ecclesiæ in vinculis compeditorum, misericordiam à nobis postulantium audientes, paterna sollicitudine ad opem illis, quam possumus ferendam, eo promptius excitemur, quò illos apud gentes barbaras, & incultas durior servitus premit, vincula coarctant, perdita patria, & amissi parentes affligunt; necnon eorum, quos frequens Sacramentorum Ecclesiæ participatio non recreat, imò spiritualis perditionis evidentiùs terret periculum, saluti quantum cum Domino possumus libenter consulamus, illosque ab illa miserabili servitute sublevemus, ac operarios illi messi, quæ utique non pauca existit, ex professo invigilantes, adjuvemus, eorumque pium exercitium, quo ipsi labores expeditius suscipiendo, tam pium opus alacriùs continent, & promptius exequantur, gratiis, & favoribus quibus possumus, amplissimis confoveamus, prout in Domino conspiciamus salubriter expedire.

Causa indulti.

§. 1. Cum itaque sicut dilectus filius, Franciscus à S. Stephano Procurator Generalis Congregationis Fratrum Discalceatorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Nobis nuper exponi fecit, quod Fratres, & Religiosi ejusdem Congregationis in Captivorum Redemptione pro viribus occupentur, & longos, ac tædiosos labores in transfretando mari, & apud ipsos infideles diem sustineant, & non modo in Redemptione ipsa, quæ ad omnes captivos nunquam extendi potest, sed etiam exhortationibus, conditionibus, & admonitionibus ad reliquos, qui dictam duram servitutem continent, ne fides eorum deficiat, occupentur, proprias facultates libenter exponant, discrimina quælibet, & pericula alacriter indefessi subeant, & ut tam pium opus eo alacrius fratres ipsi continent, & utilius exequantur, promptioresque ad id reddantur, plurimum cupiant aliarum Religionum, & Ordinum, gratias, & privilegia à Sede Apostolica concessa, quæ fel. rec. Urbanus PP. VIII. prædecessor noster per quasdam sub plumbo, Anno Incarnationis Dominicæ 1634. quinto Kal. Aprilis Pontificatus sui Anno undecimo expeditas litteras Congregationi Fratrum Discalceatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Cap-

tivorum concessit, & communicavit, Congregationi primodictæ, illius Fratribus, & locis per Nos, & Sedem eandem pariter concedi, & communicari. Nobis propterea idem Franciscus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur primodictam Congregationem firmissimis præsidii vallare desiderantes, ipsumque Franciscum Procuratorem Generalem, & singulares Congregationis hujusmodi personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum ferie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui rem diligenter examinarunt, atque discussurunt, & ea omnia privilegia, & Indulta Apostolica, quibus Religio Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum fruitur, & gaudet, competere posse, & esse eidem proportionata superscriptæ Religioni de Mercede Redemptionis Captivorum censuerunt, consilio, eidem Congregationi Fratrum Discalceatorum prædicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, illiusque Domibus, & regularibus locis sub illa comprehensis, necnon Superiori Generali pro tempore existenti, Diffinitoribus, & Procuratoribus Generalibus, Visitatori, Consultoribus, Assessori, Superioribusque Provincialibus, & Conventualibus, aliisque cujuscumque nominis Officialibus, Superioribus, ac Religiosis omnibus, & singulis in ea professis Fratribus pro tempore ad Captivos redimendos transmissis, & Capitulis Generalibus, Personis Regularibus, Novitiis, Conversis, Donatis, Oblatis, ministris, famulis, cunctisque tam officariis, quàm domesticis, & eorum Domibus inservientibus, & cæteris primodictæ Congregationis, ac Domorum, & Regularium locorum personis quibuscumque pro tempore existentibus, necnon quibusvis aliis personis, ac Christi fidelibus illorum Ecclesias, seu Cappellas pro tempore visitantibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, præminentibus, antelationibus, concessionibus, indultis, favoribus, indulgentiis, aliisque prærogativis, & gratiis universis, & singulis, tam spiritualibus, quàm temporalibus, singulis Domibus, Conventibus, & aliis Regularibus locis, ac personis, tam Canonicorum, quàm Clericorum Regularium, ubivis existentium institutis, & non solum Ordinibus Monasticis, Regularibus Mendicantium, & non Mendicantium, tam pro redimendis, quàm aliàs quomodolibet Ordini Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, illiusque Domibus, Conventibus, & Fratribus, necnon Ordini Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, ac etiam omnibus, & quibuscumque Congregationibus Regularibus, & præcipuè Clericorum Regularium infirmis ministrantium, & Canonicorum Congregationis Sanctissimi Salvatoris Lateranensis, Sancti Salvatoris de Bonaonia, ac etiam S. Ruffi Valentia, & Sanctæ Crucis Conimbriz, Clericorum Regularium de Somaescha, & Pauperum Matris Dei, ac Scholarum piarum; ipsisque Monasticis Congregationibus etiam Cassinensi, aliisque Monachis, & Monasteriis S. Benedicti, S. Hieronymi, Carmelitis Discalceatis, Conventui Beatæ Mariæ de Guadalupe, necnon Societati JESU, ipsisque Carthusiensium, Præmonstratensium, & Reformatorum Cisterciensium, Servitarum, Oli-

Confirmat.
prout in rub.

vetanorum

vetanorum Ordinibus, aliisque familiis, & Societatibus Regularibus, Militiis, Hospitalibus quibuscumque, & piis locis Regularibus, ac quibuscumque personis, nunc & pro tempore existentibus prædictorum, & quorumlibet Ordinum, Societatum, & Congregationum Regularium per Nos, & Sedem prædictam, ac alios quoscumque prædecessores nostros Romanos Pontifices, necnon ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales de latere Legatos, & quosvis Sedis prædictæ nuncios; vel etiam tam Apostolica prædicta, quam Ordinaria, & Regia, vel Imperiali auctoritatibus respectivè, aut aliis quomodolibet quibuscumque verborum expressionibus, & tenoribus in genere, vel in specie, ac particulariter, tam per modum communicationis, & ampliacionis, quam simplicis, & individua, ac particularis, & specialis concessionis, ac etiam Motu proprio, & ex certa scientia, & de Apostolica potestatis plenitudine, etiam iteratis vicibus concessis hætenus, vel confirmatis, aut approbatis, & quibus illi, tam in vita, quam in mortis articulo, etiam circa peccatorum remissiones, & injunctarum poenitentiarum relaxationes, aut aliis quomodolibet de jure, usu, aut privilegio, vel consuetudine quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, quamvis illa sint speciali nota digna, difficilisque concessionis, & quæ in generali concessione non veniunt, non solum per participationem, communicationem, illorum extensionem, & ad illorum instar; sed speciatim, & nominatim, pariformiter, & æque principaliter in omnibus, & per omnia absque ulla profusa differentia, perinde ac si illa primodictæ Congregationi, illius Capitulis Generalibus, Superiori Generali pro tempore existenti, illiusque Superioribus, & personis prædictis specialiter, expressè, & nominatim, etiam per viam, & modum simplicis, & individua, ac particularis, & specialis concessionis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolica potestatis plenitudine, aut communicationis, & ampliacionis concessa fuissent, quatenus tamen sint in usu, & non revocata, nec sub aliqua revocatione comprehensa, uti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè possint, & valeant. Ita quod omnes, & singuli primodictæ Congregationis, & illius Domorum, locorumque Regularium Superiores, & Ministri quocumque nomine appellari, eosdem favores, gratias Apostolicas, & privilegia, quæ aliarum Religionum, Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis JESU, Monasteriorum, Conventuum, Domorum, aut locorum Regularium, & familiarum Generales, Superiores, Præpositi, Provinciales, Rectores, Priores Conventuales, aut Clausuales, Visitatores, Guardiani, Custodes, aut alio quocumque nomine, titulo, aut dignitate, insigniti habent, similiter, ut supra habeant, Fratresque, & personæ Regulares primodictæ Congregationis Generales, Superiores, Ministri, & cæteri alii cujuscumque appellationis Præpositi, & præfecti in primodicta Congregatione expressè professi, & in ejus gremio, & observantia viventes Fratres, & personas Regulares primodictæ Congregationis cum privilegiis, gratiis, & favoribus Apostolicis Ordinum, & Congregationum hujusmodi perpetuò secundum observantiam Regularem, & Canonicum institutum Ordinis Beate Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum regere, & gubernare, & respectivè visitare valeant; neque primodicta Congregatio super prædictis omnibus, & singulis à quoquam quavis auctoritate, vel nomine molestari, perturbari, inquietari, aut aliis quomodolibet in iudicio, & extra impediri possit, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò concedimus, & indulgemus.

§. 3. Decernentes easdem præsentibus, semper & perpetuò tanquam ad divini cultus, & bonorum operum augmentum, & Religionis propagationem tendentes, validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis firmiter, atque inviolabiliter observari, & adimpleri debere; nec ab illis ullo umquam tempore, quovis prætextu, occasione, vel causa recedi, aut resiliari; easdemque præsentibus sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, & aliis contrariis dispositionibus; etiam per Nos, & successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, Sedemque prædictam, sub quibusvis tenoribus, & formis, & cum quibusvis clausulis, & decretis pro tempore factis minime comprehendi, vel confundi, sed semper, & perpetuò ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, atque validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, & de novo etiam sub quacumque posteriori data, quandocumque eligenda concessas esse, & fore, primodictæque Generalis Superioris, & Fratrum Discalceatorum hujusmodi Congregationi suffragari.

§. 4. Sicque & non aliis per quoscumque Judices, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, ac Sedis Apostolicæ prædictæ Nuncios judicari, & definiti debere; irritum quoque, & inane, quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contrigerit attentari.

§. 5. Non obstant. præmissis, ac quibusvis Apostolicis, & in Synodalibus, Provincialibusque, & Universalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon regularium Domorum, locorum, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis primodictæ Congregationi, illiusque Superioribus, & personis, in genere, vel in specie, ac aliis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam iteratis vicibus quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione aliis de illis, eorumque toties tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis aliis in suo robore permanens, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, quod ipsarum præsentium exemplis, seu transumptis, etiam impressis, & alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constituta sigillo, & Notarii publici manu obsegnatis, stetur, eademque prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 22. Oct. 1670. Pontificatus Nostri Anno primo.

Communicatio Privilegorum, & Gratiarum Congregationi Carmelitarum Discalceatorum Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo à Sede Apostolica concessorum, & concedendorum favore Ordinis Carmelitarum Calceatorum.

Ne otiosè repetam, quæ pluries dicta sunt, te remitto ad ea, quæ notavi de his Fratribus ad Const. 164. Romanus; Et ad Const. 194. inter cæteras Urb. VIII.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD uberes bonorum operum fructus, quos dilecti filii Fratres Calceati nuncupati Ordinis Beatae Mariae de Monte Carmelo, adspirante superni favoris auxilio, in Ecclesia Dei proferre assidue satagunt, paternè dirigentes considerationis intuitum, rationi consentaneum reputamus, ut religiosa eorum studia, felicesque progressus, spiritualium gratiarum, atque privilegiorum muneribus confoveamus, atque decoremus.

Fratres Discalceati B. Mariae de Monte Carmelo faciunt unum Ordinem Carmelitarum, eiusque omnia competunt, quae pertinent ad d. Ordinem.

§. 1. Cum itaque, sicut dilectus filius Matthaeus Orlandus Prior Generalis dicti Ordinis Nobis nuper exponi fecit, dudum fel. record. Clemens Papa VIII. praedecessor noster, per quasdam suas die 23. Martii 1594. & die 20. Augusti 1603. expeditas litteras, quae subinde à fel. mem. Paulo Papa V. Praedecessore pariter nostro confirmatae fuerunt, Congregationem Fratrum Discalceatorum nuncupatorum ejusdem Beatae Mariae de Monte Carmelo esse unum ex quatuor Ordinibus Mendicantibus, Ordinem scilicet Carmelitanum, ipsiusque Congregationi, & Fratribus Discalceatis omnia, ad praedictum Ordinem tam de jure, quam ex privilegiis atinentia, tamquam propria competere, ac ejusdem Congregationis Praepositum Generalem, Fratres, & Moniales, Domos, Conventus, & Collegia, ceteraque eisdem pertinentia respectivè privilegiis, indultis, immunitatibus, exemptionibus, indulgentiis, & gratiis dicto Ordini concessis, & concedendis, uti, potiri, & gaudere debere declaraverit, & aliàs prout in praedictis litteris uberius continetur.

Causa hujus communicationis.

§. 2. Licet autem Fratres Carmelita Calceati omnibus privilegiis, indulgentiis, & gratiis, praedictae Congregationi Fratrum Discalceatorum concessis, haecenus frui sint, in vim dictae declarationis, qua, ob identitatem ejusdem Congregationis cum Ordine Carmelitano, decernitur id quod uni est concessum, alteri quoque tanquam proprium competere, nonnulli tamen circa hoc scrupulum subinde patiantur, eo quod non adsit expressa declaratio pro Fratribus Carmelitis Calceatis, sicuti est pro Discalceatis: Nobis propterea dictus Matthaeus Prior Generalis humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolicà dignaremur. Nos igitur ipsius Mathaei Prioris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ac tam praedictarum, quam aliarum quarumcumque litterarum Apostolicarum ad favorem memoratorum Fratrum Discalceatorum, eorumque Congregationis quomodolibet, & quandocumque emanatarum tenores praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, praedicto Ordini ejusque Fratribus Calceatis, & Monialibus, ac Domibus, Conventibus, Collegiis, ceterisque ad eosdem quomodolibet pertinentibus respectivè, ut omnibus, & singulis privilegiis, indultis, immunitatibus, exemptionibus, indulgentiis, & gratiis, quae dictae Congregationi Fratrum Discalceatorum, ejusque Fratrum, Monialibus, Domibus, Collegiis, ceterisque ad ipsam Congregationem quomodolibet pertinentibus, haecenus per Sedem Apostolicam quomodolibet, etiam cum clausula prohibitiva communicationis, concessa fuerunt, & in futurum quandocumque con-

Fratres, & Moniales Calceati ejusdem Ordinis communicant omnes gratias, & Privilegia jam concessa, & in futurum concedenda ad Fratres Discalceatis.

cedentur, dummodò tamen sint in usu, nec revocata, aut sub aliqua revocatione comprehensa, pariformiter, & absque ulla prorsus differentia, uti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè possint, & valeant in omnibus, & per omnia, perinde ac si eisdem Ordini, ejusque Fratribus Calceatis, & Monialibus, ac Domibus, Conventibus, Collegiis, ceterisque ad ipsum Ordinem spectantibus hujusmodi nominatim, & expressè concessa fuissent, & in futurum concederentur, auctoritate Apostolicà, tenore praesentium, concedimus, & indulgemus.

Decretum irritans.

§. 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; Sicque in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio Contrarium.

§. 4. Non obstantibus praemissis, ac nostra, & Cancellariae Apostolicae regula de non concedendis Indulgentiis, adinstar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quae in praedictis litteris Apostolicis concessa sunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fines.

§. 5. Volumus autem, ut ipsarum litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensae.

Dat. P. An. die 31. Oct.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 31. Octobris 1670. Pontificatus Nostri Anno primo.

Confirmatio Decretorum S. R. E. Cardinalium de revocandis attentatis à Fratribus Excalceatis Eremitarum Ordinis S. Augustini in Lusitania circa Jurisdictionem Procuratoris Generalis, & novorum Conventuum erectionem.

XXVI.

Declarationem Decretorum circa materiam, de qua in rubrica editorum, habes Constitur. hujus Pontif. 33. Ex injuncto infra.

CLEMENS PAPA X.

Ad futurum rei memoriam.

Edita An. D. 1671.

Aliàs emanarunt à Congregatione nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium à Nobis specialiter deputatorum Decreta tenoris, qui sequitur, videlicet.

Referuntur decreta Cardinalium.

§. 1. Cum Fratres Excalceati Ordinis Eremitarum S. Augustini in Regno Lusitaniae Monasteriorum Sanctissimae Conceptionis, in quo degunt, erectum pro cura Monialium ejusdem Ordinis à jurisdictione Patris Prioris Generalis totius Ordinis hujusmodi exemerint, & Congregationi Excalceatorum Hispaniae subjecerint, Novitios ad habitum admiserint, & nova Monasteria ibidem erigere, ac fundare intenderent, pendente controversia super hujusmodi re in Sacra Congregatione Eminentissimorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita: & Procurator Generalis totius Ordinis praedicti insisterit revocari praefata omnia, utpotè attentata, & hujusmodi novas erectiones, ac foundationes dictis Fratribus Excalceatis interdici, ac prohiberi. Quapropter Congregatio nonnullorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, ad supra dictas preces examinandas à Sanctissimo Domino Nostro specialiter deputata, auditis plu-

ries rationum momentis tam in facto, quam in jure per utramque partem allatis, die 26. Septembris 1670. censuit revocanda esse attentata prædicta; nullum jus competere Fratibus Excalceatis Hispaniæ super illo Monasterio Ulyssipone erecto pro cura Monialium; neque esse locum dismembrationi à Religione. Et die quinta Decembris ejusdem anni 1670. censuit, non esse locum erectioni novorum Conventuum Fratrum Discalceatorum Ordinis Sancti Augustini in Regno Lusitanæ: ac propterea illos erigi aut fundari, tenore præsentis Decreti prohibuit. Et prædictis Fratibus Excalceatis circa supra scriptam controversiam perpetuum silentium imposuit. M. Card. Ginettus.

Quæ Pontifex approbat & confirmat.

§. 2. Cum autem sicut dilectus filius Hieronymus Valvasorius Prior Generalis dicti Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini nobis nuper exponi fecit, ipse Decreta hujusmodi, quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summo perè desideret: Nos ipsius Hieronymi Prioris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innotatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinanti, Decreta præinserta autoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Clausulæ præservatæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentis litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari.

Clausula sublata.

§. 4. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executo-rem deputat.

§. 5. Quocirca Venerabili Fratri Francisco Archiepiscopo Sidonien. moderno, & pro tempore existenti nostro, & Apostolicæ Sedis in Portugaliæ, & Algarbiorum Regnis Nuncio per præsentis committimus, & mandamus, quatenus ipse per se, vel alium, aut alios, ipsas præsentis litteras, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte in præmissis interesse habentium, seu alicujus eorum desuper fuerit requisitus, solemniter publicans, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate nostra illos, & eorum quemlibet præsentium litterarum, & in eis contentorum eorumdem commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere; Non permitrens illos desuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari, perturbari, vel inquietari. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit auxilio brachii secularis.

Contrariis derogat.

§. 6. Non obstantibus sælicis recordationis Bonifacii Papæ Octavi Prædecessoris nostri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon qua-

tenus opus sit, Congregationis Fratrum Excalceatorum Hispaniæ, & Ordinis hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 28. Januarii 1671. Pontificatus Nostri Anno primo.

Dat. P. An. L. die 28. Jan.

Confirmatio Declarationis S. R. E. Cardinalium de cultu immemorabili Beatæ Ludovicæ, & casu à Decretis Urbani VIII. excepto, uti & de Missa, & Officio in honorem dictæ Beatæ, die 31. Januarii in Ecclesia S. Francisci Fratrum Minorum Transyberina recitandis.

XVII

Consimile Indultum concessit in honorem Ferdinandi III. Regis Castella hic idem Pont. infra Constit. Gloriosissimos.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Agnum Ecclesiæ, quem excolendum ab æterno Agricola accepimus, nunc integritatis flore vernantem, nunc viduitatis gravitate pollentem; nunc etiam Conjugii fructibus redundantem pio mentis affectu considerantes gloriosa Sanctarum Viduarum; quæ non humanum, sed Divini Spiritus depromptum infusione Apostolicum consilium secuta cogitarunt, quæ sunt Domini, ut essent sanctæ corpore, & spiritu, ac in Deum sperarint instantes obsecrationibus, & orationibus die, ac nocte merita condignis honoribus celebranda esse censentes, & proinde tendentia in id ipsum Christi fidelium præsertim hujus Almæ Urbis nostræ, ex qua bonorum operum exempla in omnes Christiani Orbis partes assidue promanant vota libenter exaudimus; ficuti matura deliberatione prævia spirituali fidelium consolationi, atque ædificationi conducibile fore in Domino arbitramur.

Procerium.

§. 1. Cum itaque sicut dilecti filii Senatús, Populusque Romanus Nobis nuper exponi fecerunt ipsi Beatam Ludovicam Viduam Concivem suam Tertii Ordinis Sancti Francisci ex vetustissima Albertoniorum gente claris natalibus ortam, non minus pietate, quam munificentia pretiosum, Calicem, & Cereos quorundam die 31. Januarii, qua obdormivit in Domino Ecclesiæ Sancti Francisci in Regione Transyberina dictæ Urbis sitæ Fratrum Minorum Ordinis ejusdem Sancti Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum, in qua Venerabile ejusdem Beatæ Ludovicæ corpus requiescit, offerendo per longissimi temporis decursum coluerint, & in ipso Pontificatus nostri primordio Nobis humiliter supplicaverint, ut causam Canonizationis memoratæ Beatæ Ludovicæ ad effectum probandi ejus cultum immemorabilem Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum committere de benignitate Apostolicâ dignaremur.

Causillè dultii.

§. 2. Nos verò eorumdem Exponentium desiderio paterna clementia annuentes commissionè causæ hujusmodi manu nostrâ signaverimus, & in illius

vin peculiaris processus in Curia servatis servandis fabricatus fuerit, eoque per dilectum filium nostrum in Urbe prædicta Vicarium in spiritualibus generalem recognovit emanaverit ab eodem Vicario sententia super casu excepto, ac deinde prædicta Cardinalium Congregatio re acriter, & maturè discussa sententiam hujusmodi confirmaverit, ac de cultu immemorabili dictæ Beatæ Ludovicæ, & casu excepto à Decretis felic. record. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris nostri constare declaraverit.

Declarat. ut in rubrica.

§. 3. Hinc est, quod Nos piis, enixisque Senatibus, & Populi prædictorum precibus favorabilem assensum quantum cum Domino possumus præbere cupientes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innotatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, declarationem à memorata Cardinalium Congregatione factam, ut præfertur, quod scilicet de cultu immemorabili dictæ Beatæ Ludovicæ, & casu excepto à Decretis prædicti Urbani Prædecessoris constet Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

§. 4. Præterea ut de eadem Beata Ludovica quotannis die 31. Januarii in prædicta Ecclesia Sancti Francisci de Urbe Officium recitari, & Missa etiam à Sacerdotibus eo die ad Ecclesiam hujusmodi confluentibus celebrari de Communi, nec Virginum, nec Martyrum juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani liberè, & licitè possint, & valeant auctoritate, & tenore prædictis perpetuò concedimus, & indulgemus.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Contrariorum derogatio.

Transumptorum fides.

Dat. P. A. I. die 28. Jan.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 28. Januarii 1671. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXVIII.

Indultum de celebranda Missa, & officio in honorem Ferdinandi III. Regis Castellæ, & Legionis per Regna Hispaniæ, & omnes eius ditiones, uti et in Ecclesia SS. Jacobi, & Ildephonsi de Urbe nationis Hispanorum die 30. Maji sub ritu duplici recitando.

De materia hujusmodi indulgendorum, vide supra ad Constitut. 27. Agrum Ecclesiæ hujus Pontificis.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Edita A. D. 1671.

Proemium.

GLoriosissimos celestis Hierusalem Cives, illos præsertim, qui in diebus peregrinationis suæ, tamesi in rerum humanarum sublimitate positi essent, non sperarunt in lubrico divitiarum, nec in Regiæ potentia dignitatis, sed magna illa virtute humilitatis, qua fit, ut omnia terrena cacumina temporali nobilitate nutantia non humana usurpata fastu, sed divina gratia do-

nata celsitudo transcendat, solidati bellarunt bella Domini, & unico illi fundamento, quod est Christus Jesus, innixi, superædificaverunt aurum, argentum, lapides pretiosos, manentisque operis mercedem in æternæ salutis stabilitate accipere meruerunt, congruis honorum, laudumque præconiis in terris celebrandos esse merito censemus, ac proinde flagrantia ad ipsum Regem orthodoxorum non minus pietatis, aliarumque Christianarum virtutum, quam Regii fastigii splendore fulgentium vota paterno affectu exaudimus, sicut ad Ecclesiæ Catholicæ decus, spiritualemque fidelium populorum ædificationem, atque devotionem fovendam, & promovendam conducibile in Domino fore arbitramur.

Sac. Congreg. Cardinalium quid declaraverit.

§. 1. Cum itaque aliàs, videlicet, die 29. Maji 1655. Congregatio tunc existentium S. R. E. Cardinalium sacris Ritibus Præpositorum ex deductis in processu auctoritate Apostolica confecto super casu excepto declaraverit, de illo constare ex cultu exhibitio servo Dei Ferdinando III. Regi Castellæ, & Legionis cognomento Sancto per immemorabilem temporis cursum excedentem metacentum annorum ante Decreta fel. recor. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris nostri cum scientia, vel tolerantia Ordinariorum, emanatum desuper dictæ Congregationis Decretum recolent, mem. Alexander Papa VII. etiam prædecessor noster die 1. ejusdem mensis approbaverit, & inter alia plenissimè constitit de celebratione Missarum in honorem prædicti Servi Dei, prout de Sanctis celebrari solent, tam in Sacrario veteri, quam in Capella Beatæ Mariæ Regum nuncupata Metropolitanæ Ecclesiæ Hispalensis ubi extat illius sepulchrum.

§. 2. Hinc est, quod Nos piis enixisque charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici, ac charissimæ in Christo filiæ nostræ Mariannæ earundem Hispaniarum Reginæ Catholicæ Viduæ ejus Genitricis, precibus nobis per dilectum filium nobilem virum Petrum de Aragonia Ducem Segorbiæ, Cardonæ Regni Neapolitani Proregem, ac ejusdem Caroli Regis apud Nos, & Sedem Apostolicam Oratorem ad præstandam Nobis ipsius Caroli Regis nomine obedientiam missum super hoc humiliter porrectis favorabilem assensum, quantum cum Domino possumus, præbere cupientes, ut in omnibus Regnis Hispaniarum, & Ditionibus eidem Carolo Regi subjectis, & in Ecclesia SS. Jacobi, & Ildephonsi de Urbe nationis Hispanorum de memorato servo Dei Ferdinando Tertio Rege, Missa, & Officium de communi Confessorum non Pontificum sub ritu duplici juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani quotannis in perpetuum die 30. Maji, qua idem Servus Dei obdormivit in Domino, celebrari, & ab omnibus utriusque sexus Christianis fidelibus, qui ad horas canonicas tenentur, recitari liberè, & licitè possint, & valeant respectivè, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Indultum, sic quo in rubrica.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Decretis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariis derogat.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 7. Februarii 1671. Pontificatus nostri Anno Primo.

Dat. P. A. I. die 7. Febr.

XXIX.

Concesso, & extensio Indulgentiarum Confratribus, & Confororibus Confraternitatum Sanctissimi Rosarii concessarum, ad omnes etiam non Confratres, aut Conforores, dummodo Missæ, & Processioni de Rosario celebrandæ, & quolibet mense faciendæ interfint.

Plures Summi Pontifices Indulgentias similes huic Confraternitati concesserunt, ut videre poteris in Repertorio verbo Confraternitas Rosarii.

Edita An.D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Celestium munerum Thesauros, quorum dispensationem humilitati nostræ commisit Deus fideli, prudentique liberalitate libenter erogamus, sicut pia sublimium personarum regali fastigio, ac multiplici virtutum decore splendentium, eximiaque in Nos, & hanc Sanctam Sedem devotione conspicuarum vota postulant, & Nos ad augendam, fovendamque fidelium pietatem profuturum in Domino arbitramur.

Supplicatio.

§. 1. Itaque piis, & devotis Charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici, ac Charissimæ in Christo filia nostræ Mariannæ earundem Hispaniarum Regina Catholica Viduæ ejus genitricis, nomine Nobis per dilectum filium nobilem virum Petrum de Aragonia Ducem Segorbiæ, & Cardonæ Regni Neapolis Proregem, ac dicti Caroli Regis apud Nos, & Sedem Apostolicam Oratorem ad præstandam Nobis ejusdem Caroli Regis nomine obedientiam missum humiliter porrectis supplicationibus paterno affectu annuere cupientes, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis Sacerdotibus secularibus, vel regularibus, quibus Missam de Sanctissimo Rosario juxta Constitutiones, & Decreta dictæ Sedis celebrare licet, Missam hujusmodi de cætero celebraturis, nec non omnibus, & singulis Fratribus, & Monialibus, etiam Tertiariis Ordinibus Prædicatorum, seu Sancti Dominici, ac Confratribus, ac Confororibus quarumcumque Confraternitatum ejusdem Sanctissimi Rosarii, tam hæcenus erectarum, quam in futurum quando-cumque erigendarum, & ubicumque locorum existentium, qui verè poenitentes, & confessi, vel saltem confitendi propositum habentes Missæ de Rosario hujusmodi, ut præfertur celebrandæ devotè interfuerint, ibique pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, qua vice id egerint, ut omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac poenitentiarum relaxationes consequantur, quas Confratres, & Conforores dictarum Confraternitatum totum Rosarium recitando ex concessione dictæ Sedis consequuntur, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Præterea omnibus, & singulis præfatis, qui Missam de Rosario sicut præmittitur celebrare, vel audire consueverint, si verè poenitentes, & confessi ac Sacra Communione refecti, ut præfertur oraverint, ut quolibet mense eadem pariter Indulgentias, ac peccatorum remissiones, & poenitentiarum relaxationes consequantur, quas consequuntur Confratres, & Conforores præfatarum Confraternitatum, qui processioni Sanctissimi Rosarii hujusmodi prima Dominica cujuslibet mensis interfunt; utque omnes, & singula Indulgentiæ, ac peccatorum remissiones, & poenitentiarum relaxationes hujusmodi animabus fidelium defunctorum, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint per modum suffragii appli-

Innovat, & confirmat, prout in Rub.

cati possint, auctoritate, & tenore præfatis concedimus pariter, & indulgemus.

§. 2. Non obstantibus nostræ, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§. 3. Volumus autem ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur in Judicio, & extrâ illud, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 16. Februarii 1671. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Indultum de celebrando festo, & recitando Officio Sancti Didaci Confessoris die 13. Novembris, ob impeditam diem 12. ejusdem mensis, in quo idem festum, & Officium celebrari, & recitari consueverat.

Sanctorum Catalogo adscripsit Didacum, eique Officium, & Missam decrevit Sixtus V. Const. 82.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

CUM sicut dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecit, dudum fel. rec. Sixtus V. & Clemens VIII. Romani Pontifices prædecessores nostri Officium, & Festum Sancti Didaci Confessoris dicti Ordinis professoris quotannis die 12. Novembris celebrari, & recitari consenserint, prout in eorum literis desuper expeditis uberius continetur; dicta verò dies 12. Novembris officio Sancti Martini Papæ, & Martyris impedita reperitur. Nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur ad ea, quæ Sanctorum venerationem concernunt favorabiliter intendentes, ac prædicti Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, benignè annuere volentes, cumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes. Necnon prædictorum Sixti, & Clementis prædecessorum literarum hujusmodi tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes hujusmodi supplicationibus inclinati, ut de cætero festum, & Officium Sancti Didaci Confessoris annis singulis die decima tertia ejusdem mensis Novembris sub ritibus, & formis, ac à personis, quibus id per litteras prædictas concessum fuit, & aliàs in omnibus, & per omnia juxta earundem litterarum formam, & tenorem celebrari, & recitari respectivè liberè, & licitè possint, & valeant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

§. 3. Decernentes easdem præsentibus litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, plenissimè suffragari.

Contrarius derogat.

Transumptorum fides.

Dat. P. A. die 16. Februarii.

XXI.

Edita An. D. 1671.

Causa indult.

Indultum de quo in rubrica.

Causule præservatæ.

Clausula sublata.

§. 4. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrario- rum derogatio.

§. 5. Non obstantibus, quoad eas, quæ præsentibus sunt contraria prædictis Sixti, & Clementis prædecessorum literis, nec non omnibus, & singulis illis, quæ in eis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumpto- rum fides.

§. 6. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem ubique fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. I. die 27. Febr.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 27. Februarii 1671. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXXI.

Confirmatio Constitutionem Pii IV. & Gregorii XIII. de pœnis Monachis Montis Oliveti, Ordinis Sancti Benedicti infligendis, qui munus Abbatibus postulant, aut ad idem, vel alia munera publica per favores Principum, aut aliorum aspirant.

Edita An. D. 1671.

Ne pluries dicta otiosè repetam, vide, quæ annotata sunt ad Const. 17. Ecclesia infra hujus Pontifici.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Supplicatio.

EXponi Nobis fecit dilectus Filius Procurator Generalis Congregationis Montis Oliveti Monachorum Ordinis Sancti Benedicti, quod licet per Constitutiones dictæ Congregationis caveatur expressè, ut qui munus Abbatis postulaverit, eo censeatur ipso jure exclusus, similiter & ii, pro quibus postulatum fuerit, in pœnam inhabilitationis incurrant, juxta quasdam fel. record. Pii Papæ Quarti Prædecessoris literas in forma Brevis die 2. Junii 1565, expeditas, multa que alia in dictis Constitutionibus ad excludendum ambitum disponantur; Et in eisdem Constitutionibus insertæ reperiantur quædam rec. mem. Gregorii Papæ XIII. prædecessoris nostri Literæ, quarum initium, Cum nihil ita alienum &c. per quas sub pœna excommunicationis ac privationis officiorum, perpetuæque ad illa inhabilitatis prohibetur cuicumque Monacho cuiusvis gradus, & præminentia existat, ne favores exterorum ac Prælaturas, aliavè quæcumque majora, vel minorâ d. Congreg. munera assequenda procuraret. Nihilominus nonnulli ejusdem Congregationis Monachi, & Abbates aditum sibi ad Prælaturas, & munera publica Congreg. hujusmodi exterorum favoribus facere satagunt, non sine maxima ipsius Congreg. perturbatione. Quare dictus Procurator Generalis de consilio, & assensu dilecti filii nostri Cæsaris tit. SS. Quatuor Coronatorum S. R. E. Presbyteri Cardinalis Fachenetti nuncupati, & Congregationis prædictæ apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Confirmatio de qua in rubrica.

§. 2. Nos igitur considerantes, quod nemo debet sibi assumere honorem, nisi vocatus à Deo tanquam Aaron, ac proinde ambitionis hujusmodi perniciosum malum à prædicta Congregatione omninò excludere cupientes, dictumque Procuratorem Generale specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis,

si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Constitutiones memoratæ Congregationis ad excludendum ambitum, sicut præmittitur factas, nec non prædictas Pii, & Gregorii prædecessorum literas Apostolicas auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Præceptum de observando.

§. 3. Ut autem præmissa firmiter, atque inviolabiliter observentur; Volumus ut dilecti filii moderni, & pro tempore existentes Abbas Generalis, & alii ex Definitorio, ac Procurator Generalis dictæ Congregationis pœnas in Constitutionibus, & literis sicut præmittitur, confirmatis, & innovatis impositas contra transgressores irremissibiliter exequantur, alioquin si ea in re negligentes fuerint, postquam eis clarè constiterit, ambitiosos hujusmodi Monachos, vel Abbates favores extra eandem Congregationem procurasse, pœnam privationis suorum respectivè officiorum eo ipso incurrant.

Clausula præservativa.

§. 4. Decernentes easdem præsentibus literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter observari.

Clausula sublata.

§. 5. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrario- rum remotio.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum tenores pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumpto- rum fides.

§. 7. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. I. die 17. Febr.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 17. Febr. 1671. Pontificatus Nostri Anno primo.

Indultum pro creatione duodecim Abbatum titularium Abbati Generali una cum Definitorio Congregationis Ordinis Sancti Benedicti Montis Oliveti concessum.

XXXII.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1671.

EX commissa Nobis divinitus dispensationis officio cupientes ut debitus virtuti honor in Congregatione Monachorum Montis Oliveti Ordinis Sancti Benedicti rependatur, ac ipsius Congregationis Monachos, ut in vinea Domini strenuè laborare studeant, aliquo honorificentia præmio incitare, nec non dilectum filium Procuratorem generalem dictæ Congregationis specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à

Exordium.

Urban. VIII. aliqua ut in Const. prohibet.

Hic Pont. indulget ut in rub.

Alternationes acceptandi facultatem sub certa forma permittit.

Votum in Capitulo generali Abbati gubernanti solum concedit.

Claufulas preservatas apponit.

Et ita iudicari mandat.

quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes.

§. 1. Ac quarundam fel. rec. Urb. PP. VIII. Prædecessoris nostri in simili forma Brevis Litterarum die 26. Januarii 1627. expeditarum incipien. Apostolatus Officium &c. per quas Abbatum titularium in præfata Congregatione creato sub certis modo, & forma tunc expressis prohibita fuit, tenorem presentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & inserto habentes, supplicationibus ejusdem Procuratoris generalis nomine Nobis, de consilio, & assensu dilecti filii nostri Cæsaris tituli SS. Quatuor Coronatorum S. R. E. Presbyteri Cardinalis Facheneti nuncupati, dictæ Congregationis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris super hoc humiliter porrectis inclinati, dilecto filio moderno, & pro tempore existenti Abbati Generali memoratæ Congregationis, una cum Definitorio ipsius Congregationis, duodecim Abbates titulares, nempe duos pro qualibet Provincia ejusdem Congregationis, qui tamen sint ætate quinquagenarii, & saltem 20. annorum spatio lecturam, aut verbi Dei prædicationem, vel Vicarii, aut Magistri Novitiorum, aut œconomica officia exercendo, Congregationi præfata laudabiliter inserviant; ita tamen ut ejusmodi Abbates titulares, nec gubernium Monasteriorum, nec votum, sive suffragium in Capitulis generalibus, nec ullam aliam prærogativam, vel exemptionem, quæ Monasteriis onerosa sit prætereundè valeant sed in Ecclesia, saltem diebus festivis, Missæ Conventuali, & vespers, ac diebus singulis mane orationi mentali interesse teneantur, auctoritate nostra Apostolica creandi, ac in defunctorum pro tempore locum alios ex eadem Provincia, usque ad complementum numeri duodenarii hujusmodi, & non ultra, subrogandi plenam, & amplam facultatem eadem auctoritate tenore presentium tribuimus, & impartimur.

§. 2. Et quia nonnunquam accidit ut aliquis Abbas regiminis dictæ Congregationis, vel proprii levamenti studio, vel alterius Monachi merito gratificandi ergò, regimen sive gubernium Monasterii sibi commissi alternis vicibus cum illo genere sit contentus, auctoritate præfata harum serie permittimus memorato Abbati Generali una cum Definitorio præfato ejusmodi alternationes acceptare, & ad usum deducere, dummodo tamen Abbas ad id spontè consentiat, ac in Monacho concurrant qualitates ad Abbatiam juxta præscriptum Constitutionum dictæ Congregationis necessariæ, & non aliter.

§. 3. Porro unus tantum eorum, nempe ille, qui Monasterium actu gubernabit, votum sive suffragium in Capitulo generali congregationis prædictæ habeat; Vacans autem à gubernio, in alterius gubernantis Monasterio degat; nec plus prætereundè possit, quam Monachus Ordinarius, præter titulum Abbatis, & uno illorum defuncto, alter solus remaneat Abbas regiminis quamdiu vixerit, vel donec renunciaverit.

§. 4. Decernentes easdem presentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari.

§. 5. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus præfatis Urbani Prædecessoris litteris, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dictæ Congregationis, ejusque Provinciarum ac Monasteriorum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores presentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, caterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, ut earundem presentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ presentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Anno Piscatoris, die 27. Febr. 1671. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Declaratio, in qua omne Jus prætenfum super Monasterio Fratrum Excalceatorum Ordinis Eremitarum S. Augustini Ulyssipone erecto Fratribus Excalceatis Hispaniæ tollitur, & erectio novorum Conventuum d. Ordinis in Regno Lusitaniam prohibetur.

Nonnulla circa materiam, de qua in rubrica emanarunt decreta Sacre Congregationis Cardinalium negotiis Episcoporum, & Regularium præpositæ, quorum confirmationem habes supra in Const. hujus Pontificatus 26. Alias.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

EX injuncto Nobis divinitus Pastoralis sollicitudinis munere enatas inter Religiosos viros controversas, ne fraternæ caritatis serenitatem conturbent, dirimere studemus, sicut æquitati, & justitiæ consentaneum esse in Domino arbitramur.

§. 1. Cùm itaque (sicut accepimus) dilecti filii Fratres Excalceati Ordinis Eremitarum Sancti Augustini in Regno Lusitania Monasterium Conceptionis Beate Mariæ Virginis Immaculate in quo degunt, erectum pro cura Monialium ejusdem Ordinis à jurisdictione dilecti etiam filii Prioris Generalis totius Ordinis hujusmodi emerint, & Congregationi Excalceatorum Hispaniæ subjecerint; Novitios ad habitum admiserint, & nova Monasteria ibidem erigere, ac fundare prætenderint, pendente controversia super hujusmodi re in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, dilectus vero filius Procurator Generalis totius Ordinis prædicti insteterit, revocari prædicta omnia, utpotè attentata, & hujusmodi novas erectiones, & foundationes dictis Fratribus Excalceatis interdicti, ac prohiberi.

§. 2. Hinc est, quod Nos, habita relatione sententiæ Congregationis nonnullorum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super hoc negotio à nobis specialiter deputatorum, quæ rationum momenta tam in factò, quàm in jure per utramque partem allata pluries audiverunt, controversiæ hujusmodi finem imponere cupientes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura

Transumptorum fides.

Dat. P. A. die 27. Februarii.

XXXIII.

Edita A. D. 1671.

Exordium.

Causa declarationis.

Omnia gesta per hos Fratres attentata revocantur.

delibe-

deliberatione nostris, deque Apostolica potestate plenitudine attentata praedicta revocanda esse, nullumque jus competere Fratribus Excalceatis Hispaniae super illo Monasterio Ulyssipone erecto pro cura Monialium; neque esse locum dismembrationi illius a Religione, nec esse locum erectioni novorum Conventuum Fratrum Discalceatorum Ordinis Sancti Augustini in Regno Lusitaniae tenore praesentium decernimus, & declaramus; ac propterea illos erigi, aut fundari, harum serie prohibemus; & praedictis Fratribus Excalceatis circa suprascriptam controversiam perpetuum silentium imponimus.

Claufula praeservati-
vz.

§. 3. Decernentes eandem praesentes literas, & in eis contenta quaecumque etiam ex eo, quod praefati Fratres Excalceati, seu alii quilibet in praemissis interesse habentes, seu habere praetendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi fuerint, seu ex alia quacumque causa, colore, praetextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, nullo unquam tempore de subreptione, vel obreptione, aut nullitatis vicio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam formali, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, aut ad terminos juris reduci, seu in controversiam vocari, aut adversus illas apositionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiae remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter observari, & illis respectivè in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari.

Ita judicari
mandat.

§. 4. Sicque & non aliter in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicae Sedis Nuntios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores
deputat.

§. 5. Quocirca Venerabili Fratri Francisco Archiepiscopo Sidonensi moderno, & pro tempore existenti nostro, & dictae Sedis in Portugallia, & Algarbiorum Regnis Nuncio per praesentes motu pari committimus, & mandamus, quatenus ipse per se, vel per alium, seu alios praesentes literas, & in eis contenta quaecumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte interesse in praemissis habentium, seu alicujus eorum, desuper fuerit requisitus, solemniter publicans, illisque in eisdem praemissis efficaciae defensionis praesidio assistens, faciat auctoritate nostra illos, & eorum quemlibet praesentium litterarum, & in eis contentorum hujusmodi commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere. Non permittens illos desuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari, perturbari, vel inquietari. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus censuras, & poenas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contraria
removet.

§. 6. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papae Octavi Praedecessoris nostri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium in judicium non trahatur, aliisque Consti-

tutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit, Ordinis, & Congregationis Fratrum Excalceatorum hujusmodi aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanens ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 27. Febr. 1671. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Dat. P. A. 1.
die 27. Febr.

Litterae Processus S. D. N. Clementis Papae X. lectae die Cænae Domini, Anno 1671.

XXXIV.

De hac materia vide quae notavi ad Const. 16. Pastoralis, Alexand. VII.

CLEMENS EPISCOPUS,

Edita A. D.
1671.

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Pastoralis Romani Pontificis vigilantia, & sollicitudo, cum in omni Christianae Reipublicae pace, & tranquillitate procuranda, pro sui muneris officio assidue versatur, tum potissimum in Catholicae fidei, sine qua impossibile est placere Deo, unitate, atque integritate retinenda, & conservanda, maxime elucet. Nimirum, ut fideles Christi non sint parvuli fluctuantes, neque circumferantur omni vento doctrinae in nequitia hominum, ad circumventionem erroris: sed omnes occurrant in unitatem fidei, & agnitionem filii Dei in virum perfectum, neque se in hujus vitae societate, & communione laedant, aut inter se alter alteri offensionem praebear, sed potius in vinculo charitatis conjuncti, tanquam unius corporis membra sub Christo capite, ejusque in terris Vicario Romano Pontifice Beatissimi Petri Successore, à quo totius Ecclesiae unitas dimanat, augeantur in aedificationem, atque ita divina gratia adjutrice, sic praesentis vitae quiete gaudeant, ut futura quoque beatitudine perfruantur. Ob quas sane causas Romani Pontifices Praedecessores nostri, hodierna die, quae anniversaria Dominicae Cænae commemoratione solemnis est, spirituales Ecclesiasticae disciplinae gladium, & salutaria justitiae arma per ministerium Summi Apostolatus ad Dei gloriam, & animarum salutem solemniter exercere consueverunt. Nos igitur, quibus nihil optabilius est, quam fidei inviolatam integritatem, publicam pacem, & justitiam Deo auctore, tueri, vetustum, & solemnem hunc morem sequentes.

Excommu-
centur.

§. 1. Excommunicamus, & anathematizamus, ex parte Dei Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, auctoritate quoque Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac Nostra, quoscumque Hussitas, Wichelephistas, Lutheranos, Zuinghianos, Calvinistas, Ugonortos, Anabaptistas, Trinitarios, & à Christiana fide Apostatas, ac omnes, & singulos alios Haereticos quocumque nomine censeantur, & cujuscumque sectae existant, ac eis credentes, eorumque receptatores, fautores, & generaliter quoslibet illorum defensores, ac eorundem libros haeresim continentes, vel de Religione tractantes, sive auctoritate nostra, & Sedis Apostolicae scienter legentes, aut retinentes, imprimentes, seu quomodolibet defendentes ex quavis causa publice, vel occulte, quovis ingenio,

Haereticus cu-
juscumque
sectae & 100-
rum fautores
libros legentes,
tenent, &
imprimen.

vel colore, nec non Schismaticos, & eos, qui se à nostra & Romani Pontificis pro tempore existentis obedientia pertinaciter subtrahunt, vel recedunt.

Appellantes à Pont. ad futuram Conc.

§. 2. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos cujuscumque status, gradus, seu conditionis fuerint; Universitates verò, Collegia, & Capitula quocumque nomine nuncupentur, interdicimus, ab ordinationibus, seu mandatis nostris, ac Romanorum Pontificum pro tempore existentium ad universale futurum Concilium appellantes, nec non eos, quorum auxilio, consilio, vel favore, appellatum fuerit.

§. 3. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes Piratas, Cursarios, ac Latrunculos maritimos, discurrentes Mare nostrum, præcipuè à monte Argentario usque ad Terracinam, ac omnes eorum fautores, receptatores, & defensores.

§. 4. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos, qui Christianorum quorumcumque Navibus, tempestate, seu in transversum (ut dici solet) iactatis, vel quoquomodo naufragium passis, sive in ipsis navibus, sive ex eisdem ejecta in mari, vel in littore inventa, cujuscumque generis bona, tam in nostris Tyrheni, & Adriatici, quam in cæteris cujuscumque maris Regionibus, & littoribus, surripuerint; ita ut nec ob quodcumque privilegium, consuetudinem, aut longissimi, & immemorabilis temporis possessionem, seu alium quemcumque prætextum excusari possint.

§. 5. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, qui in Terris suis nova pedagia, seu gabellas, præterquam in casibus sibi à jure, seu ex speciali Sedis Apostolicæ licentia permittis imponunt, vel augent, seu imponi, vel augeri prohibita exigunt.

Falsarii lit. Apost. ab habente auctorit. signatas.

§. 6. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes falsarios literarum Apostolicarum, etiam in forma Brevis, ac Supplicationum, gratiarum, vel iustitiam concernentium per Romanum Pontificem, vel S. R. E. Vicecancellarios, seu gerentes vices eorum, aut de mandato ejusdem Romani Pontificis signatarum, necnon falsò publicantes literas Apostolicas, etiam in forma Brevis & etiam falsò signantes supplicationes hujusmodi sub nomine Romani Pontificis, seu Vicecancellarii, aut gerentium vices prædictorum.

§. 7. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Saracenos; Turcas, & alios Christiani nominis hostes, & inimicos, vel Hæreticos per nostras, sive hujus sanctæ Sedis sententias expressè, & nominatim declaratos, defecerunt seu transmittunt equos, arma, ferrum, filum ferri, stannum, chalybem, omniaque alia metallorum genera, atque bellica instrumenta, lignamina, canabem, funes, tam ex ipso canabe, quam alia quacumque materia, & ipsam materiam, aliaque hujusmodi, quibus Christianos, & Catholicos impugnant, necnon illos, qui per se, vel alios de rebus statum Christianæ Reipublicæ concernentibus, in Christianorum perniciem, & damnum, ipsos Turcas & Christianæ Religionis inimicos, necnon Hæreticos, in damnum Catholicæ Religionis, certiores faciunt, illisque ad id auxilium, consilium vel favorem quomodolibet præstant. Non obstantibus quibuscumque privilegiis, quibusvis personis, Principibus, Rebuspublicis, per Nos, & Sedem prædictam hæcenus concessis, de hujusmodi prohibitione expressam mentionem non facientibus.

Perturbantes eos, qui vicinialia Romanam adducunt.

§. 8. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes impediētes, seu invadentes eos, qui vicinialia, seu alia ad usum Rom. Curie necessaria adducunt, ac etiam eos, qui, ne ad Rom. Curiam adducantur, vel afferantur, prohibent, impediunt seu perturbant, seu hæc facientes defendunt per se, vel alios cujuscumque fuerint ordinis,

præminentia, conditionis, & status, etiam si Pontificali, seu Regali, aut alia quavis Ecclesiastica, vel mundana præfulgeant dignitate.

§. 9. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sedem Apostolicam venientes, & recedentes ab eadem, sua, vel aliorum opera interficiunt, mutilant, spoliunt, capiunt, detinent, necnon illos omnes, qui jurisdictionem ordinariam, vel delegatam, à Nobis, vel Nostris Judicibus non habentes, illam sibi temerè vendicantes, similia, contra morantes in eadem Curia, audent perpetrare.

§. 10. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, detinentes, capientes, seu depradantes Romipetas, seu Peregrinos ad Urbem causa devotionis, seu peregrinationis accedentes, & in ea morantes, vel ab ipsa recedentes, & in his dantes auxilium, consilium, vel favorem.

§. 11. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, percutientes, capientes, carcerantes, detinentes, vel hostiliter insequentes S. R. E. Cardinales, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Sedisque Apostolicæ Legatos, vel Nuncios, aut eos à suis Diocæsihus, Territoriis, Terris, seu Dominiis ejicientes; Necnon ea mandantes, vel rata habentes, seu præstantes in eis auxilium, consilium, vel favorem.

§. 12. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, vel per alios, personas Ecclesiasticas quascumque, vel seculares ad Romanam Curiam super eorum causis, & negotiis recurrentes, ac illa in eadem Curia prosequentes, aut procurantes negotiorumque gestores, Advocatos, Procuratores, & agentes, seu etiam Auditores, vel Judices super dictis causis, vel negotiis deputatos, occasione causarum, vel negotiorum hujusmodi, occidunt, seu quoquomodo percutiunt; bonis spoliunt, seu qui per se, vel per alios directè, vel indirectè, delicta hujusmodi committere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel favorem præstare non verentur cujuscumque præminentia, & dignitatis fuerint.

§. 13. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes tam Ecclesiasticos, quam seculares cujuscumque dignitatis, qui prætextentes frivolum quandam appellationem à gravamine, vel futura executione liter. Apost. etiam in forma Brevis, tam gratiam, quam iustitiam concernentium: Necnon citationum, inhibitionum, sequestrorum, monitoriorum, processuum executorialium, & aliorum Decretorum à Nobis, & à Sede prædicta, seu Legatis, Nunciis, Præsidentibus, Palatii nostri, & Camera Apostolicæ Auditoribus, Commissariis, aliisque Judicibus, & Delegatis Apostolicis emanatorum, & quæ pro tempore emanaverint, aut alias ad Curias seculares, & laicam potestatem recurrunt, & ab ea, instante etiam Fiscus Procuratore, vel Advocato, appellationes hujusmodi admitti, ac literas, citationes, inhibitiones, sequestra, monitoria, & alia prædicta, capi, & retineri faciunt, quive illa simpliciter, vel sine eorum beneplacito, & consensu, vel examine executioni demandari, aut ne Tabelliones, & Notarii, super hujusmodi literarum, & processuum executione, instrumenta, vel acta conficere, aut confecta parti, cuius interest, tradere debeant impediunt, vel prohibent, ac etiam partes, seu eorum agentes, consanguineos, affines, familiares, Notarios, exequutores, & subsequentes literarum, citationum, monitoriorum, & aliorum prædictorum capiunt, percutiunt, vulnerant, carcerant, detinent, ex Civitatibus, Locis, & Regnis ejiciunt, bonis spoliunt, perterrefaciunt, concutiunt, & comminantur per se, vel alium, seu alios, publicè, vel occultè, quive alias quibuscumque perso-

Offenses d. S. R. E. Cardinales.

Appellantes a gravamine seu futura executione liter. Apost. etiam in forma Brevis ad Cur. locul.

nis in

nis in genere, vel in specie, ne pro quibusvis eorum negotiis prosequendis, seu gratis, vel literis impetrandis ad Rom. Cur. accedant, aut recursum habeant, seu gratias ipsas, vel literas à dicta Sede impetrent, seu impetratis utantur, directè, vel indirectè prohibete, statuere, seu mandare, vel eas apud se, aut Notarios, seu tabelliones, vel alias quomodolibet retinere præsumunt.

§. 14. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoscumque, qui per se, vel alios, auctoritate propria, ac de facto quarumcumque exemptionum, vel aliarum gratiarum, & literarum Apostolicarum prætextu beneficiale, & decimarum, ac alias causas spirituales, & spiritualibus annexas, ab Auditoribus, & Commissariis nostris, aliisque Judicibus Ecclesiasticis avocant; illorumve cursum, & audientiam, ac personas, Capitula, Conventus, Collegia, causas ipsas prosequi volentes impediunt, ac se de illarum cognitione tanquam Judices interponunt. Quive partes actrices, quæ illas committi fecerunt, & faciunt, ad revocandum, & revocari faciendum citationes, vel inhibitiones, aut alias litteras in eis decretas, & ad faciendum, vel contentendum eis, contra quos tales inhibitiones emanarunt, à censuris, & penis in illis contentis absolvi, per statutum, vel alias, compellunt, vel executionem literarum Apostolicarum, seu executorialium, processuum, ac decretorum prædictorum, quomodolibet impediunt, vel suam ad id favorem, consilium, aut assensum præstant, etiam prætextu violentiæ prohibendæ, vel aliarum præventionum, seu etiam donec ipsi ad Nos informandos, ut dicunt supplicaverint, aut supplicari fecerint, nisi supplicationes hujusmodi coram Nobis, & Sede Apostolica legitime prosequantur, etiam si talia committentes fuerint Præsidentes Cancellariorum, Consiliorum, Parlamentorum, Cancellarii, Vicecancellarii, Consiliiarii, Ordinarii, vel extraordinarii quorumcumque Principum secularium, etiam si Imperiali, Regali, Ducali, vel alia quacumque præfulgeant dignitate, aut Archiepiscopi, Episcopi, Abbates, Commendatarii, seu Vicarii fuerint.

§. 15. Quive ex eorum prætenso officio, vel ad instantiam partis, aut aliorum quorumcumque, personas Ecclesiasticas, Capitula, Conventus, Collegia, Ecclesiarum quarumcumque coram se ad suum Tribunal, Audientiam, Cancellariam, Consilium, vel Parlamentum, præter Juris Canonici dispositionem trahunt, vel trahi faciunt, vel procurant directè, vel indirectè, quovis quæsto colore: Necnon qui statuta, ordinationes, constitutiones, pragmaticas, seu quævis alia decreta in genere, vel in specie, ex quavis causa, & quovis quæsto colore, ac etiam prætextu cujusvis consuetudinis, aut privilegii, vel alias quomodolibet fecerint, & ordinaverint, & publicaverint, vel factis, & ordinatis usi fuerint, undè libertas Ecclesiastica tollitur, seu in aliquo læditur, vel deprimitur, aut alias quovis modo restringitur, seu nostris, & dictæ Sedis, ac quarumcumque Ecclesiarum juribus quomodolibet directè, vel indirectè, tacitè, vel expressè præjudicatur.

§. 16. Necnon qui Archiepiscopus, Episcopus, aliosque Superiores, & inferiores Prælatos, & omnes alios quoscumque Judices Ecclesiasticos ordinarios quomodolibet hac de causa directè, vel indirectè carcerando, vel molestando eorum agentes, procuratores, familiares, necnon consanguineos, & affines, aut alias impediunt, quominus sua jurisdictione Ecclesiastica contra quoscumque utantur, secundum quod Canones, & Sacræ Constitutiones Ecclesiasticæ, & Decreta Conciliorum generalium, & præsertim Tridentini, statuunt, ac etiam eos, qui post ipsorum Ordinariorum, vel etiam ab eis delegatorum quorumcumque sententias, & decreta, aut alias fori Ecclesiastici judicium eludentes, ad Cancellarias, &

alias Curias seculares recurrunt, & ab illis prohibitiones, & mandata etiam pœnalia Ordinarius, & delegatis prædictis decerni, & contra illos exequi procurant, eos quoque qui hæc decernunt, & exequuntur, seu dant auxilium, consilium, patrocinium, & favorem in eisdem.

§. 17. Quivè jurisdictiones, seu fructus, redditus, & proventus ad Nos, & Sedem Apostolicam, & quascumque Ecclesiasticas personas ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum pertinentes usurpant, vel etiam quavis occasione, vel causa, sine Romani Pontificis, vel aliorum ad id legitimam facultatem habentium expressa licentia sequestrant.

§. 18. Qui collectas, decimas, talleas, præstantias, & alia onera Clericis, Prælati, & aliis personis Ecclesiasticis, ac eorum & Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum bonis, illorumque fructibus, redditibus, & proventibus hujusmodi absque simili Romani Pontificis speciali, & expressa licentia imponunt, & diversis etiam exquisitis modis exigunt, aut sic imposita, etiam à spontè dantibus, & concedentibus, recipiunt. Nec non qui per se, vel alios directè, vel indirectè prædicta facere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel favorem præstare non verentur, cujuscumque sint præminentiae, dignitatis, ordinis, conditionis, aut status, etiam si Imperiali, aut Regali præfulgeant dignitate, seu Principes, Duces, Comites, Barones, & alii potentatus quicumque, etiam Regnis, Provinciis, Civitatibus, & Terris quoquomodo Præsidentes, Consiliiarii, & Senatores, aut quavis etiam Pontificali dignitate insigniti. Innovantes decreta super his per Sacros Canones, tam in Lateranensi novissime celebrato, quam aliis Conciliis generalibus edita, etiam cum censuris, & penis in eis contentis.

§. 19. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoscumque Magistratus, & Judices, Notarios, Scribas, executores, subsecutores quomodolibet se interponentes in causis capitalibus, seu criminalibus contra personas Ecclesiasticas, illas processando, banniendo, capiendo seu sententias contra illas proferendo, vel exequendo, sine speciali, specifica, & expressa hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ licentia, quique hujusmodi licentiam ad personas, & casus non expressos extendunt, vel alias illa perperam abutuntur, etiam si talia committentes fuerint Consiliiarii, Senatores, Præsidentes, Cancellarii, Vicecancellarii, aut quovis alio nomine nuncupati.

§. 20. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, seu alios directè, vel indirectè sub quocumque titulo, vel colore invadere, destruere, occupare, & detinere præsumpserint in totum, vel in partem, Almam Urbem, Regnum Siciliae, Insulas Sardiniae, & Corsicae, Terras citra Pharum, Patrimonium Beati Petri in Thufcia, Ducatum Spoletanum, Comitatum Venayssinum, Sabinensem, Marchiam Anconitanam, Massam Trebaricam, Romandiolam, Campaniam & Maritimas Provincias, illarumque Terras, & loca, ac Terras specialis commissionis Arnulforum, Civitatesque nostras Bononiam, Casenam, Ariminum, Beneventum, Perusium, Avenionem, Civitatem Castellum, Tudertum, Ferrariam, Comaclum, & alias Civitates, Terras, & loca, vel jura ad ipsam Romanam Ecclesiam pertinentia, dictaque Rom. Eccl. mediatè, vel immediatè subjecta: necnon supremam jurisdictionem in illis Nobis & eidem Romanæ Ecclesiæ competentem de facto usurpare, perturbare, retinere, & vexare variis modis præsumunt, necnon adherentes, fautores, & defensores eorum, seu illis auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstantes. Volentes præfentes Nostros processus, ac omnia, & quaecumque his literis contenta, quousque alii hujusmodi

Auxilium præstant, usurpantibus Sedis Apostolicæ vel Ecclesiarum jurisdictiones.

Officiales seculares se interponentes in causis capitalibus contra Ecclesiasticas personas.

Hæc Constitutio seu quæcumque liget.

Judices seculares trahentes personas Ecclesiasticas ad sua Trib. vel alios Ecclesiasticam libertatem quomodolibet lædentes.

processus à Nobis, aut Rom. Pont. pro tempore existente fiant, aut publicentur, durare, suosque effectus omnino sortiri.

§. 21. Ceterum à prædictis sententiis nullus per alium quam per Romanum Pontificem, nisi in mortis articulo constitutus, nec etiam tunc, nisi de stando Ecclesiæ mandatis, & satisfaciendo cautione præstita, absolvi possit, etiam prætextu quarumvis facultatum, & indulgentiarum quibuscumque personis Ecclesiasticis, secularibus, & quorumvis Ordinum etiam Mendicantium, ac Militarium Regularibus, etiam Episcopalis, vel alia majori dignitate præditis, ipsisque Ordinibus, & eorum Monasteriis, Conventibus, & Domibus, ac Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Congregationibus, Hospitalibus, & locis piis, nec non laicis, etiam Imperiali, Regali, & alia mundana excellentia fulgentibus, per Nos, & dictam Sedem, ac cuiusvis Concilii decreta, verbo, literis, aut alia quacumque scriptura in genere, vel in specie concessorum, & innovatorum, aut concedendorum, & innovandorum.

§. 22. Quod si forte aliqui contra tenorem præsentium talibus excommunicatione, & anathemate laqueatis, vel eorum alicui absolutionis beneficium impendere de facto præsumserint, eos excommunicationis sententia innodamus, gravius contra eos spiritualiter, & temporaliter, prout expedire noverimus processuri.

Papæ absolutio non comprehendit eos qui à præmissis non destiterint.

§. 23. Declarantes, ac protestantes quacumque absolutionem, etiam solemniter per Nos faciendam, prædictos excommunicatos sub præsentibus comprehensos, nisi prius à præmissis, cum vero proposito ulterius similia non committendi destiterint; Ac quoad eos, qui contra Ecclesiasticam libertatem, ut præfertur, statuta fecerint, nisi prius statuta, ordinationes, Constitutiones, pragmaticas, & decreta huiusmodi publicè revocaverint, & ex Archivis, seu capitularibus locis, aut libris in quibus annotata reperiuntur deleri, & cassari, ac Nos de revocatione huiusmodi certiores fecerint, eos non comprehendere, nec eis aliter suffragari, cum etiam per huiusmodi absolutionem, aut quoscumque alios actus contrarios, tacitos, vel expressos, ac etiam per patientiam, & tolerantiam nostram, vel Successorum nostrorum quocumque tempore continuatam in præmissis omnibus, & singulis, ac quibuscumque iuribus Sedis Apost. ac S. R. E. undecumque, & quodcumque quaesitis, vel querendis nullatenus præjudicari posse, aut debere.

§. 24. Non obstantibus privilegiis, indulgentiis, indultis, & literis Apostolicis generalibus, vel specialibus supradictis, vel eorum alicui, seu aliquibus aliis cuiuscumque Ordinis, status, vel conditionis, dignitatis, & præminentie fuerint, etiam si ut præmittitur Pontificali, Imperiali, Regali, seu quavis Ecclesiastica, & mundana præfulgeant dignitate: vel eorum Regnis, Provinciis, Civitatibus, seu locis à prædicta Sede, ex quavis causa, etiam per viam contractus, aut remunerationis, & sub quavis alia forma, & tenore, ac cum quibusvis clausulis etiam derogatoriis derogatoriis concessis, etiam continentibus, quod excommunicari, anathematizari, vel interdicti non possint, per litteras Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de privilegiis, indulgentiis, & indultis huiusmodi, ac de ordinibus, locis, & nominibus propriis, cognominibus & dignitatibus eorum mentionem, nec non consuetudinibus etiam immemorabilibus, ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & aliis quibuslibet observantiis, scriptis, vel non scriptis, per quæ contra hos nostros processus, ac sententias quominus includantur in eis, se juvare valeant, vel tueri.

§. 25. Quæ omnia, quoad hoc, eorum omnium tenores, ac si ad verbum, nihil penitus omisso, infererentur, præsentibus pro expressis habentes,

penitus tollimus, & omnino revocamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 26. Ut vero præfentes nostri processus ad publicam omnium notitiam facilius deducantur, chartas, seu membranas processus ipsos continentes, valvis Ecclesiæ S. Jo. Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe appendi faciemus, ut ii, quos processus huiusmodi concernunt, quod ad ipsos non pervenerint, aut quod ipsos ignoraverint, nullam possint excusationem prætere, aut ignorantiam allegare, cum non sit verisimile id remanere incognitum, quod tam patenter omnibus publicatur.

§. 27. Insuper, ut processus ipsi, & præfentes Litteræ, ac omnia, & singula in eis contenta eo fiant notiora, quo in perisque Civitatibus, & locis fuerint publicata, universis, & singulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & locorum Ordinariis, & Prælatibus ubilibet constitutis, per hæc scripta committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipiendo mandamus, ut per se, vel alium, vel alios præfentes Litteras postquam eas receperint, seu earum habuerint notitiam, semel in anno, aut si expedire viderint, etiam pluries in Ecclesiis suis, dum in eis major populi multitudo ad divina convenierit, solemniter publicent, & ad Christifidelium mentes reducant, nuncient, & declarent.

§. 28. Ceterum Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, alique locorum Ordinarii, & Ecclesiarum Prælati, nec non Rectores, ceterique curam animarum exercentes, ac Presbyteri seculares, & quorumvis Ordinum Regulares ad audiendas peccatorum confessiones, quavis auctoritate deputati, transumptum præsentium Litterarum penes se habeant, easque diligenter legere, & percipere studeant.

§. 29. Volentes earumdem præsentium transumptis etiam impressis, Notarii publici manu subscriptis, & sigillo Judicis ordinarii Romanæ Curie, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eandem prorsus fidem in iudicio, & extra illud ubique locorum adhibendam fore, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 30. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre excommunicationis, anathematizationis, interdicti, innovationis, innodationis, declarationis, protestationis, sublationis, revocationis, commissionis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo primo, septimo Kal. Aprilis, Pontificatus Nostri Anno Primo.

Die, mense, & anno, quibus supradicta Bulla affixa fuit ad valvas Basilicæ Apostolorum SS. Petri, & Pauli, S. Jo. Lateranen. S. Mariæ Majoris, & alia loca solita, & consueta Urbis per me Mattheum Bertarellum Sanctiss. D. N. Papæ Curf.

Pro D. Mag. Curf. Egidius Felicius Curf.

Monasteria aliqua pro studiis Generalibus Fratrum Ordinis S. Pauli primi Eremitæ in Hungaria, Polonia, Austria, Croatia, & in Suevia, & in Urbe Roma statuit, & deputat.

Privilegia hęc fratribus à Summis Pontificibus concessa habes supra in Constit. 51. In supremo. Alexand. VII.

Quicquid audium ceteri sessiones apud se habet literas habeant.

Transumptorum fides.

Sanctio per nalis.

Dat. P. A. I. die 26. Mart.

XXXV.

Edita An. D.
1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis divinitus Pastoralis sollicitudinis munere, sacrarum bonarumque literarum studia, praesertim inter Christi fideles divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo addictis opportunis rationibus fovemus, & promovemus, ac ut debitus virtuti honor rependatur, libenter providemus, sicut ad Omnipotentis Dei gloriam, Religionis decus, & incrementum, ac Catholicae fidei praesidium, & propagationem salubriter expedire in Domino arbitramur.

Peticio.

§. 1. Cum itaque sicut dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Sancti Pauli Primi Eremitae, Nobis nuper exponi fecit, ut Sacrarum eiusque ancillarum bonarum literarum studia, in eodem Ordine, magis in futurum vigeant, & fratres ipsius Ordinis, congruis honorum praemiis, ad illa amplectenda, atque prosequenda alacriores, & ferventiores reddantur: ipse Procurator Generalis, opportunè à Nobis provideri, & ut infra indulgeri summo perè desideret.

Decernit, ut in Rub.

§. 2. Nos ejusdem Procuratoris Generalis votis, hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, cumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdictionis, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, Supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, auctoritate Apostolica tenore praesentium statuimus, & ordinamus, ut deponentur pro studiis generalibus dicti Ordinis, in Hungaria; Monasteria Tallense, & Vyheliense; in Polonia Clari Montis Czestochovienae, & Cracoviense S. Stanislai: in Austria Neostadiense; in Croatia Lepoglavenae; in Suevia Lagnoviense: quibus accedat Monasterium ejusdem Ordinis in Alma Urbe nostra nuper erectum, cum sufficientes reditus, & aedificia necessaria arbitrio Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandae Fidei praepositorum habuerit, Lectores idonei, & Scholares in his constituantur, qui studiis sedulo incumbant ad praescriptam Constitutionum dicti Ordinis.

Studio uno ab hostibus occupato aliud substituit.

§. 3. Porro si aliquid ex praedictis Monasteriis ab Haereticis, vel à Turcis occupatum fuerit, aut alio casu occurrente, non potuerint in eo studiorum curricula peragi, dilectus filius modernus, seu pro tempore existens Superior Generalis Ordinis praefati, cum beneplacito memoratae Congregationis Cardinalium, aliud vicinum substituat.

Ad Doctoratus gradum promoveri posse indulget.

§. 4. Ut autem eorum, qui studia peregerint, labores, debitis honoribus decorentur, praefato moderno, & pro tempore existenti Superiori Generali, fratres expressè professos dicti Ordinis peractis studiis hujusmodi, ad Magisterii, seu Doctoratus, aliosque gradus Scholasticos, dummodo tamen praevio rigoroso examine, ad id reperti fuerint idonei, per ipsum, vel si aliquo impedimento detentus fuerit, per alium, seu alios ad hoc idoneos, ab ipso delegandos, promovendi, seu promoveri, eisque solita graduum hujusmodi insignia, servatis aliàs servandis, conferendi, seu conferri faciendi, ita ut sic promoti, & graduati, omnibus, & singulis gratis, praerogativis, ac privilegiis fruantur, & gaudeant, quibus gaudent, & fruuntur, qui in publicis Universitatibus ad ipsosmet gradus promoti sunt, facultatem, auctoritate, & tenore praefatis concedimus, & impartimur.

Praelaturas nullum nisi

§. 5. Praeterea ut nemo deinceps ad Praelaturas & Officia dicti Ordinis, videlicet, ad Generalis,

Vicegeneralis, Definitoris, Secretarii, Procuratoris Generalis, Provincialis, & Superioris localis, munera assumi possit, qui non fuerit Doctor Sacrae Theologiae, nisi fortè Definitorium cum aliquo, vel aliquibus vitæ probatae Religiosis, justis de causis dispensaverit, dicta auctoritate harum serie decernimus. Hoc tamen decretum demum locum habere volumus, cum judicio Capituli Generalis Ordinis praefati, tot numero Doctores fuerint, qui possint omnibus Officiis Religionis sufficere. Interim verò, qui nunc Doctores sunt, & successu temporis erunt, cæteris praerantur.

Doctor obfinere posse decernit.

§. 6. Cæterum ne Doctorum numerus nimium augeatur, in proximo Capitulo generali ejusdem Ordinis, certus eorum numerus stabilietur, quem praeterire nefas sit.

Doctorum numerum statui mandata.

§. 7. Decernentes praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia, plenissime suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari.

Clausula praeservativa.

§. 8. Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definituri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula subblata.

§. 9. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dicti Ordinis, ejusque Provincialium, & Monasteriorum quorumcumque etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus: privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum tenores praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis aliàs in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariis derogat.

§. 10. Volumus autem, ut earumdem praesentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides habeatur in judicio, & extra, quae haberetur ipsis praesentibus, si forent exhibitae, vel ostensae.

Transumptorum fides.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 3. Aprilis 1671. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Dat. P. An. t. die 3. Apr.

Erectio Universitatis Studii generalis in Civitate Urbini.

XXXVI.

Simile erexit Studium in Civitate Ferrariae Bonifac. IX. ut videre est in ejus Constit. 2. In supremo, eique deinde privilegia concessit Clemens VIII. Constit. 94. Sanctae Romanae.

CLEMENS PAPA X.

Edita An. D. 1671.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Aeternae sapientiae consilio speculatores Dominus Israel, quae est Sancta Dei Ecclesia, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, constituti, excitandis, promovendisque bonarum literarum, & laudabilium disciplinarum studiis, quae Catholicae fidei, divini cultus propagationis, & incremento, ac Justitiae administrationi, aliisque in publicum commodis magnopere conducibilia sunt, & depulsa ignorantiae caligine, mentes luce veritatis illustrant, peculiarem pastoralis muneris nostri sollicitudinem propensa charitate adhibemus, sicut omnibus maturae considerationis

trutina

V.

trutina perpenſis, ad omnipotentis Dei gloriam, ac ad hujus Sanctæ Sedis dignitatem, noſtrorumque, & ejuſdem Sedis in temporalibus ſubditorum decorem, commodum, & utilitatem, ſalubriter expedire in Domino arbitramur.

Cauſæ Con-
ſtitutionis.

§. 1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Communitas, & homines Civitatis noſtræ Urbinatenſis, quòd cum Collegium Doctorem ejuſdem Civitatis ex antiqua conſuetudine publicam in ea Inſtitutionum Juris Civilis lectionem haberet, ibique Philoſophia, & Sacra Theologia à Fratribus Ordinis Minorum S. Franciſci Conventualium nuncupatorum publicè quoque prælegerentur, in utilitatem ſtudioſorum, ut peractis ſtudioſum curriculum, ad Doctóratuſ lauream pro-
vehi valerent; dilectus filius noſter Alderanus S.R.E. Presbyter Cardinalis Cybo nuncupatus tunc temporis in illis partibus Sedis Apoſtolicæ Legatus, probè cognitum, perſpectumque habens quantum eidem Civitati decoris, atque utilitatis accedere poterat, ſi inſtituto ibidem ſtudio hujusmodi, quo parentes eorum liberos ſtudioſorum cauſa alibi ſuſtentandi onere, atque impenſa liberabantur, incrementum, atque norma traderetur, lectiones prædictas in aliquot manſiones remotas, nec ulli alii uli applicatas Palatii Pontificii diſtæ Civitatis inſimul redegit, aliæque ordinarias Sacrorum Canonum, & Legum Civilium, ac aliarum ſcientiarum, ſeu facultatum, & præſertim mathematicarum diſciplinarum, quæ in eadem Civitate antehac eximie floruerunt, lectiones, ſive Cathedras inſtituit, ut ibidem, tam indigenæ, quam exteri credita ſibi à Domino talenta docendo exercere valerent, & juvenus ad ingenuas artes, atque ſcientias addiſcendas, atque excolendas ardentiori ſtimulo incitaretur, huicque ſtudio nonnullos paucos redditus, ſub Vexilliferi pro tempore exiſtentis & ſex nobilium prædictæ Civitatis ſuperintendentia, assignavit.

Innocent. X.
& Alex. VII.
ſtudio redi-
tur assignant.

§. 2. Ac ſel. rec. Innocentius Papa X. prædeceſſor noſter cognita grandi utilitate, quæ inde reſultabat, in favorem ejuſdem ſtudioſi quædam bona ſtabilia duorum Conventuum ſuppreſſorum Congregationis Monachorum Cœleſtinorum, & Ordinis fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virgini reſpectivè conceſſit, & ſubinde rec. mem. Alexander Papa VII. etiam prædeceſſor noſter publici pariter commodi conſideratione adjuſtus, proventum annuum Sphæriſterii, qui, prius ad exiſtentem pro tempore in eiſdem partibus Sedis prædictæ Legatum ſpectabat, eidem ſtudio applicavit.

§. 3. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubjungebat, emolumenta quidem ex præmiſſis provenientia, ſtipendiis, quæ Lectóribus dicti ſtudioſi annuatim præſtantur ſufficiant; Si verò ſtudio hujusmodi in Univerſitatem ſtudioſi generalis cum privilegiis, & indultis ad inſtar illorum, quæ à piæ mem. Clemente Papa VIII. prædeceſſore pariter noſtro Univerſitati ſtudioſi generalis Civitatis noſtræ tunc ſuæ Ferrarienſi conceſſa fuerunt, erigeretur, & inſtitueretur, inde numerus ſtudioſorum, tam provincialium, quàm exterorum ibidem excreſceret, & non ſolum diſtæ Civitatis Urbinateſis, quæ à mari remota, commercio non admodum floret, ſed viſualibus abundat, & quieti quam literarum ſtudia deſiderant, colenda peropportuna exiſtit, decori, & ornamento, ſed etiam illius Civium, & incolarum compendio, utilitati, & levamento magnoperè conſuleretur.

§. 4. Cùmque dicti exponentes hujusmodi erectionis, & inſtitutionis gratia procuraverint, ut idem ſtudioſum, ac memoratum Doctórum Collegium, quod antehac à dicto ſtudioſo diviſum fuit, & (ut aſſeritur) vigore quarumdam ſimilis rec. Pii Papæ IV. etiam prædeceſſoris noſtri literarum per ſimilis mem. Urbanum Papam VIII. prædeceſſorem pariter noſtrum confirmatarum

facultate conferendi Lauream Doctóraleſem in quibuſcumque facultatibus, ac creandi equites, & legitimandi ſpurios fruitorum, nec non ex privilegio per piæ pariter mem. Julium Papam II. & dictum Pium prædeceſſorem conceſſo, de cauſis appellationum in ſecunda, & tertia inſtantia, tam civilibus, quàm criminalibus, Eccleſiaſticis, & profanis in illo ſtatu, & Provincia cognoviſſe firma, ſtabiliſque unione inter ſe conjungerentur; Nobis propterea ipſi exponentes humiliter ſupplicari fecerunt, ut ſibi in præmiſſis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoſtolicæ dignaremur.

§. 5. Nos igitur ad conſtantis fidei, & ſincere devotionis affectum, quem dicti exponentes erga Nos, & Sedem prædictam gerere comprobantur, paternæ dirigentes conſiderationis intuitum, eorumque votis in præmiſſis quantum cum Domino poſſumus favorabiliter annuere cupientes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes, hujusmodi ſupplicationibus inclinati, de nonnullorum dilectórum filiorum Romanæ Curie Prælatorum ſuper hoc negotio à ſimiſ rec. Clemente Papa IX. prædeceſſore pariter noſtro deputatorum conſilio, in præſata Civitate Urbinatenſi ex Collegio Doctórum, & ſtudio hujusmodi, ſicut præmittitur inter ſe unitis, & conjunctis unam Univerſitatem ſtudioſi generalis, in qua Sacra Theologia, Jus Canonicum, & Leges Civiles, Philoſophia, Mathematicæ, aliæque ingenuæ diſcipline, ſcientiæ, & artes publicè doceantur, & prælegantur, & qui peracto ſtudioſum curriculum habiles, & idonei reperti fuerint ad Baccalaureatus etiam formati, ac Magiſterii, & Doctóratuſ, aliſque gradus Scholaſticos, ſervata tamen in omnibus forma, & diſpoſitione Vienneniſis, & Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare non intendimus, promoveri liberè, & licitè poſſint, & valeant in omnibus, & per omnia, prout in aliis ſtudioſum generalium Univerſitatibus per Sedem Apoſtolicam prædictam erectis fieri ſolet, auctoritate Apoſtolicæ tenore præſentium ſine alicujus præjudicio perpetuò erigimus, & inſtituimus.

§. 6. Ac ipſi Univerſitati ſtudioſi generalis ſic erectæ, & inſtitutæ, ejuſque Reſtoribus, Magiſtris, Doctóribus, Lectóribus, Scholaribus, Officialibus, & Miniſtris, aliſque perſonis quibuſcumque pro tempore exiſtentibus, ut omnibus, & ſingulis privilegiis, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, facultatibus, favoribus, honoribus, prærogativis, præminentis, & gratis quibuſcumque, quæ tam per prædictum Clementem VIII. quàm alios quoscumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros præſata Univerſitati ſtudioſi generalis Ferrarienſis, ejuſque Reſtori, Magiſtris, Doctóribus, Lectóribus, Scholaribus, Officialibus, & Miniſtris, aliſque perſonis reſpectivè, etiam per viam communicationis, & aliis quomodolibet, & qualitercumque conceſſa, & attributa fuerunt, pari modo, & abſque ulla proſus differentia, uti, frui, & gaudere liberè pariter, & licitè valeant, ſine ullo tamen præjudicio exactio-
num Cameralium, circa quas nihil innovatum ſit, auctoritate, & tenore prædictis eidem perpetuò concedimus, & indulgemus.

§. 7. Decernentes eadem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, nec ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium erectionum, & gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aliſque contrariis diſpoſitionibus, etiam per Nos, & ſucceſſo-

Erigit ſtudioſum de quo in rubrica.

Officialibus privilegia concedit.

Clauſula præſervati-
væ.

res nostros Romanos. Pontifices, ac Sedem prædictam quocumque faciendis unquam comprehendendi, aut comprehensas censerem, sed semper ab illis exceptas, & quoties illa emanaverint toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & plenariè reintegratas, ac etiam sub posteriore data per eos, ad quos pro tempore spectabit eligenda de novo concessas intelligi, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari, & illis respectivè in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari.

§. 8. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. prædictæ Cardinales etiam de latere Legatos, aliove quolibet quacumque præsentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 9. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non quatenus opus sit dictæ Civitatis Urbinatensis aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis quibuscumque personis, & locis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & inferrentur præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 6. Aprilis 1671. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Clausula subla.

Derogatio contrario-

Dat. P. A. 1. die 6. Apr.

XXXVII.

Canonizatio S. Rosæ de S. Maria Virginis Limanæ tertii Ordinis S. Dominici.

Istam Sanctam primus Sacras promovit ad Aras, de eadem Officium, & Missam recitari posse decrevit Clemens IX. Constit. 18. Sanctæ Matris.

Edita An.D. 1671.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Cœlestis Paterfamilias, cujus natura, bonitas, voluntas, potentia, & opus misericordia est, ubi ad Magnam Divinitatis Cœnam invitatos Judæos se ipsos, ut indignos existentes conspexit, ad vicos, & plateas Civitatis accersentem hinc inde alios atque alios Convivas servum fidelem transfudit: Verum nec pauperum multitudine, nec debilitium cœcorum, aut claudorum copia, nec his qui propè, nec his, qui longè erant contentus, ad regale epulum, in quo non pauca, sed omnia parata erant, & ad Cœlestem domum implendam in ultiores gentes destinatum Nuncium pro-

gredi iussit. Undique ex Asia, Africa, & Europa Sanctorum Virorum, atque Mulierum cujuscumque ætatis, conditionis, & gradus agmina collecta fuere, sola esuriens languebat America, nec Domini volentis salutem omnium arcani mysterii conscia, nec Ministri vocantis voces audire valens, donec venit plenitudo temporis, & per ministros fideles sedentium in tenebris, & umbra mortis auribus vox Patris insonuit, illarumque est Evangelium ultra Indum, & Gangem, & Equatorem, & per omnes compitorum angulos famelicis quæsti Gentiles, ut in parato Convivio pinguium, ac medullatorum cum Deo Abraham, Isaac, & Jacob in Regia sua recumberent. Tandem ultra totius antiqui Orbis extremos fines longè, latèque usque ad ultimas Atlantici Oceani metas, & usque ad extimas Occidentalium Indiarum oras, quæ maris (quod pacificum dicitur) sepiunt immensa littora: iterum atque iterum fidei Servo, (per quem Prædicatorum Ordo maximo hujus S. R. E. Doctore, & prædecessore nostro Gregorio testante significatur) excurrendum fuit, donec ad Peruviam perveniret, in quam una cum iis, qui Regionem illam felici introitu, ac successu Deo, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ subjecerunt, primus ille penetravit Ordo, qui singulari hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ privilegio Prædicatorum titulo jam diu insignitus fuit, & ante alios Peruvianæ gentilitati Sanctum JESU Christi Evangelium annunciavit, primusque ibi salutiferæ prædicationis verbum suo sanguine obfigmando universam illam Gentem ad Cœnam Agni providi efficaciter invitavit, cujus voce, labore, & cruore aurifera illa terra exculta ad exhilarandam universæ, tam militantis, quam triumphantis Ecclesiæ Cœnam inter cæteros Christianæ pietatis illius Regionis flores Deo, Angelis, & Hominibus suavolentem protulit Rosam totius Evangelicæ perfectionis exemplar, & primum ex Orbe novo in Sanctorum albo reponendum ornamentum, cum enim ad hoc nata, & data fuisset, eam omnium impartitor bonorum spiritu sapientiæ, & intellectus implevit, adeoque suæ charitatis igne inflammavit, ut non tantum odore recrearet, sed etiam fulgore luceret in ea Domus Dei parte, quæ in tenebris latebat, ut quasi Stella matutina in medio nebulae, quasi Luna plena in diebus nostris, & quasi Sol resurgens in perpetuas æternitates splendesceret.

Æquum igitur, & summoperè rationi consentaneum judicamus, ut quàm Dominus Noster JESUS Christus, (cujus vices in terris gerimus) singulariter in dilectissimam à se sponsam assumptam monilibus, & Coronis suis ornata demonstrare dignatus est, Nos quoque pro muneris nostri in universa Ecclesia debito: (cui licet immeritò præfidemus) ut Venerandam à Deo prælectam, Sanctamque colendam Apostolica auctoritate decernamus, ut à Solis ortu usque ad occasum omnis lingua, & omnes populi confiteantur, quod Magnus Dominus in omnibus operibus, & laudabilis valde in mirabilibus suis, quoniam etiam in diebus nostris non defecerunt misericordiæ ejus super nos, & licet paternè culpis nostris exigentibus corripiat, non tamen in perpetuum obliviscitur, sed in angustiis nostris multiplici nos electorum, & amicorum suorum præsidio custodire non desinit, qui meritorum, & suffragiorum suorum patrociniis nos muniat, & defendat, utque Christi Domini fideles intelligant, quàm sit eximium hoc pietatis exemplum, quod in novo Orbe in præsentibus calamitatibus, & periculis toti illuxit Ecclesiæ, illustriora ejus charismata, virtutes, & gesta ex multis Magnatibus, quæ contulit illi Dominus his nostris literis proponenda duximus, ut ejus Sanctitas Apostolicæ hujus Cathedræ testimonio comprobata in universo Mundo perpetuò magis illucescat.

Ordo Prædicatorum primus in Indis Orientalibus Evangelium inveni.

Limæ Rosa nascitur.

§. 1. Limæ, quæ est Meridionalis Americæ in Regno Peruano Metropolis anno à reparata salute 1586. duodecimo Kalendas Maji Parentibus honestis Gaspere de Floribus, & Maria ab Oliva orta est hæc mystica Rosa in vico Sancti Dominici juxta S. Spiritus ædem & in ipsa solemnè Pentecostes die, quam Rosarum Pascha dicimus, Sacro Baptismatis fonte purificata, ut penè videantur omnia fuisse infantis hujus futuræ Sanctitatis indicia. Primævum illi nomen ab Avia Elisabeth fuit, quod postea divinitus non solum à Matre propter cæleste prodigium rosæ in facie ejus illico apparentis, sed etiam à Turibio Archipræsule Limæ dignissimo: (non absque cælesti, ut creditur afflatu) in Sacri Chrismatis unctione in Rosæ nomen commutatum, & à Deipara Virgine agnomine à Sancta Maria auctum fuit, ut hoc etiam testimonio abundantius comprobaretur, eximia Sanctorum merita à Deo nomina sortiri.

§. 2. Infans sæpè visa est humi jacens fixis oculis jucundè Cælum intueri, quasi jam peregrina in terris, in Civem Cælestis Hierusalem eloquenti silentio (quo ex tunc prædita erat) adscribi postularer, jamque popula intelligens meliorem esse patientem viro forti, suavis, lepida, & serena semper apparuit, nec unquam vagitibus, aut voce querula ædium audita est turbare silentium, averfata solum in publicum efferri. Ea fuit in teneris annis constantia, ut diros Chirurgi cruciatus in pollice, aure & naribus sine querela, & capitis pœnalem corrosionem ex imposticis ad medicamen pulveribus ortam sine querela invicto animo sustineret, ut ejus indoles, jam ex tunc patientiæ nata esse crederetur.

§. 3. Vix quinquennis erat cum à Spiritu Sancti unctione interiùs edocta, Virginitatis votum emisit, & ex fratris admonitu vanitatis seculi conscia facta ipsamet sibi comas ad vivam usque cutem inficia Matre præcidit, ne quid funium superesset, quibus adversus devotam puritatem, aut traheret, aut traheretur ad nuptias; Insignem illam Heroïnæ Catharinæ Senensem æmulata, quam sibi in ipso rationis diluculo in Sanctitatis exemplar, & magistrum delegerat, quam subindè Magistram appellare non destiterit. Addit in præsidium primo alterum perpetuæ à carnibus abstinentiæ votum, quò cautius obstrictam Deo Virginitatem custodiret; optimè intelligens sobrietatem docere, sapientiam, & virtutem, quibus nihil utilius est in vita hominibus: Quapropter jejunium adhuc parvula sic servavit, ut omni se fructuum esu interdiceret, quos sibi donatos mox aliis largiebatur. In hebdomadam spatia protrahabat inediam, quæque in puerilibus annis insignem exercuerat abstinentiam, Monialis postea eam sibi met jejunandi legem indixit, quæ planè supra naturam esset: nam integras Quadragesimas transigebat sine pane, dietim quinque dumtaxat aurei mali granulis in memoriam quinque vulnerum Christi sese reficiebat; septem verò mensium ex Ordinis sui præscripto jejunium à festo Sanctæ Crucis exaltatæ usque ad Pascha sic observabat, ut nonnisi ad vesperam exigua panis vilioris bucella, haustuque frigide aquæ sedaret famem. Sæpè, ac præcipuè sextis feriis palatum, & viscera cruciabat felle vervecino, quod in hunc usum potabile servabat, ut Christi sui in Cruce sitibundi gustaret spongiam. Interdum, ut Matri videretur lautius obsonare amarissima Granadillæ folia, vel alias è sylvâ extremæ amaritudinis herbas injectis ad speciem paucis uvarum siccarum acinis in pulmentum adhibebat. Quando obedientiæ vi ad Carnis esum cogebatur, duris symptomatibus torqueri visa est, nec quietem primam reparabat, donec ad pristinam abstinentiam læta redire permitteretur. Sic denique assueta jejunii erat, ut ejus creberrimis infirmitatibus nullum aliud prodesset medicamentum quam panis, & aqua; sic enim divina gratia curat, & sanat.

§. 4. Ut loqueretur victorias, mirabilis fuit in Rosa obedientia, tum in sequendis Divini Sponsi tractibus, quibus eam per arcanas Sanctitatis semitas in unguentorum suorum currentem odorem trahebat, tum in duræ, & rudis Matris præceptis adimplendis, quibus eam ex adverso ad seculi nugas, & vanos corporis ornatus impellebat, in tanta enim oppositorum mandatorum diversitate arte excelluit plusquam humana non aberrando, neque ad dexteram, neque ad sinistram.

§. 5. Hinc novit in florifero ferto vera filia Hierusalem iusta illud capiti imponere, celare acum tempora figentem, non solum intuita, sed imitata verum Regem Salomonem in diademate quo coronavit eum mater sua. Chirothecarum suaveolentium in manibus obtemperans admisit amictum, è quibus adustionem veram experta, dum eas abjicit, vidit promicare flammam, & totum collucere cubiculum. Pellibus ab ipsa genitrice pro reparanda valetudine circumligatis summe cruciata silens, & patiens sustinuit, vitam potius, quam obedientiam perdere parata; in omnibus enim, & per omnia à Confessariis parentum, & majorum nutibus pendens, mundi, & sui victrix etiam in minimis omnem obtemperantium palmas obtinuit: & quod magis mirandum est, etiam vita sancta in Cœnobio Sanctæ Catharinæ Lucie Præfectæ illius obedientiam præstitit.

§. 6. Sciens etiam Deo, Parentibus, & Magistris nunquam reddi æquale eximius profequata est Genitores reverentia, pietate, & charitate, labore manuum eorum inopiam levem reddebat, prudens, & providens in removendo quidquid eis ingraturum, aut inquietum esse posset, in pacandis contentionibus, & sedandis animis mirificè discreta, infirmæ eorum valetudini semper promptè, & providè assistens, & ministrans visa fuit. Ad hoc per singulas noctes in operibus elaborandis vigilias protraherebat ad instar fortis illius mulieris, quæ de nocte surrexit, deditque prædam domesticis suis; debilis enim, languens & sæpè ægrotans, ac orationibus, & aliis exercitiis delectata, & aliarum artificum opera, & celeritate, & perfectione, quam longè superabat; Nec prætereundum, quod in hac pietate erga parentes cursum vitæ suæ feliciter clausit, Matrem enim prævidens pro sui obitu summo mœrore afflicendam, Sponsum suum enixè precata tantam divinarum consolationum sensibilem affluentiam ei obtinuit, ut post modum jurejurando deposuerit se in tam dilectæ filie præmatura morte expertam fuisse cor suum nimis angustum, & incapax ad Cælestia illa gaudia capefenda.

§. 7. Humilis Virgo sibi videbatur nil agere, aut pati in Sponsi famulatu, seipsam redarguebat supinæ ignaviæ, vociferabatur se indignam communi aère, mirabatur se vitam terræ hiati nondum absorberi: ad pedes Confessariorum lachrymis plena singultiebat, minimos quosque defectus ita exaggerans quasi atrocissimorum scelerum cumulatim rea foret, publicas Urbis, aut regionis calamitates suis imputabat demeritis, agritudines creberrimas, & acutissimas acceptabat, & amabat, seu vindices, ac iusta supplicia suæ in Deum perpetuæ ingratitude, provocabat in se omnia mundi elementa ad vindicias injuriarum, quas eorum Creatori à se illatas querebatur, credebatur firmiter, & ita ab omnibus credi satagebat, omnium se creaturarum esse abjectissimam, & pessilentissimam, navum execrabilem infelicis seculi, Orbis maculam, humani generis ultimum carcinomam. Hinc si deprehenderet de virtutibus se tantillum commendari, cruciabatur misera, expallescebat, diffuebat lachrymis, dehiscerebat illud se mergens in abyssum humilitatis. Accidit, quod è vicino ædium conclavi obiter audiret personas graves de Rosæ tanquam absentis mirabili vita honorificè, ac secretò confabulantes, expavit, & adremit exanguis virgo, angore, fletu, & mœrore dista-

In Infantia constans,

Virginitatem vocet.

Et abstinentiam à carnibus.

Rosæ Jejunium.

In summo dolore patientia.

Erga parentes reverentia.

Humilitas.

buit.

buit, ac seipſam duriffimè oburgans; ter, quater illiſit pugnum aculeatè capitis ſuis Coronæ, fluxerunt ſub velo ſanguinis rivi, ut acrimonia doloris ingratiſſimum alienæ laudis obtrunderet auditum. Familiaribus ſuis ingenuè profitebatur humilis Roſa plectendis ſuis criminibus haud ſufficere communem gehennæ rogam, alium ſibi deberi ſingularem infernum, ac veteri profundiorum; longèque deteriorem.

§. 8. Ducebatur inter hæc virtutum exercitiâ à Sponſo, tam ad exteriorem corporis quàm ad intimam ſpiritus ſolitudinem, ut ibi loqueretur ad cor ejus, obſiſtentibus ex adverſo importunis genitricis conatibus quibus eam ad connubia terræ parare ſatagebat, ad quæ non ſolum verbis durioribus, ſed etiam verberibus impellebatur: ſed vicit inviſus Roſæ animus, prius enim Cantæ, ubi cum ſuis morabatur per quadriennium ſemel tantum à matre juſta domo exivit, poſt exemplo ſuæ Magiſtræ rigidiore inedia vultus venuſtatem imminuere, veſte humili, & deſpecta corporis agilitatem celare, hominumque proſpectum quoad poterat declinare curavit. His ſancis artibus ſpes omnes nuptiarum eluſit, non tamen quancumque pugnam evaſit. In ſtatu enim vitæ deligendo diù, multumque luctandum fuit. Tandem obtinuit vigefimo ætatis anno, ut ſcientiente matre cooptaretur palam in filiam S. Dominici, aſſumpto S. Catharinæ Senenſis habitu, quo candent Sorores tertii Ordinis vulgò de pœnitentia. Eam namque ſeſterioris Inſtituti S. Claræ primæ Virgines Monafterii Limenſis in fundationis ſodalem habere totis viribus conabantur. Sanctimoniales poſtmodum S. Doctõris Eccleſiæ Auguſtini illam jam domo ad hoc egreſſam præſtolabantur ſacro hoc amiçtu, & nec fruſtra, ni ante Aram Beatiffimæ Virginis Sanctiſſimi Roſarii immobilem viſ divina tandiù detinuiſſet, quoad ceptum itineris propoſitum retractaret; Unde cœlitus admonita Ordinem Prædicatorum eſſe in Sancta Eccleſia Paradifum voluptatis Divinæ in quo ipſa velut Roſa cœleſtis cæteris ibi liliõrum, & roſarum vernantibus plantis ſocianda, & inferenda erat, quod poſtea ex intimis præcordiis optans petebat, & voti compos facta ante prædictam ſibi ſummè gratiffimam Sanctiſſimi Roſarii Aram Alphonſo Velafquez ejuſdem Ordinis tunc à Confeſſionibus ipſius Virginis dante anno Domini ſexto ſupra milleſimum, & ſexcentefimum in clara Sancti Laurentii celebritate habitum ſuſcepit. Verum nec adhuc integra pax; ſuadebat enim poſtea Quæſtor Gundifalvus vir optimus, qui apud Virginem Roſam ſibi conceditam authoritate, & domeſtico imperio plurimum valebat, reformatam Excalceatarum Virginum Sacri Carmeli Regulam in clauſo Cœnobio potius ſubire, quàm inter poſtremas Sancti Dominici Tertiarias extra ſepa Monafterii militare, ſe non tantum protectione, ſed & opera, & opibus adjumento futurum pollicebatur, Theologorum ſcrutiniis in hoc cauſa anceps ſententia ſtetit, donec ipſa cœlitus roborata conſtantiffimè ſtatuſ religioſi delectum non humanæ, ſed divinæ inspirationis opus eſſe demonſtravit, ſibiſque vivendum uſque ad extremum ſpirituſ ſub Sanctæ Catharinæ Senenſis Magiſterio, & tandem futurum tempus, quo ibi Limæ exurgeret hujus nominis, & Inſtituti Monafterium quod propheticò ſpiritu pronunciatum fuiſſe, eventus ipſe poſtea comprobavit. His omnibus ſuperatis eo gravior, quò intimior adhuc difficultas emerſit; importunè enim ſe ingerebat in humiſſima ſui cogitatione moleſta cogitatio, quod ipſa peccatis fordida illo niveo, & ſacro amiçtu, nimis eſſet indigna, nec deſiſſit pugna, donec antè ipſam Sanctiſſimi Roſarii Aram in placidiſſima extaſi raptâ, & pallens, & rubens, ac ſplendoribus fulgida apparens, & poſt ſenſibus reddita, in jubilum grati animi obtentæ victoriæ erupit. Tantæ molis erat paciſicè Seraphicæ ſuæ Magiſtræ habitu, & Inſtituto potiri, quàm poſtea ſic adamuſ-

ſim expreſſit, ut non ſolum ab exteris altera Senenſis Catharina non ſine magno humiſſimæ Virginis angore animi diceretur, ſed & ipſi Confeſſario in lineamentis, geſtu, & vultu, ſic in illam mirabili divini amoris methamorphoſi commutata appareret, ut jam non ſimilis, ſed eadem proſus eſſe videretur.

§. 9. Oraculum illud divinum ſponſabo te mihi in fide etiam cum hac dilectâ, & electâ Dei eximio privilegio impletum fuiſſe dignoſcitur, ad quod eam per mirabiles favores evehere dignatus eſt. Singularis fuit, quo ſpecioſus forma præ filiis hominum habitu marmorum cædendorum peritiſſimi Artificis feſtivirus, & amans in ſomnis apparuit, ut Virginem illic ſponſam quaſiturus. Ubi Roſa in tanti connubii fœdus conſenſit arduos ei cædendorum marmorum labores impoſuit, & brevem terminum ad perficiendum opus, dum peregrè rediret, indixit; erubuit Virgo in Sponſi reditu omninò impar ſuis viribus opificium adhuc inſectum inveniri, cui dolenti reſervavit ille amplam lapidariam officinam, in qua innumera electæ Virgines cædendis, & poliendis marmoribus viriliter inſudabant, ſponſas eſſe ex nuptiali veſte, & fulgore deprehendit; ſuarum lacrymarum ſtillicidiis laxa ad incisionem emollientes, & una cum illis conſimili veſte circumamicta novit ſe ad tanti ſponſalitiu gradum per ardua præparari; his igitur, & eo virginali candore nitens, ut nunquam nec venialis impuritatibus macula eam aſperſam fuiſſe, omnes ejus à confeſſionibus jurati teſtes probaverint; apertius ad myſterium ventum eſt. Dominica erat Palmarum, cum in ipſo Roſarii ſacello in ſui nihili abyſſo demerſam ſic aſſatus eſt. Roſa cordis mei tu mihi ſponſa eſto; Contremuit Virgo ad dulces tam divini Sponſi voces, & ſimul audivit gratulantem ſibi Deiparam, & dicentem, en Roſa, quali te dignatur honore meus hic filius. Inaſtimabiles divini amoris Theſauri, & connubialia tanti Sponſi maxima in Roſa manera tam largiter depluerunt, ut ad ea impoſterum occultanda humilioribus adhuc exercitiis continuo vacando, & de ſe abjectiſſimè ſentendo, ac in omnibus ſui contemptum ſibi comparandum eſſe cognoverit, & reiſpa opere compleverit.

§. 10. His donis auctâ, & chariſmatibus cumulata ferventiùs Virgo iſta accinxit adhuc arctius fortitudine lumbos ſuos, & roboravit brachium ſuum, deficientibus enim ad ſuæ fidei martyrium Tyrannis, & tortoribus, ſe ipſa fortior, utriuſque in ſe explevit miniſterium. Saxa enim, & Cruces quibus parvula uſus flagellorum ignara à Mariana Ancilla ſuarum mortificationum ferè ſola conſcia ad orationem, vel ad hortum pergens onerabatur, in ferreas catenas commutavit, quas aptavit in flagra, quibus ad ſancti Dominici exemplum ſingulis noctibus uſque ad rivulorum ſanguinis copioſam effuſionem, vel pro ærumnis Sanctæ Eccleſiæ, vel pro periclitantis Regni, aut Urbis Limenſis neceſſitatibus, vel pro compenſandis peccatorum injuriis, vel pro expiandis defunctorum animabus, vel ad impetranda divina ſubſidia in extremo agone conſtitutis, crucentam ſe Deo victimam ad ejus juſtam iram avertendam offerebat, horreſcentibus quandoque domeſticis ad tam diros catenarum icus, quarum uſu in interdito, earum una ſic triplicato ductu lumbos latenter diu præcinxit, ut nunquam niſi maximorum cruciatuum Iſchiadis vi apparere potuerit, quæ poſtea nonniſi interveniente miraculo ſoluta fuit, cujus annulos poſt Virginis obitum miram, & peregrinam ſuaevolentiam ſpirare compertum eſt. Ne qua verò pars innocentiſ corpufculi vacaret à ſupplicio, pœnibus vinculis brachia, & lacertos torquebat, urticarumque manipulis, ac minutulis ſentibus peccatis, axillas, ac latera arctabat, ut ſuo liſo inter ſpinas conſtituto omninò configureretur hæc

JESUS Roſa apparuit.

Et ſponſam vocat.

Mira fortitudine ſe flagris cædit.

Vinculis lacertos torquet.

Habitum S. Dominici ſuſcipit.

Ejus Extaſis.

1671.
Cilicium
induit.

Rosa cilicii postea a collo infra genua protendentis asperitatem acubus permixtis auxit, quo compluribus annis usa est, donec ob frequentem sanguinis vomitum exuere iussa fuit, cuius supplicii iacturam alia veste minori valetudinis damno, sed non leuiori molestia compensavit; sub ea enim poena erat ei quicumque motus, solæ plantæ ab his doloribus vacabant, quas tamen aut faxorum collisione, aut fornacis adustione à cruciatibus immunes esse non sinebat, & quod ferè singulare est in diuinarum consolationum affluentiam, quibus solet sanctitas etiam in terris abundare, & piorum caro in Deum vivum iucundatur, & exultat, ab eis corpus suum alienum, & jejuntum esse cogebat. Memor ulterius non decere sub capite spinoso membrum delicatum inueniri, compuncta obtutu piæ imaginis muto præconio dicentis: Ecce homo, primam coronam capiti suo ex stamno peracutus clavibus infixit, & per aliquot annos non sine vulneribus cinxit, cui in majoribus annis successit secunda, nonaginta & novem aculeis armata, quam in dies diversimodè semper magis pœnalem arte familiaribus occultam reddebat, eamque nonnisi cum vita dimisit.

Plantas faxorum collisione cruciat.

Ac coronam ex stamno peracutam capiti imponit.

Qua Dæmonis suggestiones fugat.

§. 11. Neque enim videbatur ei seraphicæ magistæ plene induisse habitum, nisi & spinam illius assumpsisset coronam. Huius diadematis triplici iactu in Sanctissimæ Triadis reverentiam Dæmonum suggestiones illicò fugare consueverat, satis instructa tales spinas non violare, sed vallare has Rosas: strati sui duritiem eam esse voluit, quæ somnum magis abigeret, quàm conciliaret, ita ut dormituræ idem esset lectulus, & equuleus, cervical aut impolitus truncus, aut lapides in hunc usum absconditi, quod cubile præacutus post eam regularum fragmentis, testarumque fractarum triquetris sic implevit, ut singularum pars mucronata obverteretur corpori, nec ante se ad somnum componebat, quam fellis haustu fauces amaricasset, sic floridus erat huius sponsæ lectulus, & sponso divino adeò gratus, ut eam quandoque propter hæc penè exanimem visibiliter apprensus consolatus fuerit, proponendo ei duriores, & angustiorem suum lectulum Calvariæ. His artibus somnum suum intra duarum horarum angustias coërcuit, & quandoque etiam minus spatii importuno exactori concessit, diurnum enim, nocturnumque tempus sic distribuerebat, ut ex utroque duodecim integras horas orationi seponeret, alias decem labori manuum, quo Parentes sustentaret, impendebat, reliquas duas brevi quieti, somnoque deputabat, adversus cuius insidias clavum parieti infixerat, cui capillitium, quod ad tegendam coronam reservarat, strictissime implicabat, eoque tormento somnolentiam fugans ad preces recitandas vigiliis accrescere consueverat.

Lectulum testis struit.

Solitudo-
nem querit.

§. 12. Emulata Sanctorum Anachoretarum secessus, qui in eremi solitudine Christum Dominum receperunt, adhuc infans solitarios domi angulos quærebat, puellarum nugas fugiens, ut sola cum Deo suo delitesceret, grandiuicula ex umbrosis arborum ramis Oratoriolum cum Altariolo construxit, illudque à mensa, & à lectulo surgens, ut ad orandi asylum properabat. Proverbium erat. Horum adeas si Rosulam quæris. Domi in cubiculo sola in oratione pernoctabat. Exitus è domo pœnis etiam sibi, vel in pede saxo, vel in oculis mordacissimo pipere indico inflictis vitabat, tollerabilibus iudicans excæcari, quam vanitates feculi prospicere. Pro arctiori recessu non sine magna lucta, & prævio mirabili ostento Deiparæ, & Pueri JESU in Sanctissimi Rosarii Sacello, tandem obtinuit à matre in extremo horti angulo cellulam quinque pedum longitudinis, & quatuor latitudinis, ubi non solum manuum labori, sed potissimum collectioni spiritus, & contemplandi studio vacaret, tantum ibi solum inesse spatii gaudens quantum sibi, & sponso cœlesti suffice-

Ut sollicitus adorationem surgeret.

ret, in hac felici eremo ascensiones in corde suo disponebat, & supra se elevata videbatur potius extrà corpus, quam in corpore degere (sub specie stellæ probatæ perfectionis matronæ in visu apparuit. Civitati enim Regum qualis dicitur Lima suum debebatur sydus, quod ad Christum Dominum Regem Regum Dux esset) divinitus prospectum fuit, ut ibi residens complures distantes missas audiret, videretque non secus, ac si corpore præfens fuisset, innumeri culices hanc Anachoreticam cellulam intrabant, nec tamen, vel unus fuit, qui eam morderet, aut attingeret, esto etiam religiosas personas accedentes hostiliter invaderent huiusmodi bestiolas ad Dei laudes pro suo modulo personandas sic incitabat, & mirabiliter regebat, ut Rosa propè attingisse imperium statui innocentie reservatum, & in ea solitudine velut in Paradiso morari crederetur. In huius ruguriosi recessu cum sola erat, aut à nemine se observari putabat tenerius simul, ac liberius Prosa, Versu, Colloquiis, & Cantu in solemniam quæque Seraphici Amoris laudes erumpebat eo fervore, & impetu, ut audientium corda ad charitatem, & compunctionem ignara commoveret. Ex ipsa Divini amoris ignita phætrea jaculatorias collegerat in formam Precatiunculas, quæ legentibus placere, & multis usu profuerunt. His interpellabat. Verum Deum, & sponsum animæ suæ lætitiæ cordis sui, ac benignissimum JESUM amore illo perfectissimo, quo simul universi Cives Empirei eum diligunt se prosequi, & consumi toto corde protestabatur. Adventante huius sui dilecti in Bethlehem natali, cum eum parvulum, & nudum cum inope Matre contemplaretur, piorum operum singulari, ac pretiosa consuetudine dignas amore infantulo vestes pluries præparabat, indusuli enim panniculorum temporis, quo delituerat stragula: fasciæ fimbriarum, & limborum, ac crepundiarum loco substituerat Rosaria, stationes ad Sanctissimam Eucharistiam, jejunia, coronas Domini orationes Dominicæ, Salutationes Angelicæ, Symboli Apost. recitationes, & plurium aliarum precum, flagellationes, lacrymas, interventus Missarum, & Sanctissimæ Communionis sumptiones; quæ omnia frequentissimè repetebat. Hisque Sancti Amoris exercitiis sic animam, & cor suum illi sacra verat, ut tota ipsius, veluti dilectissima Sponsa esset, & nihil sibi reservaret, quod Sponsus ejus omnino non possideret. In connubiali annulo, quem in tanti sponsi mnemonicon cum ipsius infantis JESU effigie laborari mandaverat; fratri ejus dum in eo delineando incumbit, quamvis tanti mysterii penitus ignato pro lemmate divino instinctu illa eadem Regis Regum sponsalitia verba occurrerunt, Rosa cordis mei, tu mihi sponsa esto. Annulus iste eam ab ipso Christo Domino vim supernam obtinuit, ut eum vir probatæ virtutis atrectans eximias divini amoris immisiones, excessa lumina, & insuetos Spiritus Sancti ardores usque ad animæ deliquium expertus fuerit, corpore prorsus immobili, nec nisi annulo deposito potuerit surgere liber, qui sensibiliter in captivitate, tam sanctæ nuptialis lætitiæ tenebatur. Quod si tantum in aliena, quantum in ipsa sponsæ anima divinæ illæ nuptiæ valuerant.

Annulus
ejus Divini
Amoris ignis
excitat.

Dormien-
do orat.

§. 13. Habitavit igitur hæc amantissima Domini confidenter, & quasi in thalamo tota die morabatur in eo: edocta enim in ipsa infantia interius ab ipso ferventer orare etiam dormiens deprehensa fuit ore diurnas proferre preces, & cor ejus in oratione vigilare. Anno ætatis suæ duodecimo elevata fuit ad sublimem illum contemplandi gradum, quem mystica Theologia unitivum appellat. Inter manuales labores intellectus aciem immobiliter in Deum figebat, ita ut nec in vigilia, nec in somno mentis ejus oculum Cœlesti sponsi

elabe-

elaberetur praesentia, quasita suaviter occupat interiores animae illius vires, ut loquendo cum ipso Deo intus, simul etiam alia quaeque necessaria expedite foris pertractaret. Per horas immota ante aras, nec praeerentes vidit, nec ad repentinos strepitus animum deflexit. A mane feriae quinquae usque ad Sabbatum quandoque etiam usque ad Dominicam sic genibus flexis invariata mansit ut nec e pavimento surgere potuisse, sincere iussa, aperuerit. Attributa divina distributa in numerum centum quinquaginta per decades ad exemplum Sanctissimi Rosarii recitando Daemonibus terrori fuisse cognovit. Familiars ipsius sermones vim orationis, ut plurimum continebant: A canora Avicula excitata ad Dei contemplationem tribus ante prandium horis, & in extasim rapta ea benonisti ad vesperam se explicuit. Ad orationis, & praecipue mentalis exercitium proximos allicere studebat. Confessarios exorabat, ut ad eam omni arte poenitentes inducerent, ipsosque divini verbi praecones frequentissime hortabatur, ut ad ejus studium, veluti ad magnam adversus omnia peccata pharmacopoeam suos Auditores inflammarent, ac piarum meditationum usum populariter inveherent. Parthenici Rosarii recitationem cum innexa decadarii mysteriorum consideratione, prout Sanctus Dominicus instituerat, singulariter diligebat, eo quod in ea coalescant mentalis, & vocalis simul orationis affectus, petitiones, laudes, gratiarum actiones, & plurimis haec Rosa incitamenta profuisse re ipsa compertum fuit.

§. 14. Prope obitum per Quadragesimam cum Avicula mire canora, quae sole occiduo ante suum cubiculum advolabat, alternavit Rosa cantica, & laudes Dei quotidie per horam integram tanto ordine, ut canente avicula virgo sileret, & virgine modulante avicula attentissime nec pipiret, quin, & ipsas insensibiles plantas exemplo prorsus singulari ad laudes, & ad orationem Dei, eo versiculo prolato: Benedicite universa germinantia in terra Domino, invitavit, & visibiliter sic inclinavit, ut arborum summitates terram attingerent, ac veluti solemniter venerationis ritu Creatorem suum adorarent, usque adeo verum est, quod is, qui adheret Domino, unus spiritus est, & ei quoque obediant omnia.

§. 15. Ut probaretur, an spiritus ejus ex Deo esset subtili virorum, tum doctrina, tum pietate, & spirituum discretionem excellentium examini pluries subiecta fuit, ex quo claruit, ejus lumina, & dona divina fuisse, & ab ipso rationis diluculo nihil ei dulcius occurrisse, quam de Deo cogitare, & supernis ejus beneplacitis inhiare. A duodecimo anno expeditissime introrsum ejus animam a Domino cum suis spiritualibus potentiis attractam divinam pulchritudini inhæsisse; ut nulla re creata a charitate Christi unquam separari potuerit, ab infantia ex magno Dei munere faciles ad virtutes propensiones sine passionum tumultu sensitse, a prima Dei noticia repletam fuisse timore Dei, & horrore peccati: nullare creata potuisse recreari, totum suum levamen fuisse sentire Deum in anima sua praesentem; Acerbius omni jactura, & gehenna ipsa videri ei, si vel ad momentum e conspectu eum perderet: Tunc ex obedientia aperuit, quod certamen forte dedit illi Deus, ut vinceret, & sciret, quod potentior omnium est sapientia; Horrendas enim visiones, pavores, & spiritus derelictiones, quas per quindecim annos summa constantia pertulit, enarravit, quae veluti poenales animarum in Purgatorio lugentium dilationes, & quidem ipsius Inferni typus videbantur, cum nulla ei spes evadendi affulgebant, tunc patuit inter has derelictiones repente in ipso pristinae unionis meridae, veluti in Sponsi brachiis se deprehendisse restitutam, sensitse quoddam donum inexplicabile, solidum, & fundamentale, quo videbatur sibi redita impeccabilis, ut ille, qui dicebat, quis nos separabit a charitate Christi, plerumque etiam post il-

las tenebras apparuisse ei humanitatem Christi Domini, nec non & Sanctissimam Virginem Deiparam, intellectuales etiam visiones, quibus in se praesentiam Dei experiebatur per terminos remotionis, eminentiae, & causalitatis, aliasque circumstantias explicavit idque non a libris acceptum, sed Spiritu Sancto interius docente assecutam fuisse mirifice innotuit. Mortificationis etiam, & poenitentiae exercitia, & in his non suo, sed Confessariorum arbitrato modum constituisse: suarumque virium diffidentiam fidei ardorem, spei securitatem, divini amoris incendia sic dilucide explicavit, ut sinceram, ac tutam esse viam, qua haec electa Dei Virgo incedebat censors disparatis colloquiis, scrutiniis, & censuris unanimi Spiritu, voto, & sententia concluderent.

§. 16. Spiritu Dei agere, & agi Rosam, ut Dei filiam fuit constans opinio omnium, qui tunc Limae perfectionis, & sanctimoniae fama celebres erant, eamque dono sapientiae abundare, & scientia coelitus infusa gubernari judicaverunt; Difficillimas enim de arcano Sanctissimae Trinitatis mysterio, hypostatice Verbi Divini unione, Sanctissimo Altaris Sacramento, profundo praedestinationis abyssu, natura gratiae, caeterasque Theologicas quaestiones sacrarum literarum Professoribus proponentibus, tam sublimibus conceptibus, profundis sententiis, & verbis adeo propriis explicavit, ut laudarent omnes cum Servatore nostro Patrem omnipotentem Dominum Coeli, & Terrae, quod tanta sapientibus, ac prudentibus abscondita humillimis parvulis, & indoctis revelaret.

§. 17. Conversatio hujus Virginis magis in Coelis, quam in Terris erat, & ubicumque Sanctissimum nomen JESU legendo occurrisset, tantisper immorabatur, inde enim amoris ignes in corde sentiebat, & ipse JESUS saepe amanti Rosae in paginae planitie apparuit, eique suavi obtutu ablandiebatur, ut verbum attenda lectione talis animae dignissimum, in quo sunt omnes thesauri sapientiae, & scientiae Dei, sic etiam cum occuparetur in tela consutura, pulvillo ipsius saepe quietissime insidebat, & ad cor hujus dilectae tacitis nutibus loquebatur, omnique gestu suum divinum protestabatur amorem. Frequentes, & fere quotidianae erant hujus sanctae animae deliciae istae, & interdum moram faciente Sponso querulis vocibus lamentabatur, donec veniret, ludens cum eo, cujus guttur suavissimum est, obtinuit vincens curari a doloribus gutturis, perdens vero, iterum doloribus cum patientia donata fuit, quae dum matri obediens pararet, visa est vultu Angelico radiare. Illi jam languenti, & viribus deficienti, omnique humano auxilio destituta occurrit idem ipse, qui est adiutor in opportunitatibus, & tribulatione, & pretioso vulnerati lateris Myrothecio, eam benigne applicatam ad hauriendam aquam salutis de fontibus Salvatoris illico aegram sanavit; Ab innocentibus Virginibus visa est cum ipso JESU sistere, quandoque etiam deambulare, & secretissima miscere colloquia tali cum Majestate, ut quocumque pedem fixisset ille, pavimentum fulgenti lumine splenderet, utque talis Rosa nulli alteri plantae adhereret, quam ei, qui est Flos campi, & Liliu Convallium invenit basilicum, seu ozimum, quem studiosius colebat reservatum, ut plantam Regiam ipsi Regi Seculorum siccum & eradicatum, cui de hoc dolenti ipse Christus apprensus dixit, se suis manibus illum eradicasse, & projecisse, ut ipse solus esset ejus verus basilicus.

§. 18. His ostendit verissimum, quod in extasi cuidam dixerat, idest se Rosam gestare in intimo sui divini cordis penetrati, cum sciret vicissim in ejus Virgineo corculo se solum tranquillissime inhabitare.

§. 19. Adstitit etiam saepe Regina Coeli a

Christi, ejusque matris visione recreatur.

Poenitentiam exercet.

Arcana Theologicae explicat.

Conversatio ejus cum Jesu.

Et ad orationem alligit.

Rosae cogitationes.

Quae in horrore constant.

Ejusque
Genitrice
Maria.

dexteris ejus, itant ab undecimo ætatis suæ anno usque ad extremum non defuerit ei hoc pretiosum familiaritatis contubernium: in Rosariano enim Sacello ex sedulo ministerio mutua cum illa erat ei conversatio, eoque honore hanc suam famulam dignata est, ut cubiculariæ ipsi exhiberit ministeria excitando eam illis vocibus, Surge ad orationem, filia, surge, nam instat hora. Illique expectatæ se præbebat videndam facie ad faciem, Majestate decoram, & gloriæ cœlestis Paradisum, exclamanti cum altera Elisabeth: Unde hoc mihi ut veniat Mater Domini ad me.

Angelus tu-
relaris sæpe
Rosæ inser-
vit.

§. 20. Misit etiam Dominus Angelum suum, qui præcederet Rosam, & visibiliter custodiret, ac introduceret eam in locum, quem illi paraverat; fuit enim tam domestica fiducia hujus Virginis cum eo, ut habuerit illum non solum ut amicissimum, sed etiam ut pararium, aut veredarium, quotiescumque hora consueta Sponsus non apparebat. Deficiens quadam nocte viribus misit eum ad Mariam de Ufatigui, ut nuntiaret ei se egere remedio, quod per famulum statim illa transmisit, vidente, & agnoscente hoc à filia per obedientiam Matre.

§. 21. Ab eodem etiam ab horti cellula aperiente ipso seras portarum ad genitricis cubiculum incolumis ducta fuit. Aliis etiam Angelis mandavit Deus de illa; Adlitterunt enim propter ejus preces cuidam Religioso in periculoso itinere, donec iste in deterius mutatus fuit, cui cum ipsa Virgine de hac derelictione conquerenti revelavit mysterium, & arcana singularia ipsi soli, & Deo nota, & quæ à tanta distantia solum ipso Domino, aut Angelo revelante Virgini innovisse poterunt.

Et Cathari-
na Senensis
apparet.

§. 22. Sæpe etiam ex quo fuit ei à Christo Domino data in Magistram Sancta Catharina Senensis hæc eam visibiliter conveniebat in terris, præsertim cum ejus regulam scrutaretur, adeoque crebra, & amica fuit inter has Virgines conversatio, ut ex vultu Beatæ Catharinæ in faciem Rosæ transferant lumina, itant, & vivens, & defuncta per oris lineamenta hæc eam omnino repræsentaret; præter innumeras delicias, favores, officia & virtutes, quibus ab ea ornata, & aucta fuit.

A Dæmone
varie vexa-
tur.

§. 23. Probavit Pater Cœlestis inter has spiritualis vitæ delicias hanc suam electam, ut aurum in fornace igne tentationum, afflictionum, persecutionum, & plurium, ac gravium infirmitatum; luctabatur enim quam frequentissimè cum Dæmonibus, multisque illorum molestiis vexabatur, ex quibus sub terra specie Molossi unus eam orantem latratu horrifono terrere, & rabido morfu per solum illam raptans tentavit discerpere, donec clamavit ad Sponsum, Ne tradas bestiis animas confidentes tibi; aliàs colaphum impexit, quandoque saxum rude in eam vibravit, quod solotenus Rosam, nec læsam, nec territam prostravit, libros ejus spirituales laceravit, sub gigantea mole alias hanc inexpugnabilem feminam tremente cellula corripuit, adeoque contorsit, ut ejus ossa comminuta, & nervi distracti viderentur; sed invictus Virginis animus insaniam hujus furentis hostis pluribus horis frustra certantis repressit, & irritit, donec victoriæ desperandus evasit. Ad hortum oratura procedens in Angelum lucis transformatum obvium blandè habuit hunc Antagonistam, quæ à nobili fuga victoriam mendicavit, cum de castitate certamen esset, arreptaque ferrea catena acerbissimis ictibus nudas scapulas cœventavit, & inter sanguinis, lacrymarumque rivos conquerenti de absentia Sponsi, conspicuus ille ostendit, quod nisi eum ea ipse fuisset, nunquam victoriam reportasset. A primordiis pueritiæ spirituum discretionem obtinuerat, agnoscebatque docente sua sancta Magistra, quæ olim à Christo Domino hauserat illustrationes à Deo esse, cum in anima sequitur humilitas, reverentiæ affectus, proprie

utilitatis cognitio, ordo, & unitas cordis, & gaudium in Deo, Ex adverso hīs oppositas impressiones, timorem, divisi cordis confusionem, sui complacentiam, & inquietudinem redolere.

§. 24. In ærumnis ab infantia fuit, nono enim mense ætatis suæ lacte destituta est, cujus defectus nonnisi cibo valdè inepto compensari potuit: vix fari cœperat cum propter nominis controversiam virginitas cædebatur ab Avia, si Rosa, à Matre, si Elisabeth vocata respondisset; Virginis hujus virtutes, & mortificationes Matri aliud intendenti mera delicta videbantur, quibus castigandis non solum durissima verba, sed persæpe etiam sæva verbera adhibebat, præsertim cum rutilam cæsariem deprehensa fuit sibi præcidisse. Nec mitiores in eam fuere domestici, quando ejus virtutes, & cœlestia dona innoverunt, vano timore correpti ne cum magno familiaris dedecore, ut de imposturis suspecta ad Sanctæ Inquisitionis Tribunal raperetur. Accessit in cumulum tribulationis quorundam Confessariorum incredula vel oscitantia, vel ruditas, vel inscirtia, dum ei conabantur suadere non esse rectum, aut tutum illud virtutis iter, vertigine, vel alia noxia intemperie laborare, illusiones esse, quas ipsa illustrationes divinas credebatur. Sudenti feminæ precibus impetrare à sua Seraphica Magistra eripi ab his ærumnis constanter renuit; pudebat enim Crucifixi Sponsam, vel per momentum extrâ Cruces reperiri, à quibus nunquam vacavit; feriatam enim ab exteriori gravior, occupabat interior, & cessanti foris persecutioni, agritudinum agmina succedebant.

A domesticis
persecutio-
nes patitur.

§. 25. In Canta ex dira nervorum attractione per triennium lecto decubuit cruciatu intenso, gemitu nullo; sæpe acutissima eam angina, Asthma, permolesta Ischias, Pleuritis, stomachi, Pericardii, & intestinorum dolores sine numero, & sine lege frequentes convulsiones invadebant, Medicis, ut plurimum stupentibus, quomodo in tam arido corpusculo vires essent ad perferenda, quæ profertendo cuilibet robustissimo satis fuissent, Rosa optimè penetrante non tam ab intemperie, quam à benevola sponsi manu hæc sibi agonalia festa provenire, febres ephimeras, ac etiam reliquas contumaciores ipsa consuetudine jam penè in jocum verterat. Chiragræ, Podagræ, & Arthritidis morbi frequenter eam occupabant, quos cum invita constantia toleravit. Hæc omnia inter illustriores à Deo sibi collatos favores recensebat. In sublimi enim, & singulari mentis elevatione viderat Christum Dominum dividentem lance ex Cruce facta, gratias, & dona ad mensuram penarum, audivique dicentem, sine pondere afflictionum, ad gratiæ cumulos non perveniri, unicum veram scalam Paradisi esse Crucem, nec præter eam superesse aliam, per quam in Cælum ascendatur.

Inter corpo-
ris dolores
constantior
evadit.

§. 26. Languens, & æstuans Divini Amoris ignibus in nocte orans visa fuit ab alia virgine magnis luminibus coruscans veluti igniculis per os, oculosque evibratis, protestantibus quantum incendium intus ferveret, quod alias pluries ea infamia coram diversis contigisse innotuit. Cæteras virtutes studiosè celavit, magnam charitatis flammam tegere non valuit, ejus enim colloquia, salutationes, & responsa continuo Divini amoris memoria condiebantur. Singularum creaturarum ordines ad amorem dulcissimi Creatoris gradatim compellebat, tum ignitis vocibus, tum pulsu citharæ, quem non didicerat, ut omni ritu, gestu, actuque suo se dilecto ostenderet amantem.

Orantem
Rosam raris
circumdant.

§. 27. Eadem vi charitatis acta, ut vera sponsa Domini zelavit honorem; irreverentiam enim Ecclesiarum detestabatur, loquentes ibi otiosè humiliter, & suaviter corripiebat. Domestici cavebant, ne coram ea ineptias proferrent; verebantur enim Rosæ adhuc parvulæ censorium supercilium: immenso gaudio perfundebatur, quoties Dei ho-

Suus erga
Deum zelus.

norem

norem insigni aliquo successu promoveri videbat, ut accidit in insigni peccatricis conversione.

§. 28. Eodem zelo precibus transfudit in se Confessarii sui febrem, ut Concionatoris officio in percelebri solemnitate fungeretur, quo convalescente torquebat Rosam febris non sua, nec tamen à sermone abesse voluit, febrilem enim ardorem facile superabat exultans divinæ gloriæ desiderium.

§. 29. Obsignavit hanc Dei Amoris sollicitudinem dilectæ suæ ipse Christus Dominus hoc insigni miraculo, Anno salutis 1617. decimo septimo Kalendas Maji, Rosa vehementibus amoris divini stimulis excitata sonore, & fervidissime venerabilem Salvatoris effigiem in Oratorio Quæstoris alloquebatur, cum statim totum vultum imaginis guttula sudoris operuerunt; convocati testes arte, & doctrina celebres, qui omnibus serio expensis censuere supernaturale esse, quod in Icone gerebatur, quatuor horis duravit pium ostentum cunctis adstantibus admiratione, & sancto horrore stupentibus, cujus sudoris vestigia per aliquot lustra conspicua mansere. Hoc est tantummodo indicium, quam enixè cupiat Servator noster ab omnibus redamari testata est ipsa Virgo Rosa Divini concia secreti, timentibus domesticis, ne impendentis Divinæ ultionis præsigium esset. Sudor ille brachio ipsius Rosæ ex Confessarii imperio applicitus, quod antea solo collisum sic graviter læsum erat, ut Chirurgorum iudicio ex ea parte Virgo manca mansura esset, sanum, & flexibile reddidit stupente Chirurgo, qui pridè censerat omnem curam esse vanam cum brachium omnino intractabile appareret.

§. 30. Nondum pueriles annos excesserat, quando eam Confessarii spiritu jam grandem agnoscens manducandi frequenter Panem illum Angelorum, qui præbet delicias Regibus, facultatem dederit.

§. 31. Erat in ejus spiritu limpida mundities, nitida innocentia puritas, ac robustus devotionis calor, & nihilominus cum tanto immaculata conscientia candore, quoties ad Divinum Epulum accedendum erat, toties summè gemebunda, & lacrymis perfusa Sacramentalem Confessionem præmittebat. Hanc Sacerdotes communicaturi totam flammam, & vultum ipsius cœlesti, & vehementi splendore radiantem conspexere, quin & Presbytero Sacram Communionem porrecturo videbatur flammescens aperiri clibanus, dum removebat pallium, ut Divinam reciperet Hostiam & vim erumpentis repentini ardoris adeo sentiebat pavidus Sacerdos; ut sæpe manum retraxerit præ subito metu adustionis. Idem experiebatur in se Minister Sacrificantis, dum ex more scyphum ablutionis ei porrigebat, ut hoc etiam testimonio probaretur, hoc esse Sacramentum illud, quo Deus ipse venit ignem mittere in terram. Jussa aperuit ex Virginea Dei carne diffundi in anima sua mirabilem Cœlestis Agni mansuetudinem, vegetari spiritum suum inustato robore, instaurari, ac resciri vires per quamdam veluti novam transformationem sui spiritus in hoc divinum alimentum, interea clarere in corde suo placidam altioris sphaeræ serenitatem, pacem, temperiem, gaudii immensitatem ex arcta unione cum Sponso Divino, fruitionis altitudinem, & spiritualem saporem veræ dulcedinis, quæ nulla prorsus comparatione explicabilia erant. Sacra communione refecta jejunia usque ad vesperam, subindè usque in frequentem diem, quandoque per octavam integram ea sola contenta ab omni alio cibo abstinuit. Veneratio ejus erga venerabile mysterium fuit adeo eximia, ut semel se accinxerit, videntibus aliis ad subeundum martyrium, quod imminere rumor sparserat; defuitque tunc Hostiæ Martyrium, non Hostia Martyrio. Summo etiam cultu prosequeretur Sanctæ Crucis signum ubicumque

illud reperisset; ita ut ex plantis horti impressionem illius formaret, quarum una Proreginæ dono data paulò post exaruit. Rosæ reddita post quatuor dies revixit, quod totum virtuti ejusdem Sanctæ Crucis Virgo tribuit. Erga Imagines Beatissimæ Virginis miro fervebat devotionis affectu, & maxime circa eam, quæ Augustissimam Rosarii Reginam exprimit, in cujus Sacello habitum sui Ordinis suscipiens ploranti Matri visa fuit blando favore Deiparæ in Cœlum elevari. Fama erat Læmæ Rosam impetrare quæcumque apud Sanctam illam imaginem postularet, tranquillitatem cujusdam Communitatis, in qua invaluerat discordia non sine lacrymis, & aliorum admiratione biduo orans obtinuit, plurimisque aliis ibi dignata fuit favoribus, alloquiis, & visionibus, quæ in examine obtemperans aperuit.

§. 32. Electa ut aptior, & dignior ad exornandum simulachrum Sanctæ Catharinæ Senensis, quam ut matrem ex intimis præcordiis colebat, à lacrymis, oculis, & alloquiis in eo obsequio non cessabat, & miro modo tantæ pecuniæ literulas accepit, quantam ipsa pro veste ejus paulò ante optarat, prædixit præsignatam Virgulam nulla fecunditatis nota tunc turgidam in honorem Sanctissimæ Trinitatis tres flores gariophyllorum producturam, quibus Sacram Imaginem condecoraret eo tempore, quo tali florum genere regio illa careret, quod frustra diù quæsitum fuerat, & oraculo correspondit eventus, mirantibus, & diffidentia veniam petentibus sodalibus.

§. 33. Adjuverat eam in hoc munere Euphemia de Pareia, cujus famula Francisca sui infantis nutritia graviter ægrotabat, Rosa apud Sanctam Catharinam precante, ista depulso periculo ita convaleuit, ut postridè permisa fuerit à Medico nutritias infanti, quas prohibita fuerat, præbere mammillas.

§. 34. Francisca quoque de Montoya ab eadem Sancta obtinuit, ut sulphuratum missilium ignium crepitaculum, quod vultum petiit, & supercilium impexit, non noceret, isto adhuc resiliens valido icu alterius fœminæ vestes læserit & succenderit.

§. 35. Eadem Rosa Anno Domini 1616. mense Augusti, cui post processionem delata fuerat Imago devestienda horrenda arthriti in dextera laborabat, quæ immani cruciату invaserat articulos omnes, ita ut prædicto operi prorsus redderetur inutilis, procubuit ante Imaginem Sanctæ Catharinæ in die D. Laurentii, & brevi oratione peracta accinxit se operi, mirantibus adstantibus, Quæstori ipso vidente, manum paulò antè acerbissimè læsam, tunc validam, & agilem, Medico ipso testante evidentiam miraculi, cui beneficio accessit, quòd exinde nunquam in posterum arthritis manum illam invasit, quòd mirum non fuit ipsi Rosæ, quæ ab ipsa seu à matre penè quotidiana ex mutuis confortiis solatia hauriebat.

§. 36. Zelata est etiam pro Domo Dei salutem animarum, ipsa enim charitate, qua verum Christi Domini Corpus mysticum quoque diligebat, quoties ad interiora Meridionalis Americae montana oculos vertebat, cruciabatür medullitus illacrymans perditioni tot Barbarorum, qui inaccessas illas post nivosa juga valles populabant; sic etiam jugis planctus materies ei erant quæcumque aliæ Infidelium Nationes, Viros Religiosos, & præsertim sui Ordinis Fratres, quotquot aptos noverat, ad Gentilium conversionem hortabatur, & per JESU Christi viscera obsecrabat, ut huic se operi accingerent. Unius ex suis Confessariis Missioni deputati animum ad maturandum opus inflammare studuit, & cum eo convenit, ut medietas omnium fructuum, quos interea ipsa ex toto bonorum operum exercitio se cumulaturam sperabat, ei adscriberetur, & vicissim ille transferret ipsi Virgini fructus conversionis anima-

Sancæ Crucis.

Et Iconis Virginis Rosarii amantissima.

A qua gratias læpissime obtinet.

Catharinam Senensem miro amore, & honore prosequitur.

Cujus intercessione fœminas ægrotantes.

Et semetipsam manu acerbiter læsam sanitati reddidit.

Salutem animarum zelatur.

efficiat.

Et erga proximum.

A Christi Icone sudorem manante componatur.

Frequente Eucharistia recreatur.

Puritatem, & devotionis ardorem experitur Sacerdos Sacramento ipsam reficiens.

Quo munita in dies juvena protrahit.

erga zelus.

rum, quas sua prædicatione in viam salutis erat attracturus. Hoc animo excogitavit inopem parvulum quasi in filium assumere, quem Christianæ vitæ rudimentis imbueret, & piis eleemosynis ad virtutes, & Sacrarum litterarum plenam instructionem se evecturam sperabat eo pacto, ut is idoneus factus, & Sacerdotio insignitus ad Apostolicas Missiones pro conversione gentium properaret, ut quod per se præstare non poterat, per alium suppleret, quod nisi immatura morte præventa fuisset, perfecisset. Pro periclitantibus Christianis, qui per culpam lethalem à statu Divinæ amicitie infeliciter exciderant, nulli lacrymarum sumptui parebat, & quotidie cruenta sibi vulnera infligebat, ut his verè miseris vite seria emendatio à Deo concederetur. Concionatores ipsos vehementer hortabatur, ut flagitiosas animas ab ima vitiorum charybdi ne perirent, ad securum pœnitentiæ litus toto conatu evocarent.

Et intima
cordium ex-
plorat.

Impatien-
tiam manife-
stare in-
fuit.

Religiosi cu-
jusdam ani-
mam salvam
afferit.

Rosæ cha-
ritas.

§. 37. Divinitus edocta de pravo desiderio, quo Vincentius nomine juvenis nobili genere oriundus ad eam fidem accesserat, tanta eum charitate corripuit, ut fateretur, se agnoscere Christum Dominum in ea loquentem, & totus mutatus ab illo, qui paulò ante fuerat, fretus, & adjutus precibus ejusdem Virginis juvenilibus desideriis, & culpæ valescens sanctam vivendi rationem instituit. Prodigium erat, si qua persona cuicumque vitio obnoxia Rosam accederet, & melior ab ea non recederet. Mariam de Mesta impatienti, ac præcipitis iracundiæ pugnaci morbo jam sibimet ipsi ex diuturna consuetudine factam intolerabilem, patientiæ, ac mansuetudinis aphorismis sic instruxit, ut ab illa die emendatior, ac mitior visa fuerit: eoque brevi in patientiæ gymnasio profecit, ut jam à Deo ultrò plus, ac plus adversitatis postularat. Religiosum cum mortis angoribus trepidè, ac periculosè luctantem urentibus scrupulis vexatum sic juvit promissione suarum precum, & exhortatione, ac sponione participationis suarum satisfactionum, ut confestim pavor, lætæ spei locum cesserit, qui postea salutaribus Sacramentis munitis ingenti salutis fiducia placidum, & serenum spiritum reddidit Creatori, de cujus anima postea Rosa nunciavit, cum ea feliciter, ac benignè agi, jamque illam Regioni lucis adscriptam frui perenni Sanctorum felicitatis refrigerio.

§. 38. Ordinavit etiam Dominus in ea charitatem in corporalibus misericordiæ operibus quibus proximos juvare studuit, nam inops hæc Virgo sibimet necessaria subtrahens dispersit, deditque pauperibus, ut enim oculatæ cujusdam necessitati subveniret, octo dierum alimoniam solo pane, & aqua contenta sibi pro egentis subsidio detraxit. Telam à Genitoribus ejus pro suis ægritudinum necessitatibus concessam, illicò inter duas Virgines virtute, & genere nobiles extremè tamen egenas, divisit. Dono dedit Montoizæ pauperrimæ Virgini alterum ex palliis, quæ Mater possidebat, prædicens ei fore, ut aliis novis loco veteris provideretur, quod mirabiliter re ipsa, ut Virgo prænuñciaverat, evenit. Divinitus admonita Joannam de Bobadilia Virginem nobilem, sed derelictam esse, quam vorax sub mamilla cancer torquebat, & tardante remedio exitium minabatur domi recepit menstruum locationis sumptum, & medicaminum pretium ei providit, & post aliquot menses integrè sanam restituit, hoc unum dolentem, quod non posset (obstante fide data) Virginis beneficium in grati animi obsequium ea vivente palam referre. Nihil ei jucundius contingere poterat, quam si à Matre permitteretur, cujusque conditionis egenas, aut morbis affictas mulieres paternis inferre adibus, ut illic suis manibus assidue ministraret languentibus; quibus de quacumque re ad victum, & medicamen necessaria exactè providere studuit. In-

ter has mendicis nulla erat, tam intolerabilis aspectu, aut fæore horribilis, quam Rosa dedignari, vel præ nausea averfari posset. Omnibus melam, famulatum, & curam afferabat.

§. 39. Indignanti Matri propter graveolentiam mucidi putoris à Rosa in vestibus ex cura infirmæ contractam respondit: Christi bonus odor sumus, dum ministramus infirmis. Charitas delicata non est, nec proximum fastidit. Inviçto animo vix imitabile suæ Sanctæ Magistræ exemplum secuta in ædibus Isabellæ de Maxia nauseam stomachi heroico actu superavit. Noverat Joannes de Tineo Almanza Quæstorem Gundisavum Rosæ precibus, & meritis pluries à gravissimis infirmitatibus liberatum; Ille ex cruciatibus stomachi periculosè ægrotans obtinuit, ut Virgo ista post auditum sacrum decenter associata eum inviseret; in cujus vultu majestatem Angelicam intuitus spem indubiam incolunitatis concepit, statimque omnis dolor evanuit, somnus, qui omnino diffugerat, blandè corripuit infirmum (citissime illa abscessit, ut plausum effugeret) iste verò sanus evigilavit. Uque ad bruta animalia clemens Rosæ suavitas, & tenera se ostendebat, & juvabat commiseratio.

Minister
Infirmor.

§. 40. Tota hujus Sanctæ Virginis spes in Deo erat, qui prævenerat eam in benedictionibus dulcedinis, hinc frequentissimè decantabat Davidicum illud Sanctis Patribus, & Eremiticis familiare: Deus in adjutorium meum intende, Domine ad adjuvandum me festina. Quæsit sæpè horum verborum emphasim: sed nullus unquam profundior ei attulit explicationem ea, quam ipsa intimè Deo docente in animo conceperat. Interrogata cur unicè hanc præ cæteris versiculis amaret? Respondit, totum solatium Seraphicæ Suæ Matris eo contineri, & singulas illius syllabas arcano quodam familiaris in Deo confidentiæ succo turgere, nec suo palato aliud his propriis verbis sapidius posse occurrere. Cælitus data fuit ei fiducia certitudo assequendi tria maxima munera, æternam videlicet Beatitudinem, perpetuam, & nunquam interpolandam Dei amicitiam, & infallibilem ex alto succursum in quibusvis tum necessitatibus, tum repetitis periculis. Angebatur quondam innocens hæc anima recogitans pavida formidine prædestinationis suæ arcanum omni animæ tremendum, quam Dominus ad adjuvandum festinus, sic est affatus: Filia, ego neminem condemno ni volentem condemnari, ex nunc tranquillo animo esto. Aliàs in mentis excessu adfuit illi parvulus Jesus purissimæ Genitricis ulnis innixus, eamque blandè alloquens iussit sparsas per solum rosas in sinuosa vestis laciniam colligere; inde Divinus Infans una petita, & grater accepta subintulit: hæc Rosa tu es, hujus providam curam mihi assumo, tu de reliquis, ut magis volueris disponito. His agnovit se teneri in dextra Salvatoris, velut Rosam electam, quam non raperet quisquam de manu ejus. De reliquis rosis subitaneum fertum contextens tremendo Jesu capiti imposuit, qui virgini aridens, eamque benedicens disparuit. Cæteris rosis indicari novit piæ Virgines Limeses, quas post suum obitum in novellum S. Catharinæ Senensis Monasterium colligi oportebat. Eadem vi confidentiæ in Deum à prima etate Rosa adversus quacumque mortalis vitæ difficultates, & incommoda stetit impavida. Cujus fidem, constantiam, & nutus visi sunt immanes Tauri in extremam aliunde rabiem extimulati revereri, nam adstupentibus quotquot spectabant ad invicem Virginis conspectum eminus, & repentiè innocentibus parere didicerunt. Cum enim effet duodecim annorum in quodam Pago obvium habuit ferocissimum Taurum illuc ruentem, & fugam meditantibus his, qui cum ea erant, fixis in Cælum oculis, dehortata est à fuga, necdum verba finierat, cum

Spes ejus in
Deo.

Reciproci
Divini Amoris
pignus
recipit.

Rosæ fides.

ferox

Taurorum
ferociam
frenar.

ferox animal terrifico mugitu in alias procul per
fonas impetum fecit, Rosa cum suo comitatu in-
columi manente, quæ adhuc post periculum pa-
ventes socias monuit, sperandum sitius in adju-
torium Altissimi, & tunc maximè cum periculi
vicinitas omne effugium interclusit. Sic & alia
vice Taurus alter recta via in quadrigam, qua
Rosa vehebatur cum Matre & aliis, cursum libra-
vit, cæteris fugam tentantibus sola Rosa oculis in
Cælum jactis prædixit Taurum usque ad rhedam
non percursum. Dixerat, & respondit eventus
stupentibus universis, non tam reditum Tauri,
quàm Virginis animum omni metu superiorem,
quæ in summis periculis Cælesti Sponso occine-
bat, non timebo mala, quoniam tu mecum es.
Minor non erat ejus fiducia in sperandis à Divina
providentia necessariis vitæ subsidiis. Defecerat
olim in paternis ædibus numerosæ familiæ panis,
nec erat unde emerent, illa brevi laborum motu
rem Deo commendavit, mox magna fide arcam
panariam aperiens plenam azymis, ac saporosis
panibus reperit, testante illorum figura peregrina
à domestico panificio non prodidisse. Per necessarium
in Regionibus illis condimentum mel domi omni-
nino defuerat: descendit ipsa in nomine Domini
secretissimo instinctu iusta optime sperare de Dei
protectione, cupam invenit usque ad summitatem
recenti melle plenam tota Domo supente, eoque
magis, quod novo prodigio mel Cælitus datum
integris octo mensibus toti familia sat fuit in
usum quotidianum. Infirmabatur Gaspar Flores
Virginis Genitor merens etiam ob quinquaginta
librarum debitum, qui præ inopia solvendo non
erat; tristabatur perplexa Mater importunitate
creditoris augente angustias: Filia Templum adit,
preces fundit, eique domum redeunti vir plane
ignotus occurrit, simulque involutum strophio
lo argentum porrigit, & jubens, præsentem Pa-
rentum necessitatem illo sublevari, statim abscel-
sit. Rosa involucrum explicante ipsa librarum
quinquagena, cujus Pater debitor erat, apparuit,
quod Gaspari narratum in somnium videbatur,
donec filia nummos uti acceperat, adnumeravit.
Hæc sunt subsidia, quæ Sponsus divinus Parenti-
bus ipsis sub specie Cælestis lapidæ huic no-
vellæ sponsæ inter parafrenalia, & antidota se
ministraturum olim pollicitus erat.

Annonam
auget.

Et tantum
gignit.

Prophetia
dono illu-
stris.

§. 41. Testimonio etiam Domini Nostri Jesu
Christi, quod est spiritus Prophetia, fuit illustris,
nam integro ferè decennio ante fundationem,
quandoque per symbola, & figuras, aliàs manife-
stè, & in proprio typo non solum fuit illi divini-
tatis, demonstratum Monasterium, quod Linæ
sub S. Catharinæ Senensis patrocínio numerofo
Sacrarum Virginum Collegio dicandum erat,
sed etiam primam ibi futuram Monialium Præ-
fectam, & Cænobii fundatricem Luciam Guer-
ram à Daga ex vultu agnovit, spiritu suo imbuit,
& osculo pacis quodammodo initiavit, dicens ei:
Euge Mater ingenti suo te operi Deus reservavit.
Ex Virginis spiritu hausit felix Matriona divinos
sensus, & religiosi status cæleste desiderium; Sed
obstabant superstes Maritus, & numerosa fami-
lia, quos omnes paulò post Deus ab hac luce evo-
cavit, nec non innumera, & potentissima alia
fundationis post obitum Virginis impedimenta
sustulit, duroque animos olim aversos ad favo-
rem pii operis flexit. Quibus sublatis Lucia am-
plissimis suis facultatibus Cænobium fundavit,
dotavit, ac denique se ipsam dedit; cum sacro
velo nomen Sororis Lucie de Sanctissima Trini-
tate assumens, ac prima novelli sui asceterii præ-
fecturam gessit, Religionis spiritum mirificè pro-
pagavit, demumque sanctimoniam fama celebris
obdormivit in Domino. Ipsa Maria Oliva Rosæ
genitrix, quæ antea hoc ei vaticinanti filia acerbè
contradixerat, Anno Domini 1629. post mariti
obitum in novello Monasterio sexagenaria devo-

tè filiabus S. Patris Dominici aggregata fuit, &
assumpto cum habitu nomine Mariæ de S. Maria,
emissa postmodum professione optimo sine quie-
vit. In quo etiam promissa sponsi providentia
affulsit, carente enim illa dote necessaria, unus
ex reservatis ab ipsa fundatrice gratuite recep-
tioni pro dignioribus, sed egenis personis locus
ei obtigit, cæteraque omnia ad amissim etiam
minima ut Virgo prædixerat, evenerunt. Joannes
Villaloo Societatis Jesu jurata fide testatus est,
suo se experimento spiritum propheticum in ea
deprehendisse, aperiente illi Virgine arcanum ne-
gotium quod aliter, ac Cælitus innotuisse non
poterat. Simillimum quid cum eadem Antonius
à Vega ejusdem Societatis Vir integerrimus sibi
evenisse narravit. Secretam cogitationem quam
nulli unquam aperuerat, neque aperitura erat
filia Quæstoris accuratè ei Rosa recitavit, & sa-
luberrima documenta præscripsit. Mariæ de Messa
Uxoris Medori Angelini Pictoris consilium, quod
occultissimè inierant de professione in Hispanias
commemoravit, summam pecuniariam quam pro
arbitratu constituerant, dixit amobus sat esse
mirante Muliere, & attestante plus à Virgine dici
non potuisse, si in amborum colloquio tertia
stetisset. Joanni Miguel Ordinis Sancti Domini-
ci Linam revertenti seriatim, & exactè narravit
ea, quæ illi in aliena regione acciderant, quæque
humanitus non potuerant in Rosæ notitiam per-
venisse, quin & abditissimas suæmet conscientia
latebras Virgini patuisse evidenter agnovit. Pla-
rima alia hujusmodi, ac etiam mirabiliora com-
memorantur hujus Sponsæ Christi vaticinia, qui-
bus omnibus correspondebat eventus, compro-
bans in ejus animam plenitudinem gratiæ, non
tantum sanctificantis, sed etiam gratis datæ Spi-
ritum Sanctum inhabitare.

§. 42. Præcia diei quo ad Sponsi thalamum
properare ex hac lacrymarum valle debebat,
(quod matri celare nequivit) quotannis festum
D. Bartholomæi Apostoli, quod erat terminus
suz mortali peregrinationi constitutus, singulari
devotionis studio colebat, & in ejus pervigilio
suo non contenta jejuniò, aliquos innocentes pue-
ros, ut secum jejunarent adduxit, in eo etiam
post ejus obitum perseverantes, eò quod sic à
Rosa instituti fuissent. Triennio ante discessum
gravi morbo decubuit, ut jam extremo funeri
matura, & deficiens cum à Confessario, ac do-
mesticis collacrymaretur, quam intrepida jussit
intempestivum abigere mœrorem, & certum esse
tunc se non morituram, quo dicto innotuit sui
transitus terminum divina revelatione compertum
habuisse. Quin & quatuor ante obitum mensibus
Quæstoris Gundisalvi uxori atrocissimos suæ extre-
mæ infirmitatis dolores futuros narravit, & im-
missimum eorum ardentissimam sitim instare præ-
nunciavit. Locum etiam integro anno antea ei-
dem Matronæ prædixerat in eodem cubiculo,
in quo mortalitatis debitum persolvit, rogans ne
alteri femina præter ipsam, & genitricem suam
corpuscum vestiendum, & feretro imponendum
committeret. Triduo ante suum extremum de-
cubum cellam hortensem adiit, & Cygni mo-
te exorsa modulus decantando commendabat
Deo, & Sancto Dominico genitricem suam
quam desolatam relinquebat. Credit Mater
audiens lusus esse metricos, sed Kalendis Augusti
propheticæ ea prænunciata fuisse cognovit. Sub
noctis enim medium audita fuit miserè ejulare,
& corpusculo super solum extensa rigentibus
membris inventa. Rogata velletne medicum?
Respondit, Cælestem. Frigidus stagnabat sudor,
& in omnibus membris, & juncturis ardebatur
doloribus, & pœnis, quas olim ei Sponsus in vi-
sione ostenderat futuras multò graviores cæteris
omnibus, quas in vita pertulerat. Jussa semel à
Confessario, aliàs à Matre enarrare suos dolores,

Post-remum
sibi diem va-
ticipatur.

Lesio de-
cumbis.

Gravibus
arctata de-
loribus.

licet omnium ferè ægritudinum vim, & nomina per experientiam cognovisset, hunc tamen non nisi per similitudines candentis ferri tempora adigentis, & pugionis igniti à sinistro latere medullium corporis tranverberantis, in quo Crucifixi erat expressio, & candentis galææ caput includentis explicare non potuit, simulque singulos nervos, juncturas, ossa, ac medullas contundi, resolvi, & aruisse dixit, ac denique non habere nomen, nec nosse tormentum, cui eos compararet. Aperuit insuper Confessario, frustra Medicos in exploranda hujus infirmitatis specie laborare, quam nec pulsus, nec aliud extrinsecum signum indicaret, ac proinde non alia, quàm immedicabilis Jobi patientia sibi opus esse, ut quoquomodo singulos Crucifixi Sponsi sui dolores membratim experiretur. Rogavit & obtinuit per aliquot dies solitariam quietem, & silentium, ut intimius suos dolores intingeret extremis cruciatibus Crucifixi amoris, cui se membratim confixam in Cruce sentiebat. Augebantur in dies hujusmodi supplicia, ut mirum fuerit eam, tam potenti, varia, & cumulata dolorum caterva, citius deficiendo, non succubuisse, sed paulatim resolvebatur, quia gloriosissimum Martyrii genus ei erat lentè, & articulatim mori. Certa enim erat has penas æternæ gloriæ pondus in ipsa operaturas; sciebat hunc esse calicem, quem Sponsus biberat, & ipsi, ut Sponsæ miscuerat, ac tandiù ante ei præmonstraverat, undè constanter, & jucundè, velut è manu Christi Domini porrectum totum ebibit, blanda, & devotissima cum dilecto miscbat colloquia, tantùmque cum domesticis Dominum rogavit, ne dolores ei mentis liberum ulum impedirent. Sitis immanissima præ cæteris, ut prædixerat intimè eam cruciabat, nec aquæ potus sitienti dabatur, obsistente Medicorum præscripto, undè pœnaliter arefcenti Virgini hoc etiam cum moriente Sponso tolerandum, superfuit clamare: Sitio. Propius accedente acceptabili tempore, quo Rosa ista è terris in Sponsi Paradisum, depositis mortalitatis exuviis transferenda erat, pluries advocatis Confessariis tenerrimam conscientiam, & semel generaliter de tota vita exomologesi purgavit semper cum pœnitudinibus singultibus, & lacrymis, ita ut compuncti audientes mirarentur in sævissimis cruciatibus non flentem, levissimas imperfectiones tam altè desere. Triduo ante felicem obitum supplex voce flebili Divinum viaticum, & extremam petiit unctionem, delato Eucharistico Epulo instar coruscantis auroræ gratiosè tubuit, & gaudio suo impar in altissimam extasim rapta fuit. Sacerdoti tamen Sanctissimam Hostiam porrigenti, & de more roganti aptè, & expeditè respondit, sic, & alacri omnium sensuum officio oleum infirmorum moribunda accepit, quo potius ad triumphum, quàm ad agonem sensit se animari. Sæpius etiam coram adstantibus voce clara orthodoxæ fidei professionem emisit, protestans se ut vixerat ita mori Sanctæ Romanæ & Universalis Ecclesiæ filiam, Sacrum sui Ordinis scapulare, ut proprium suæ religiosæ militiæ vexillum, quo Deipara Virgo nascentem Prædicatorum Ordinem insigniverat, expansum super stragulas videre voluit. Invisente eam Priore Dominicani Cœnobii Limæ, cui per quinquentium aliàs suæ conscientiæ latebras aperuerat humilibus precibus ab eo obtinuit perlegi formulam exactam, qua jam moriens veniam à Deo exoraret pro omnibus, qui eam quocumque modo in suæ vitæ decursu læsissent, cujus verba voce sequebatur Virgo Crucifixum stringens, nec satiari poterat illis tenerrimis vocibus: Pater ignosce illis. Anima verè tanto Sponso digna, quæ ut esset plenè Cruciformis Divinum in Cruce Agnum pro suis adversariis extremè deprecantem est imitata. A domesticis Quæstoris Gundisalvi voce humili, & flebili oravit condonari, si qua in re ulli unquam nocuerat, lacrymanti-

bus omnibus, qui ejus innocentiam, & puritatem tot experimentis comprobaverant. Oblato Chirographo, in quo sepulchrum apud suos Religiosos postulabat, cum omni animi submissione, nihil minus, quàm de sui corporis cura sollicita subscripsit. Sponsum rogabat, ne cessaret eam exquisitis ardoribus excoquere, donec ei materesceret in fructum qui ejus mensæ inferri mereretur. Sub hoc sine vitæ crebriora fuere raptuum dulcissima intervalla, in quibus excelsa, & jucunda de suavitate Dei, ac læta de Regione Æternitatis libamina prægustasse innòtuit. Ultimam utriusque Parentis benedictionem summè exoptavit, eamque venerabunda recepit; Sic & à Quæstore Gundisalvo, ejusque Uxore, quos veluti parentes coluerat, benedici voluit. Duobus germanis suis fratribus inter salutaria monumenta parentum curam, & reverentiam ferè commendavit, ac si diceret unicuique illorum ad imitationem Crucifixi Sponsi: Ecce Mater tua. Ambas etiam Quæstoris filias ob innocentiam ab ea summè dilectas, ad virtutes, & præcipuè Genitorum amorem, & venerationem hortata est: reliquosque domesticos officii, ac Christianæ pietatis admonuit, ut jam non fœmina, sed Apostolus prædicare videretur; à Joanne de Lorenzana postremo ejus Confessario paranti se in nocte pervigilii S. Bartholomæi ad matutinarum officium accedere, sciens sibi non superesse amplius, nisi quatuor horas, supremam benedictionem ex corde efflagitavit, monens ea ipsa nocte, ineunte festivitate se ad festa sempiterna abituram. Quod vultu adeò sereno, & lato protulit, ut appareret verè Virgo prudens, & sapiens in vestibulo Paradisi expectans cum lampade, ut dilectus ejus Sponsus veniret, cujus in intimo cordis vocantis vocem sentiens, candelam benedictam nutu petens Crucis signaculo frontem, os, & pectus communivit; mandavitque subtrahi cervical, ut capite ad nudum lignum inclinato sentiret in Cruce se mori. Spiritum denique suum in manus Patris commendans fixis in Cœlum oculis, ut cum Sponso intraret pronuncians Jesus Jesus mecum sit; quietissimè expiravit. Hæc verba quemadmodum illi fuerant in infantia prima orandi formula, ita his ipsis in suæ infantilis innocentie testimonium decedens Limæ ad Limen supernæ Patriæ evolavit, ætatis suæ trigésimo secundo, mense quinto vix inchoato.

§. 43. Virgineum Rosæ cadaver cum spirare desisset adhuc ex vivo vultus colore, & rubentibus labiis respicere credebatur, donec innotuit haud amplius inesse halitum ex applicito ori ejus speculo, cujus sicut fuit hic ultimus usus, sic etiam fuit primus. Repentino prodigio omnes invalit arcanus lætitiæ sensus, ut Mater ipsa aptans cadaver (sicut ei vivens filia obtinuerat) & tota domus hilariter non exequiis defunctæ, sed nuptiali gaudio interesse viderentur; sic etiam extraneis quotquot aderant intimè, & secretè inhæsit jucunditatis stimulus. Mendicorum tantummodò Limentium ejulatus, & lacrymis publicis fuit celebratum hoc funus, conquereunte egenorum turba veram pauperum nutricem, & matrem acerbissimo immaturè sibi ereptam fuisse.

§. 44. Visa fuit Angelorum numerosa catervæ & ante obitum circa grabatum decumbentis, & post circa feretrum defunctæ alternante concertu festivè tripudiare. Quæstoris conjux aulam, in qua exposuerat Virginis corpus, undique luminoso illapsu cœlestis gloriæ totam micare conspexit. Sic implebatur, quod Christus Dominus futurum esse revelaverat, mortem scilicet Rosæ, & sepulturam ejus forte gloriosam. Devotæ fœminæ sacrorum hymnorum sonoro cantu per vices exultabant, protestantes non naniis, sed festis

Ques immedicabiles prædicat.

Et summa siti laborans.

Eucharistico convivio, & Oleo infirmorum roborari petiit.

Benedictionem à Parentibus quærens.

Ad parentum amorem adstantes hortans.

Et Jesum invocans expirat.

Mortem mendicorum genit.

Splendores circumdant.

ibi locum esse debere. Mirabili consensu, & occulto instinctu maxima hominum multitudo clarescente jam die implevit. Quæstoris Palatium Confessarii coram feretro in voces jubilationis, & benedictionum eruperunt, restantes cuncti baptismalem gratiam nulla unquam lethali noxa ab ea inter punctam fuisse, sed immaculatam totius vitæ innocentiam, & virginei candoris infantilem puritatem Cælo ad sequendum Agnum quocumque ierit, intulisse.

§. 45. Ad exequias vulgata jam fama innumerabilis utriusque conditionis hominum multitudo convenit, & pia variorum titulorum sodalitia sponte, & religionum Mendicantium Ordines processere. Mox & Metropolitanum Collegium, & Regius Senatus cum omnibus Magistratibus Sacrum Corpus deferebant insueto honore Ecclesiæ Cathedralis Canonici, succedentibus in hoc munere certatim Religionum Superioribus. Ad Ecclesiæ Valvas visus est vultus Virginis vividior, & venustiore colore rutilare, ut etiam de hæc dictum à Christo Domino apparet, non est mortua puella, sed dormit. Visum est etiam à plurimis simulacrum Deiparæ Sanctissimi Rosarii luce, & splendoribus coruscare. Quo evulgato plures alii advenientes, prodigium non solum eminus, sed etiam cominus sic se habere conspexerunt. Certatim omnis ætas, & sexus Coronis, Rosariis, & quacumque re devota, quæ ad manus fuisset sacrum corpus contingere suppliciter conabatur. Resonabat undequaque Ecclesiæ valde ampla continuis vocibus Rosam Beatam, & Sanctam acclamantibus, donec sepulturæ pretiosum depositum mandatum fuit. Post quæ crescente devota Populi frequentia ob eximia curationum beneficia, quæ in dies crebrescebant solemniores exequiæ celebratæ fuerunt, quibus Prorex, & major multitudo interfuit festivis applausibus & publicæ lætitiæ signis, tam Incensis, quam Advenis novæ Cælorum Civi acclamantibus: paulò post instantissimè postulantibus Primatibus Civitatis Sacrum illud corpus in locum celebriorem transferendum, decreto Archiepiscopi Limensis extractum, inventum fuit corruptioni non subiacuisse, & æquè ex eo cælestem illum odorem prodire, quemadmodum quando primo repositum fuit. In hac celebritate nemo erat, quem sub virginei cadaveris præsentia recens gestorum memoria medullitis non compungeret, multis lacrymis devotionis fluebant, nomen ipsum Rosæ ab omnibus aperto reverentiæ signo recipiebatur. Deposita fuit decentissimè corpus à dextera Aræ Majoris, verum ob copiosam multitudinem offerentium ibi vota, alius locus sacris exuviis collocandis eligendus fuit, ipsum videlicet Sanctæ Catharinæ Senensis Sacellum. Debeatur enim tam simili filiæ sinus Seraphicæ suæ Matris ad quietem.

§. 46. Interea Limam pervenere literæ hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ, ut ex formula à Congregatione Rituum præscripta examinarentur Testes de vita, & gestis hujus Ancillæ Dei, quod cæptum anno Domini 1630. ob multitudinem Testium, qui fuerunt numero centum octuaginta tres, non potuit absolvi nisi in mense Majo anno 1632. Fuere pro visitatione Reliquiarum Rosæ de more deputati inspectores, qui aperta arca lignea repererant Virgineum Corpusculum post quintum decimum expletum ab obitu annum consumptis indumentis, ossibus integris, & adhuc sicca hinc inde carne obductis, quæ odorem rosarum exhalabant.

§. 47. Maximis signis ostendere voluit Omnipotens Deus, quam sublimem gloriæ gradum in Cælis obrineat Rosa, quorum illa celeberrima, & crebra fuere, quæ Cæli, Terræque creationem excedunt, conversiones scilicet peccato-

rum, quæ à Deo precibus hujus Virginis obtentæ insignes fuerunt, ad solum enim virginei corpusculi contactum in feretro quamplurimi repentinis compunctionis stimulis ita fuere percussi, ut statim elatis vocibus detestari fuerint sua scelera, prorumpentes in lacrymosam criminum confessionem, audiente, spectante, & mirante maxima circumstantium turba. Mater Virginis Maria de Oliva coram Judicibus recensuit, post exequias filiæ complures ad se devotas accessisse personas, etiam Religiosas antea ignotas liberali subsidio suam egestatem sublevantes, & profitentes se tributa pendere virgini Rosæ, cujus intercessionibus vitæ suæ optimam mutationem debere sciebant.

§. 48. Bartholomæus Martinez quondam hujus Virginis Confessarius ex certa scientia aperuit in judicio, quemdam profligatæ vitæ hominem, longissima annorum serie sacrilegè frequentantem Sacramenta, Rosæ jam tumulatæ precibus commendatum fuisse, & mox illum sentisse divinæ gratiæ motionem, qua cor ejus liquecens generalem totius vitæ exomologesim amarissime perfecit, & adeo conscientiam ejus timor Domini pervasit, ut postmodum quoscumque defectus tanquam pergrandes excessus eluere festinaret. Constat etiam, duas probrosæ vitæ peccatrices ad Rosæ hujus odoriferam famam compunctas jugum impunitatis feliciter excussisse, & in calle virtutis constanter fixisse pedem.

§. 49. Limenses, & alii in univèrsa Peruana Regione Sacramentalis pœnitentiæ Ministri communicatis indicis generatim stupere de tanta mutatione morum in Populo à die, qua Rosa in Sponsi sui Paradiso recepta fuit; Nam certatim fœminæ abjecto vestium luxu simplicioris modestiæ habitum ubique sumpserunt, Regularium claustra cruentis flagellorum ictibus undique pœnitentiam resonabant. Fuitque tam publicè notum hoc prodigium, ut Tribunali jurejurando assertum fuerit à tempore, quo Peruvia nostris detecta fuit, nullum unquam ibi claruisse concionatorem, qui tot ac tantis stimulis gentes illas ad virtutem impulerit, & tam univèrsalem pœnitentiæ spiritum, & devotionis incendium excitavit, ut Rosa suis aspectibus, contactibus, & precibus.

§. 50. Francisco, & Alexandro de Coloma germanis fratribus matertera erat Maria de Xua mulier opulenta, sed animo implacabiliter in cognatos quamvis pauperrimos adverso, & implicato, quorum primus aiebat suis impensis sex consobrinis, & duos consobrinos omnes in parva ætate constitutos. Impendebat utrique necessitas proficiscendi, & relinquendi parvulos in summa egestate. Franciscus Sacerdos erat, Rosæ patrocinium implorat, postridie Matertera illum accersit, quem toto decem, & octo annorum spatio videre abnuerat, consobrinos calamitosos juber adducere, & advocato Notario, rescisso priori inofficioso testamento, gratificato Francisco instituit parvulos consobrinos ex assè hæredes, & Rosæ debita grates persolvuntur.

§. 51. Ludovica Barba audierat à Confessario Rosam vaticinatam fuisse se affecturam habitum Religiosum Sancti Dominici, quem ipsa horrescebat, diu parvi fecit dictum Virginis, imò adversabatur eventum hujus Oraculi, tandem Cælestis Religiosæ vitæ inspiratio eam invasit, Rosæ sepulchrum adiit, ei causam supplex commendat, repente illius cordi ignotum Sacri habitus Dominicani desiderium immittitur, in numerum Sororum Tertiariarum adscribitur, divinis solatiis repletur, hoc unum dolens, quod tamdiu corde obstinato tantam felicitatem respuisset.

§. 52. Ludovica de Mendoza encomia Sanctitatis hujus Virginis nec credere, nec concipere

Et solo contactu pœnitentiam inducit.

Rosæ tumulate intercessione plures convertuntur.

Ejusque concives Sanctiorem vitam amplectuntur.

Alii temporalia bona accedunt.

Ejus vaticinia confirmantur.

Incredula, Sanctitatem Rosæ asserent sanatur.

esse

Innumera multitudo ad exequias convenit.

Et Rosam Sanctam in-clamat.

Cujus corpus tandem tumulatur.

Quod post 40 annos in corruptum Rosæ oiet.

esse vera poterat, aut volebat; repentino angore correpta in manibus, & pedibus summè dolens sensit, spiritum suum caligine, & pavore concuti evidenter agnovit, ab unica sua incredulitate hæc provenire, supplex protestatur se credere, & toto corde fateri, quòd Rosa verè Sancta sit, & repente conquievit tempestas, & sensit recedere atroces illos paroxifimos.

§. 53. Præter prædicta spiritualia beneficia multa alia, & insignia miracula in curandis corporibus patrata narrantur, quibus Sanctitas, & merita hujus Virginis satis superque comprobata sunt; ex Processibus enim autoritate Apostolica confectis, & formiter à Sacra Congregatione Rituum discussis referente dilecto filio nostro Decio Cardinali Azzolino hujus causæ Ponente non solum constat de fama Sanctitatis, & virtutibus Theologicalibus, & Cardinalibus cum annexis in gradu heroico, sed præterea ex concludentibus probationibus tanquam ritè, & rectè admissa fuere sequentia miracula.

§. 54. Maria Sanchez aliàs de JESU novennis puella, quæ cum sexennis esset, fortuito in terram prolapsa, ita nervis, & ossibus offensa fuit, ut contractis cruribus, eorumque sensu deperdito, omni prorsus standi, & ambulandi potentia deperdita continuo immobilis affixa lectulo per triennium, crescente ætate, magis viribus delituebat, fru stratis omnibus adhibitis naturalibus remediis, ejus Parentes humili corde voverunt eam in sepulchro prædictæ Virginis ad obtinendam ei salutem per novenam ponere, & in ultima novennarii die, dum votum persolverant, infantula supra sepulchrum statim in pedes surrexit cunctis admirantibus, tam expeditè deambulans, ac si nunquam hujusmodi læsionem passa fuisset.

§. 55. Isabella Duran apoplexia in paralyfim terminata brachium exficcarat, omnemque illius usum à quinque circiter mensibus cruciabiliter ademerat, quoad ad inutile pondus, & continuos tantummodo dolores gestabatur ab humero prædenti fasciis obvolutum; applicavit illud corpusculo Rosæ jamjam tumulando, mox fascias explicuit, palam clamitans, integerrimè se curatam, publicèque in miraculi fidem robustè jactavit brachium gestu, motuque expeditissimo, ac si nunquam languisset.

§. 56. Athiopi cuidam servo Didaci de Ayala ex nervorum attractione, & tenaci plica, brachium dextrum, ac manus à pluribus annis denegabant officium. Itaque ad famam defunctæ Rosæ cum reliqua turba penetravit in Ecclesiam Divi Dominici, commendavit se sanctæ Virgini, exporrexit illicò sanatum brachium, illudque in sublime elatum magnis vocibus ostentavit multitudini circumfusæ. Qui servum familiarius noverant, accessere propius gratulabundi, nec deignati osculis fatigare manum beneficio Rosæ jam patulam, & redivivam.

§. 57. Magdalena Chimisso Nobilis Inda (utpotè de stirpe Regulorum Chincensium) ab umbilico deorsum corporis attractione, ariditate crurium, & pedum miserè per plures languebat annos, & nonnisi alimentorum manibus huc, & illuc poterat deferri, omnibus frustra adhibitis medicamentis in illo deploratæ salutis statu cor erexit ad superna, devotè se commendavit dictæ Virgini; & ejus vestium allatis particulis tetigit partes læsas, atque in instanti perfectam recuperavit salutem, omnibusque admirantibus propriis pedibus adiit immediatè Prædicatorum Ecclesiam, ibique publicas gratias d. Virgini reddidit.

§. 58. Maria de Vera dyfenteria, febris maligna, dolore stomachi, & lethali vomitu per octo dies laborabat in extremis, susceptis Ecclesiæ Sacramentis se commendavit prædictæ Rosæ intercessioni, cujus amplexa est imaginem, & statim sana

vifa est cum totali virium recuperatione, atque è lecto exiliens illicò Altare ornavit, ibique apposuit Imaginem, & ob recuperatam sanitatem gratias egit.

§. 59. His igitur, & plurimis aliis signis coruscante per Orbem Rosæ sanctitate, & ejus exigentibus meritis, felicitis recordationis Clemens Papa Nonus Prædecessor noster indulfit, ut hæc Dei Serva ubique terrarum Beatæ nomine nuncuparetur, & celebrata solemnè ritu ejus Beatificatione eam Civitatis Limæ, & totius Regni Peruani principalem Patronam autoritate Apostolica decrevit, & declaravit, ejusdem festum ab omnibus illic degentibus de præcepto servari mandavit, & ejus nomen apponi in Martyrologio Romano. Nos quoque videntes eam ubique omnium Populorum solemnè planctu devotissimè honoratam, hujusmodi Patronatum pro omnibus Provinciis, Regnis, Insulis, & Regionibus terræ firmæ totius Americæ, atque Philippinarum, & Indiarum, fecimus extensum, formatisque autoritate Apostolica Processibus de his, quæ supervenerant, eorumque validitate approbata, & perrecescentibus venerationis, & devotionis Populorum piis affectibus, novis ostentis, & miraculis accedentibus, ex quibus post maturam discussionem quatuor admissa fuere; duo scilicet ex processu Suesiano, & duo alia ex processu Panormitano.

§. 60. Primum. In persona Joannis Zelilli ab imminente morte mirabiliter præservati; hunc enim per quatuor menses opprefferat febris hectica tertie speciei progressa in exquisitum marasmodum cum ulcere pulmonis, tussi marcidum cruorem excreante, ac rosione gutturis pariter ulcerati, quibus accesserat febris putrida, & maligna; Undè æger susceptis Ecclesiæ Sacramentis ad extremum vitæ fugientis agonem perductus jacuit sine motu, cessavit arteriarum pulsus, & consona trium Medicorum voce jam in faucibus mortis hæere conclamabatur: Sed implorato Beatæ Rosæ potenti auxilio, modicum pulveris è sepulchro ejusdem Beatæ hausit è cochleari aqua resolutum, & illicò salutem cum pristino vigore integerrimè recuperavit. Alterum in Candida Rosetta, Vexilliferi Aloysii il secondo de Carvajal Hispani uxore, cui in præmortui fœtus miserabili partu nimis pro secundarum emissionem conatus per triduum adhibitus unà cum illis matricem foras extruserat, quæ deindè frigoribus in statu marmoris obduruit, nigra, visuque horrida, & prægrandis: utpotè trium librarum pondere gravis molestissimo cruciatu sic permanfit foris per octennium, donec Beatæ hujus (cui impensè Candida se commendarat) imagine papyracea ventri applicita sensit in continenti ægra, matricem in alvum rediisse: Undè confestim sana, & robusta lecto exiliit, ac per domum vifa est præ gaudio salutare.

§. 61. Alia itidem bina miracula ex Processu Panormitano; videlicet unum in sanatione mirabili Fr. Seraphini Puglisi ex Ordine Beatæ Mariæ de Monte Carmelo. Vir iste Religiosus maligna febris lethaliter exustus, ac decimo septimo suæ infirmitatis die omnino derelictus à Medicis constanter afferentibus, hora quinta, aut sexta noctis proximè insequentis expiraturum, jamque missa loquela, & visu luctans cum ultimo agone, mox ut opem Beatæ Rosæ toto corde imploravit, eandem habuit manifestè conspicuam, subitoque valens, incolumis, vegetus cum stupore omnium evasit.

§. 62. Novissimum denique in Angela Gibaja quæ duplici febris tertiana continua, & maligna, cum ingenti capitis, ac stomachi dolore, statuumque copia per dies 27. dirè excruciatu, demùm à Medico palam conclamata properabat ad mortem, perque sex horarum spatium laborans in

agone

Morbus immedicabilis.

Brachium aridum repente sanatur.

Idem Æthiops excipitur.

Attractam Rosæ vestes saluti reddunt.

Moribunda statim vires recuperat.

Clemens IX. primus ad Aras extulit, & in Peruvia Regni Patronam elegit.

Clemens I. ad totam Americam, & Philippinas, & Indias extendit.

In extremis laborans illicò sanatum recipit.

Patienti imagine Rosæ ventri applicita sana in continuo reddidit.

A Medicis derelictus ope Rosæ incolumis evasit.

A mortis agone ad vitam statim revocatur.

gone, hortatu matris invocavit opem B. Rosæ, oleoque ex lampade coram istius Altari pendula desumpto in stomachi regione, collo, pectore peruncta, statim & incontinenti pristinae salutis cum omnimoda fracturarum virium reparatione fuit restituta.

§. 63. Cum igitur jam nihil deesset eorum, quæ Sacrosanctæ functioni Canonizationis hujus dilectæ Christi Domini Sponsæ Rosæ necessaria erant, ex Sanctorum Patrum autoritate, Sacrorum Canonum Decretis, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ antiqua consuetudine, ac novorum Decretorum præscripto: rogantibus Charissimis in Christo filiis nostris Regina Marianna Regente, ac etiam Carolo II. itidem Hispaniarum Rege, toto Ordine Fratrum Prædicatorum Sancti Dominici, Regno Peruano, & omnibus Provinciis Americæ, accedentibus etiam precibus Venerabilium Fratrum nostrorum Archiepiscoporum, & Episcoporum Regnorum Hispaniæ, & Indiarum, justum & debitum esse censuimus, ut prædictam Beatam quam ipse Dominus de die in diem magis clarificat è Cælis; Nos quoque venerationis officio laudemus, & glorificemus in terris, propterea annuimus, ut hodierna die publicè in Sacrosanctâ Basilica Principis Apostolorum Missæ Sacro peracto ejus Canonizatio haberetur, eademque die in prædictâ Sacrosanctâ Vaticana Basilica, in qua solemnè ritu cum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac dilectis filiis Romanæ Curie Prælati, Officialibus, & familiaribus nostris, Clero Seculari, & Regulari, ac maxima Populi frequentia manè convenimus, repetitis ter pro Canonizationis Decreto Nobis per dilectum filium Ludovicum tituli Sanctæ Sabinae Cardinalem Portocarrero post Sacros hymnos, Litanias, aliasque preces Spiritus Sancti gratia ritè implorata.

§. 64. Ad honorem Sanctæ, & Individuæ Trinitatis, & fidei Catholicæ exaltationem autoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, Beatorum Apostolorum, ac Nostra de Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Romana Curia existentium consilio, ac unanimi consensu, Beatam Rosam de Sancta Maria Virginem Limanam, de cujus vita, & Sanctitate, fidei sinceritate, & miraculorum excellentia plenè constat, Sanctam esse definivimus, ac Sanctarum Virginum Catalogo adscribendam decrevimus, prout præsentium tenore decernimus, definimus, & adscribimus, statuentes ab Ecclesia Universalis quolibet anno die trigesima mensis Augusti memoriam ejus inter Sanctas Virgines recoli debere. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti Amen.

§. 65. Eadem autoritate omnibus, & singulis verè pœnitentibus, & confessis, qui annis singulis in die festo ipsius Sanctæ Rosæ ad sepulchrum, in quo ejus corpus requiescit visitandum accesserint septem annos, & totidem quadagenas de injunctis eis, aut alias quomodolibet debitis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxavimus in forma Ecclesiæ consueta.

§. 66. His peractis Deum Patrem Æternum, Regemque gloriæ Christum Dominum Patris sempiternum Filium, & Sanctum Paracletum Spiritum, unum Deum, unumque Dominum laudibus, & confessionibus venerati, sacroque hymno, Te Deum, solemniter decantato peculiari in honorem Sanctæ Rosæ oratione precati sumus per ejusdem merita: atque ad Altare Sancti Petri Apostoli Missam celebravimus cum ejusdem Sanctæ commemoratione, omnibusque Christifidelibus tunc presentibus plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem concessimus.

§. 67. Cum omni igitur humilitate pro tam

insigni beneficio benedicimus, & glorificamus Deum Patrem Omnipotentem, cui benedictio, & honor, & gloria, & potestas in secula seculorum: assiduis precibus ab eo postulantes, ut per intercessionem Electæ suæ à peccatis nostris faciem avertens misereatur nostri, & respiciat nos quibus ostendit misericordiam suam in medio Templi sui, dum novum nobis propugnaculum totius Americæ contra antiquas Diaboli infidias, & infidelitatis errores dedit, & omnibus apud Divinam Suam Majestatem Protectricem, & Advocatam concessit ad Sanctæ Ecclesiæ tranquillitatem, fidei Catholicæ incrementum, & infidelium lumen, & conversionem.

§. 68. Cæterum, quia difficile foret, presentibus nostras literas ad singula loca, ubi opus esset, deferri: volumus eorum exemplis etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eandem ubique fidem haberi, quæ ipsis presentibus haberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 69. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri Decreti, definitionis, adscriptionis, mandati, statuti, concessionis, relaxationis, largitionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1671. pridie Idus Aprilis, Pontificatus Nostri Anno primo.

✠ Ego Clemens Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

† Ego Franciscus Episc. Ostien. Card. Barberinus S. R. E. Vicecancellarius.

† Ego F. M. Episcopus Portuensis Cardinalis Brancatius.

† Uldericus Episcopus Tusculanus Cardin. Carpineus.

† Ego Virginius Episcopus Albanensis Cardin. Urbinus.

† Ego Alderanus tit. S. Praxedis Presbyt. Card. Cybo.

† Ego Fridericus tit. S. Petri ad Vincula Presbyt. Card. Sfortia.

† Ego Benedictus tit. S. Honuphrii Presb. Card. Odescalus.

† Ego Aloysius tit. S. Alexii Presbyt. Cardinalis Homodeus.

† Ego P. tit. Sancti Marci Presb. Card. Otthobonus.

† Ego Laurentius tit. S. Chrisogoni Card. Imperialis.

† Ego Marcellus tit. S. Stephani in Monte Cælio Preb. Card. Santacrucius.

† Ego Jo. Baptista tit. S. Marcelli Presbyt. Cardin. Spada.

† Ego Franc. tit. SS. Quatuor Coronator. Cardin. Albicinus.

† Ego Octavius tit. S. Cæcilie Presb. Card. de Aquaviva, & Aragonia.

† Ego Carolus tit. S. Sanctæ Priscæ Presbyt. Card. Pius.

† Ego Carolus tit. S. Eusebii Presb. Cardinalis Gualterius.

Ejusdem gratiarum actio.

Transumptorum fides.

Sanctio pœnalis.

Dat. P. An. 1. die 12. Apr.

† Ego

Quare ad Regum, & aliorum supplicationem.

Rosa Sanctarum Virginum Albo adscribitur.

Ad illius sepulchrum accedentibus indulgentiam largitur hic Pont.

- † Ego Flavius tit. S. Mariæ de Populo Presbyt. Card. Chifius.
- † Ego Jacobus tit. S. Pancratii Presbyt. Card. Franzonus.
- † Ego Petrus tit. Sancti Calixti Presbyt. Cardinal. Vidonus.
- † Ego Carolus tit. S. Anastasie Presb. Cardinalis Bonellus.
- † Ego Carolus tit. S. Sufannæ Presbyt. Cardinalis Caraffa.
- † Ego P. tit. S. S. XII. Apostolorum Presb. Card. de Alteriis.
- † Ego Cæsar tit. S. Jo. ante Portam Latinam Presbyt. Card. Rasponus.
- † Ego Carolus tit. S. Mariæ de Araceli Presbyt. Card. Robertus Vitor.
- † Ego Jacobus tit. S. Sixti Presbyt. Cardinal. Rospiogliosus.
- † Ego Ludovicus tit. S. Sabinæ Presb. Card. Portocarrerus.
- † Ego Joannes tit. S. Bernardi Presb. Cardinalis Bona.
- † Ego Camillus tit. S. Mariæ in Dominica Presb. Card. Maximus.
- † Ego Gaspar tit. S. Pudencianæ Presb. Card. Carpineus.
- † Ego Fridericus tit. S. Agathæ Diaconus Cardin. Hassia.
- † Ego Carolus Sancti Cæsarei Diac. Card. Carolus Barberinus.
- † Ego Decius Sancti Eustachii Diac. Cardinalis Azzolinus.
- † Ego Paulus tit. Sancti Nicolai Diac. Cardinalis Sabellus.
- † Ego Sigismundus S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Sigismundus Chifius.
- † Ego Bonacursus S. Mariæ de Scala Diaconus Card. Bonacursus.

§. 1. Cum itaque commerciis, & negotiationibus, honestarumque artium exercitio Respublicæ floreat, industria vigeat, segne otium, ex quo plurima mali seges surgere solet, exterminetur, omniumque rerum ad vitam necessarium copia pareatur; horumque commodorum intuitu in plebrique Italix, aliisque florentissimis Christiani Orbis ditionibus lege cautum, sive laudabili consuetudine introductum sit, ut nullum per commercia nobilitati præjudicium inferatur.

§. 2. Nos dignam munere nostro, paternaque erga nostros, & Sedis prædictæ subditos charitati congruentem rem facturi Nobis videmur, si Romanæ quoque, quam peculiari dilectione profequimur, caterarumque Civitatum, & locorum temporalis S. R. E. Ditionis nobilitati operam, atque industriam honestè, utiliterque exercendi, ac patrimonium sine cuiusquam injuria augendi partem tribuamus potestatem. Motu itaque proprio non ad cuiusquam Nobis super hoc oblata petitionis instantiam sed ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine omnibus, & singulis tam Romanis, quam Bononiensis, Ferrariensis, Avenionensis, Anconitanæ & Beneventanæ, caterarumque Civitatum, Provinciarum, Oppidorum, Terrarum, & locorum quorumque Nobis, & dictæ Sedi tam mediâtè, quam immediâtè subditorum nobilibus præsentibus, & futuris, cuiuscumque status, gradus, præminentia, & dignitatis existant, ut lanificii, & serici artes, ac argentariam, seu numulariam, necnon mercaturas, negotiationes, & commercia quæcumque terra, mari, vel flumine exercere, nostraque, & Sedis præfæræ, ac Almæ Urbis nostræ, & Provinciarum, Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum prædictorum vestigalia conducere, omniaque, & singula in præmissis, & circa ea quomodolibet necessaria, & opportuna facere, & exequi liberè, & licitè possint, & valeant, dummodò tamen merces minuatim per se ipsos minimè vendant; ita ut propterea nullum omninò eorum nobilitati, dignitati, gradui, conditioni, titulis, præminentiaque & prærogativis præjudicium inferatur, aut illarum quoque modo dici, censerî, prætendi, vel intelligi unquam possit, sed ipsis omnes, & singuli, eorumque filii, posterî, & descendentes, quicumque in eodem omninò nobilitatis, & dignitatis gradu sint, & remaneant, etiam ad effectum consequendi habitum, & crucem fratrum Militum de Justitia Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, ac Sancti Stephani, aliarumque Militiarum, & Ordinum Militarium quorumcumque etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignorum, eorumque privilegiis, prærogativis, præminentis, honoribus, juribus, & gratiis fruendi, & gaudendi, ac quoad alia omnia, & singula tam Ecclesiastica, quam profana, sive secularia, ad quæ nobiles quomodolibet admitti, & recipi consueverunt, seu possunt, & debent, non secus ac si nihil prædictorum unquam exercuissent, tenore præsentium perpetuò concedimus, & indulgemus.

Statuit, ut in rubrica.

Clauisæ præservatæ.

XXXVIII.

Constitutio, ut Romanis, aliisque Nobilibus Status Ecclesiastici liceat exercere commercia sine præjudicio Nobilitatis.

Edita Anno 1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

DEcet Romanum Pontificem omnium Christianidelium patrem, & pastorem, non solum spiritualibus Dominici gregis sibi divinitus commissi utilitatibus jugi vigilantia consulere, sed etiam temporalibus suorum, & Apostolicæ Sedis, etiam quoad temporalia subditorum commodis paterno studio providere, sicut Reipublicæ conducibile fore in Domino arbitramur.

§. 3. Decernentes easdem præsentis literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quòd quicumque in præmissis forsan interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas præsentis emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis justa, legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac in-

cogitato,

cogitato, & inexcogitabili, individuaque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos Juris, seu statutorum, stabilimentorum, & ordinationum Capitularium, consuetudinum, & usum, ac privilegiorum Hospitalis, aliorumque Ordinum militarium hujusmodi reduci, aut adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse; sed ipsas praesentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari.

§. 4. Sicque, & non aliter in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Camerarium, & alios Cardinales etiam de latere Legatos, & Apostolica Sedis Nuncios, nec non Camera nostrae Apostolica Praesidentes Clericos, aliosve Officiales, & Ministros, ac memorati Hospitalis, aliarumque Militiarum, & Ordinum Militarium hujusmodi Magnos Magistros, seu Administratores, Conventus, Consilia, & Tribunalia quaecumque, ceterosque quoslibet quacumque praeminentia, & potestate fungentes, & functionarios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definituri debere; ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus quatenus opus sit nostra & Cancellariae Apostolicae Regula de Jure quaesito non tollendo, ac fel. rec. Pii Papae IV. praedecessoris nostri de gratis qualescumque interesse Camera praedictae concernentibus in eadem Camera intra certum tempus presentandis, & registrandis, ita ut praesentes litteras ibidem praesentari, & registrari nunquam necesse sit, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non legibus etiam Imperialibus, & Municipalibus, ac Urbis, & quarumcumque Provincialium, Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum, nec non dicti Hospitalis, aliarumque Militiarum, & Ordinum Militarium, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, Congregationum, & locorum piorum quorumvis, aliisque quibuslibet etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, stabilimentis, usibus, & naturis, ac ordinationibus capitularibus, styliis, etiam quantumvis inveteratis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam Urbi, Provinciis, Civitatibus, Oppidis, Terris, & locis, ac Hospitali, aliisque Militiis, & Ordinibus militariis, Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, Congregationibus aliisque locis quibusvis, illorumque respectivè Communitatibus, & Universitatibus, Magnis Magistris, & Administratoribus, Conventibus, Capitulis, etiam generalibus, Fratibus, Militibus, Equitibus, Nobilibus, & aliis personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & aliis quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, confirmatis, & approbatis, ac pluries, & quantivcumque vicibus innovatis.

Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret illorum omnium, & singulorum tenores, formas, causas, & occasiones praesentibus pro plenè, & sufficienter, ac exactissime, & accuratissime expressis, insertis, servatis, & specificatis respectivè habentes, illis alias in suo robore permanens ad praemissorum effectum specialiter, & expressè, ac plenissime, & amplissime derogamus, & derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Ut autem eadem praesentes litterae ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Basilicae Principis Apostolorum, ac Cancellariae Apostolicae, & in acie Campi Florae de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari, sicque publicatas omnes, & singulos, quos illae concernunt, perinde afficere, ac si unicuique personaliter intimatae fuissent.

§. 7. Utque ipsarum praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum in judicio, & extra illud habeatur, quae haberetur eisdem praesentibus, si forent exhibitae vel ostensae.

Dat. Romae apud S. Mariam Majorem sub Anulo Piscatoris, die 15. Maji 1671. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Anno à Nativitate D. N. JESU Christi 1671. Indictione nona, die vero 20. mensis Maji, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina Providentia Papae X. anno ejus secundo, supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Basilicae Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellariae Apostolicae, & in acie Campi Florae, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per Laurentium Signium Sanctiss. D. N. Papae Curf. Agabitus de Magistris Mag. Curf.

Confirmatio Brevium Urbani VIII. & Innocentii X. quibus duabus vicibus quolibet anno mandatur Praedicatoribus Verbi Dei Commendatio locorum Terrae Sanctae.

Specialiter hoc decrevit Urbanus VIII. Constit. 177. Salvatoris, Innocentius X. Constitut. 11. Salvatoris confirmavit.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Salvatoris, & Domini nostri, qui pro humani generis redemptione seipsum exinanivit, factus obediens usque ad mortem, vices licet immeriti gerentes in terris, inter multiplices, gravissimasque Apostolicae servitutis curas in eam praecipue pastoralis sollicitudinis vigilantia incumbimus, ut tanti, & tam salubris mysterii monumenta, quae in Civitate Hierusalem, & locis circumvicinis sunt conserventur, & omni qua fieri poterit majori honorificentia recolantur.

§. 1. Cum itaque fel. recor. Urbano Papae VIII. praedecessori nostro alias expositum, quod Ecclesiae, & alia loca pia in Civitate Hierusalem, & aliis locis Terrae Sanctae existentia ferè diruta erant, & quae adhuc ibi existerent Monasteria aere alieno ob impiam Turcarum, Haereticorum, & Schismaticorum tyrannidem, & pro sanctae Fidei Catholicae in eisdem locis conservatione contracto, admodum gravata reperiebantur; Idem Urbanus

Constitutionem publicari mandat.

Transumptorum fides.

Dat. P. An. 2. die 15. Maji.

XXXIX.

Edita A. D. 1671.

Prootium.

Breve Urbani VIII. quid constituit.

Nec aliter judicari posse decernit.

Contrariorum derogatio.

prædecessor, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, aliis locorum Ordinariis, nec non omnibus, & singulis quorumvis Ordinum, & Congregationum, & Institutorum Regularium Generalibus commiserit, & mandaverit, ut ad minus duabus vicibus quolibet anno, Adventus, & Quadragesimæ temporibus, tam per verbi Dei Prædicatores in suis sacris Concionibus, quam in actionibus, & functionibus publicis, necessitates eorumdem sacrorum Monumentorum Populo proponi, & commendari curarent, & facerent, & alias prout in ejusdem Urbani Prædecessoris litteris in simili forma Brevis die 3. Februarii 1634. desuper expeditis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, uberius continetur.

Ab Innoc. X. confirmatur.

§. 2. Et sicut pro parte dilectorum Ludovici à Justitia pro Italia, & Simonis Garcia pro Germania, ac Andrea à Fonte majore pro Hispania, & Petri Meron Fratrum expressè professorum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum pro Gallia, respectivè Commissariorum ejusdem Terræ Sanctæ, Nobis nuper expositum fuit, ipsi, quo præfata Urbani Prædecessoris litteræ, quæ à rec. mem. Innocentio Papa X. prædecessore pariter nostro confirmatæ fuerunt, exactius observentur, illas per Nos pariter confirmari, & innovari desiderent.

Confirmat prout in rub.

§. 3. Nos eorumdem sacrorum Monumentorum conservationi, & manutentioni consulere volentes, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei Præpositorum consilio, prædictas Urbani prædecessoris litteras Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus pariter, & approbamus, illasque innovamus, & observari mandamus; salva semper auctoritate Congregationis dictorum Cardinalium.

Præcipit Ecclesiasticis Superioribus observantiam.

§. 4. Volumus autem, ut Patriarchæ, Archiepiscopi, & Episcopi prædicti in relatione status suarum Ecclesiarum, quando visitabunt Limina Apostolorum faciendâ, referant se prædictis Urbani prædecessoris, & præsentibus nostris litteris paruisse, contrariis non obstantibus quibuscumque.

Transumptis fidem ad dit.

§. 5. Volumus insuper, quod earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 2. die 19. Junii.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 19. Junii 1671. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XL.

Extendit, & ampliat Indultum Cardinalis, & Nuncii in Regno Portugallie de recitando Officio, & Missa celebranda in tota ditione illius Regis in honorem Beati Gundisalvi de Amarante Ordinis Prædicatorum ad universam Sancti Dominici Religionem.

Edita A. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SCROFANI Apostolatus officium humilitati nostræ divinitus commissum salubriter exequi adjuvante Domino satagentes, pia sublimitum, Religiosarumque personarum vota, ad augendam in terris Beatorum in Cælis cum Domino nostro Jesu Christo regnantium venerationem laudabili studio tendentia, libenter exaudimus, sicut ad Omnipotentis Dei gloriam, spiritualemque Christianissimorum consolationem, atque ædificationem expedire in Domino arbitramur.

Causa hujus Const.

§. 1. Alias siquidem commisso per felicis recordationis Pium PP. IV. Prædecessorem nostrum

ad preces claræ memoriæ Sebastiani dum vixit Portugallie, & Algarbiorum Regis Illustris bonæ memoriæ Henrico tituli Sanctorum quatuor Coronatorum Presbytero Cardinali Portugallie nuncupato, & Prospero Episcopo Rossanensi tunc Sedis Apostolicæ in Regno Portugallie cum potestate Legati de Latere Nuncio, quatenus examinato per ipsos Processu antea confecto de mandato recolendæ memoriæ Julii PP. III. prædecessoris pariter nostri, vel alio, desuper servata forma Sacrorum Canonum de novo conficiendo conjunctim procedentes, confitito prius de cæbris miraculis quæ Omnipotens Deus intercessione Beati Gundisalvi de Amarante Sacerdotis expressè professi Ordinis Prædicatorum in Regno Portugallie nati, & vita functi, tam in illius vita, quam post felicem illius obdormitionem operari dignatus fuerat, concurrente ad Ecclesiam ubi requiescit corpus illius, à claræ pariter memoriæ Joanne Rege Portugallie illustri ipsius Sebastiani Regis prædecessore magnificè extructam, & dotatam, ex diversis Regnis, & Provinciis incredibili frequentia Christianissimorum, eorumque in eundem Beatum Gundisalvum devotione in dies magis invalescente, concederent, ut in omnibus, & singulis Ecclesiis, tam secularium, quam regularium Regnorum ipsi Sebastiano Regi subiectorum, Officium, horæ canonicæ, & Missa de dicto Beato Gundisalvo ad instar aliorum Sanctorum Confessorum in die obitus ipsius, liberè, & licitè recitari, & celebrari possent, prout in ipsius Pii Prædecessoris litteris desuper in forma Brevis die 3. Septembris 1560. expeditis latius continetur.

Indultum Card. & Nunci.

§. 2. Idem Henricus Cardinalis, ac Prosper Episcopus Nuncius in executionem litterarum hujusmodi, confitito prius de præmissis juxta Sacrorum Canonum dispositionem, per eorum sententiam latam die 16. Septembris sequentis anni 1561. auctoritate Apostolica, qua fruebantur in hac parte, conceperunt, & indulserunt, ut ex tunc in omnibus, & quibuscumque Ecclesiis, & Monasteriis etiam Secularium omnium Regnorum, & Dominiorum Portugallie possent liberè, & licitè recitari officium, & horæ canonicæ, ac Missæ celebrari in honorem dicti gloriosi Gundisalvi de Amarante eodem prorsus modo, & forma, quo, & qua recitantur, & celebrantur in honorem aliorum Sanctorum Confessorum.

Ad preces Principis Portugallie.

§. 3. Cum autem sicut pro parte dilectissimi in Christo filii nostri Petri Principis Portugallie, & Algarbiorum Regnorum Gubernatoris, per dilectum filium nobilem virum modernum Marchionem de las Minas Coronæ Portugallie apud Nos, & Sedem Apostolicam Oratorem ordinarium, Nobis nuper expositum fuit, crescente in dies populi erga præfatum Beatum Gundisalvum devotione, tam idem Petrus Princeps, quam dilectus filius Joannes Thomas de Roccaberti Magister Generalis dicti Ordinis pro singulari, quem erga memoratum Beatum Gundisalvum gerunt, devotionis affectu, indultum præfatum ad universum Ordinem Sancti Dominici, tam Fratrum, quam Monialium extendi summoperè desiderent; Nobis propterea idem Petrus Princeps, & Joannes Thomas Magister Generalis, tam suo, quam universi Ordinis præfati nomine humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Ampliat ut in rubr.

§. 4. Nos igitur laudabili dicti Petri Principis pietati favorabilem assensum paterno affectu præbere cupientes, ac præfatum Joannem Thomam Magistrum Generalem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet in-

notat

nodata existunt ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, & hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus prepositorum qui rem mature perpendere consilio, Indultum recitandi officium, & horas Canonicas, ac celebrandi Missam de dicto Beato Gundisalvo, tanquam de Sancto Confessore non Pontifice concessum, ut prefertur ad universum Ordinem, tam Fratrum, quam Monialium Sancti Domini, modo, & forma premissis auctoritate Apostolica tenore presentium extendimus, & ampliamus.

Contrariis derogat.

Transumptorum fides.

Dat. P. A. 2. die 10. Julii.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut earumdem presentium litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud habeatur, quae haberetur ipsis presentibus, si forent exhibitae, vel ostensae.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Julii 1671. Pontificatus nostri anno secundo.

XL I.

Quod Fratres Ordinis Minorum Sancti Francisci Capuccinorum, & Moniales Capuccinae, cuiuslibet mensis die non impedita Officium S. Clarae recitare valeant.

Edita A. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX inuncto Nobis divinitus Apostolicae feruitutis officio pia Christifidelium, illorum praesertim, qui Altissimi obsequiis sub suavi ardentioris Religionis iugo mancipati, bonoque Christi odore de bona conversatione fragrantibus uberibus bonorum operum fructus in Ecclesia Dei aspirante superni favoris auxilio proferre jugiter satagunt, vota ad augendam in terris caelestis regni incolarum venerationem tendentia libenter exaudimus, illaque favoribus, & gratis prosequimur opportunis.

Supplicatio.

§. 1. Cum itaque sicut dilectus filius Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum Nobis nuper exponi fecit, tam Fratres dicti Ordinis, quam Moniales Capuccinae nuncupatae pro singulari eorum erga Sanctam Claram devotionis affectu Officium de illa singulis mensibus recitare plurimum desiderent.

Concedit ut in rubrica.

§. 2. Nos piis eorum votis favorabilem assensum hac in re praebere volentes, dictumque Ministrum Generalem a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis tam Fratribus, quam Monialibus praedictis, ut officium de eadem Sancta Clara singulis mensibus aliqua die non impedita officio novem Lectionum, sub ritu semiduplici recitare, liberè, & licite possint, & valeant, Auctoritate Apostolica tenore presentium concedimus, & indulgemus.

Decretum irritans.

§. 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos, & quas spectat, & pro

tempore quocumque spectabit in omnibus, & per omnia, plenissime suffragari: Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem addit.

§. 5. Volumus autem, ut ipsarum presentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides habeatur, in iudicio, & extra illud, quae haberetur ipsis presentibus, si forent exhibitae vel ostensae.

Dat. P. A. 2. die 20. Julii.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 20. Julii 1671. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XL II.

Quod electiones Priorum, Subpriorum, Sacristarum, & Procuratorum Ordinis B. M. de Monte Carmelo a Communitatibus Conventuum Provinciarum in Brevi expressarum non fiant, sed in Definitoriis Capitulum Provinciarum, earumdemque electionum abrogationes a Priore Generali approbari debere statuit.

Dilecto filio Matthaeo Orlando Priori Generali Ordinis Beatae Mariae de Monte Carmelo.

CLEMENS PAPA X.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

Edita An. D. 1671.

Cum, sicut Nobis nuper exponi fecisti, septem Provinciae Ultramontanae tui Ordinis Fratrum Beatae Mariae de Monte Carmelo, nempe Germaniae inferioris, Aquitaniae, Provinciae, Tolosae, Germaniae Superioris, Vasconiae, & Flandro-Belgicae, ut factionibus, aliisque malis, quae ex electionibus Priorum, per Communitates Conventuum fieri solitis, in detrimentum observantiae regularis, ac salutis animarum, & religiosae quietis promanabant, occurrerent, easdem electiones abrogaverint, easque in Definitoria earundem Provinciarum respectively transfulerint; Tu vero etiam Subpriorum, ac Sacristarum, & Procuratorum singulorum Conventuum Provinciarum hujusmodi electiones abrogari eorundem Conventuum quieti, & regulari observantiae conducibile fore existimes: Per Constitutiones autem Ordinis praefati a fel. rec. Urbano VIII. & Innocentio X. Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris confirmatas, pro Provinciis Reformatis ordinatum reperiat, ut hujusmodi electiones Priorum, Subpriorum, Sacristarum, & Procuratorum a Communitatibus Conventuum fiant. Nobis propterea humiliter supplicari fecisti, ut tibi in praemissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur.

Motiva.

§. 1. Nos igitur votis tuis, ad promovendum regularis observantiae, religiosaeque tranquillitatis bonum laudabiliter tendentibus, favorabiliter annuere volentes, Teque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus tuo nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Tibi abrogationes electionum Priorum a memoratis septem Pro-

Concedit ut in rubrica.

viniis Ultramontanis factas, ut præfertur, auctoritate nostra Apostolica confirmandi, & approbandi, ac ut in posterum in prædictis septem Provinciis Priores, Subpriores, Sacristæ, & Procuratores singulorum Conventuum, non amplius per Communitates ipsorum Conventuum, sed in Definitorii Capitulum Provinciarum, & quatenus aliquod ex dictorum Officialium muneribus extrâ tempus ejusmodi Capitulum vacaverit, in Congregatione annua Definitorii uniuscujusque Provinciæ respectivè eligantur, dicta auctoritate statuendi, & ordinandi, plenam, & amplam facultatem eadem auctoritate, tenore præsentium, concedimus, & impartimur.

Præceptum de observ.

§. 2. Statutum autem sic à te faciendum ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari mandamus.

Contrarium derogatio.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, Provinciarum, & Conventuum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus: privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 2. die 31. Julii.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 31. Julii 1671. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XLIII.

Statuit, quod Fratres exteri Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Reformatorum, in Conventibus Sancti Francisci ad Ripam Tyberis, & Sancti Petri in Monte Aureo de Urbe ultra quindecim dies morari non valeant.

Edita An. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Causa Conf.

Um fel. record. Alexander VII. & Clemens IX. Romani Pontifices Prædecessores nostri, ut incommodis, quæ Conventus Sancti Francisci ad Ripam Tyberis, & Sancti Petri in Monte Aureo de Urbe Fratrum Minorum Ordinis ejusdem Sancti Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum, ex diuturna in eis Fratrum exterorum mansione patiebantur, occurrerent, Guardianis, seu Superioribus eorumdem Conventuum mandaverint, ut in posterum Fratres exteros dicti Ordinis ad Urbem prædictam ex devotione, vel ad negotia pertractanda accessuros, aut tunc in ea forsitan degentes, non permitterent in dictis Conventibus, nec in eorum quolibet respectivè ultra quindecim dies commorari, sub pœnis tam dictis Guardianis, & cuilibet illorum pro tempore, quam iisdem Fratribus, si Sacerdotes forent, privationis vocis activæ, & passivæ, & officiorum ipso facto, si autem Laici, carcerationis, aliisque ipsorum Alexandri, & Clementis Prædecessorum respectivè arbitrio infligendis; Procuratori verò Generali ejusdem Ordinis, & ab iis qui negotia intra dictum tempus absolvere nequirent, scripturas ea concernentes sibi consignari, eademque negotia sedulo pertractari, ac expediri curaret: Et (sicut accepimus) prænarate ordinationes non ea qua par est, cura servantur, sed illis frans fiat, Fratribus exteris prædictis post moram quindecim dierum in dictis Conventibus respectivè peractam, ad Conventus extrâ Urbem non sine horum quoque

Conventuum gravamine, secedentibus, & paulò post ad eandem Urbem redeuntibus, quasi eis non esset interdictum in Conventibus supra dictis, seu eorum altero per alios quindecim dies moram trahere.

Statuit ut in rub.

§. 1. Hinc est quod Nos eorumdem Conventuum indemnitati, & levamento quantum cum Domino possumus consulere cupientes, ac memoratorum Alexandri, & Clementis prædecessorum vestigiis inherentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ne de cætero quicumque Fratres exteri dicti Ordinis ad Urbem prædictam devotionis, vel negotiorum causa pro tempore accessuri in supra dictis S. Francisci, & S. Petri in Monte Aureo Conventibus, seu eorum altero ultra quindecim dies commorari, nec ipsorum Conventuum Guardiani, seu Superiores respectivè nunc, & pro tempore existentes id permittere ullo modo audeant, seu præsumant, sub pœnis quoad Fratres Sacerdotes, seu Clericos, ac Guardianos, seu Superiores prædictos, eorumve quemlibet privationis vocis activæ, & passivæ, ac officiorum per eos obtentorum ipso facto incurrendæ; quoad Laicos verò, seu Conversos, carcerationis, aliisque nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio infligendis tenore præsentium prohibemus, & interdicimus.

Ab exteris quid agendum declar.

§. 2. Præcipientes sub eisdem pœnis, ut Fratres exteri, qui in eisdem Conventibus, seu eorum altero moram quindecim dierum spatium traxisse de præsentibus reperiuntur, statim atque præsentibus litteræ ibidem publicatæ fuerint, inde discedant ad proprias Provincias reversuri. Quod si negotia habuerint quæ tam citò nequeant expediri, scripturas illas concernentes consignent dilecto filio eorum Procuratori Generali, qui eadem negotia sedulo pertractari, & quamprimum fieri poterit, expediri curet.

Eludentibus pœnas addit.

§. 3. Porro si quis præsentem prohibitionem eludere tentaverit, ad Conventus extrâ Urbem tantisper secedendo, & in eandem Urbem regrediendo, quasi sibi in Conventibus præfatis, seu eorum altero per alios quindecim dies commorari liceat; tam ipse, quam Guardiani, seu Superiores prædicti, qui ejusmodi elusorii conatibus non oblitterint, pœnis supra dictis omnino subiaceant.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter observari.

Clausula sub lata.

§. 5. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrarium.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinis, & Conventuum hujusmodi, aliisque quibuscumque etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 2. die 26. Julii.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 27. Julii 1671. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Quod

XLIV.

Quod Clerici Regulares Congregationis Theatinorum Officium de Purificatione Beatæ Virginis Mariæ cum Octava quotannis recitare valeant.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1671.

Procemium.

AD Pastorale fastigium, nullo licet meritum suffragio per ineffabilem Divinæ Clementiæ abundantiam evecti, pia Christifidelium, eorum præsertim, qui Altissimi obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipati, propriæ, alienæque salutis laudabiliter incumbunt, vana ad augendam in terris Gloriosissimæ Virginis Deiparæ Mariæ Patrônæ, & Advocatæ nostræ venerationem tendentia libenter exaudimus, eaque favoribus, & gratiis prosequimur opportunis.

Supplicatio.

§. 1. Cum itaque, sicut pro parte dilectorum filiorum Clericorum Regularium Congregationis Theatinorum Nobis nuper expositum fuit, ipsi Officium de Purificatione ejusdem B. Mariæ Virginis, quam in Patronam elegerunt, cum Octava recitare posse plurimum desiderent.

Indulget prout in rub.

§. 2. Nos eorum desiderio hac in re, quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus etiam dilecti filii nobilis Viri Petri de Aragonia Ducis Segobricæ, & Cardonæ, Regni Neapolis Proregis, dum Oratoris munere pro Charissimo in Christo filio nostro Carolo Hispaniarum Rege Catholico ad præstandam Nobis ejusdem Caroli Regis nomine obedientiamungebatur, ac dilectæ in Christo filia nobilis mulieris Ducissæ Feriæ ejus conjugis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis Clericis Regularibus prædictæ Congregationis Theatinorum, ut ipsi Officium de Purificatione memoratæ Virginis Gloriosissimæ Mariæ quotannis die secunda Februarii cum Octava recitare liberè, & licitè possint & valeant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Decretum irritans.

§. 3. Decernentes easdem præsentibus litteras firmas, validas, & efficaces existere & fore, suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & spectabit in futurum plenissimè suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 5. Volumus autem, ut ipsarum præsentium litterarum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel offensa.

Dat. An. 2. die 20. Aug.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 20. Augusti 1671. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Quomodo fit intelligendum indultum de Officio B. Stanislai Societatis JESU recitando, & Missa in Polonia Regno, & Magno Ducatu Lithuania celebranda, nimirum in Ecclesiis prædictorum Regni, & Magni Ducatus quibuscumque etiam non Societatis JESU; extrà verò dicta loca ad solam ejusdem Societatis Religionem recitari Officium, & Missam celebrari posse declarat.

XLV.

Indultum de quo in rubrica habes supra in Const. 12. In Apostolico, hujus Pont.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1671.

Motiva.

ALIIS piis, enixisque Charissimi in Christo filii nostri Michaelis Polonia Regis Illustris, ac dilectorum filiorum Præpositi Generalis, & Presbyterorum Societatis JESU precibus, Nobis humiliter porrectis favorabilem assensum præbere cupientes, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium sacris Ritibus Præpositorum consilio, ut de Beato Stanislaio Kosika Polono ejusdem Societatis quotannis die 13. Nov. in univ. Regno Polonia, & Magno Ducatu Lithuania, necnon in Ecclesia Sancti Andrea in Monte Quirinali hujus Almæ Urbis nostræ, ubi ejusdem Beati Stanislai corpus requiescit, ac aliis omnibus, & singulis Ecclesiis dictæ Societatis JESU, Missa etiam à Sacerdotibus eo die ad Ecclesias hujusmodi confluentibus, & à Religiosis ejusdem Societatis ubicumque terrarum existentibus celebrari, & Officium recitari de Communi Confessorum non Pontificum, juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani liberè, & licitè possent, & valerent, auctoritate Apostolica concessimus, & indulgimus, & alias prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 16. Augusti 1670. expeditis litteris, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, continetur.

§. 1. Cum autem sicut pro parte Presbyterorum Societatis præfatæ, Nobis nuper expositum fuit, à pluribus existimatum fuerit, Missam, & Officium hujusmodi non potuisse, neque posse celebrari, nisi in Ecclesiis dictæ Societatis, nec extra eas in prædictis Regno Polonia, & Magno Ducatu Lithuania, attentis verbis dictarum Litterarum, per quæ in omnibus, & singulis Ecclesiis dictæ Societatis, Missam etiam à Sacerdotibus eo die ad Ecclesias hujusmodi confluentibus, celebrari posse indulgetur: Nobis propterea dilectus filius Procurator Generalis ejusdem Societ. humiliter supplicari fecit, ut ad tollendum omne dubium, de opportuna declarationis gratia, in præmissis providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Constitutionem quomodo intelligendam declarat.

§. 2. Nos igitur ipsius Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de memoratorum Cardinalium consilio, Litteras nostras præfatæ, quoad Regnum Polonia, & magnum Ducatum Lithuania, de omnibus Ecclesiis, & Personis intelligi debere; ita nempe, ut in univ. Regno Polonia, & magno Ducatu Lithuania hujusmodi omnes Sacerdotes tam Sæculares, quam Regulares cujuscumque status, gradus, ordinis, ac Clerus universus, possint, & valeant eadem die 15. Novembris

Missam, & Officium de eodem Beato Stanislao Kostka in eorum propriis Ecclesiis, & Domibus religiosis, aliisque locis sacris celebrare, & respectu recitare; in aliis vero locis extendi ad solas Ecclesias Presbyterorum Societatis præfatæ, juxta facultatem in eisdem literis concessam, dicta auctoritate tenore præsentium declaramus: Salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis præfatorum Cardinalium.

Decretum irritans.

§. 3. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum plenissime suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrario. u.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 5. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu Secretarii dictæ Societatis, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ, vel Præpositi, aut Vicarii Generalis ejusdem Societatis pro tempore existentis munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 2. die 30. Sept.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 30. Septemb. 1671. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XLVI.

Prohibet omnibus, & singulis Fratribus Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum pro quacumque re obrinenda recursum ad personas extra eundem Ordinem.

De hac materia vide que indicavi tibi ad Const. 110. Admonet. Alexand. VII. ubi ad rem plura videre poteris, & ad Const. 17. Ecclesiæ, hujus Pont.

Edita A. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis cœlitis Apostolicæ servitutis munere in eam præcipuè curam sollicitis studiis incumbimus, ut regularem observantiam, religiosamque tranquillitatem inter Religiosos viros, eos præsertim, quos suave Christi jugum sub arctioris vitæ instituto amplexos, cæteris modestiæ, atque humilitatis, & religiositatis exemplo præluere decet, quantum nobis ex alto conceditur tueri, atque conservare satagamus.

Supplicatio.

§. 1. Supplicationibus itaque dilecti filii moderni Ministri Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes; omnibus, & singulis dicti Ordinis Fratribus præsentibus, & futuris, ne de cætero ad obtinendas obedientias, sive permissiones visitandi eorum parentes, seu propinquos, aut loca sacra quacumque, vel ut ad dignitates, officia, aut munera qualibet ejusdem Ordinis, aut ad studia promoveantur, sive ut ab uno ad alium locum transfire, vel in aliquo particulari Conventu permane-

re eis liceat, vel ut cum eis dispensetur, ad hoc ut ante peractum septennale studium in Concionatores assumi, munusve Concionatoris exercere, aut ut ante completum in eodem Ordine septennium ad sacrum Presbyteratus ordinem promoveri valeant, sive ad alia similia consequenda tam pro se, quam pro aliis Ordinis præfati Fratribus ad quarecumque personarum extra eundem Ordinem existentium etiam quavis Ecclesiastica, vel mundana dignitate, præminencia, & potestate fungentium, aut alias specifica, & individua mentione, & expressione dignarum favores, suffragia, vel intercessionem, recurrere, illisve uti audeant quovis modo, vel præsumant sub excommunicationis lætæ sententiæ, ac privationis vocis activæ, & passivæ, ac graduum, & officiorum quorumcumque per eas obtentorum, perpetuæque inhabilitatis ad illa, & quavis alia in posterum obtinenda pœnis per contravenientes ipso facto absque alia declaratione incurrendis, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo prohibemus, & interdiciamus.

Prohibetur in rub.

§. 2. Decernentes easdem præsentibus literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quancumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Claufula præservat. v.

§. 3. Quocirca memorato Ministro Generali harum serie committimus, & mandamus, ut ipsas præsentibus literas in omnibus, & singulis Ordinibus præfati Provinciis & Conventibus quamprimum publicari curet, ne quisquam illarum ignorantiam allegare possit.

Executores præsentium deputat.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dicti Ordinis, ejusque Provinciarum, & Conventuum quorumlibet etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgentiis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariis derogat.

§. 5. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptorum fides.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 2. Octob. 1671. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Dat. P. A. 1. die 2. Oct.

Quod Abbas Generalis Congregationis Vallis umbrosæ pro tempore existens Mozzettam, & Mantellettam, Pileum, & Biretum Prælatitios etiam in Capellis Pontificiis deferre, & gestare possit.

XLVII.

Simile Indultum concessit alteri Congregationi Alex. VII. Const. 99. & const. 167. Decet.

CLEMENS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Decet Romanum Pontificem ad ea, per quae personarum Ecclesiasticarum quarumlibet praesertim Congregationum Monasticarum, quae Sanctorum, & Romanorum Pontificum, aliorumque Virorum pietate, & doctrina praestantium numero decoratae existunt ornameto, divinique cultus celebritati, & decori peramplius consulitur libenti animo intendere, ac in his sui Pastoralis officii partes favorabiliter impartiri, prout locorum, & temporum, ac personarum hujusmodi Dei servitio dicatarum qualitatibus, & circumstantiis debite pensatis ad devotionis Christifidelium augmentum, & propagationem, nec non Altissimi laudem, & gloriam prospicit in Domino salubriter expedire.

Supplicatio.

§. 1. Exhibita liquidem Nobis nuper pro parte dilecti filii Theodori Baldini moderni Abbatis Generalis Congregat. Vallis umbrosae Ordinis S. Benedicti petitio continebat, quod cum inter Congregationes Monachorum Italiae d. Ordinis Congregatio praedicta duorum Summorum Pontificum, ac plurium Sanctorum numero, & Viris insignibus pietate, & doctrina praestantibus decorata, ac etiam ex antiquitate, & a Sede Apostolica diversis favoribus, & gratiis insignita existat, itaut illius Abbas Generalis Mitra, Baculo, & Annulo Pastoralibus, caeterisque Pontificalibus Insigniis utatur, & fruatur, ac potiat, & gaudeat, plurimum tamen decori, & Dignitati Abbatis Generalis primordiae Congregationis videretur convenire ipsum Theodorum, & pro tempore existentes primordiae Congregationis Abbates Generales a Nobis, & dicta Sede aliqua digniori prerogativa decorari, & illustrari. Quare pro parte dicti Theodori, & pro eo dilecti filii nostri Leopoldi S. R. E. Cardinalis Medices nuncupati, Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus ejusdem Congregationis Vallis umbrosae, ejusque Abbatum generalium pro tempore existentium decori consulere, aliisque in praemissis opportunè providere, de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur, qui Ecclesiarum quarumlibet & Congregationum decorem, divinique cultus, & Christifidelium devotionis augmentum nostris potissimum temporibus ubique augeri faceris desideramus affectibus, eundem Theodorum, ac ejus Successores pro tempore existentes Abbates Generales praedictos, ac eorum quemlibet a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium duntaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ac honestis ipsius Theodori votis hac in parte favorabiliter annuentes, ex voto Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium super Ritibus Ecclesiasticis Praepositorum, eidem Theodoro, & pro tempore existentibus Abbatibus Generalibus primordiae Congregationis, ut de caetero perpetuis futuris temporibus tam in Romana Curia, quam extra eam, ac ubique locorum, ubi dictum Theodorum, & pro tempore existentes Abbates Generales praedictos pro tempore residere, & morari contigerit, ac in quibusvis Visitationibus, Capitulis, & Sessionibus, necnon quibusvis actibus, & Processionibus, etiam coram Nobis, & Romanis pro tempore existentibus Pontificibus successoribus nostris etiam in Capellis Pontificiis Mozzettam, & Mantelletram coloris habitus ipsius Congregationis Vallis umbrosae unà cum Pileo, & Bireto Praelatiis induere, gestare, & deferre,

Confirmat
sicut in rub.

illisque uti, frui, & gaudere liberè, & licitè possit, & valeat, ac possint, & valeant Apostolica auctoritate tenore praesentium perpetuò concedimus, & indulgemus, plenamque, & liberam facultatem, & auctoritatem impartimur; decernentes ipsum Theodorum, ac pro tempore existentes Abbates Generales praedictos super delatione, gestatione, & usu Mozzettae, Mantelletae, Pilei, & Bireti praedictorum a quoquam sub quovis praetextu, occasione, vel causa quantumvis juridica, & legitima, vel quaesito colore, & ingenio nullatenus impediri posse, neque debere.

§. 3. Praesentes quoque semper, & perpetuò validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, ac eidem Theodoro, & pro tempore existentibus Abbatibus Generalibus in omnibus, & per omnia plenissime suffragari debere, nec sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendendi, sed semper ab illis excipi, & quoties illas emanare contigerit, toties praesentes in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo sub quacumque posteriori Data per dictum Theodorum, ac pro tempore existentes Abbates Generales praedictos quodocunque eligendos concessas esse, & fore.

§. 4. Sicque, & non aliàs per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos quavis auctoritate fungentes, & honore fulgentes, ac Causarum Curiae Camerae Apostolicae, & Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, Vicelegatos, & dictae Sedis Nuncios judicari, & definituri debere, ac irritum quoque, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus quibusvis etiam in Synodalibus, & Provincialibus, ac Generalibus Conciliis editis, & edendis, specialibus, vel Generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Congregationis Vallis umbrosae hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, caeterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis, concessionis, indulgentiae, impartitionis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire: si quis autem hoc attentare praesumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicae millesimo sexcentesimo septuagesimo primo, sexto nonas Octob. Pontif. Nostri Anno Secundo.

Indulgentiam plenariam largitur omnibus Christifidelibus, qui Missae de Nomine Beatissimae Virginis Mariae, die 17. Septembris quotannis celebrandae in Ecclesiis Provinciarum, & Regnorum Regis Hispaniarum interfuerint.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Aliàs emanarunt a Nobis ad supplicationem charissimae in Christo filiae nostrae Mariannae Hispaniarum Reginae Catholicae Nobis per dilectum filium nobilem virum Petrum de Aragonia Ducem Segorbiae, & Cardonae, Regni Neapolis Protegem, qui tunc munere Oratoris ad praestandam Nobis charissimi in Christo filii nostri Caroli earumdem Hispaniarum Regis Catholici obedientiam apud Nos, & Sedem Apostolicam

Clausula
praeservativa.

Clausula
sublata.

Contrario-
rum derogatio.

Sanctio poe-
nalis.

Dat. P. An.
die 2. Oct.

XLVIII.

Edita A. D.
1671.

Exordium.

Tenor alterius Brevis refertur.

fungebatur, humiliter porrectam litteræ in simili forma Brevis tenoris, qui sequitur, videlicet.

§. 1. Clemens Papa X. Ad perpetuam rei memoriam. Præclara charissimæ in Christo filiæ nostræ Mariannæ Hispaniarum Reginæ Catholicæ in Deum pietas, ac eximia omnique laudum præconio digna erga Gloriosissimam Virginem Deiparam MARIAM devotio, aliæque Christianæ virtutes singulari erga Nos, & hanc Sanctam Sedem observantiæ, & devotioni conjunctæ, quibus bonorum omnium largitor Altissimus eandem Mariannam Reginam multipliciter insignivit promerentur, ut piis illius votis ad augendam in terris ejusdem Beatissimæ, atque Augustissimæ Virginis Cæli Reginæ venerationem tendentibus, Apostolicæ benignitatis assensum libentissimè præbeamus. Cum itaque sicut dilectus filius nobilis Vir Petrus de Aragonia Dux Segorbiæ, & Cardonæ, Regni Neapolis Prorex, & charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici apud Nos, & Sedem Apostolicam Orator ad præstandam Nobis ejusdem Caroli Regis nomine obedientiam missus, pro parte prædictæ Mariannæ Reginæ Nobis nuper exponi fecit eadem Marianna Regina pro singulari sua erga Sanctissimum MARIE nomen pietate, ejus cultum ubique terrarum in dies propagari, ac proindè Officium de nomine ejusdem Beatissimæ Virginis MARIE cum Lætionibus, & Officio in Toletana Diocesi recitari solitis quotannis 17. Septembris recitandum, ad universum Clerum tam Secularem, quam Regularem utriusque sexus per omnes Provincias, Regna, Status, Regiones, & Dominia ubi locorum dicto Carolo Regi subjecta, à Nobis extendi summopere desideret, Nos piis ipsius Mariannæ Reginæ votis quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere cupientes, supplicationibus ejus nomine Nobis per memoratum Petrum Ducem Proregem, & Oratorem super hoc humiliter porrectis inclinati, petitam extensionem prædicti Officii de nomine Beatissimæ Virginis MARIE quotannis die 17. Septembris recitandi universo Clero tam Seculari, quam Regulari utriusque sexus per omnes Provincias, Regna, Status, Regiones, & Dominia memorato Carolo Regi subjecta, prædicta auctoritate tenore præsentium perpetuò concedimus. Decernentes eandem præsentem literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis prædictæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, nec non quatenus opus sit quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut eorundem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii

publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 26. Januarii 1671. Pontificatus Nostri Anno Primo.

§. 2. Nunc autem ad augendam fidelium religionem, & animarum salutem cælestibus Ecclesiæ thesauris piâ charitate intenti, piisque memoratæ Mariannæ Reginæ precibus Nobis pro parte prædicti Petri Ducis, & Proregis humiliter porrectis, uberiori paternæ charitatis benignitate annuentes, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere penitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui Missæ solemni in quacumque Ecclesia Provincialium, Regnorum, Statuum, Regionum, & Dominiorum prædicto Carolo Regi subjectorum prædictorum dicta die 17. Septemb. quotannis celebrandæ interfuerint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, piæ ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§. 3. Cæterum volumus pariter, ut præsentium litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 7. Octob. 1671. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Reductio Officiorum Notariorum Sacri Palatii Apostolici.

De horum Notariorum materia plura videre poteris in repertorio verbo Notarii.

CLEMENS PAPA X.

Motu proprio &c.

Romanus Pontifex in supremo dignitatis Apostolicæ culmine Divina disponente clementia constitutus, illud in prima propensio, & indefessis studiis curare, & excogitare, ut nimirum suis etiam futuris temporibus, quod non solum incommodis publicis, sed etiam litigantium expensis, ac defatigationibus in quantum fieri potest consulatur, & obvietur, & illa interdum, quæ a Prædecessoribus suis, temporum & rerum qualitate id tunc exposcente, providè pro Camera nostræ Apostolicæ Jurium, reddituum, & bonorum, recto & firmo regimine, & nonnullorum Sedis Apostolicæ Officialium indemnitate, & majori personarum ad Romanam Curiam pro Justitia consequenda confluentium sublevamine, & commoditate sancita sunt, novis emergentibus rationibus revocare, & immutare, aliæque desuper disponere, & ordinare consuevit, prout rerum, & temporum qualitatibus debite pensatis conspicit in Domino salubriter expedire.

§. 1. Dudum siquidem fel. rec. Sixtus Papa IV. Prædecessor noster postquam per quasdam suas litteras motu proprio, & ex certa scientia Apostolica auctoritate statuerat, & ordinaverat, quod Sacri Palatii Apostolici causarum Auditorum, & eorum Locatenentium numerus, qui tunc quatuordecim erat, ex tunc deinceps duodecim existeret, quodque si, qui supradictum statu-

Concedit ut in rubrica.

Transumptorum fides.

Dat. P. An. 2. die 7. Oct.

XLIX.

Edita An. D. 1671.

Exordium.

Sixtus IV. numerum Auditorum, & Locatenentium reducit.

tum

tum numerum nominatorum Auditorum, & Locatenentium, tales esse deberent, & illorum officia in se ipsis extincta penitus essent, & esse conferentur, illisque aggregari, & ultra dictum duodenarium numerum in Auditorem, vel Locatenentem admitti nemo posset, prout in dictis litteris plenius continebatur, attendens non minus rectè, quam prudenter, quod si quemadmodum Auditorum, & Locatenentium eorumdem numerus erat proinde limitatus, ita Notarii Causarum ejusdem Palatii coram eisdem Auditoribus, & Locatenentibus scribentes certo determinato numero eorumdem Auditorum, & Locatenentium numero correspondente includerentur, ipsique Collegium constituerent, & Apostolica Sedis Officiales essent, ac in processibus, & aliis publicis actibus, ad quas alii ejusdem Sedis Officiales convocari consueverunt interessent, eorumque officia perpetua existerent, & ex tot proborum, & peritorum Virorum Collegio, Curia prædicta plurimum illustraretur, ipsique Notarii quamdam honoris, & dignitatis prærogativam se affectos fore gauderent, mitioresque in exigendis debitis eorum salariis se litigantibus exhibere valerent, quod eatenus absque eorum detrimento, & quod officia ipsorum magnis cum impensis acquisita temporibus, & brevi quodam tempore peritura erant, facere non potuerant, & exinde litigantes ipsi non modicum reportarent expensarum sublevamen: motu suo proprio, ac irrefragabili, & perpetuo valitura Constitutione sancivit, statuit, & ordinavit, quod de cætero perpetuis futuris temporibus numerus dictorum Notariorum esset quadraginta octo numero, videlicet dictorum Auditorum, & Locatenentium merito correspondens, qui ad instar aliorum Sedis prædictæ officialium Collegium constituerent, quodque ne illi, qui de Officiis Notariorum eorumdem dispendere eatenus consueverant illorum dispositione fraudarentur, aut ad quos ipsorum Officiorum dispendio pertinere debebat, dubium aliquod insurgere valeret, & in futurum ex singulis quatuor officii singulorum quatuor Notariorum coram singulis ex duodecim Auditoribus, seu Locatenentibus prædictis pro tempore scribentium, unum Romani Pontificis, & aliud Vicecancellarii, aliud verò Camerarii S. R. E. & reliquum Auditoris officia appellarentur, & decedentibus aliquibus ex Notariis prædictis illa ex officiis Notariorum sic decedentium, quæ Romani Pontificis per Romanum Pontificem, quæ Vicecancellarii per Vicecancellarium, ac quæ Camerarii per Camerarium, quæ verò Auditorum officia existissent per Auditores prædictos pro tempore existentes aliis idoneis conferrentur, ac aliàs prout in litteris desuper confectis etiam plenius continetur.

§. 2. Cum autem ad aures nostras non sine gravi animi nostri displicentia pervenerit, quod à longæva annorum ferie Collegium dictorum Notariorum Palatii Apostolici Auditorum ob defectum & diminutionem, non modicam Causarum, litem, & negotiorum &c. temporum injuriis, & calamitatibus provenientem etiam ratione onerum eidem Collegio per piz mem. Paulum Papam V. Prædecessorem nostrum motu simili prævia quarumcumque nonnullorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Constitutionum, officiorum Notariorum hujusmodi scripturas non vacare disponentium revocatione, omnes, & singulas omnium officiorum prædictorum scripturas eatenus factas, & in futurum faciendas, etiam una cum titulo vacavisse, & vacare debuisse declarando, ex voto tamen tunc Rotæ Auditorum impostorum, aliorumque eisdem Notariatuum officii incumbendum, annuis, vel mensuris præstationibus per aliquot annos decursis, & forsan non solutis, per eosdem solvi solitis, in

gravissimum dictæ Cameræ, aliorumque interesse habentium præjudicium, & detrimentum, dictique Collegii splendoris etiam damnosum vilipendium satisfacere, & correspondere non valeat, quodque scripturæ ultra continuas litigantium, & Curialium incommoditates, quas ipsi ob diversas Notariorum prædictorum in variis, & remotis, ac ab invicem separatis Urbis partibus sitas mansiones, per ipsos Notarios habitatas, sæpe numero patiuntur in dictis Notariorum Domibus conservatæ, quandoque deperdi possint, ac etiam realiter nonnullæ non sine maximo litigantium præjudicio forsan deperditæ fuerint, proptereaque in Congregatione super præmissis à rec. mem. Alexandro Papa VII. similiter Prædecessore nostro deputata, quod attentis supra dictis narratis numerum Notariorum hujusmodi ad minorem numerum reduceretur, ipsique Notarii sic reducendi in uno, & eodem loco cohabitare, & inibi in Archivio ad id destinando, omnes, & singulas scripturas conservare tenerentur, salvis in reliquis erectionibus prædictis, licet frustrâ, & absque ullo effectu decretum fuerit.

§. 3. Nos igitur quibus cura, & sollicitudo boni publici insidet, dicti Alexandri Prædecessoris vestigiis in hoc inhereudo, non solum prædictis, verum etiam pro majori, & publica Curialium, & litigantium utilitate, ac commoditate, illorumque minori dispendio, necnon aliis rationabilibus de causis in Congregatione novissimè per Nos particulariter deputata cum dilectorum filiorum nostrorum Prodatarii, ac Vicecancellarii, & Procamerarii S. R. E. necnon trium Apostolici Palatii hujusmodi Auditorum ab eadem Rota ad effectum hujusmodi deputatorum interventu, habita, maturè discussis adducti: motu simili etiam ex voto posterioris Congregationis hujusmodi, numerum quadraginta octo officiorum Notariatuum hujusmodi, ad quatuor officia vacabilia Notariorum hujusmodi dumtaxat, reliqua quadraginta quatuor officia hujusmodi, & illorum titulos motu pari supprimentes, & annullantes perpetuò reducimus, primi videlicet per Vincencium ad Nos, & successores nostros Romanos Pontifices, Secundi verò per Carolum ad Vicecancellarium, & Tertii per Jacobum Philippum ad Camerarium S. R. E. necnon quarti officiorum hujusmodi de cætero vacaturorum per Petrum infra scriptos respectivè possessorum collationes ad dictos Auditores pro tempore existentes respectivè spectare, & pertinere declaramus, ac in dictos quatuor Notarios unum Collegium constituentes, ex voto ejusdem posterioris Congregationis Vincencium Cicellium, Carolum Bonamici, Jacobum Philippum Cæsariid, & Petrum Francisconium dilectos filios triginta septem officia hujusmodi respectivè ad præsens obtinentes, itaut ipsi reliqua undecim officia hujusmodi per Antonium Cartonium, & Hieronymum Aloysium Rosignanum, ac Emilius Gottum, etiam dilectos filios respectivè ad præsens possessa, iusto, & competenti, & per posteriorem Congregationem hujusmodi constituendo, & benevolo pretio, habita tamen ratione qualitarum præsentium temporum, & consimilium officiorum hujusmodi hæc temporibus, & forsan non ita pridem factarum venditionum, & aliorum particularium, cum conditione, & pacto tamen omnia, & singula onera aliàs quadraginta octo Notariis hujusmodi incumbentia supportandi, à dictis Antonio & Hieronymo Aloysio, & Emilio emere, dd. verò Antonius, & Hieronymus Aloysius, ac Emilius prædicti dd. undecim officia sic suppressa vendere respectivè teneantur motu simili nominamus.

§. 4. Volumus autem, quod Antonio, & Hieronymo Aloysio, ac Emilio prædictis, aut ali-

Alexan. VII. Notariorum reductionem em decernit, sed non foratur effectum.

Quam executioni mandat hic Pont. ad 4. reducens.

Quique sint declarat, eis que officia suppressa emere jubet.

Suppreſſis vendere recuſantibus quid agendum ſtatuit.

Ipoſque ad conſignationem ſcripturarum ſub certis pœnis compellit.

Privilegia ad 4. Notariorum favorem conſtat.

Claufula præſervativa.

Claufula ſublata.

quo illorum dicta undecim officia, ſeu illorum aliqua, ut præfertur ſuppreſſa vendere recuſantibus, ſeu recuſante, ſtatim factò depoſito pretii ut præfertur beneſi penes Sacrum Montem Pietatis Urbis in creditum illorum venditio legitime facta cenſeatur eo ipſo, & quod de cætero ipſi Antonius, & Hieronymus Aloyſius, ac Amilius Notarii tam ſcribendo, quàm in cauſis dicti Tribunalis ſe ingerendo, aut immiſcendo denominari, aut appellari nullatenus poſſint prohibemus.

§. 5. Quinimò ipſi in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub indignationis noſtræ, & aliis arbitrio inſigendis pœnis, quatenus ipſi ſtatim factò depoſito pretii hujusmodi omnes, & ſingulos libros, ſcripturas, & regiſtra, cæteraque ſingula Notariorum hujusmodi officia concernentia dd. quatuor Notariis, ut præfertur nominatis reſpectivè conſignare debeant, præcipimus, & mandamus.

§. 6. Cæterum pro dd. quatuor Notariorum, dictique illorum Collegii, honoris, & dignitatis prærogativa conſervanda, ut ipſi omnibus, & ſingulis privilegiis, facultatibus, indultis, prærogativis, conſeſſionibus, gratiis, præeminentiis, & antelationibus, quibus aliàs dicti quadraginta octo Notarii ante ſuppreſſionem, & reductionem prædictas quomodolibet utebantur, fruèbantur, & potiebantur pari modo, & abſque aliqua proſus differentia frui, potiri, & gaudere poſſint, & valeant, ſupportatis tamen oneribus prædictis motu pari concedimus, & indulgemus.

§. 7. Præſentes quoque, & deſuper conſciendas litteras etiam ex eo, quod ſinguli nominati prædicti præmiſſis non conſenſerint, nec forſan ad ea omnia, & ſingula vocati, & auditi fuerint, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel alio quovis etiam quantumvis magno, & inexcogitato, & ſubſtantiali defectu, etiam ex eo quod ſuper præmiſſis ſolemnitates, & quævis alia ſervanda, & adimplenda, ſervata, & adimpleta non fuerint, aut ex alio quolibet capite à jure, vel factò, aut ſtatuto, vel conſuetudine aliqua reſultante, ſeu etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, aut quocumque alio colore etiam in corpore juris clauſo, ſeu occasione, vel cauſa quantumvis juſta, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis prædictorum ſpecialiter, ac individuè exprimenda foret, aut quod de voluntate noſtra hujusmodi, vel aliis ſuperius expreſſis, ſeu illatis nihil ullibi appareret, ſeu aliter probari poſſet, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controverſiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adverſus illas reſtitutionis in integrum, aperiſionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque Juris, facti, gratiæ, ſeu juſtitia remedium impetrari, ſeu etiam motu, & poteſtatis plenitudine ſimilibus concedi, aut ſic impetrato, aut conſeſſo, quempiam uti, ſeu juvari in judicio, & extrà poſſe, neque ipſos præſentes ſub quibusvis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendere, ſed ſemper ab illis exceptas, perpetuoque validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere.

§. 8. Sicque, & non aliàs per quoscumque Judices, etiam Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſublata &c. judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, perpetuum ſilentium ſuper licibus, & controverſiis aliàs per dictos Notarios contra quosvis alios in dicti Sacri Palatii Apoſtolicæ Auditorio, aut alio Tribunali coram quovis Judice præmiſſorum occasione quomodolibet ſuſcitatis impo-

nendo motu ſimili Apoſtolicæ auctoritate tenore præſentium decernimus, & declaramus.

§. 9. Non obſtantibus præmiſſis, & aliorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutionibus, & indultis, privilegiis ſupradictis Collegio, illiusque ſingularibus perſonis quomodolibet conſeſſis, nec non pia mem. Pii Papæ IV. etiam Prædeceſſoris noſtri gratias Cameram prædictam concernentes in eadem Camera regiſtrari debere, diſponen. ac noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de Jure quaſito non tollendo, aliisque Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, etiam Conciliaribus deſuper in genere, vel in ſpecie editis, etiam Motu proprio, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, & quibuſcumque etiam quantumvis efficaciſſimis clauſulis, & decretis etiam irritantibus roboratis, & aliàs in contrarium prædictorum quomodolibet conſeſſis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujusmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaxat motu, & poteſtatis plenitudine ſimilibus derogamus, ac derogatum eſſe volumus, & declaramus, cæteriſque contrariis quibuſcumque, cum clauſulis opportunis.

Fiat Motu proprio E.

Et quod ſingulorum officiorum hujusmodi conſeſſorum, & litterarum tenores, etiam virores habeantur pro expreſſis, ſeu toto, vel in parte exprimi poſſint in litteris, & de ipſius ſuppreſſione, reductione, annullatione, conſeſſione, voluntate, indulto, declaratione, & derogatione, aliisque præmiſſis ut ſupra, quæ hic pro ſufficienter, & ad partes repetitis habeantur, ut ſupra in litteris, & cum clauſula *Ad perpetuam rei memoriam* latiſſimè extentenda, & quod præmiſſorum omnium, & ſingulorum etiam denominationes, qualitates, nuncupationes, invocationes, aliorumque neceſſariorum major, & verior ſpecificatio, & expreſſio fieri poſſit in litteris. Volumus autem, quod ſola præſentis motus proprii ſignatura ſufficiat, & ubique ſidem faciat in judicio, & extrà, regula contraria, D. F. cæteriſque contrariis quibuſcumque, ut ſupra non obſtantibus, ſeu ſi videbitur per Breve noſtrum, ſeu Officium de Curia expediti poſſint.

Fiat E.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Decimo Kal. Novemb. Anno Secundo.

Anno à Nativitate D. N. JESU CHRISTI 1671. Indiſtione nona, die verò 31. menſis Octobris, Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. CLEMENS divina Providentia Papæ X. anno ejus ſecundo, Supradicta cedula Motus proprii Sanctiſſimi affixa, & publicata fuit ad valvas Curie, & in acie Campi Floræ, ac in aliis locis ſolitatis, & conſuetis Urbis, ut moris eſt, per me Joannem Antonium Bertarellum Apoſt. Curſ.

Joſeph Pizzardus Mag. Curſ.

Contrariis derogat.

Solem ſignaturam ſidem facere ſtatuit.

Dat. P. 4. die 31. Oct.

L.

Confirmatio, & Renovatio Constitutionum à Summis Pontificibus editarum super solutione Communium, Annatarum, & Quindenniorum, ac Indicatione unionum, cum revocatione privilegiorum, ac Congregationis deputacione.

Similem confirmationem, & revocationem Constitutionum Pii, & Sixti V. habes in Constit. 18. Urbani, Alias, ubi multa circa materiam annotata videre poteris.

C L E M E N S E P I S C O P U S ,

Motu proprio &c.

Edita A. D.
1671.Causa Con-
stitut.

Postquam nonnulla à diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris Camera Apostolicæ, & Collegii Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, ac dilectorum filiorum Cancellariæ Apostolicæ Officialium de Communibus, Annatis, & Quindennis participantium indemnitati consulere, imò illorum jura manutene, necnon illorum damnis plerumque ex incuria illorum jurium Exactorum provenire solitis obviare cupientibus super solutione communium, Annatarum, & aliorum jurium prædictorum eidem Camera, Collegio, & Officialibus ratione unionum Monasteriorum, Prioratum, aliorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum certis modo, & forma tunc expressis qualificatorum Constitutiones editæ emanaverant.

§. 1. Fel. rec. Paulus Papa IV. prædecessor noster singulas literas piæ mem. Eugenii Papæ IV. etiam prædecessoris nostri, nonnullas Congregationes Regulares à sententiis, censuris, & pœnis, quibus ob non solutionem mediorum, seu integrorum fructuum primi anni Monasteriorum, & Beneficiorum per ipsum Eugenium prædecessorem hujusmodi, vel Sedem Apostolicam eorum Monasteriis, Prioratibus, Ecclesiis, & Beneficiis, sive locis eatenus unitorum innodata erant per suas literas absolvit, & quascumque obligationes per eas d. Camera propterea factas, ac medios, seu integros fructus hujusmodi eis liberaliter remisit, de illis, ac aliis quibuscumque, quæ prædictæ Camera eatenus solvere quomodolibet obligata erant, generalem quietantiam fecit concernentes pro quod per literas prædictas successoribus suis Romanis Pontificibus, & per consequens Collegio Cardinalium hujusmodi, & Officialibus Romanæ Curie causam ab ipsis Romanis Pontificibus habentibus præjudicare non potuisset, ac rec. mem. Leonis X. & Clem. VII. Rom. Pontificum similiter prædecessorum nostrorum tamquam contra ordinationes, statuta, decreta, & declarationem san. memor. Pauli, & Julii II. pariter prædecessorum nostrorum, ac causa non cognita, & non vocatis, nec auditis, quorum intererat, emanatas, ad viam, & terminos juris reducens, & reductas esse decernens, Motu simili, &c. omnes, & singulas uniones, annexiones, incorporaciones, applicationes, & submissiones de quibusvis Monasteriis, Prioratibus, Præposituris, Præpositatibus, Dignitatibus, Personatibus, Administrationibus, Officiis, & Beneficiis Ecclesiasticis cum cura, & sine cura secularibus, & quorumvis Ordinum, seu Militiarum regularibus, quibuscumque Collegiatis Ecclesiis, seu earum mensis Capitularibus vel Collegiis, Universitatibus, & utriusque sexus Congregationibus, etiam secularibus, necnon Domibus, Fabricis, Hospitalibus, & aliis piis locis, etiam illis à solutione hujusmodi exemptionem habere præsumptibus, quæ ex eorum perpetuitate non vacant per quoscumque Pontifices prædecessores suos quocumque tempore etiam ante san. me. Martinum Papam V. etiam prædecessorem suum, & ipsum Paulum IV. prædecessorem hujusmodi sub quibuscumque tenoribus, & formis,

ac cum quibusvis clausulis, & decretis perpetuò factas, & de cætero per successores suos Romanos Pontifices similiter perpetuò faciendas sub literis Pauli II. prædecessoris hujusmodi, includi, & comprehendendi.

§. 2. Et propterea tam quascumque Congregationes, quàm quosvis alios, in quorum favorem uniones, annexiones, incorporaciones, applicationes, & submissiones hujusmodi factæ fuerant, etiam si se superinde in Camera non obligavissent ad solutionem communium, & minorum servitorum, ac annatarum, & aliorum jurium prædictorum eidem Camera, Collegio, & Officialibus ratione earundem unionum, annexionum, incorporacionum, applicationum, & submissionum singulis quindecim annis à die, quo illæ suum effectum sortitæ fuissent alias juxta tenorem literarum Julii III. Prædecessoris hujusmodi, faciendam teneri, & obligatos esse, & ad id, necnon ad se communibus, & minutis servitiis, ac Annatis, & aliis juribus prædictis de quindecim annis in quindecim annos realiter, & cum effectu solvendis in forma solita obligandum etiam per sententias, censuras, & pœnas, etiam privationis, & dissolutionis unionum, annexionum, incorporacionum, applicationum, & submissionum prædictarum in literis Pauli, Julii II. ac Julii III. prædecessorum hujusmodi contentas, cogi, & compelli posse, necnon Monasteria, Prioratus, Præposituras, Præpositatus, Dignitates, Personatus, Administrationes, & Officia, & Beneficia unita hujusmodi onus solutionis Communium, & minorum servitorum, ac Annatarum, & aliorum Jurium prædictorum semper habuisse, & habere decrevit, & declaravit, mandans propterea bon. mem. Joanni Michaeli Sanctæ Mariæ Saraceno, & Virginio Sancti Simeonis tituli de Spoleto nuncupatis Presbyteris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, tunc in humanis agentibus, ut omnes, & singulas causas coram eis inter Procuratorem Fiscalem d. Camera, Officiales prædictos ex una, & quascumque Congregationes, seu alias personas ex altera partibus, super solutione Communium, & minorum servitorum, ac Annatarum, & aliorum jurium prædictorum, vel eorum occasione pro tempore pendentes juxta ejus Constitutionis tenorem terminarent, & deciderent, quodq; omnes, & singuli, in quorum favorem uniones, aliaque prædicta emanassent, infra terminum eis à dictis Joanne Michaeli & Virginio Cardinalibus præfigendum, omnia, singula Monasteria, & alia beneficia Ecclesiastica unita hujusmodi, una cum illorum fructuum annuo valore Joanni Michaeli, & Virginio Cardinalibus prædictis notificasse, & intimasse debuissent, & ad id per sententias, censuras, & pœnas in literis ejusdem Pauli Prædecessoris contentas cogi, & compelli possent, decrevit, statuit, & ordinavit, irritans decreto desuper appposito, & alias prout in dictis literis sub dat. 10. Kalend. Februarii Pontificatus sui anno quarto plenius continetur.

§. 3. Et successive san. mem. Pius Papa V. etiam prædecessor noster providè considerans, quod Annatarum, Communium, & aliorum jurium Camera Apostolicæ debitorum exactio in recognitionem universalis domini introducta esset antiquissima, & Quindenniorum usus, & solutio idè adinventi fuerant, ne Camera prædictæ ex Monasteriorum, aliorumque beneficiorum unionibus, quæ amplius vacare non sperabantur, detrimentum aliquod induceretur, volens propterea prædictæ Camera, & eorundem Cardinalium Collegio, necnon Cancellariæ Apostolicæ Officialibus de Communibus Annatis, & Quindennis participantibus jura præservare, illorumque indemnitati consulere invigilans Motu pari, &c. omnia, & singula Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & Collegiatarum, Ecclesiarumque

Et Julii Tertii
literis com-
prehendis.

Capi-

Eugenius IV.
Quindennia
non solventes
de præterito
absolvit.Dict. Pöfifex
præjudicare
non potuit
Successori-
bus Pont. &
Officialibus
Curie.Affertur
ratio prout
in rubr.In sumum
omnes
Pauli II.
omnis in-
cluit.

Pius V.

Capitula, Congregationes, Universitates, Collegia, Hospitalia, ac Pia loca, & quovis alios, in quorum favorem tam Secularium, quam quorumvis Ordinum Regularium, & Monasteria, Prioratus, Præposituræ, necnon dignitates, & alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica unita, annexa, & incorporata, seu applicata existerent, & illorum uniones eis factæ reperirentur quantumcumque exempta, & privilegiata existerent, etiam si superindè in Camera Apostolica se non obligassent, dummodò Monasteria, seu Beneficia ipsa possiderent, ad solutionem Communium, Annatarum, & aliorum jurium prædictarum eisdem Camera, Collegio, & Officialibus ratione unionum, annexionum, seu applicationum prædictarum singulis quindecim annis à die, qua illæ suum sortitæ fuissent effectum, faciendam teneri, & obligatos esse, & ad id per sententias, censuras, & pœnas in singulis Pauli II. & aliorum Prædecessorum suorum Summorum Pontificum litteris contentas cogi, & compelli posse decrevit, & declaravit, mandans propterea bon. mem. Hieronymo tunc Episcopo Macerateni Camera Apostolica Clerico, Annatarumque Judici tunc existenti, ut pro faciliiori indagatione unionum prædictarum omnia, & singula Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & Collegiatarum Ecclesiarum Capitula, Collegia, necnon tam virorum, quam mulierum seculares, & quorumvis Ordinum Regulares Congregationes, seu Collegia, & Pia loca hujusmodi eorumdemque Prælatos, & Procuratores ad indicandum, & profuturum medio juramento omnia, & singula Monasteria, Prioratus, Præposituras, Præpositatus, Parochiales Ecclesias, & alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica, quæ ipsa Capitula, Congregationes, & alia loca prædicta possiderent, & quo titulo illa possiderent, illorumque annexos valores sub privationis, & aliis in literis in forma Motus proprii Pii V. prædecessoris hujusmodi contentis, sententiis, censuris, & pœnis in Romana Curia, & extra eam moneret, & requireret, prout in literis Pii Quinti prædicti hujusmodi etiam plenius continetur.

Et Sixtus V. solutionem Quindenniorum fieri præcipiunt.

§. 4. Et deindè etiam san. mem. Sixtus Papa Quintus etiam prædecessor noster attendens, quod tantumdem detrimenti Camera, Collegio, & Officialibus prædictis ex unionibus, quæ ab Ordinariis locorum, & aliis fiebant, proveniebat, ac propterea æquum esse censuerat, quod in unionibus per Sedem Apostolicam factis locum obtineret, illud idem, & fortius in unionibus per ipsos Ordinarios factis, & faciendis observaretur, & licet in Constitutionibus, & literis prædecessorum suorum comprehendi videretur, tamen, ut cuius disputandi occasio præcederet Motu patri, &c. statuit, & declaravit, quod uniones, annexiones, incorporationes, submissiones de quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis, tam secularibus, quam Regularibus, etiam si Monasteria Monialium, & Hospitalia fuissent, quæ tamen tempore ipsarum unionum Cura, Conventu, & Hospitalitate caruissent, & quorum singulorum, vel si plura Beneficia unicus literis comprehensa essent, quorum quodlibet annum valorem viginti quatuor ducatorum auri de Camera sec. com. æst. val. ann. num. excessisset, dummodò tamen omnium insimul illum transcenderet, cuicumque Ecclesiæ, Monasterio, Collegio, Domui, Societati, Congregationi, Ordini, Militiæ, Hospitali, Seminario, aut alteri loco Pio, tam per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores suos, necnon per Sedem Apostolicæ Legatos, Nuncios, & alios quoscumque subdelegatos, aut alias quomodolibet Apostolica auctoritate, per quemcumque loci Ordinarium in qualibet mundi parte eatenus factæ, & in futurum faciendæ, etiam si manualia, & de jure Patronatus Ducum, Marchionum, Baronum, Comitum, & aliorum Nobilium,

& Illustrium Beneficia illa fuissent, sub dictorum Prædecessorum Constitutionibus, & Ordinationibus omnino comprehendendi, & includi, & ab omnibus comprehendi, & inclusi esse censeri voluit, & ad solutionem Quindenniorum teneri, & obligatos esse, & ad id cogi, & compelli posse declaravit, mandavitque bon. mem. Alexandro Glorierio, Camera Apostolicæ Clerico, & Annatarum tunc Judici, ut pro faciliiori indagatione unionum prædictarum omnia, & singula Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & Collegiatarum Ecclesiarum Capitula, & alia loca Pia prædicta moneret, & requireret, ac profiteretur medio juramento omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica, quæ vigore similium unionum quomodolibet possidebant, illorumque annuos valores juxta prædicti Sixti V. prædecessoris Constitutiones, cum facultate citandi, & inhibendi, & aliis in literis in forma Brevis sub dat. 14. mensis Maji 1586. similiter plenius continetur.

§. 5. Postremò fel. rec. Urbanus Papa VIII. etiam prædecessor noster, cum sicut acceperat, & sicut ei etiam innotuerat, adessent quamplurimæ uniones, & applicationes à dicto tempore citrà factæ, quarum noticia à Camera, & Cancellaria Apostolica desiderabatur, volens propterea tam Camera prædictæ, quam eorumdem Cardinalium Collegio, & Officialibus de Annatis participantibus consulere; Motu simili quascumque tam sub plumbo, quam in forma Brevis, & Motus proprii literas dictorum Pii V. & Sixti V. necnon quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum suorum, super solutione Annatarum, Communium, Quindenniorum, & aliorum jurium, tam ratione provisionum, seu unionum perpetuarum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum per Sedem Apostolicam factarum, & faciendarum editas, confirmatas, & innovatas cum omnibus clausulis, decretis, derogationibus, ac censuris, & pœnis in illis contentis, necnon omnia, & singula per quoscumque Judices, Executores, & Commissarios in præmissis, & circa ea quomodolibet gesta, & executæ, & indè legitime secuta, quæcumque quorum tenores, ac si de verbo ad verbum illic inserti essent pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habens auctoritate Apostolica confirmavit, & approbavit, necnon illis opportuna, & irrefragabilis firmitatis robur adiecit, omnemque & singulos juris, & facti, ac alios defectus, si qui forsitan intervenissent in eisdem supplevit, atque illas, & illa quatenus opus esset innovavit, mandans propterea bon. me. Magistro Hieronymo Raymundo dictæ Camera Clerico, cui antea pie mem. Gregorio Papa XV. etiam prædecessore nostro omnes, & singulæ causæ inter d. Gasparem Rivaldum Cancellariæ Apostolicæ Generalem Subcollectorem ex una, & quascumque Congregationes, Capitula, Collegia, loca Pia, & qualvis alias personas ex altera partibus super solutione Annatarum, Communium, & aliorum jurium Quindenniorum commissæ reperiebantur, & aliis in ejus locum per dictum Urbanum, vel ejus successores subrogandis Judicibus ut pro faciliiori indagatione unionum, annexionum, incorporationum, seu applicationum prædictarum omnia, & singula Capitula, Collegia, Congregationes, Seminaria, Societates, & alia loca pia prædicta, eorumque Prælatos, & Procuratores ad indicandum, & profuturum medio juramento omnia, & singula Monasteria, Prioratus, Præposituras, Præpositatus, Parochiales Ecclesias, & alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica, etiam si manualia, & de Jurepatronatus, ut præfertur fuissent quavis auctoritate Apostolica, seu ordinaria, aut subdelegata eis unita, & concessa, quæ ipsa Capitula, Collegia, Seminaria, Congregationes, & alia loca pia prædicta vigore unionum hujusmodi possidebant, illorumque annuos valores

Quodam
mat. Urb.
VIII.

sub

sub privationis, & aliis in Literis dictorum Pii, & Sixti Prædecessorum hujusmodi contentis, sententiis, censuris, & pœnis in Romana Curia, & extra eam monerent, & requirerent, cum potestate dicta Capitula, Collegia, Congregationes, Seminaria, Societates, Hospitalia, & alia loca pia prædicta, necnon Quindenniorum, & jurium debitorum in Literis ejusdem Urbani Prædecessoris comprehensos etiam per edictum publicum, confitro summarie de non tuto accessu, tam in dicta Curia, quam extra eam citandi, monendi, & requirendi, ac eis, & aliis quibuscumque, & quoties opus fuisset sub censuris, & pœnis Ecclesiasticis, ac pecuniariis eorum arbitrio ferendis, statuendis, moderandis, & applicandis, ac etiam privationis beneficiorum unitorum, etiam simili edicto inhibendi, ipsosque debitores ad indicandum Beneficia unita, & solvendum Quindennia decursa, etiam si ad id in Camera Apostolica non se obligavissent, confitro tamen de sortito effectu unionum, per similes sententias, censuras, & pœnas, etiam per interdicti, tam localis, quam personalis appositionem, quoties opus fuisset per dictum Hieronymum, & illi subrogandas, ferendas, & promulgandas, necnon fructuum, redituum, & proventuum, Beneficiorum Ecclesiasticorum, quæ ipsi debitores possidebant, pro quantitate eorum debiti, sequeltrationem, & alia opportuna juris, & facti remedia, etiam cum invocatione auxilii brachii secularis, cogendi, & compellendi, ac in præmissis omnibus, & singulis, etiam summarie, & de plano, sine strepitu, & figura judicii, sola facti veritate inspecta, & alias more Camerali, procedendi, ac eos, qui sententias, censuras, & pœnas prædictas, ut præmittitur incurrerant, iisdem censuris, & pœnis prævia satisfactione absolvendi, & liberandi, aliaque faciendi, gerendi, & exercendi, quæ in præmissis necessaria fuissent, seu quomodolibet opportuna, ac aliis in Literis Apostolicis ejusdem Urbani Prædecessoris, sub dat. Idibus Junii anni Domini 1624. Pontificatus sui Anno Primo etiam plenius continetur.

§. 6. Cum autem sicut accepimus, exactiones jurium ratione Quindenniorum hujusmodi decursum, & eorumdem Cardinalium Collegio debitorum ob Procuratorum dicti Collegii incuriam non sine maximo illius damno, & præjudicio, non solum neglectæ fuerint, imò etiam diversæ Regularium, & forsitan secularium personarum Congregationes, &c. sub Literis prædictis minime comprehendi contendant, & propterea, ac forsitan aliis frivolis prætextibus, Communia, minuta servitia, Annatas, & alia jura Camera, & Collegio, ac Officialibus prædictis ratione unionum eidem Monasteriis, Prioratibus, & aliis Beneficiis Ecclesiasticis hæcenus factarum debita, licet solutio hujusmodi in recognitionem universalis Domini introducta sit antiquissima, ut præfertur, censuras, & pœnas in singulis Literis prædictis contentas damnabiliter incurrendo in maximum animarum suarum periculum, & Camera, ac Collegii, Officialiumque prædictorum detrimentum, persolvere recitent; Nos verò Prædecessorum Nostrorum vestigiis inhærendo, nolentes Camera Nostre Apostolicæ, cui diversa impensarum onera pro Ecclesie Romanæ statu conservando quotidie incumbunt, jura pro posse Nostro negligere, quinimò, tam illius, quam Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ R. Eccl. Cardinalium, ac dilectorum filiorum Cancellaria Apostolicæ Officialium de Annatis participantium, indematibus de cætero obviare, necnon illorum commodis, & utilitatibus consulere, ac illorum jura illata, ut tenemur, servare volentes, Motu simili, omnia, & singula privilegia, immunitates, & exemptiones per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros quibusvis Congregationibus, & quibusvis aliis ratione solu-

tionis Communium, Quindenniorum, aliorumque jurium prædictorum Camera, Collegio, & Officialibus prædictis faciendæ hæcenus quomodolibet concessa revocantes, & annullantes, revocataque, & annullata ex nunc esse, & fore decernentes, quascumque, tam sub plumbo, quam in forma Brevis, & Motus proprii Literas eorundem Pauli IV. & Pii, ac Sixti V. atque Urbani VIII. necnon quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum super solutione Annatarum, Communium, Quindenniorum, & aliorum jurium, tam ratione provisionum, seu unionum perpetuarum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum per dictam Sedem factarum, & in posterum faciendarum editas, confirmatas, & innovatas cum omnibus clausulis, Decretis, derogationibus, ac censuris, & pœnis in illis insiditis, comminatis, & contentis, necnon omnia, & singula per quoscumque Judices, Executores, & Commissarios in præmissis, & circa ea quomodolibet gesta, & executæ, & indè legitime secuta quæcumque, quorum tenores, ac si de verbo ad verbum hic inserti essent, pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, necnon illis perpetuæ, & irrefragabilis firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos juris, & facti, & quovis alios defectus, si qui desuper forsitan quomodolibet intervenerint in eisdem supplemus, atque illas, & illa quatenus opus sit innovamus, ac omnes, & singulas uniones de quibusvis Monasteriis, & aliis Beneficiis Ecclesiasticis, secularibus, & quorumvis Ordinum Regularibus, quibuscumque Ecclesiis etiam Parochialibus, & utriusque sexus Congregationibus, tam secularibus, quam Regularibus, & aliis Piiis locis, nullis penitus exclusis, quæ ex eorum perpetuitate non vacant, per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, & ante ipsum Martinum Prædecessorem, & Nos sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis perpetuò factas, & de cætero, tam per Nos, quam successores Nostros similiter perpetuò faciendas sub Literis Pauli Prædecessoris hujusmodi comprehendi, & includi.

§. 7. Ideòque quascumque Congregationes, & quovis alios, in quorum favorem uniones hujusmodi factæ fuerint, etiam si se superindè in Camera non obligaverint, ad solutionem Communium & minorum servitorum, & Annatarum, aliorumque jurium prædictorum eidem Camera Collegio, & Officialibus ratione earundem unionum, ut præfertur, faciendam teneri, & ad idem, necnon de Communibus, & aliis juribus prædictis solvendis, obligandum, etiam per sententias, censuras, & pœnas, etiam privationis, & dissolutionis unionum hujusmodi cogi, & compelli posse, omnia, & singula in contrarium disposita tamquam nulla, & irrita revocantes, nulliusque valoris, & momenti esse, & fore declarantes, Motu simili &c. statuimus, & decernimus; & insuper ne de cætero in dubium revocari contingat utcumque per quæcumque loca pia, tam secularia, quam quorumvis Ordinum regularia Quindennia, & alia jura ratione pensionum perpetuarum hæcenus per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, ac Nos in favorem dictorum locorum piorum, seu illorum fabricam super quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum quomodolibet qualificatorum fructibus, juribus, obventionibus, & emolumentis universis, ac etiam Canonicatum, & præbendarum distributionibus quotidianis reservatarum, & in posterum per Nos, & successores Nostros reservandarum, & locis piiis assignatarum, & assignandarum, summam tamen viginti quatuor ducatorum auri de Camera excedentium, Camera Apostolicæ, & Collegio, & Officialibus prædictis persol-

Confirmatio
& approbatio,
de qua
in rubrica.

Congregaciones omnes
ad hujusmodi
solutionem
teneri statuit.

Et compelli
posse decla-
rat.

vere debeant, & teneantur Motu pari, &c.
§. 8. Ad quodlibet dubium è medio tollendum, & pro majori dilucidatione, litiumque remotiori occasione quascumque Congregationes, Parochialia, cæteraque prædicta loca pia, in quorum favorem similes pensiones perpetuè, ut præfertur reservatæ fuerint, & in posterum reservari contigerit, etiam si se perinde in Camera non obligaverint, ad solutionem Quindenniorum, aliorumque jurium ratione pensionum perpetuarum hujusmodi, licet à quibuscumque oneribus ordinariis, & extraordinariis impostis, & in futurum imponendis liberarum, immunitum, & exemptarum, eisdem Cameræ Collegio, & Officialibus faciendam teneri, & obligata existere, & ad idem per supradictas pœnas, etiam privationis, cassationis, extinctionis, & annullationis similium pensionum cogi, & compelli posse declaramus.

Executores
deputat.

§. 9. Necnon in securiorem, & faciliorem omnium, & singulorum prædictorum executionem, Dilecto filio moderno, & pro tempore existenti Annatarum Judici, ut pro faciliori indagacione unionum prædictarum omnia, & singula quarumlibet Ecclesiarum Capitula, Congregationes, Collegia, aliaque loca prædicta moneat, ut profiteantur medio juramento omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica, quæ vigore similium unionum & pensiones perpetuas hujusmodi quomodolibet possident, ac percipiunt, illorumque annuos valores juxta prædictorum Prædecessorum Nostrorum Constitutiones cum facultate citandi, & inhibendi alia Cameræ Collegio, & Officialibus prædictis proficua, & necessaria faciendi mandamus, ut pro faciliori indagacione unionum hujusmodi omnia, & singula Capitula, Collegia, Congregationes, Seminaria, Societates, & alia loca pia prædicta, eorumque Superiores ad indicandum, & profitendum medio juramento omnia, & singula Monasteria, & quæcumque alia beneficia Ecclesiastica quomodolibet eis unita, & concessa, & pensiones perpetuas illis reservatas, & assignatas, quæ, & quas ipsa Capitula, Collegia, Seminaria, Congregationes, & alia loca pia prædicta vigore unionum hujusmodi possident, & percipiunt respectivè, illorumque, & illarum valores annuos sub privationis, & aliis in supradictis Literis contentis sententiis, censuris, & pœnis in dicta Curia, & extra eam moneat, & requirat, cum potestate dicta Capitula, Collegia, Congregationes, Seminaria, ac Parochialia, & alia loca pia, necnon Quindenniorum, & jurium debitorum etiam per Edictum publicum, consilio summariè de non tuto accessu, tam in dicta Curia, quam extra eam, citandi, monendi, & requirendi, ac eis, & quibusvis aliis, & quoties opus fuerit sub censuris, & pœnis Ecclesiasticis, ac pecuniariis ejus arbitrio ferendis, statuendis, moderandis, & applicandis, ac etiam privationis Beneficiorum unitorum, & extinctionis, & annullationis pensionum reservatarum hujusmodi, etiam simili edicto inhibendi, ipsosque debitores ad indicandum Beneficia unita, ac pensiones reservatas hujusmodi, & solvendum quindennia decursa, etiam si in Camera prædicta non se obligaverint, consilio tamen de sortito effectu unionum, & pensionum hujusmodi reservationum per similes sententias, censuras, & pœnas, etiam per interdicti, tam localis, quam personalis appositionem, quoties opus fuerit per dictum Judicem, & illi subrogandas, ferendas, & promulgandas, necnon fructuum, reddituum, & proventuum beneficiorum Ecclesiasticorum, & pensionum hujusmodi, quæ ipsi debitores possident, & percipiunt pro quantitate eorum debiti, sequestrationem, & alia opportuna juris, & facti remedia, etiam cum invocatione auxilii Brachii Secularis cogendi, & compellendi, ac in præmissis omnibus, & singulis, etiam sum-

marie, & de plano, sine strepitu, & figura judicii, sola facti veritate inspecta, & alias more Camera- li procedendi, ac eos, qui sententias, censuras, & pœnas prædictas, ut præfertur, incurrent, iisdem censuris, & pœnis, prævia satisfacione, absolvendi, & liberandi, aliaque faciendi, gerendi, & exercendi, quæ in præmissis fuerint quomodolibet opportuna.

§. 10. Necnon ut dilecti filii Nostri moderni, & pro tempore existentes S. R. E. Cardinales, qui illius honorabilia membra, & de negotiis in Consistoriis Nostri tractari solitis, apprime informati existunt, quousque in partem Apostolicæ sollicitudinis evocavit Altissimus statum illorum juxta Cardinalatus sublimitatem decentius tenere, & expensarum onera, quæ eos jugiter de necessitate subire oportet, facilius perferre valeant, particularem Congregationem in qua præ cæteris dilecti filii Nostri Petrus tit. S. Marci Orthobonus, & Carolus tit. S. Priscæ Pius, ac Carolus tit. S. Eusebii Gualterius, necnon Gaspar tit. S. Pudencianæ de Carpineo, atque Angelus S. Angeli in foro Piscium Diaconus Celsus respectivè nuncupati etiam S. R. E. Cardinales, & pro tempore existentes Sacri Collegii Camerarii illorumque immediati successores, ac Annatarum Judex Cameræ Apostolicæ Clericus, necnon etiam d. Collegii Secretarius pro tempore existentes dictam Congregationem constituentes, alique per Nos, & successores Nostros in locum illorum subrogandi, interesse possint, & valeant, pro exactione Quindenniorum omnium, & singulorum Beneficiorum, ut præfertur unitorum, & in libris Cameræ prædictæ taxatorum, & pensionum perpetuarum reservatarum hujusmodi per quascumque Congregationes, & alia loca pia hujusmodi debitorum, faciendâ motu simili &c. constituimus, & deputamus.

§. 11. Necnon eidem Congregationi omnia, & singula privilegia, indulgta, & facultates hæcenus Annatarum Judici Apostolica auctoritate concessa, etiam cum auctoritate, & potestate, prævia tamen avocatione cujuslibet causæ, seu causarum coram quocumque Judice super præmissis vertentis, seu vertentium dictas, & alias solutiones Annatarum, Communium, Quindenniorum, & aliorum jurium prædictorum concernentes, introductas, & imposterum introducendas causas, juxta Literarum prædictarum formam, & dispositionem, etiam cum facultate requirendi votum Sacræ Rotæ Auditorii, in causis tamen eidem Congregationi benevisis dumtaxat, causas, etiam si super juribus competentibus Collegio una, vel plures lata fuerint sententiæ dicto Collegio non audito, audiendi, decidendi, cognoscendi, sineque debito terminandi; necnon quascumque Congregationes, aliaque loca pia hujusmodi, in quorum favorem Monasteria, & alia Beneficia unita, ac pensiones perpetuæ hujusmodi reservatæ fuerint ad instantiam dictæ Congregationis ad librorum computorum exhibitionem, appellationem, recursu & reclamacione penitus remotis compellendi facultatem motu pari &c. concedimus, & communicamus, etiam cum potestate dd. Capitula, Collegia, Congregationes, Seminaria, Societates, Hospitalia, & alia loca prædicta, necnon eorundem Quindenniorum, & jurium debitores in præsentibus Nostri Literis comprehensis etiam per Edictum publicum, consilio summariè de non tuto accessu, tam in dicta Curia, quam extra eam citandi, movendi, & requirendi ab eis, & aliis quibusvis, & quoties opus fuerit sub censuris, & pœnis Ecclesiasticis, ac pecuniariis eorum arbitrio ferendis, statuendis, moderandis, & applicandis, ac etiam privationis Beneficiorum unitorum, cassationis pensionum prædictarum etiam simili edicto inhibendi, ipsosque debitores ad indicandum beneficia unita, & pensiones assignatas hujusmo-

Congrega-
tionem pro
Quindennio-
rum exactio-
ne instituit.

Eique privi-
legia elargi-
tur.

di, & solvendum quinquennia decursa, etiam si ad id in Camera Apostolica non se obligaverint, confito tamen de sortito effectu unionum, per similes sententias, censuras, & penas, etiam per interdicti, tam localis, quam personalis appositionem per eos, & in eorum loco subrogandos quoties opus fuerit ferendas, & promulgandas, necnon fructuum, reddituum, & proventuum Beneficiorum Ecclesiasticorum, quae ipsi debitores possidebunt, pro quantitate eorum debiti, sequestrationem, & alia opportuna juris, & facti remedia, etiam cum invocatione auxilii Brachii saecularis cogendi, & compellendi, ac in praemissis omnibus, & singulis, etiam summarie, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura Iudicii, sola facti veritate inspecta, & alias more Camerali procedendi, & eos qui sententias, censuras, & penas, ut praefertur incurrerint, ab eisdem censuris, & penis, praevia satisfactione, absolvendi, & liberandi, aliaque faciendi, decidendi, gerendi, & exercendi, quae in praemissis necessaria fuerint, seu quomodolibet opportuna.

§. 12. Praesentes quoque, & desuper sciendas Litteras, etiam ex eo, quod Superiores Congregationum, & Monasteriorum, & ceteri quicumque in praemissis interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes, praemissis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi fuerint, nullo unquam tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis Nostrae, aut quovis alio defectu, etiam quantumvis magno, & inexcogitato, ac substantiali, sive etiam ex eo quod in praemissis, seu eorum aliquo, solemnitate, & quavis alia reservanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite a jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimae, & totalis laesionis, aut quocumque alio colore, praetextu, ratione, vel causa, etiam in corpore juris clausa, seu occasione, vel causa etiam quantumvis iusta, rationabili, & privilegiata, etiam tali quae ad effectum validitatis praemissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate Nostra huiusmodi, & aliis superius expressis, relatis in Litteris ullibi appareret, seu aliter probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illos restitutionis in integrum, aperiitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiae, vel iustitiae remedium impetrari, seu quomodolibet concessio, aut impetrato uti, seu se juvare in iudicio, vel extra, posse, neque ipsas praesentes sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendere, sed semper ab illis exceptas perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac per omnes, & singulos, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit inviolabiliter observari.

§. 13. Sicque, & non aliter in praemissis omnibus, & singulis per quoscumque Iudices, ac eisdem Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, etiam de Latere Legatos, ac Nuncios, & alios quavis auctoritate, & potestate fungentes in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet in quocumque iudicio, & in quavis instantia aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, irritumque &c. Motu pari &c. decernimus.

§. 14. Non obstant praemissis, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariae Apostolicae Regula, de jure quaesito non tollendo, necnon etiam in Synodalibus Conciliis editis, & edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon etiam quatenus opus sit Congregationum, & Monasteriorum, & quorumvis aliorum locorum piorum statutis, etiam jura-

mento &c. roboratis, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis &c. sub quibuscumque tenoribus & formis etiam Motu simili &c. & de Apostolica potestate plenitudine, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis innovatis. Quibus omnibus &c. etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialibus, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis alias in suo robore permanens, hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse Motu pari derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio E.

§. 15. Et quod dd. Litterarum, & inde secutorum quorumcumque; tenores etiam veriores, ac Data eorumdem, necnon litis, & causae si quae sint stat. & merita, nominaque & cognomina Iudicum, & Colligantium singulorum Monasteriorum, & Congregationum, & aliorum locorum piorum unitorum huiusmodi denominationes, & qualitates habeantur pro expressis, seu in toto, vel in parte exprimi possint, & de perpetuis confirmatione, approbatione, roboris adjectione, defectuum supplementatione, invocatione, statuto, decreto, mandato, declaratione, deputatione, constitutione, concessione, communicatione, derogatione, & aliis praemissis, ut supra latissime extensis, & quod praemissorum omnium, & singulorum, etiam denominationum, nuncupationum, invocationum, aliorumque necessariorum major, & verior specificatio, & expressio fieri possit in Litteris in forma gratiosa, cum clausula perpetua, & ad perpetuam rei memoriam, etiam per officium Contradictarum, aut alias per Cancellariam, aut de Curia ut vocant, seu per viam secretam, absque aliquo alio signo, seu **S.** contra signo expedien. & relaxan. seu si videbitur sola praesentis Motus proprii Signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in iudicio, & extra illud, regula quacumque contraria non obstante.

§. 16. Volumus autem, ut praesentium transumptis manu Datarii Nostrae subscriptis, & etiam impressis fides adhibeatur.

Fiat E.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem septimo Kalendas Novembris Anno secundo.

Anno à Nativitate D. N. JESU CHRISTI millesimo sexcentesimo septuagesimo primo, die vero 21. mensis Novembris, Indictione nona, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris. & D. N. D. CLEMENTIS Divina Providentia Papae X. Anno ejus Secundo, supradicta Confirmatio, & Renovatio Constitutionum affixa, & publicata fuit ad valvas Basilicae Principis Apostolorum Cancellariae Apostolicae, ac in Aede Campi Florae, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Carolum Franceschinum Apost. Curs.

Jo. Antonius Bertarellus pro Mag. Curs.

Quod de caetero omnes, & singuli Definitores perpetui Provinciarum Fratrum Minorum Conventualium Sancti Francisci post finitum lectionem, praedicationis, vel Magisterii Novitiorum, aut Inquisitoratus tempus Exprovincialium praesentium fruantur, ac si Provincialatus munere functi fuissent, & alia circa praecedentiam inter eos declarat.

Vide ad praesentem materiam Constit. 86. Inscrutabili, ab Alexandro VII. editam, pag. 122.

Clausulas praeservativas apponit.

Nec aliter iudicari posse decernit.

Contrariis derogat.

Papae subscriptio.

Praesentibus robor addit.

Transumptorum fides.

Dat. P. An. 2. die 26. Oct.

Publicatio.

LI

Edito A. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

EX inuncto Nobis divinitus Pastoralis sollicitudinis munere singularum merita aequa lance pendentes, illorum, qui in Ecclesiae, & Religionis obsequium, operam, studiumque suum laudabiliter conferunt, honorificentiae libenter consulimus, sicut rationi consentaneum esse arbitramur in Domino.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Ludovicus Magnus a Cantu Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Conventualium nuncupatorum, quod in eodem Ordine reperiantur Definitorum perpetui qui Patres Provinciae vocari solent in quinque species distincti, nempe aliqui propter gestum in propria, vel aliena Provincia Provincialatus officium, alii quia Lecturam duodecim annorum spatio in regentis, inter quas sunt quae primae Classis vocantur & Collegiis, vel universitatibus Studii Generalis exercuerint, alii ex eo quod verbum Dei eodem temporis spatio, in pulpitis, seu Ecclesiis per Decreta d. Ordinis praescriptis praedicaverint, alii quia cum in Sacra Theologia Magistri essent, per annos duodecim Magistri Novitiorum munere functi sint, & reliqui ex Decreto fel. rec. Alexandri Papae VII. Praedecessoris Nostri, qui pariter Magister in Sacra Theologia gradu decorati per duodecim annorum decursum, Inquisitores haereticae pravitatis fuerint; seu partim Lecturam, ut supra, & partim Inquisitionis officium exercuerint. Inter praefatos autem Definitorum perpetuos, sive Patres Provinciae ea est differentia, quod qui propter gestum Provincialatum tales sunt, tamen juvenes, caeteros Definitorum perpetuos, seu Patres Provinciae huiusmodi antea longe institutos, praecedant; Hac vero differentia a dilectis pariter filiis Ministro Generali, ac Definitoribus Generalibus perpetuis, & Assistentibus dicti Ordinis mature considerata, simulque perpenis laboribus eorum, qui legunt, praedicant, Novitiorum institutioni praesunt, & Tribunali Officii Inquisitionis haereticae pravitatis inserviunt, qui plerumque non provehuntur ad Provincialatum, ad quem ut plurimum, promoventur eorum discipuli, aut alii meritis, & qualitate inferiores, qui subinde eos praecedunt non sine eorum verecundia, & aliorum admiratione, ipsi Minister Generalis, ac Definitorum Generales, & Assistentes, re cum dilecto filio nostro Giberto S. R. E. Cardinale Borromaeo nuncupato Ordinis praefati apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectore communicata, illoque assentiente censuerunt rem omnem ex Nostra, & huius Sanctae Sedis providentia ad aequalitatem fore redigendam, ne Fratres eiusdem Ordinis ad studiosos labores reddantur segniores. sed ad illos potius in Ecclesiae obsequium, & dicti Ordinis decorem alacriter suscipiendos, atque peragendos animentur. Quare dictus Ludovicus Procurator Generalis eorumdem Ministri Generalis, ac Definitorum Generalium, & Assistentium nomine Nobis humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Indulget. ut in rubr.

§. 2. Nos igitur ipsos Ministrum Generalem, ac Definitorum Generales, & assistentes, necnon Ludovicum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, & poenis a iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, ut de caetero omnes, & singuli Definitorum perpetui Provinciarum dicti Ordinis mo-

do, & forma praefatis post finitum lectione, seu praedicationis, vel Magisterii Novitiorum, aut Inquisitoratus tempus per Constitutionem eiusdem Ordinis, seu praefatum Alexandri Praedecessoris decretum respectivè praescriptum, ab existente pro tempore Ministro Generali Ordinis huiusmodi per patentes ejus Litteras, caeteroqui Canonice haecenus instituti, & in futurum instituendi illico Exprovincialium praeminentiis, praerogativis & praecedentis fruuntur, poriantur, & gaudeant in omnibus, & per omnia, ac sine ulla profus differentia, ac si Provincialatus munere functi fuissent, atque ita inter eos, & Exprovinciales praefatos servetur aequalitas, quoad Ordinem praecedentiae sola prioritas, sive antianitas Definitoratus, & Paternitatis Provinciae attendatur, auctoritate Apostolica tenore praesentium concedimus, & indulgemus.

§. 3. Decernentes easdem praesentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suoque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quancumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari.

§. 4. Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Provinciarum huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque;

§. 6. Volumus autem ut earumdem praesentium Litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis eadem profus fides adhibeatur in iudicio, & extra, quae praesentibus ipsis adhibetur si forent exhibitae, vel ostensae.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 1. Decembris 1671. Pontificatus Nostri Anno secundo.

Exemptio nonnullorum familiarium suorum a spolio.

Simile privilegium inter alia concessit Dapiferis S. R. E. Cardinalium Clemens IX. Constit. 5. & hic idem Pont. Const. 4. Nos volentes.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Romanus Pontifex gratiarum Dispensator, suos, & Apostolicae Sedis devotos & fideles, praesertim illos, qui ei, & Sedi praefatae grata familiaritatis obsequia jugiter impendunt, specialis benevolentiae favoribus complecti solet, prout personarum qualitatis debite pensatis, censet rationi, & aequitati esse consentaneum.

§. 1. Hinc est, quod Nos quorundam familiarium Nostrorum, quorum nomina infra sunt expressa, indemnitate quantum cum Domino possumus consulere, illosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares

Decretum irritans.

Nec aliter judicari posse decernit.

Contrarium derogatio.

Transumptorum fuerit.

Dat. P. An. 2. die 1. Dec.

LII.

Edito A. D. 1671.

Exordium.

Motiva.

perfo-

1671.
tra præliet
quid mini
mum atten
tare.

personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequent. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostri, deque Apostolica potestatis plenitudine, etiã præter, & ultra quascumque alias similes, vel dissimiles, generales, vel speciales gratias, facultates, exemptiones, indulgta, & privilegia eisdem familiaribus infra nominatis hæcenus à Nobis, vel Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostri concessas, & concessa, & imposterum, etiã à Nobis, & Successoribus Nostri Romanis pariter Pontificibus concedendas, & concedenda, quas omnes, & singulas, ac omnia, & singula perinde ac si illarum, & illorum omnium tenores præsentibus expressi, ac de verbo ad verbum inferti forent, in suo robore, & firmitate remanere & esse, nec per illas, aut illa eisdem præsentibus, vel per præsentis illis in aliquo præjudicari, vel eas, seu ea invicem confundi, seu impediri, sed etiã cumulativè procedendo, unam, seu unum per aliam, seu aliud coadjuvare, & suppleri posse, & debere decernimus, & declaramus, eisdem familiaribus Nostri infra nominatis, & eorum cuilibet, quod eorum, & cujuslibet eorum hæredes, donatarii, legatarii, & successores tam ex testamento, seu alia dispositione, quam ab intestato ratione sanguinis eis, & cuilibet eorum succedentes, sive alii ab eis, & eorum quolibet, eorumque, & cuilibet eorum hæredibus, donatariis, legatariis, & successoribus hujusmodi causam quomodolibet habentes quicumque per Camerarium nostrum pro tempore existentem, Thesaurarium generalem, aut Commissarium, vel spoliorem, juriumque Camera Apostolica debitorum Collectores, & Subcollectores, sive alios quoscumque Officiales, & Ministros ipsius Camera, seu quoscumque alios, tam ratione quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum quomodolibet nuncupatorum, & qualitercumque qualificatorum, etiã personalem residentiam requirentium, per eos hæcenus obtentorum, & in posterum obtinendorum, cujuscumque valoris, & annui redditus, etiã maximi, excessivi, & inexcogitabilis existant, quam etiã ratione quorumcumque pensionum annuarum super quibusvis fructibus, redditibus, & proventibus Ecclesiasticis Apostolica auctoritate eis hæcenus reservatarum, seu in eos simili auctoritate translatarum, ac de cætero eadem auctoritate eis reservandarum, aut in eos transferendarum, ad quancumque summam, etiã maximam, & inexcogitabilem ascendar, nullo unquam tempore super rebus, & bonis per eos, & quemlibet eorum respectivè pro tempore relictis, etiã si ab intestato, & sine ulla, vel cum minus valida bonorum suorum dispensatione ipsi, & eorum quilibet respectivè ubivis locorum, in qualibet Mundi parte, tam continua, quam interpolata illorum inibi mansione, ac etiã extra loca debita residentia, ac etiã iter agendo ab humanis decedant, molestari, perturbari, aut inquietari nullatenus possint, nec debeant, itant de omnibus, & quibuscumque rebus, & bonis suis, ac per eos, & eorum quemlibet acquisitis, & acquirendis, tam ex præfatis jam obtentis, & obtinendis beneficiis, quam etiã ex præfatis eis jam reservatis, seu reservandis, ac in eos translatis, & transferendis pensionibus, ut præfertur tam inter vivos, quam causa mortis, & in ultima voluntate, ac in favorem quorumcumque (non tamen personarum à jure prohibitarum, & incapacium) disponere, seu illa etiã ab intestato transmittere liberè, & licitè valeant, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Dispositio
nem bono
rum suis fa
miliaribus li
berum con
cedit.

Inhibet ju
dicibus con-

§. 2. Districtus inhibentes eisdem Camerario, Thesaurario, Commissario, aliisque Sedis, & Ca-

meræ præfatarum Officialibus, & Ministris, seu aliis quibuscumque, ne in bonis, & rebus per eos, & eorum quemlibet respectivè pro tempore relictis beneficiorum, vel pensionum hujusmodi occasione, vel prætextu manus injicere, aut aliquam illorum descriptionem, seu inventarium, aut depositum, vel sequestrum, seu quid simile facere, vel attentare quoquomodo audeant, vel præsumant.

§. 3. Ac decernentes præsentis Litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, illisque, & eorum cuilibet, ac hæredibus, & successoribus eorum, aliisque præfatis in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari; Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiã Causarum Palatii Apostolici Auditores, necnon præfatos Camerarium, Thesaurarium, Commissarium, Præsidentes Clericos, & alios quoscumque Camera, & Sedis præfatarum Ministros, & Officiales, ac quovis alios, etiã S. R. E. Cardinales, etiã de latere Legatos, ac Sedis præfatae Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum ir
ritans.

§. 4. Non obstant præmissis ac quatenus opus sit Regula Nostra de non tollendo jure quæsito, necnon fel. record. Pii PP. IV. Prædecessoris Nostri de gratiis qualescumque interesse Camera præfata concernen. in eadem Camera presentandis, & registrari faciendis, ita ut præsentis inibi presentari, & registrari nullo unquam tempore necesse sit, & aliis etiã Nostri, ac quibusvis Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, dictæque Camera, etiã juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgta, & Litteris Apostolicis eidem Camera, illiusque Officialibus, & Ministris, ac quibusvis aliis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiã derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & efficacissimis, & insolitius clausulis, ac Decretis, etiã Motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, etiã consistorialiter, ac ex causa, & titulo onerosis in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, ac pluries innovatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, etiã si pro sufficienti illorum derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus plenè, & sufficienter expressis, & infertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrario
rum derogatio.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiã impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in judicio, & extrà illud, quæ adhiberetur ipsi præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensa.

Transumptio
rum fides.

§. 6. Nomina autem familiarium Nostrorum sunt, quæ sequuntur, videlicet: Venerabiles fratres Alexander Crescentius, Patriarcha Alexandrinus cubiculi Nostri, Bernardinus Roccius Archiepiscopus Damascenus, Palatii Nostri Apostolici respectivè Præsidi, Stephanus de Augustinis Archiepiscopus Heracleæ Eleemosynarius Secretus Noster, & Joseph Fusanius Episcopus Helenepoli-

Nomina fa
miliarium.

tan. Sacarii Nostri Praefectus, ac dilecti filii Magistri Joannes Gualterius Slusius Leodien. Secretarius Brevium Nostrorum Secretorum, & Prosper Bottinius Lucan. Auditor, in utraque Signatura Nostra Referendarii, Praelati Domestici Nostri, necnon Josephus Vallemianus Pincerna, Franciscus Polinus, Nicolaus Gentilis Camerinen. Architrictinus, Carolus Balduccius Tusculan. Vestiarus, Afcanius Peganelus, Venantius Benignus, Octavianus Cambius Camerinen., Antonius Simon Baglionus Pisaren. notarum arcanarum Secretarius, Floridus Salvatorius Civitatis Castelli Medicus secretus, Dominicus Panti Pisaren. Pomponius Cavallus Ravennaten. Joannes Angelus ab Alcaemps Romanus, Marius Thaddaeus Ilcinen. Marius Spinula Jantien. Litterarum NostRARUM in forma Brevis ad Principes Secretarius, Nicolaus Piccolomineus Senen. Secretarius libellorum supplicum Nobis porrectorum, Octavius Falconerius Florentin., Petrus de Joanne Syracusan., Nicolaus Antonius Fili ab Altamura, Hugo Hubertus de Serviti. Gratianopolitan. & Gulielmus Baro de Furfstenbergh Colonien. Cubicularii Secreti Nostri, ac Sanctes de Pilastris Subdatarius Noster, Riccardus Crucianus Camerinen. Caudararius, Antonius Maria Martorellus Tusculan. Crucifer, Josephus Barbius Camerinen. & Ferdinandus Consalvius Auximan., Cappellani Secreti Nostri, Franciscus Ceriolus Magister Domus NostRAE, Bruno Bellozzius Afculan., Petrus Baros Turnacen., Evangelista Caesaris Romanus, Simon de Amicis Camerinen., Sebastianus Mirolius Civitatis Castellan. & Bartholomaeus de Leone Corduben. respectivè Civitatum, vel Dioc. Clerici seu Presbyteri, vel Laici cubiculi Nostri Adjutores.

Dat. P. A. 2.
die 11. Dec.

Dat. Romae apud S. Mariam Majorem sub Anno Piscatoris die 11. Decembris 1671. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LIII.

Concesso Indulgentiarum Visitantibus Ecclesias Ordinis Sancti Augustini in diebus, quibus festivitates SS. Augustini, Monicae, Nicolai Tolentinatis, & Thomae de Villanova celebrantur.

Consimilem Indulgentiam Ecclesias Ordinis Sancti Benedicti visitantibus concessit hic idem Pont. Constit. 54. Commissae.

Edita A. D.
1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Universis Christianissimis praesentes Litteras inspecturis, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Prooemium.

Unigeniti Dei Filii Redemptoris, & Domini Nostri Jesu Christi, qui è sinu Patris descendit in terram, & caducam humanae carnis fragilitatem ineffabili clementia induens, ut genus humanum de laqueo servitutis eriperet, & ad primam divinam imaginis, atque similitudinis nobilitatem reformaret, saluberrimorum praeceptorum, vitaeque magisterio Nos instruxit, vices nullo licet meritorum Nostrorum suffragio, gerentes in terris; gloriosos caelestis Regni Incolas, illos praesertim qui tanquam splendidissimae lucernae super candelabrum in domo Domini posita, divinatorum eloquiorum arcana reservarunt, & Ecclesiam universam salutaris doctrinae fluentis irrigarunt, fructuumque è charitatis radice surgentium copia locupletarunt, sincera devotione prosequimur, & fidelium erga illos pietatem spiritualium gratiarum, quarum dispensatio Nobis à Domino credita est muneribus fovere atque incitare studemus, sicut ad ipsorum fidelium aedificationem, Ecclesiaeque utilitatem salubriter expedire in Domino arbitramur.

S. 1. Itaque eximia, omnisque humanae laudis praerogativa longè supergressa S. Augustini Episcopi, & Confessoris, Ecclesiae Doctoris praeclarentissimi, qui spiritu Dei plenus haeresum praerulentissimas, tanquam fulgentissimum Christianae eruditionis jubar profundissimis, simulque Sole clarioribus scriptis profligavit, & hominum corda eo, quo ipse ardentissime flagrabat, charitatis igne succendit, decora grato devotoque mentis affectu recolentes, Sanctaeque Monicae ejus genitricis, cujus piis lacrymis, & apud Deum gemitibus tanti tamque sublimis Doctoris conversionem debemus, ac Sanctorum Nicolai Tolentinatis, & Thomae de Villanova Archiepiscopi Valentini, qui religiosam vitam in Ordine Eremitarum ejusdem Sancti Augustini professi, vitae sanctitate, & miraculis, quae Divina bonitas eorum intercessione operari dignata est, eximie claruerunt, aliorumque Sanctorum dicti Ordinis professorum praecelara merita, pia meditatione considerantes, necnon Venerabilis Fratris Josephi Eulaniae Episcopi Helenopolitan. Sacarii Nostri Apostolici Praefecti, qui in minoribus constitutus professionem regularem in Ordine praedicto emisit, supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis, benigne inclinati, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christianissimilibus verè poenitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis tam Fratrum etiam Excalceatorum, quam Monialium dicti Ordinis haecenus erectis, & in futurum quocumque erigendis, ac ubicumque locorum existentibus in eorumdem Sancti Augustini, & Monicae, ac Nicolai Tolentinatis, & Thomae de Villanova festis diebus, necnon die 13. Novemb. qua omnium Sanctorum Ordinis praedicti commemoratio ibidem fieri solet, à primis vespere usque ad occasum solis dierum hujusmodi annis singulis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, haeresum extirpatione, ac Sanctae Matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die ex praefatis id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

S. 2. Volumus autem ut earumdem praesentium Litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis eadem fides in iudicio, & extra illud ubique locorum habeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur si forent exhibitae, vel ostensae.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Anno Piscatoris die 18. Decembris 1671. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Indulgentias elargitur illis, qui Ecclesias Ordinis Sancti Benedicti in diebus festis ejusdem, ac SS. Scholasticae, Placidi, & Mauri, ac in die, quo commemoratio omnium Sanctorum Ordinis praedicti celebratur, visitabunt.

Ad materiam vide Constitut. 53. Unigeniti, hujus Pontificis.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Universis Christianissimis praesentes Litteras inspecturis, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Commissa Nobis à Domino Nostro JESU Christo dispensationis ratio exigit, ut caelestium munerum thesauros ad augendam in terris

Sancto-

Transumptorum Bileti

Dat. P. A. 2.
die 18. Dec.

LIV.

Edita An. D.
1671.

Prooemium.

Sanctorum in caelis regnantium, qui tradita sibi talenta non defoderunt in terram, sed uberi bonorum operum fructu multiplicarunt, venerationem, fovendamque, & incitandam erga illos fidelium devotionem fidei prudentia, quantum Nobis ex alto conceditur, erogare studeamus.

Motiva.

§. 1. Itaque praclaræ Sancti Benedicti Abbatis, qui despectis omnibus, quæ mundus amat, & colit, cælestis gratiæ benedictione repletus, sanctæ conversationis studii, miraculique eximie claruit, & Monachorum Regulam scriptis discretione præcipuam, sermone luculentam, sub qua numerosa Religiosorum Monachorum, & Sanctimonialiumque agmina Deo, hodieque strenuè militant; Sanctæ quoque Scholasticæ ejus Sororis, quæ speciosis virginitatis, pietatis, aliarumque virtutum monilibus exornata in amplexum Sponsi Cælestis evolavit; ac Sanctorum Placidi, qui primus Monachorum Ordinis ejusdem Sancti Benedicti Martyrii gloria decorari meruit, & Mauri Abbatis Monastici Instituti in Galliis Propagatoris eximii, aliorumque innumerorum Sanctorum Ordinis præfati Professorum in Ecclesiam Dei merita pio devotoque animi affectu recolentes: necnon dilecti filii Idephonfi de Mier Monachi expressè professi, & Procuratoris Generalis Congregationis Hispaniæ dicti Ordinis, in sacra Theologia Magistri, Supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus verè penitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis quorumcumque Monasteriorum, tam Monachorum, quam Monialium, Regulam Sancti Benedicti profitentium, hæcenus erectis, & in posterum quandocumque erigendis, ac ubicumque locorum existentibus, in eorundem Sanctorum Benedicti, & Scholasticæ, ac Placidi, & Mauri Festis diebus, necnon die decima tertia Novembris, qua omnium Sanctorum Ordinis prædicti commemoratio ibidem fieri solet, à primis vesperis, usque ad occasum solis dierum hujusmodi, annis singulis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die ex præfatis id egerint, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Concedit ut
in rubr.

Transumpto-
rum fides.

Dat. P. An. 2.
die 19. Decembris.

§. 2. Volumus autem, ut earundem præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensa.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Anulo Piscatoris die 19. Decembris 1671. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LV.

Declarat Elecciones duas Monachorum Cisterciensium Congregationis Hispaniæ in Abbatem non posse sibi immediate succedere.

Cisterciensium Ordinis pro reformatione Constitutionem edidit Alexand. VII. 168. In suprema, pag. 244. ubi aliqua ad materiam reperies.

Edita A. D.
1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX debito Pastoralis officii, quo Catholicæ Ecclesiæ regimini divina dispositione præside-

mus ad ea peculiare vigilantia Nostræ curas libenter convertimus, per quæ prospero Christifidelium sub suavi monastici instituti jugo vora sua reddere Deo laudabiliter studentium gubernio, quietique religiosæ conducibilia fore in Domino arbitramur.

Peticio.

§. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Dionysius Mantilla Procurator Generalis Congregationis Sancti Bernardi Hispaniæ Monachorum Ordinis Cisterciens. quod cum in ultimo Capitulo Generali dictæ Congregationis die 6. Maji proximi, & sequen. celebrato, tam Nostræ die 14. Februarii eidem proximè præteriti, quam fel. record. Clementis PP. IX. Prædecessoris Nostri in simili forma Brevis Litteræ de nonnullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curie Prælatorum super Reformatione dicti Ordinis deputatorum die 15. Octobris 1669. respectivè ad restituendam, tuendamque in eadem Congregatione religiosæ tranquillitatis serenitatem emanatæ, cum omni reverentia acceptatæ, & unanimi consensu executioni demandatæ fuerint, dilecti pariter filii Generalis Reformatore, & Definitoris dictæ Congregationis in eodem Capitulo congregati Nobis supplicandum esse censuerunt, ut earundem Litterarum observantiam nonnullis salubribus statutis muovere atque stabilire vellemus. Quare dictus Dionysius Procurator Generalis, Generalis Reformatore, & Definitorum prædictorum nomine Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur eorundem Generalis Reformatore, ac Definitorum, & Dionysii Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium tantum consequen. harum serie absolven. & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Auctoritate Apostolica tenore præsentium statimus, & ordinamus, ut de cetero eorum Monachorum dictæ Congregationis, qui triennio immediate præceden. fuerint Abbates aliquorum Monasteriorum ipsius Congregationis fieri non possint reelectiones in Abbates Monasteriorum aliorum ejusdem Congregationis, ita ut Monachus, qui in fine triennii proximi anteceden. functus fuerit munere dignitatis Abbatialis non possit triennio immediate sequen. eligi in Abbatem, neque in Monasterio in quo fuerit Abbas in fine triennii proxime præceden. neque in alio Monasterio Congregationis prædictæ. Volumus enim duas electiones ejusdem Monachi in Abbatem sibi immediate succedere, unam scilicet triennio proxime anteceden. in uno Monasterio, alteram vero triennio proxime subsequen. in eodem Monasterio, vel in alio. Ab hac tamen lege excipimus Abbatiam Monasterii Palaziolensis, cuius Abbas est Generalis Reformatore, & eligi debet, tam ex Abbatibus, quam ex aliis Monachis habilibus totius Congregationis prædictæ. Ceterum qui triennio anteceden. fuerit Generalis Reformatore, & Abbas Palaziolensis non possit eligi in Abbatem alicujus Monasterii ejusdem Congregationis triennio immediate sequen.

Declarat ut
in rubr.

Excipit Abbatiam Palaziolensem.

Abbatem, à quibus eligendi sunt.

§. 3. Porro Abbates à Monachis Convencualibus Monasteriorum dictæ Congregationis amplius non eligantur, sed Abbatum hujusmodi electio in Definitorio celebretur hac forma videlicet, ut post electionem Definitorum, Visitatorum, Suppletorum, Secretarii Capituli, & Promotoris Con-

gregationis prædictæ eligantur Canonice sex Electores, qui eo ipso, quod assumunt officium Electoris non habeant vocem passivam in ulla electione Abbatum celebranda in eodem triennio. Hi autem sex Electores cum Generali Reformatore, & sex Definitoribus canonicè eligant Abbates pro quibuslibet Monasteriis Congregationis prædictæ, itaut qui in electione Abbatis cujuslibet Monasterii ex tredecim prædictis vocalibus videlicet Generali Reformatore, sex Definitoribus, & dd. sex Electoribus majorem partem suffragiorum habuerit, sit electus Abbas illius Monasterii, cujus Abbatie celebratur electio. Prædicti autem Generalis Reformator, sex Definitores, & sex Electores debeant eligere Abbates, tam pro Monasterio Matritensi Sanctæ Annæ, ac Collegiis Salmanticensi, & Complutensi, quam pro cæteris Monasteriis totius Congregationis prædictæ. Et similiter omnes prædicti debeant eligere Procuratores Generales Curie Romanæ, Matriti, Vallisoleti, & Cornubiæ.

Electores esse debeant.

§. 4. Ex dictis verò sex Electoribus tres debeant esse oriundi ex Terris suis citrà montes, prout de Definitoribus decrevit memoratus Clemens Prædecessor; Et sicut ex eadem Domo Matrice non possunt eligi duo Definitores, ita nec duo Electores filii ejusdem Domus Matricis eligi possint.

Monachi quando eligere possint Abbates.

§. 5. Quod si morte, promotione, renunciatione, aut privatione aliqua Abbatia vacaverit, Monachi illius Monasterii cujus Abbas obierit, aut renunciaverit, vel privatus fuerit duorum dierum naturalium spatio, qui numerari debeant à defuncti morte, renunciatione à Generali Reformatore admittà, atque Conventui juridicè notificata, aut privatione per definitivam sententiam confirmata, & intimata cum suo Præsidente, vel Præposito in suo Capitulo congregati, ad electionem Abbatis ejusdem Monasterii procedant, & ex Monachis ejusdem Monasterii, sive fuerint ex Domibus quæ vulgò nuncupantur Matrices, sive ex aliis Monasteriis dictæ Congregationis qui habiles sint, conditionesque requisitas juxta leges ejusdem Congregationis habeant, sibi liberè Abbatem eligant. Priorque aut Conventui Præsidentis electionem factam canonicè confirmet. Si autem Monachus aliquis peregrè profectus sit, qui suffragium, & vocem activam habeat, vel longè à Monasterio degat pro fundi Monasterii ejusdem administratione, qui spatio prædictorum duorum dierum naturalium non possit interesse electioni, ad ipsam electionem vocari non debeat. Sed statim electio fiat intra spatium duorum dierum naturalium ab illis Monachis Conventualibus, qui intrà prædictum spatium in Monasterio fuerint præsentibus. Si verò intrà prædicti temporis spatium Abbas electus non fuerit à Monachis Conventualibus Monasterii, ad Generalem Reformatorem provisio Abbatis ejusdem Monasterii devolvatur.

Observationem præsentium mandat.

§. 6. Cæterum si quis Monachorum Congregationis prædictæ, contra præsentium Litterarum dispositionem quidquam facere, vel attentare præsumperit, poenam privationis vocis activæ, & passivæ eo ipso absque alia declaratione se noverit incursum.

Volumus autem, & dicta auctoritate præcipimus ut in proximè futuro Capitulo Generali memoratæ Congregationis, omnes Capitulares antequam ad aliquam electionem procedant, jurent super Sancta Dei Evangelia observari omnia & singula per præsentibus Litteras statuta, & ordinata. Ipsaque præsentibus Litteræ inter Definitiones juratas collocentur, & in singulis Capitulis Generalibus in posterum quandocumque celebrandis omnes Capitulares jurejurando se ad illarum observantiam adstringant antequam ad ullam electionem procedant; ut moris est jurare Definitiones quæ in Congregatione prædicta nuncupantur juratæ.

§. 7. Decernentes easdem præsentibus Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia inviolabiliter, & inconcusse observari, & adimpleri.

§. 8. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam Canfarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ prædictæ Cardinales, & de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate & auctoritate judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Nec aliter judicari posse decernit.

§. 9. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Congregationis, ejusque Monasteriorum, seu Collegiorum, & ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanens ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariis derogat.

§. 10. Demum volumus pariter, ut ipsarum præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem ubique fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Anno Piscatoris die 24. Decembris 1671. Pontificatus Nostri anno secundo.

D.P. A.S. die 24. Dec.

Confirmatio Indulgentiarum Confratribus, & Confororibus Confraternitatis B. M. V. de Monte Carmelo, à Paulo V. concessarum.

LVI.

CLEMENS PAPA X.

Edita A. D. 1671.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM, sicut accepimus, aliàs fel. recor. Paulus Papa V. Prædecessor Noster Confraternitati Sanctissimi Scapularis nuncupatæ sub invocatione Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, ejusque Confratribus, & Confororibus verè poenitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, qui Ecclesiam, seu Capellam, vel Oratorium, in qua, seu quo Confraternitas hujusmodi canonicè instituta fuisset, in festo principali Commemorationis ejusdem Beatæ Mariæ Virginis die decima sexta mensis Julii, aut juxtà ritum nonnullorum locorum, die Dominica immediate sequenti celebrari solito devotè visitassent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pijs ad Deum precibus effudissent, Plenariam; ac eisdem Confratribus, & Confororibus etiam verè poenitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui processioni, in una Dominica cujuslibet mensis per dictam Confraternitatem, de licentia Ordinariorum locorum fieri solitæ devotè interfuissent, & ut suprà oravissent, Plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, necnon alias poenitentiarum relaxationes eisdem Confratribus, &

Causæ constituit.

Con-

Confororibus certa pietatis, & charitatis opera peragentibus, misericorditer in Domino perpetuo concesserit, prout in Litteris Apostolicis dicti Pauli Prædecessoris desuper expeditis plenius dicitur contineri.

Confirmat
ut in rubr.

§. 1. Nos, ut Confraternitas hujusmodi majora in dies suscipiat incrementa, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, supplicationibus quoque dilecti filii Matthæi Orlandi Ordinis ejusdem B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo Prioris Generalis Nobis humiliter super hoc porrectis inclinati, omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac penitentiarum relaxationes per dictum Paulum Prædecessorem dictæ Confraternitati, ejusque Confratribus, & Confororibus, ut præfertur, concessas animabus Christianifidelium, quæ Deo charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum suffragii, servata in reliquis ejusdem Pauli Prædecessoris Litterarum desuper emanatarum forma, & dispositione, applicari posse, auctoritate Apostolica, tenore præsentium misericorditer in Domino, etiam perpetuo concedimus, & indulgemus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 2. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus si forent exhibitæ, vel ostense.

Dat. P. A. 2.
die 2. Jan.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die secunda Januarii 1672. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LVII.

Confirmat Decretum Sac. Congregationis negotiis Episcoporum, & Regularium præpositæ, nimirum non licere Parochis occasione associationis cadaverum ingredi Regularium Ecclesias, sed teneri dimittere cadavera ad januam Ecclesiarum. Cætera verò munia in hujusmodi ministeriis per Regulares esse expedienda.

Consimilem Constitutionem habes Suprà in Alexand. VII. Alias pro 93. pag. 131.

Edita An. D.
1672.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causæ Constitutionis.

Nuper pro parte dilecti filii Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ, exposito quod eadem Congregatio die 16. Decembris 1661. super controversiis, quæ inter Parochos Civitatis Placentinæ, & Monachos Monasterii S. Sixti Congregationis Casinen. Ordinis Sancti Benedicti occasione funerum erant exortæ inter alia decreverat servanda esse Decreta, & declarationes alias factas; scilicet Parochis in associatione, seu occasione associationis cadaverum non licere ingredi Ecclesiam Monachorum prædictorum, sed teneri dimittere eadem cadavera ad januam Ecclesiarum ibique solum posse benedicere, & dare ultimum vale, officia vero & munia quæ in hujusmodi ministeriis adhiberi solent ab ipsis Monachis peragi debere, non autem à Parochis, atque ita in præmissis omnibus deinceps fieri, & executioni mandari præceperat.

§. 1. Et in eadem expositione subjuncto, quòd eadem rationes militarent ad favorem dicti Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia, ideoque supplicato ut Congregatio præfata resolu-

tionem sive decisionem hujusmodi extendere ad associationem per Parochos fieri solitam cadaverum defunctorum, quæ in Ecclesiis fratrum hujus Ordinis sepeliuntur, idque ad tollendas controversias, quæ in aliquibus Parochiis ea occasione inter Parochos, & Fratres Ordinis hujusmodi nascuntur non sine scandalo, ac fraternæ, & Christianæ charitatis detrimento: Enavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita censuit Oratoribus dandam esse infrascriptam declarationem alias editam nempe Parochis in associatione sive occasione associationis Cadaverum non licere ingredi Ecclesias Regularium, sed teneri dimittere eadem cadavera ad januam Ecclesiarum, ibique solum posse benedicere, & dare ultimum vale; Officia verò, & alia munia, quæ in hujusmodi ministeriis adhiberi solent, ab ipsis Regularibus peragi debere, non autem à Parochis, atque ita in præmissis omnino deinceps fieri, & exequi præsentium vigore mandat, & præcipit, contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 27. Novembris 1671. F. M. Cardinalis Brancatius. Loco sigilli.

§. 2. Cum autem sicut præfatus Procurator Generalis Nobis subindè exponi fecit ipse Decretum hujusmodi pro firmiori illius substantia, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desideret, Nos specialem ipsi Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, Supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate præfata Congregationis Cardinalium.

Approbatio,
de qua in rubr.

§. 3. Decernentes eadem præsentibus Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum
irritans.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, caterisque contrariis quibuscumque.

Contrario-
rum deregatio.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 18. Januarii 1672. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Dat. P. A. 2.
die 18. Jan.

Approbat Decreta Sac. Congreg. consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ scilicet Parochos cujuscumque Dioc. majorum petere non posse elemosynam ab hæredibus eorum, qui sepeliri volunt in Ecclesiis Regularium, quam si in eorum Ecclesia Parochiali sepeliri peterent, & functiones funeralium super cadavera defunctorum, in Ecclesiis Regularium sepelienda ad ipsos Regulares non ad Parochos spectare.

LVIII.

Ne jam dicta otiosè repetam, vide quæ annotantur ad materiam in Urban. VIII. Const. 22. Alias sel. pag. 59.

Edita A. D. 1672.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Motiva.

Alias pro parte tunc existentis Commissarii Curiae Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum Congregationi tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotiis & Consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita supplicato, ut prohiberetur Parochis, & Clericis Terrae de Leverano Brundusini. Dicesis, omnibusque aliis Parochis, & Presbyteris, ne auderent accipere majorem elemosynam pro defunctis, qui sepelirentur in Ecclesiis dictorum fratrum, quam accipiebant pro iis, qui in ipsorum Parochorum, & Presbyterorum secularium Ecclesiis sepeliebantur: Emanavit die 7. Decembris 1640. ab eadem Congregatione Decretum tenoris sequentis videlicet.

Decretum Sac. Cong.

§. 1. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita ad tollendas indebitas exactiones, quae ut praepontur, in tumulandis Defunctorum corporibus fieri solent, censuit injungendum, prout praesentis Decreti tenore injungit Archiepiscopo Brundusino, caeterisque locorum Ordinariis ne permittant, ut Parochi, alique de Clero seculari majorem post hac elemosynam sibi attribui faciant ab haeredibus defunctorum, qui in Ecclesiis Regularium praedictorum sepulturam sibi elegerint, quam percipere possent si in Parochiali, seu alia ipsius Cleri secularis Ecclesia sepeliri voluissent, contrariis quibuscumque non obstantibus &c. Die 7. Decemb. 1640. Et subinde cum tunc existentes Fratres Provinciae Dalmatae dicti Ordinis Congregationis praefatae exposuissent, functiones funerales defunctorum, quorum cadavera in eorum Ecclesiis sepulturae mandarentur facere ad eos, non autem ad Parochos spectare: Congregatio praefata die 31. Augusti 1657. aliud Decretum edidit tenoris, qui sequitur videlicet.

Aliud Decretum.

§. 2. Sac. Cong. Eminentissimorum S. R. E. Card. negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita, attentis narratis juxta alias resoluta censuit functiones funerales super cadavera defunctorum quae in Ecclesiis Regularium contigit sepeliri, postquam ad easdem Ecclesias pervenerint ad ipsos Regulares non ad Parochos pertinere, ac proinde ita in oratorum Ecclesiis circa praemissa servandum esse prout servari mandat & praecipit, contrariis non obstantibus quibuscumque die 31. Augusti 1657.

Confirmat hic Pont.

§. 3. Cum autem sicut pro parte dilecti filii Francisci Mariae à Castro Sancti Petri de Bononia Procuratoris Generalis Ordinis praefati nobis nuper expositum fuit ipse Decreta hujusmodi pro firmiori illorum subsistentia Apostolica confirmatione Nostrae patrocinio communiri summo perè desideret: Nos specialem ipsi Francisco Mariae Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum praesentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, Decreta praesentia auctoritate Apostolica tenore praesentium approbamus, & confirmamus, illisque, salva tamen semper in praemissis auctoritate memoratae Congregationis Cardinalium, inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes easdem praesentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, &

fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari, si que in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Januarii 1672. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Contratio- rum derogatio.

Dat. P. An. die 18. Jan.

Subdit Ministro Generali Minorum de Observantia Conventum S. Bonaventurae Lugdunensem ab ejusdem obedientia se subtrahere tentantem.

LIX.

De his Fratibus plura annotata in Repertorio inveniunt in verbo Fratres.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Edita A. D. 1672.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus Maria Rhini à Politio Minister Generalis Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, quod cum ante triennium tunc existentes Fratres Conventus Sancti Bonaventurae Civitatis Lugdunen. Provinciae ejusdem S. Bonaventurae dicti Ordinis, ut male ordinatae eorum vitae reformationem evitarent, se dictumque Conventum jurisdictioni Ministri Generalis Ordinis Minorum ejusdem S. Francisci Conventualium nuncupatorum subjicere tentarent, Congregatio tunc existentium Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita ad quam super ejusmodi novitate recursus habitus fuerat, decrevit eundem Conventum sub jurisdictione Ministri Generalis dicti Ordinis Minorum de Observantia sicut antea remanere debere, idque executioni mandatum fuit, nec quidquam novi ultra tentatum, praeterquam, quod cum dictus Franciscus Maria Minister Generalis ad visitandas, reformandas Galliae Provincias dicti Ordinis jussu Nostro profectus fuisset, Fratres Conventus praefati, & cum illis una eorum Guardianus, intercessione Venerabilis Fratris Archiepiscopi Lugdunen. Litteras commendatitias à Charissimo in Christo filio Nostro Ludovico Francorum Rege Christianissimo obtinuerunt ad hoc, ut eis Licentia assumendi statum Secularem, cum eorum Conventus, seu Ecclesiae in Collegiatam Ecclesiam erectione ab hac Sancta Sede impetraretur.

Causa Constitutio.

§. 1. Verum his ad notitiam dicti Francisci Mariae Ministri Generalis deductis, ipse Franciscus Maria Minister Generalis, eundem Ludovicum Regem adiit, & ab ejus pietate obtinuit revocationem dictarum Litterarum, atque ita exclusa fuit novitas Religionis perniciose, sublatique occasio mali exempli, quo Fratres aliorum Conventuum ad similia procuranda, reformationis, quam humana fragilitas averfatur, evitanda causa, adduci potuissent.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat dilecti filii Fratres dicti Conventus Lugdunen. pro majori eorum parte cum dilecto pariter filio Petro Quinton eorum Guardiano, & rebelliosis antesignano uniti ad tantam devenissent insolentiam, ut sub praetextu, seu spe Litterarum Apostolicarum, per quas eorum professio

annul-

annullaretur, obedientiam non solum eorum Ministro Provinciali, sed etiam Visitatori, & Commissario delegato Reformatori à Nobis nominato, negare præsumperint; dictus verò Franciscus Maria Minister Generalis ne dictus Conventus, qui ex primariis Ordinis præfati existit, & in quo Sancti Bonaventuræ Ecclesiæ Doctoris, qui ibidem sanctæ conversationis meritis refulsit, & in Domino obdormivit caput (ut piè creditur) aservatur, in profundum malorum descendat, ac pernicioso exemplo alios quoque ejusdem, & aliarum Franciæ Provinciarum Conventus in ruinam trahat, opportunè in præmissis à Nobis provideri, & ut infra indulgeri summopere desideret.

§. 3. Nos ipsius Francisci Mariæ Ministri Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, Supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio inhærentes, Decreto aliàs videlicet die 31. Maji 1669. edito, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus dictum Conventum Sancti Bonaventuræ Lugdunen. Civitatis perseverare debere, ut antè sub omnimoda jurisdictione Ministri Generalis dicti Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum: Ac propterea strictè mandamus Guardiano, cæterisque ejusdem Conventus Fratribus, ut in omnibus eidem Ministro Generali, necnon Ministro Provinciali ipsius Provinciæ, ac Visitatori, itidemque Reformatori ad præscriptum Sacrorum Canonum, Sacri Concilii Tridentini, Apostolicarum Constitutionum, & Ordinis prædicti omninò pareant, atque obediant; Et adversus parere recusantes prout juris fuerit animadverti dicta auctoritate harum serie præcipimus.

§. 4. Decernentes easdem presentes Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari: Sicque jus respectivè inviolabiliter observari.

§. 5. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si fecus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apost. necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Conventus, ac Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus: privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanfuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. Februarii 1672. Pontificatus Nostri Anno secundo.

Beatificatio Servi Dei Pii Papæ V. ejusque Missæ, & Officii certis in locis concessio.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

UNigenitus Dei filius, in quo sunt omnes thesauri sapientiæ, & scientiæ absconditi, cum sanctos, atque electos suos, eos præsertim, quos gregis sui Pastores constituit secundum cor suum, creditæ dispensationis munere piè, fideliterque peracto, non solum æternæ beatitudinis præmiis donat in Cælis, sed etiam illorum sanctitatem sequentibus signis testatam, celebremque facit in terris, humilitati Nostræ, quam Ecclesiæ suæ sanctæ, nullo licet meritum Nostrorum suffragio, præficere dignatus est, luculenta proponit exempla, quæ ipso donante, atque adjuvante pro modulo infirmitatis Nostræ humiliter sequi conitatur. Undè cum inter Dominici gregis Pastores Apostolici zeli atque vigoris gloria, pastoralisque charitatis & vigilantæ laude, & sanctæ humilitatis, aliarumque omnium virtutum fulgore quasi stella matutina in medio nebulae longè latèque resplenderet Dei servus fel. rec. Pius Papa V. Prædecessor Noster, Sacerdos magnus, qui in vita sua suffulsi domum, & in diebus suis corroboravit templum: meritò adducimur, ut illius honorem, atque venerationem, ad omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiæ decus, Catholicaque fidei præsidium, ac spiritualem fidelium ædificationem, quantum Nobis ex alto conceditur promovere studeamus.

§. 1. Cum itaque maturè, diligenterque discussis per Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium sacris Ritibus præpositorum processibus dudum de Apostolicæ Sedis licentia confectis, ac etiam subindè repetitis super vitæ sanctitate, heroicisque virtutibus, & aliis charismatibus, quibus idem servus Dei Pius Papa V. Prædecessor Noster multipliciter claruisse, ac miraculis, quæ ejus intercessione, ac ad manifestandam illius sanctitatem à Deo patrata fuisse asserbatur, eadem Congregatio coram Nobis constituta, præviis etiam Consultorum suffragiis unanimiter censuerit, posse quodcumque Nobis placeret, memoratum servum Dei Beatum declarari, atque indulgeri, ut de eo tanquam de Confessore Pontifice in quibusdam locis officium, & missa recitari, & celebrari possint.

§. 2. Hinc est, quod Nos piis, atque enixis multorum Orthodoxorum Regum, aliorumque Principum, ac totius Ordinis Sancti Dominici, in quo præfatus servus Dei Pius Papa V. dum in minoribus constitutus erat, professionem regularem emisit, supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis paterna benignitate annuentes, de memoratorum Cardinalium consilio, & unanimi assensu, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, ut idem Servus Dei Pius Papa V. in posterum Beati nomine nuncupetur, ejusque corpus, & reliquæ venerationi fidelium (non tamen in processionibus circumferenda) exponantur; Imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, atque de eo sub ritu semiduplici in omnibus Ecclesiis tam secularibus quam regularibus utriusque sexus recitetur officium, & missa celebretur de Confessore Pontifice singulis annis juxtà rubricas Breviarii, & Missalis Romani die quinta Maji, quæ prima est non impedita post diem primam ejusdem mensis, qua spiritum Creatori reddidit.

§. 3. Hæc verò, nempe recitationem officii, & missæ celebrationem fieri concedimus in locis dumtaxat

LX.

Edita A. D.
1672.

Exordium.

Confectis
processibus,
& probatis
virtutibus.

Pium PP. V.
Beatum de-
clarat.

Officium,
& missam

taxat

Declarat,
ut in subr.

Decretum
imitans.

Nec aliter
judicari posse
decernit.

Contrariis
derogat.

Dat. P. A. 2.
die 17. Febr.

certis in locis designat.

taxat infrascriptis, videlicet in Alma Urbe Nostra, ubi ejusdem Servi Dei corpus in Basilica Sanctae Mariae Majoris requiescit, tum in Oppido Boschi Dertonen. Dioc. ubi natus est, necnon in Civitatibus, & Dioecibus Montis Regalis Provinciae Taurinens, ac Sutrin. & Nepefina, ubi fedit Antistes, ac in universo Ordine Sancti Dominici tam Fratrum, quam Monialium, & quantum ad Missas attinet etiam à Sacerdotibus confluentibus. Præterea primo dumtaxat anno à datis hinc Literis, & quoad Indias à die quo eadem Literæ illuc pervenerint, inchoando in Ecclesiis Urbis, ac Civitatum, & Dioecelium, & Ordinis prædictorum respectivè solemnia Beatificationis ejusdem Servi Dei cum officio, & Missa sub ritu duplici majori die quoad Urbem à dilecto Filio Nostro in eadem Urbe Vicario in spiritualibus Generali, extra illam verò ab Ordinariis respectivè constituta, & intra sex menses promulganda, postquam tamen in Basilica Principis Apostolorum dicta Urbis celebrata fuerint eadem solemnia pariter celebrandi facimus potestatem. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis de non cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem addit.

§. 4. Volumus autem ut earumdem præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu Secretarii prædictæ Congregationis Cardinalium subscriptis, & sigillo Præfati ejusdem Congregationis munitis eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 2. die 27. April.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 27. Aprilis 1672. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXI.

Declarat indulta per sel. record. Urbanum Papam Octavum concessa Fratibus Oblatis, seu Servientibus Tertii Ordinis Sancti Francisci Congregationis Gallicanæ, tunc temporis existentibus intelligantur emanata ad favorem, etiam hodiernorum, & per subsequenta perpetua tempora futurorum hujusmodi Congregationis Oblatorum, seu servientium prædictorum, quos suffragia ferre non posse, nisi in receptione Novitiorum ad professionem ejusdem cum eis conditionis statuit.

Nephris dictis, omissis repetam te remitto ad ea quæ notavi ad Constitut. 55. Decret Romanum Innocentii X. pag. 503. ubi aliqua ad præsentem materiam reperit.

Edita A. D. 1672.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Injuncti Nobis cœlestis Pastoralis officii sollicitudo Nos admonet, ut paternam Christianitatem, qui è fluctibus seculi in portum vitæ religiose confugerunt, curam gerentes, enatas inter eos controversias, quæ amabilis concordie, fraternæque charitatis serenitatem obnubilare possent, opportune provisionis remedio recidere, ac illorum statui, & quieti, quantum Nobis ex alto conceditur consulere studeamus.

Causæ Contrit.

§. 1. Dudum siquidem sel. record. Urbanus Papa VIII. Prædecessor Noster ad sedandas inquietudines, atque animi perturbaciones, quas major pars tunc existentium Fratrum Oblatorum, seu Servientium Tertii Ordinis Sancti Francisci Congregationis Gallicanæ in suo hujusmodi statu patiebatur, per quasdam suas in simili forma Brevis die 2. Augusti 1641. emanatas Literas cum eisdem Fratibus Oblatis, seu Servientibus super quarto voto per eos emitti solito, de non procurando alio quam suo Fratrum Oblatorum, seu Servientium hujusmodi statu, ad effectum infrascriptum auctoritate Apostolica dispensavit, quantumque votum hujusmodi illis relaxavit; necnon eisdem Fratibus Oblatis, seu Servientibus tunc in dicto Ordine existentibus, quod ipsi postquam per septem annos continuos ab eorum professione numerandos, ac per alterius anni spatium in aliquo recollectionis loco à Ministris Provincialibus, & Definitoribus designato in dicto Fratrum Oblatorum, seu Servientium statu permanissent, ab ipsis Ministris Provincialibus, & Definitoribus hujusmodi in Capitulo, aut Definitorio Provinciali ad caputium, & statum laicalem admitti, & inter ipsos Fratres laicos ejusmodi Ordinis juxta eorum antiquitatem, necnon etiam inter Clericos, qui nondum quatuor annos à sua professione expleverant juxta Constitutiones præfate Congregationis Gallicanæ sedere possent, concessit, & indulgit; Fâ tamen lege, ut nec ejusdem Fratrum Oblati, seu servientes ad caputium, & statum laicorum sumpti, nec laici qui nondum suffragiorum jure potiti fuerant, nec denique alii, qui deinceps ad statum laicalem in dicto Ordine admitterentur, ullo suffragiorum jure gaudere valerent, nisi in receptione Novitiorum ad professionem ejusdem cum eis statui, & conditionis. Voluit insuper dictus Urbanus Prædecessor, & pariter indulgit, ut si quis ex dictis Fratibus Oblatis, seu servientibus hujusmodi post suprascriptos septem à sua professione annos suum hujusmodi statum immutare nollet, de Superiorum suorum

consensu in eo permanere, necnon eisdem privilegiis, quibus alii gavisi essent, qui accepto caputio statum suum mutavissent, gaudere liberè, & licite possent, & alias prout in præfatis Urbani Prædecessoris Literis, quarum tenore præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, ubi etiam continetur.

Supplicatio.

§. 2. Cum autem sicut dilecti filii Superiores dictæ Congregationis Gallicanæ Nobis nuper exponi fecerunt, super præmissis, ferè eorum occasione subinde in eadem Congregatione variz exortæ fuerint controversiæ, super quibus aliz ab eodem Urbano Prædecessore die 25. Maii 1644. ac à rec. mem. Innocentio X. die 6. Aprilis 1648. & Alexandro VII. Romanis Pontificibus Prædecessoribus pariter Nostri die 10. Decembris 1659. ac die 13. Septembris 1660. & die 11. Aprilis 1661. respectivè expeditæ fuerunt pariter in forma Brevis Literæ, ac tandem die 4. Maji 1693. Decretum à Congregatione tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita emanavit, nec tamen exinde memoratæ Congregationis Gallicanæ tranquillitati sufficienter provitum reperitur, sed præarratæ perturbaciones, & inquietudines denudè reviviscere novum in præsens paternæ charitatis, & providentia Nostre præsidium expolcant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis oportunitè providere, & infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Decretum in rubr.

§. 3. Nos igitur eorumdem Superiorum votis hac in re quantum cum Domino possimus, favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, ac aliarum Litterarum, & Decreti præfatorum tenores præsentibus similiter pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de nonnullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium super hoc negotio à Nobis specialiter deputatorum, qui dilectum etiam filium Procuratorem Generalem, seu Commissarium Curie Familiæ Ultramontanæ Ordinis Sancti Francisci audiverunt, ac rem maturè examinaunt, consilio, disputatione, relaxationem, & indulgiam, quæ memoratus Urbanus Prædecessor per suas Literas primodictas præfatis Fratibus Oblatis tunc temporis existentibus sicut suprascriptum est concessit dilectis filiis hodiernis, & per subsequenta perpetua tempora futuris Fratibus Oblatis, seu Servientibus dictæ Congregationis Gallicanæ, auctoritate Apostolica tenore præsentium pariformiter concedimus: Statuentes ut non solum Fratres Oblati, seu Servientes, qui eo tempore quo primodictæ Urbani Prædecessoris Literæ emanarunt, in præfata Congregatione Gallicana erant, sed etiam alii hodierni, & per subsequenta perpetua tempora futuri Fratres Oblati, seu Servientes Congregationis hujusmodi, necnon quicumque alii, qui ad statum laicalem in eadem Congregatione immediate, seu in ingressu Religionis assumentur, nullo unquam tempore suffragiorum jure gaudere valeant, nisi in receptione Novitiorum ad professionem ejusdem cum eis statui, & conditionis, ac super controversiis præfatis perpetuum partibus silentium eadem auctoritate harum serie imponimus.

Decretum irritum.

§. 4. Decernentes easdem præfatas Literas semper firmas, validas, & efficaces exiltere, & fore, siquæ plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari, siquæ in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere; ac irritum & inane si secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter vel ignoranter attentari.

Contrarium derogatio.

§. 5. Non obstantibus præfatis aliis Urbani, ac Innocentii, & Alexandri Prædecessorum Literis, & Decreto memoratæ Congregationis Cardinalium, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon præfatorum Ordinis, & Congregationis Gallicanæ, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgitiis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis aliis in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 6. Volumus autem, ut earumdem præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhibebitur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 3. die 12. Maji.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 12. Maji 1672. Pontificatus Nostri anno tertio.

FINIS.